

Revista

Numărul 13, Martie 2011

ANNISAA

1 An

~ Alături de cititorii noștri fideli ~

În acest număr

<i>Surat Al-Fatiha</i>	<i>7</i>
<i>Miracolele numărului 7 în Al-Fatiha</i>	<i>11</i>
<i>Salutul islamic – semn de excelență al credinței</i>	<i>12</i>
<i>Răspândirea Islamului – viziune de ansamblu</i>	<i>16</i>
<i>Sinceritatea în Islam este primordială</i>	<i>21</i>
<i>Liniștea spirituală – o caracteristică a Profeților, aleihum sallam – fără de păcat, imaculați</i>	<i>25</i>
<i>Țelurile musulmanului mumin</i>	<i>34</i>
<i>Să căutăm știința până vom muri</i>	<i>39</i>
<i>Ce este Coranul</i>	<i>42</i>
<i>Aripile mizericordiei – milei spirituale</i>	<i>84</i>
<i>Istorisiri povestite de Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam</i>	<i>87</i>
<i>Miracolul orbitelor în Coran</i>	<i>93</i>
<i>Miracolul fierului în Coran</i>	<i>95</i>
<i>Miracolul munților în Coran</i>	<i>96</i>
<i>Promisiunile lui Allah subhana wa ta’ala pentru credincioși</i>	<i>99</i>
<i>Revelația Coranului și cele șapte stiluri de recitare, „Ahruf”, singular „harf”</i>	<i>114</i>
<i>Miracolul despicării Lunii</i>	<i>117</i>

<i>Înălțarea luminoasă a Sfintei Ka'aba</i>	<i>120</i>
<i>Noaptea ascensiunii – Al-'Isra'</i>	<i>123</i>
<i>Scopul lunii Ramadan</i>	<i>140</i>
<i>Privilegiul lunii Ramadan</i>	<i>143</i>
<i>Măreția lunii Ramadan</i>	<i>149</i>
<i>Laylat Al-Qadr, mai bună decât o mie de luni</i>	<i>153</i>
<i>Răsplata postului este numai de la Allah Preaînaltul</i>	<i>156</i>
<i>Teama de Ziua Judecății</i>	<i>162</i>
<i>Istoria Hajj-ului – trecut și prezent</i>	<i>167</i>
<i>Binecuvântările Paradisului</i>	<i>176</i>
<i>Stratagemele periculoase ale lui Iblis, audhu billah</i>	<i>185</i>
<i>Parabolă</i>	<i>188</i>
<i>Credința – „Mode d'emploi” – Întreținerea credinței</i>	<i>191</i>
<i>„Amaanah” – Încredințarea</i>	<i>196</i>
<i>Împietrirea inimii</i>	<i>201</i>
<i>12 dovezi că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, este un profet adevărat</i>	<i>203</i>
<i>Beneficiile, în balanța rugăciunii</i>	<i>207</i>
<i>Minuni văzute de Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam</i>	<i>211</i>
<i>Annisaa își răsplătește cititorii</i>	<i>216</i>
<i>Dicționar al termenilor islamici</i>	<i>218</i>

~ Redacția Annisaa ~

Gabriela Guettat ~ Redactor-Şef

Yasmin Dorina ~ Tehno-Redactor

Umm Omar ~ Redactor

Gabriela Gharabli ~ Redactor

Ionela Noour ~ Corector

~ Informații de contact ~

Adresa blogului Annisaa

<http://revistaannisaa.blogspot.com/>

Adresa de email a Revistei Annisaa

revista_annisaa@ymail.com

*Redacția Annisaa le mulțumește
tuturor celor care au avut un
cuvânt de spus în paginile acestei
reviste, pe parcursul acestui an.*

Nadia Sayeh ~

~ Fatima Al-Zarou

Salwa Nabhani ~

~ Aisha Faisal

Kadija Georgiana ~

~ Diana Manal

Manar Manar ~

~ Norhan Diana

Maryam Silo ~

~ Umm Rashid

Alina Tasnim ~

~ Kerim Lazi

*Allah subhana wa ta'ala
să vă răsplătească!*

SURAT AN-NAHL

(Meccană [70]; 128 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

„Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune și bună îndemnare și discută cu ei cum e mai frumos! Domnul tău este mai bine știutor al acelora care s-au abătut de la calea Sa și El este mai bine știutor al celor care sunt bine călăuziți.”

Revista Annisaa, această revistă virtuală, a ajuns să împlinească un an, alhamdulillah. Ansamblul de articole foarte valoroase, din punct de vedere islamic, a celor 12 numere lansate de-a lungul acestui an, le veți putea citi în acest număr special.

Munca redacției, a acestor brave musulmane, perseverența lor, unitatea și dragostea lor pentru ceea ce fac, zilele și nopțile petrecute pentru a realiza această minunată revistă, inshaAllah să fie pe placul lui Allah subhana wa ta’ala.

Cât despre mine personal, nu-mi rămâne decât a spune din toată inima și cu o iubire inestimabilă:

Jazakom Allahu Khairan, fetele mamei!

Gabriela Guettat

Surat Al-Fatiha

(articol preluat din revista nr.1)

1. În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător [Ar-Rahman, Ar-Rahim],

2. Laudă lui Allah, al lumilor Stăpânitor,

3. Cel Milostiv, Îndurător,

4. În Ziua de Apoi Stăpânul Cărmuitor,

5. Numai pe Tine Te adorăm, numai la Tine cerem ajutor,

6. Pe drumul drept Tu fii-ne Călăuzitor,

7. Drumul celor cu care fost-ai Tu dăruitor, nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat, nici al rătăciților.

Înțelesul Al-Fatiha și numele ei variate

Această sură este numită *Al-Fatiha*, care este „Deschizătoarea Cărții”, surah cu care începe rugăciunea (namaz). Este numită de asemenea „Mama Cărții”, așa cum afirmă majoritatea învățaților. Într-un hadith autentic, relatat de Tirmidhi și clasificat sahih, Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a spus că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„*Alhamdulillah Rabbil Alamin* este Mama Coranului, Mama Cărții și ayatul repetat de șapte ori

în Coranul cel Glorios”.

Este numită, de asemenea, „Al Hamd” și „As Salah”, deoarece Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus că Domnul său a zis:

„Ruga Al-Fatiha este divizată în două jumătăți, între Mine și servitorii Mei. Când robii Mei spun: «Laudă lui Allah, Stăpânul lumilor», Allah subhana wa ta’ala spune: «Robul meu M-a lăudat».”

Al-Fatiha a fost numită și „Rugăciunea”, deoarece recitarea ei este o condiție pentru corectitudinea rugăciunilor.

Al-Fatiha a fost numită și „Șifaa” (Vindecătoarea). A mai fost numită și „Ruqyah” (Remediul), despre care se povestește de Abu Said că un companion a folosit *Al-Fatiha* ca remediu pentru un șef de trib otrăvit.

Mai târziu, Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus companionului: „Cum ai știut că aceasta este Remediul?”

Al-Fatiha a fost revelată în Mecca, așa cum au declarat Ibn Abbas, Qatadah și Abu Al Ali, radhi Allahu anhum.

Allah subhana wa ta’ala a spus în Coran:

„Noi ți-am dat șapte versete care se repetă și Coranul cel măreț”.

(Surat Al-Hijr, 15:87)

Câte ayaturi (versete) conține Al-Fatiha?

Nu este nici un dezacord asupra faptului că *Al-Fatiha* conține 7 ayaturi. Majoritatea recitatorilor, primilor companioni și a celor Tabi'in (o a 2-a generație după Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*), precum și alți învățați din generațiile următoare susțin existența celor 7 ayaturi.

„Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim” este verset separat și începutul surei.

Numărul cuvintelor și literele din Al-Fatiha

Învățații spun că *Al-Fatiha* are 29 cuvinte și conține 119 litere.

Motivele pentru care este numită Mama Cărții

La începutul cărții de Tăfsir, Bukhari a spus:

„Este numită Mama Cărții, deoarece Coranul începe cu ea și rugăciunea, deasemenea, începe cu recitarea acesteia.”

Se mai spune că e numită „Mama Coranului”, deoarece conține sensul întregului Coran.

Ibn Jarir a spus: „Arabii numesc toate lucrurile cuprinzătoare, care conțin câteva arii specifice, *Umm* (mama). De exemplu,

ei numesc pielița care acoperă creierul *Umm Ar-Ra's*. De asemenea, numesc steagul care adună rândurile armatei *Umm*.” El a mai spus: „Mecca a fost numită *Umm Al-Qura* (Mama Orașelor) deoarece este cea mai mare ca lider al orașelor. Se mai spune că Pământul a fost creat începând cu Mecca.”

În plus, Imam Ahmad a notat că Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a povestit despre „Mama Coranului” că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Este Mama Coranului - cele șapte versete repetate ale Gloriosului Coran.”

De asemenea Abu Jafar și Mohammed ibn Jarir At-Tabari au notat că Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a spus că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis despre *Al-Fatiha*: „Este Mama Coranului, Deschizătoarea Coranului și cele șapte versete repetate.”

Virtuțile Al-Fatiha

Imam Ahmad ibn Hambal a relatat în „Musnad” că Abu Said ibn Al Mualla a spus: „Mă rugam, când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, m-a chemat și nu i-am răspuns, până nu am terminat rugăciunea. M-am dus la el după aceea și mi-a spus: «Ce te-a împiedicat să vii?» Am spus: «O, Trimis al lui Allah, mă rugam.» El a spus: «Ne spune Allah: „O, credinciosule! Răspunde-I lui Allah, prin a-I fi supus și Trimisului Său,

când te cheamă la ceea ce îți dă viață.»» Apoi a zis: «Te voi învăța cea mai mare sură din Coran, înaintea să părăsești Moscheea.» Apoi m-a ținut de mână și, când a dat să părăsească Moscheea, i-am spus: «O, Trimisule! Ai spus că mă înveți cea mai mare sură din Coran.» El a spus: «Da, Alhamdu-lillehi Rabbil Alamin. Au fost cele șapte versete repetate, care mi-au fost dăruite.»»

Bukhari, Abu Dawud, Nasa'i și Ibn Majah au notat acest hadith.

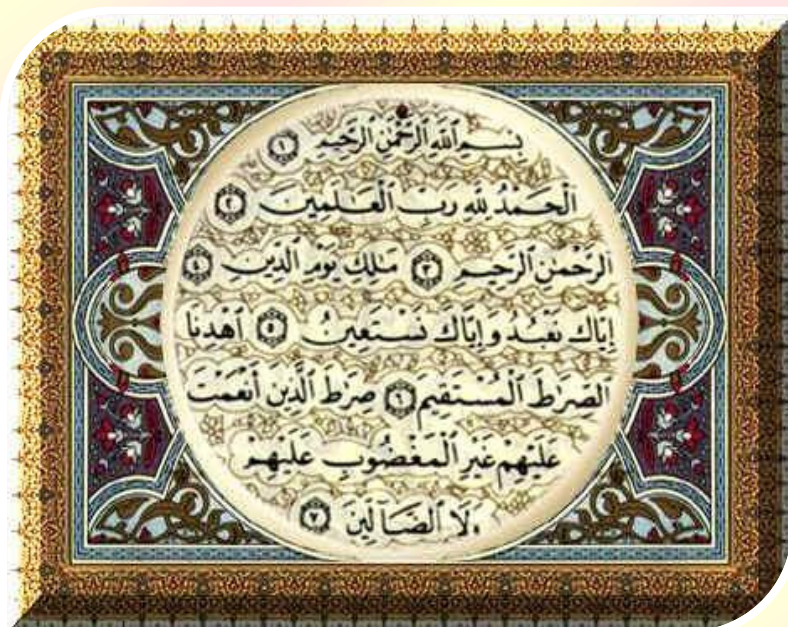
De asemenea, Imam Ahmad a relatat că Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a spus:

„Trimisul lui Allah a ieșit în timp ce Ubayy ibn Ka'ab se ruga, și a spus: «O, Ubayy!» Ubayy nu i-a răspuns. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a mai strigat o dată, iar Ubayy s-a rugat mai repede și s-a dus la Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând: «Pacea fie asupra ta, Trimis al lui Allah!» Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «Pacea fie asupra ta. O, Ubayy, ce te-a împiedicat să îmi răspunzi când te-am chemat?» Ubayy a răspuns: «O, Trimis al lui Allah! Mă rugam.» El a spus: «Nu ai citit ceea ce Allah

mi-a trimis mie? Răspunde-I lui Allah supunându-I-te, și Trimisul lui Său, când te cheamă la ceea ce îți dă viață.» Ubayy a spus: «Da, o, Trimis al lui Allah! Nu o să se mai întâmple.» Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «Ți-ar place să te învăț o sură, cum nu a fost alta revelată nici în Tora, nici în Evanghelie, nici în Psalmi?» El a răspuns: «Da, Trimis al lui Allah.» Trimisul, salla Allahu

aleihi wa sallam a spus: «Sper că nu vei ieși pe această ușă, până când nu vei fi învățat-o.» El (Ka'b) a spus: «Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, m-a ținut de mână,

în timp ce vorbea cu mine. Între timp am încetinit, de teamă că aș putea ajunge la ușă înainte să-și fi terminat conversația. Când am ajuns aproape de ușă, i-am spus: «O, Trimis al lui Allah! Care este sura pe care mi-ai spus că mă vei învăța?» El a spus: «Cea pe care o citești în rugăciune.» Ubayy a spus: «Și atunci i-am recitat Mama Coranului.» — El a zis: «Pe Cel în ale cărui mâini este sufletul meu! Allah nu a revelat niciodată în Tora, Evanghelie, Psalmi o sură ca aceasta. Sunt cele șapte versete repetate care mi-au fost date.»»

De asemenea, Tirmidhi relatează acest hadith în povestirile sale, că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

„Sunt cele șapte versete repetate, ce mi-au fost date în Coranul cel Glorios.”

Mai este un hadith similar cu acest subiect, povestit de la Anas ibn Malik, de la Abdullah, fiul lui imam Ahmad, care l-a notat de la Abu Huraira, *radhi Allahu anhu* de la Ubayy ibn Ka'ab și este mai lung, dar folosește aceleași cuvinte din hadithul de mai sus. În completare, Tirmidhi și Nasa'i au înregistrat

acest hadith de la Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, de la Ubayy ibn Ka'b, care a spus că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

„Allah nu a revelat niciodată în Tora sau Evanghelie ceva similar cu Mama Coranului. Este vorba despre cele șapte versete și este divizat în două jumătăți, între Allah și robul Său.”

Acestea sunt cuvintele relateate de Nasa'i și Tirmidhi, care a spus că acest hadith e *hasan gharib*.

Allahu Alam

Miracolele numărului 7 în *Al-Fatiha* (articol preluat din revista nr.1)

Numărul 7 are un impact foarte mare în rândul musulmanilor mumini.

Numărul 7 face parte din numerele prime și o să ne dăm seama cât este de important acest număr.

Din Coran și din Sunnah Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, știm că există 7 ceruri, numărul de zile într-o săptămână este 7, de 7 ori ne învârtim în jurul Ka'abei și tot de 7 ori mergem între Safa și Marwa. Aruncăm în Sheitan tot cu 7 pietricele, sujudul se face pe cele 7 oase.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, vorbește de 7 categorii de oameni pe care, în Ziua Judecății, Allah Preaînaltul îi va acoperi cu Umbra Sa, ea fiind singura Umbră. Tot Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne învață să evităm cele 7 lucruri interzise.

Numărul 7 se repetă peste tot, și acest lucru nu este întâmplător, ci are o foarte mare importanță.

Allah *subhana wa ta'ala* zice că Jahannam (Iadul) are 7 porți și cuvântul Jahannam se repetă în Coran de 77 de ori, aceasta fiind prima dovadă de importanță a numărului 7 în *Al-Fatiha*.

O a doua dovadă este că limba arabă are 28 de litere în alfabet, care sunt 7×4 .

O a treia dovadă este numărul de litere care se folosesc în *Al-Fatiha* și care este de 21, adică 7×3 .

O a patra dovadă este că Allah *subhana wa ta'ala* a revelat niște litere speciale, cu care încep 29 de sure, suma acestor numere fiind 14, adică 7×2 .

Ceea ce este important este că cele 14 litere speciale le găsim în Surat *Al-Fatiha*.

Dacă numărăm literele acestora speciale (14), le găsim în număr de 119 în *Al-Fatiha*, care este 7×17 .

Cuvântul Allah, în limba arabă este compus din trei litere: Elif, Lem, Ha.

Dacă numărăm câte litere din acestea sunt în *Al-Fatiha*, găsim 49, adică 7×7 .

Primul verset în Surat *Al-Fatiha* este „Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim”; în el găsim din literele speciale 3 (elif)-4 (lem)-3 (mim), adică $343 = 7 \times 7 \times 7$.

Allahu Alam

Salutul islamic - semn de exelență al credinței (articol preluat din revista nr.12)

„As salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuhu” este o dua pentru pace și binecuvântare, făcând parte din Sunnah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, cel care a fost și este cel mai bun exemplu pentru omenire.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a insistat foarte mult asupra salutului nostru islamic, spunând că acesta este o învățătură pogorâtă de Allah subhana wa ta'ala.

„Și dacă vin la tine, [Mohammed,] aceia care cred în versetele Noastre (64), spune: «Pacea fie asupra voastră! (65) Domnul vostru și-a prescris Sie Însuși îndurarea. Deci acela dintre voi care face un rău din ignoranță, iar apoi se căiește și îndreaptă fapta, [să știe că] El este Iertător, Îndurător [*Ghafir, Rahim*].»”

(Surat Al-'An'Am, 6:54)

Semnificația numerelor din paranteză, din verset:

64) În Coran.

65) Răspunde salutului lor și vestește-le lor îndurarea lui Allah, care-i cuprinde și pe ei.

„Dacă vi se dă binețe, răspundeți cu binețe încă și mai frumos, sau [cel puțin] răspundeți (62)! Allah este Atoatesocotitor [*Hasib*].”

(Surat An-Nisa', 4:86)

Semnificația numărului din paranteză, din verset:

62) Înainte de Islam, arabii păgâni foloseau diferite maniere și formule de salut. Islamul a recomandat ca formulă de salut expresia *As salam aleykum* „Pacea asupra voastră!”, adresarea cu ea fiind făcută uneia sau mai multor persoane. Răspunsul la ea este *Wa aleykum salam* (*wa rahmatullahi wa barakatuhu!*) „Pacea fie și asupra voastră (și îndurarea lui Allah și binecuvântările Sale)!”.

Ibn Al-Qayyim, radhi Allahu anhu, a spus:

„Allah Atotputernicul, Cel Sfânt, Dătătorul de pace, a prescris ca salutul între musulmani să fie «As salam aleykum», care este mai bun decât oricare alt salut, al oricărui alt neam, și este imposibil ca el să conțină altfel de idei sau minciuni, precum: «Să trăiești o mie de ani», sau lucruri ca «'An' im sabaahan» (Bună dimineața), sau lucruri care nu sunt drepte, așa cum sunt înclinarea în salut. De aceea, salutul păcii este mai bun decât acestea toate, pentru că semnificația lui este siguranța vieții, fără a obține nimic altceva.”

(Badaa'i' al-Fawaa'id)

Cuvântul „Salam” (Pace) vine de la „Salama”, care înseamnă „Să fii ferit de rău și nedreptate”, atunci când salutăm.

„As salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuhu” înseamnă: „Nici un rău să nu te atingă din partea mea” (să nu ai parte de nici un rău și nici o nedreptate).

As-Salam (Tămăduitorul, Făcătorul de Pace) este, de asemenea, unul din frumoasele nume ale lui Allah Preaînaltul, salutul islamic însemnând totodată Binecuvântarea, pacea numelui Său să coboare asupra ta, Allah Preaînaltul să fie cu tine, să te călăuzească și să te protejeze.

„El este Allah, afară de care nu este alt dumnezeu: Stăpânitorul [*Al-Malik*], Cel Sfânt [*Al-Quddus*], Făcătorul de pace [*As-*

Salam], Apărătorul Credinței [*Al-Mu'min*], Veghetorul [*Al-Muhaymin*], Cel Tare [*Al 'Aziz*], Atotputernicul [*Al-Jabbar*], Cel Preaînalt [*Al-Mutakabbir*]. Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce voi Îi asociați”

(Surat Al-Hașr, 59:23)

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cel mai bun dintre două persoane este cel care începe salutând.”

(relatat de An-Nawawi)

Salutul islamic „As salam aleykum” este plin de virtuți, având o răsplată imensă:

„Un om a trecut pe lângă Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, în timp ce acesta stătea cu alți oameni, și a spus: «As salam aleykum.» Profetul a spus: «El va avea zece hasanat.» Un alt om a trecut pe lângă ei și a spus: «As salam aleykum wa rahmatullah (Pacea și Mila lui Allah fie asupra voastră).» Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «El va avea douăzeci de hasanat.» Alt om a trecut și a spus: «As salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuhu (Pacea, Mila și Binecuvântarea lui Allah fie asupra voastră).» Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «El va avea treizeci de hasanat.»”

(relatat de Tirmidhi, Abu Dawud și Nasa'i)

Acest salut este și o formă de credință:

„Odată, un om l-a întrebat pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*: «Care este cea mai bună faptă în Islam?» Iar Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a răspuns: «Să-l hrănești pe cel înfometat și să spui „Pace” celor pe care-i cunoști și celor pe care nu-i cunoști.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

As salam aleykum este, *inshaAllah*, o cale de a intra în Paradis:

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Nu veți intra în Paradis până ce nu veți crede, și nu veți crede până nu vă veți iubi unul pe altul. Să vă spun eu despre un lucru pe care, dacă îl veți face, vă veți iubi unul pe altul? Răspândiți «Salam» (salutul păcii) printre voi.”

(relatat de Muslim)

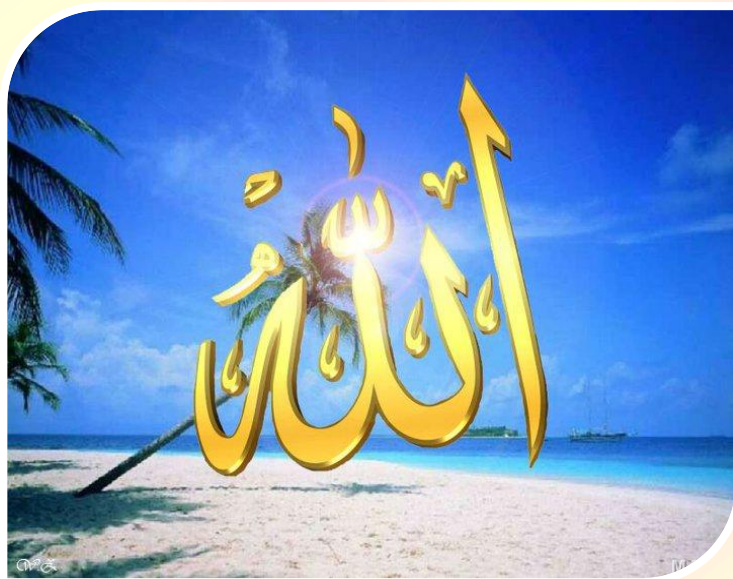
Salutul *As salam aleykum* te poate elibera de păcate:

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Atunci când doi musulmani se întâlnesc, se salută și-și strâng mâinile, le sunt iertate păcatele de dinainte (fiecăruia).”

(relatat de Abu Dawud)

De asemenea, *As salam aleykum* este salutul locuitorilor din Paradis:

„Și vor fi conduși cei care au fost cu frică de Domnul lor spre Rai, în cete, iar când vor ajunge la el, li se vor deschide porțile lui și le vor zice păzitorii lui: «Pace asupra voastră! Voi ați fost buni, in-

trați pentru a fi în veci sălășluitoari în el!»”

(Surat Az-Zumar, 39:73)

Allah *subhana wa ta'ala* trimite salutul Său celor care cred în El, și în special asupra profetilor ca: Noe, Ibrahim, Moise, *aleihum sallam*, precum și asupra oamenilor pioși.

„Pace asupra lui Noe în toate veacurile!”

„Pace asupra lui Avraam!”

„Pace asupra lui Moise și a lui Aaron!”

„Pace asupra lui Elia!”

(Surat As-Saffat, 37:79, 109, 120, 130)

Jibril, *aleihi sallam*, a venit la casa Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și Khadija, *radhi Allahu anha*, era acolo. Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, a spus: „Allah îi trimite salut (pace) Khadijei.” Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „O, Khadija, Allah ți-a transmis salutul

Său.” Ea a spus: „Allah este *As-Salam*. Și asupra ta, o, Jibril, pacea fie asupra ta, și asupra ta, Profetule, pacea fie asupra ta.”

(relatat de Bukhari)

Este obligatoriu pentru musulmani să întoarcă salutul, răspunzând „*Wa aleykum salam wa rahmatullahi wa barakatuhu*”.

„Musulmanii au cinci drep-turi unii asupra altora: să-și în-toarcă salutul, să fie vizitați atunci când sunt bolnavi, să asiste la fu-nerarii, să accepte invitația și să se roage unul pentru altul pentru ier-tare, spunând când strănută: «*Yarha'mukallah.*»”

(relatat de Bukhari și Mus-lim)

Trebuie să spunem „*As salam aleykum*” atunci când in-trăm în casele noastre:

„...Iar când intrați în case, sa-lutați-vă unii pe alții cu un salut binecuvântat și bun de la Allah! Astfel vă tâlcuiește Allah versetele, pentru ca voi să pricepeți.”

(Surat An-Nur, 24:61)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Când intră, trebuie să-i sa-lute pe cei prezenți; și când pleacă trebuie să-i salute, pentru că pri-mul salut nu este mai bun decât ultimul.”

(relatat de Abu Dawud și Tir-midhi)

Din relatările profetice știm că salutul islamic este o mântuire și un semn de excelență a credinței.

Allahu Alam

Răspândirea Islamului - viziune de ansamblu (articol preluat din revista nr.7)

Decizia de a intra în Islam poate fi rezultatul unor numeroase și variate „drumuri”, mai scurte sau mai lungi, experiențe mai mult sau mai puțin fructuoase, încercări mai mult sau mai puțin dureroase.

1. Cei care au avut șansa de a trăi dintotdeauna într-o familie de musulmani au deja, în urma lor, un trecut bogat în cunoștințe și experiențe, în funcție de cât de puternică este credința lor în Allah subhana wa ta'ala. Intrarea lor în Islam nu este o convertire, ci o confirmare, o regenerare și o continuare a căutării lor spirituale, a împlinirii totale.

2. Alții, proveniți din familii nemusulmane, nu au ajuns la un nivel înalt al credinței lor, deoarece nu au reușit să discearnă între autenticitatea și alterațiile aduse religiei lor, de unii reprezentanți ai acesteia, care i-au denaturat sensul. Pe vremea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, unii creștini din Mecca au îmbrățișat Islamul înainte de Hijra (migrarea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, de la Mecca la Medina), iar la Medina s-au convertit la

Islam unii iudei. Astfel, aceștia vor primi o răsplată dublă, deoarece au crezut atât în Cărțile lor, cât și în Coranul cel Sfânt:

„Aceștia vor fi dăruiți cu răsplată de două ori, pentru că ei sunt statornici și pentru că ei resping fapta rea prin fapta bună și fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat,”

(Surat Al-Qasas, 28:54)

Astfel, descoperirea Islamului, această religie complexă și nealterată, este o ocazie imensă de „renaștere”, pentru ei.

3. O altă categorie o reprezintă cei care, trăind alături de musulmani virtuoși, văzând credința puternică și eforturile lor de a fi pe placul lui Allah subhana wa ta'ala, au reușit să se debaraseze de scepticismul cu care trăiau până atunci și să vadă adevărata valoare a Islamului. Au simțit, în sufletele lor, acea chemare spre Islam, acea liniște, pace pe care această religie le-a adus-o; o atracție irezistibilă, ce îi făcea să pătrundă tot mai adânc în tainele Islamului, să caute și să se convingă ei înșiși de veridicitatea acestuia.

4. Alții au fost aduși la poarta Islamului datorită unui contract de căsătorie. Însă, înainte de a

face acest pas, ei trebuie să fie conștienți de faptul că intrarea în Islam este un act de credință, și nu o formalitate încheiată doar pentru căsătoria în sine.

Cu siguranță, dorința întemeierii unei familii poate apare înainte de a simți o afinitate pentru Islam, înainte de a simți în totalitate nevoia de Allah subhana wa ta'ala, căci căsătoria este una dintre numeroasele cauze secundare, de care Allah Preaînaltul se folosește, pentru a-și aduce servitorii alături de El. Căsătoria este, prin urmare, un motiv valabil de a intra în Islam, atât timp cât această trecere spre Islam este făcută din toată inima și doar de dragul lui Allah subhana wa ta'ala, iar viața de familie este trăită urmând calea Unicului Creator.

5. Alții, a căror număr este din ce în ce mai ridicat, resping cu vehemență laicismul (acea negare a valorilor religioase), și se refugiază în credință, cu toată ființa lor. Aici, legile divine sunt respectate și trăite de credincioși cu sufletul, și nu datorită unor constrângeri lumești. Credința fiecă-

rui musulman mumin și dorința lui de a-I fi pe plac lui Allah subhana wa ta'ala îl fac pe acesta să depună eforturi, pentru a respecta legea divină. Conștiința joacă un rol important în viața unui om cu frică de Allah subhana wa ta'ala.

Astfel, acești „supraviețuitori” ai unei civilizații ce a pierdut valorile religioase, intră în Islam cu o sete imensă pentru Allah Preaînaltul și având o satisfacție enormă, ca urmare a deciziei lor de a îmbrățișa Islamul.

Noi, musulmanii, avem o sarcină foarte importantă, referitor la aceste persoane, dornice să Îl cunoască pe Unicul Creator, și anume aceea de a ne strădui să îi înțelegem, să îi orientăm și să susținem cu dragoste și răbdare, căutările fiecăruia.

Decizia de a intra în Islam

Decizia de a intra în Islam presupune intenția fermă (niyya) de a trece de la ignoranță la întoarcerea

către Allah subhana wa ta'ala.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa salam*, a spus:

„Valoarea faptelor este în funcție de intențiile fiecăruia, iar răsplata va fi după ceea ce a făcut fiecare.

Oricine e-migrează pentru Allah și Trimisul Său, emigrarea lui va fi considerată ca și cum ar fi fost făcută pentru Allah și Trimisul Său. Însă dacă o

persoană trebuie să emigreze pentru a achiziționa bunuri din această lume sau pentru a se căsători cu o femeie, emigrarea lui va fi valorificată în funcție de lucrul spre care el a emigrat.”

(relatat de Bukhari)

Intrarea în Islam nu trebuie să fie una precipitată, grăbită; însă nu este indicat nici să așteptăm foarte mult, până atunci când vom ajunge să acumulăm cunoștințe pe care unii, probabil, le-au acumulat de-a lungul a numeroși ani de studiu. Atunci când am găsit această lumină pe care Allah Cel Îndurător ne-a pus-o în inimi, trebuie să profităm de ea, fără întârziere, și să nu amânăm pe mai târziu un act de o asemenea importanță, deoarece viitorul este întotdeauna nesigur.

Pentru a accepta Islamul nu este nevoie să fii savant, sau să

cunoști limba arabă. Însă acest angajament trebuie să se facă în deplină cunoștință de cauză și o

totală libertate de decizie. Trebuie să simți că aparții lui Allah subhana wa ta'ala, cu toată ființa ta; doar așa vei putea obține pacea și liniștea interioară:

cu o încredere deplină în această religie și departe de orice urmă de îndoială. Un astfel de moment este însoțit de un sentiment de unitate interioară, simplitate și bucurie.

Cum are loc intrarea în Islam?

Atunci când suntem convinși că Islamul este adevărata religie pe care Allah subhana wa ta'ala a ales-o pentru robii Săi, o puternică dorință de a îndeplini tot ceea ce El, Preaînaltul, ne-a poruncit, apare în sufletul nostru. Atunci când credem cu tărie în unicitatea lui Allah Preaînaltul (Tawhid), în autenticitatea revelației Coranului și în Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, precum și atunci când am luat decizia fermă și ireversibilă că vom practica

ritualurile islamice și ne vom conforma ordinelor și interdicțiilor Legii Divine (Sharia), urmând Sunnah Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, atunci înseamnă că suntem pregătiți să intrăm în Islam, prin a rosti mărturisirea de credință (Sheheda):

Ashhadu An La Illaha Illa Allah

Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah

Wa Ashhadu Anna Mohammanan RasulAllah

Și că Mohammed este Trimisul lui Allah.

Din momentul în care s-a pronunțat, în mod conștient, această mărturisire, singur sau cu ajutorul unei persoane musulmane, se intră în Islam și, de acum înainte, noul musulman trebuie să respecte regulile stabilite de Allah *subhana wa ta'ala*. Mărturisirea de credință trebuie să fie precedată de o purificare majoră (ghusl) apoi, după rostirea shehedei, musulmanul trebuie să efectueze rugăciunea obligatorie, din acel moment al zilei. Apoi, fiecare din cele 5 rugăciuni zilnice vor trebui efectuate, atunci când intră timpul lor de rugăciune.

Dacă intrarea în Islam are loc în cursul unei zile din sfânta lună Ramadan (perioadă de post obligatoriu), ar trebui, de îndată

ce s-a rostit sheheda, ca noul musulman să postească și să respecte normele impuse de Islam, până la apusul soarelui. Această zi de post incomplet va trebui recuperată, la finalul lunii Ramadan, după sărbătoarea de Aid Al-Fitr.

Câteva lucruri elementare...

De îndată ce o persoană a intrat în Islam, prin rostirea mărturisirii de credință, aceasta trebuie să fie conștientă de pasul important pe care l-a făcut, și să fie capabilă să îndeplinească, într-un mod cât mai corect, ritualurile abluțiunii și rugăciunile zilnice, pe care nu le putem nici reduce, nici amâna.

În mediul islamic, această îndatorire a musulmanilor nu crează, de obicei, probleme. Cel care a acceptat Islamul este îndrumat mai departe, de alți credincioși, și sprijinit în continuare, precum un copil este îndrumat de părinții săi. Acesta va învăța, *inshaAllah*, în câteva zile, tot ceea ce trebuie să știe pentru a-și împlini cât mai corect și complet obligațiile sale religioase. Frații și surorile întru Islam îl vor urmări cu atenție și îl vor corecta, atunci când este cazul, fiind foarte important ca ceea ce facem să fie făcut corect, încă de la început.

Trebuie de reținut faptul că, în timpul perioadei de cercetare, înainte de a lua decizia de a intra în Islam, nu este indicată practi-

carea ritualurilor islamice (rugăciune, post). Acestea nu sunt valabile, decât în urma rostirii shehe-dei, atunci când suntem convinși de valoarea acestora și de importanța lor.

Este util, însă, ca în timpul acestei perioade de așteptare, să studiem ritualurile religioase, să înțelegem sensul și importanța acestora, să învățăm pe de rost câteva sure scurte, în arabă, pentru a ne putea ruga pe viitor, și de a ști cum trebuie efectuată purificarea și rugăciunea. Tot de acum trebuie să se renunțe la tot ceea ce este interzis (haram) în Islam.

Doar printr-o credință sinceră și puternică vom ajunge să găsim liniștea sufletească de care avem nevoie în aceste vremuri tulburi. Doar cu ajutorul lui Allah subhana wa ta'ala vom ajunge, inshaAllah, să pătrundem tot mai adânc în tainele acestei minunate religii, Islamul, și să ne convingem cu adevărat că prin mila Sa, Allah Preaînaltul ne-a binecuvântat și ne-a adus pe drumul cel drept.

Allahu Alam

Sinceritatea în Islam este primordială (articol preluat din revista nr.11)

Abu Ruqayya Tamim ibn Aws ad Dari a spus că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„«Religia înseamnă sinceritate.» Noi am întrebat: «Pentru cine, o, Mesager al lui Allah?» El a zis: «Pentru Allah, pentru Cartea Lui, pentru Mesagerul Lui, pentru îndrumătorii musulmani (imami) și pentru comunitatea musulmană.»»

(relatat de Muslim)

Care este sensul cuvintelor:
„Religia înseamnă sinceritate”?

Sensul este acela pe care l-am învățat de la Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, când ne-a spus: „Religia nu este altceva decât sinceritate.” Acest lucru arată cât de importantă este sinceritatea în Islam.

Iar acum vom vorbi despre semnificația hadithului sahih de mai sus.

Sinceritatea pentru Allah subhana wa ta'ala

A fi sincer față de Allah Preaînaltul este de o importanță capitală în Islam. Există două aspecte ale acestei sincerități.

Primul aspect este sinceritatea în adorarea Lui. Trebuie să-L

adorăm pe Allah subhana wa ta'ala, numai pe El, Singurul, oferind tot devotamentul nostru față de El, Preaînaltul.

În al doilea rând, este sinceritatea în convingerile noastre, prin credința absolută în Allah Preaînaltul, singurul Creator, singurul Susținător și Îndrumătorul nostru.

Allah Preaînaltul spune:

„Și nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credință curată și statornică în religia Lui, să împlinească Rugăciunea [As-Salat] și să achite Dania [Az-Zakat]. Și aceasta este credința [comunității] celei drepte.”

(Surat Al-Bayyina, 98:50)

Sinceritatea în Cartea Sa

Sinceritatea prezentă în Cartea lui Allah Preaînaltul cuprinde un număr mare de idei. Noi trebuie să credem în ceea ce Coranul ne zice.

Credința în ceea ce spune Coranul trebuie să fie sinceră, și să nu existe loc de îndoială. Noi trebuie să știm că Sfântul Coran este cuvântul lui Allah subhana wa ta'ala, revelat Profetului

Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, prin intermediul Îngerului Jibril, *aleihi sallam*.

Noi trebuie să fim supuși ordinelor date de Allah Preaînaltul, El fiind Ghidul nostru în viață, prin învățăturile care ni le-a transmis. Trebuie să credem că legile enumerate în Coran sunt cele mai bune legi, care nu pot niciodată să aibă concurență cu legile date de oameni.

Această sinceritate se dovedește și prin apărarea Coranului de cei care sunt aspiuranți ai corupției, de cei care abuzează și de cei care interpretează după bunul lor plac paginile sfinte.

Allah Preaînaltul a garantat păstrarea Coranului:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!”
(Surat Al-Hijr, 15:9)

Sinceritatea față de Mesagerul lui Allah Preaînaltul, *salla Allahu aleihi wa sallam*

Trebuie să avem credința sinceră, de nezdruccinat, că Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este Trimisul lui Allah subhana wa ta'ala și că ceea ce

spune el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este adevărat.

Trebuie să-i ascultăm toate ordinele și interdicțiile. Trebuie să se știe că tot ce a venit la noi prin intermediul Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este de la Allah Preaînaltul. Iar Allah subhana wa ta'ala ne spune:

„Nu rostește nimic după pof-ta lui! ~ El [Coranul] nu este decât o revelație trimisă”

(Surat An-Najm, 53:3-4)

Allah subhana wa ta'ala mai spune:

„O, voi, cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și fiți cu supunere [ascultare] față de Trimisul Său și față de diriguitorii voștri! Apoi, dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o [întru judecare] la Allah și la Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este mai bine și cu mai bune urmări.”

(Surat An-Nisa', 4:59)

Ascultarea de Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este ascultare față de Allah Preaînaltul:

„Cel ce se supune Trimisului se supune, neîndoielnic, și lui Allah. Cât despre cei care întorc

spatele, Noi nu te-am trimis să fii peste ei păzitor!”

(Surat An-Nisa', 4:80)

Și El, Preaînaltul, mai spune:

„Ceea ce Allah a dăruit Trimisului Său ca pradă de la locuitorii cetăților, aceasta aparține lui Allah și Trimisului, rudelor, orfanilor, sărmanilor și călătorului de pe drum, pentru ca să nu se schimbe doar între cei bogați dintre voi. Ceea ce vă dăruiește Trimisul primiți, iar cele de la care vă oprește, de la acelea opriți-vă și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!”

(Surat Al-Hașr, 59:7)

Sinceritatea față de Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se referă la apărarea onorii sale de cei care îl ofensează, la a-l apăra împotriva calomnietorilor și a celor care vor să corupă ceea ce a fost scris în Sunna.

Sinceritatea față de îndrumătorii musulmani (Imami)

Există două categorii de persoane vizate aici. Prima categorie sunt savanții, care au obligația de a cunoaște religia, de a o pune în practică și de a-i învăța pe oameni. A doua categorie sunt îndrumătorii musulmani, imamii, care au obligația de a aplica legile Islamului.

Sinceritatea oamenilor de știință implică dragoste, respect și răspândirea credinței prin învățarea comunității. E important ca

cei care beneficiază de cunoștințe să fie sinceri dar, cu toate acestea, nu trebuie urmați orbește. În Islam, obligația fiecărui musulman este să ceară dovezi. Dacă vom găsi că acel lucru este corect, va trebui să-i urmăm, iar dacă vom găsi că este greșit, trebuie să-i informăm cu respect de eroarea comisă, fără insulte sau denigrarea persoanei.

Sinceritatea savanților include, de asemenea, atenție în declarațiile și opiniile lor, pentru a nu fi greșit ceea ce spun.

Îndrumătorii (Imamii) trebuie să fie musulmani sinceri și curați sufletește, plini de virtuți și corecți între ei.

„O, voi, cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și fiți cu supunere [ascultare] față de Trimisul Său și față de diriguitorii voștri! Apoi, dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o [întru judecare] la Allah și la Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este mai bine și cu mai bune urmări.”

(Surat An-Nisa', 4:59)

Cei care vin în contradicție cu Coranul și Sunnah Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu trebuie urmați.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„«Imamii (lideri) care nu respectă îndrumările mele și sunnah mea sunt diavoli în corp omenesc.» Hudthayfah a spus: «Ce trebuie să facem, o, Mesager al lui Allah, dacă voi trăi să văd

acel moment?» Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «Va trebui să-l ascultați și să vă supuneți, chiar dacă imamul vă lovește pe spate și vă ia toată bogăția.»»

(relatat de Bukhari și Muslim)

Aceste hadithuri sunt probe clare a faptului că răzbumarea împotriva imamilor este respinsă, chiar dacă aceștia sunt opresivi și nu au credibilitate.

Sinceritatea în comunitatea musulmanilor

Noi, musulmanii, trebuie să avem în inimi o dragoste sinceră pentru frații și surorile noastre în Islam.

Trebuie mereu să-i primim cu salutul „As salam aleykum”. Trebuie să simțim bucurie pentru prosperitatea lor și durere, atunci când îi ajung necazurile și supărările.

Noi trebuie să-i îndrumăm sincer pe frații și surorile noastre, cu privire la ceea ce este cel mai bine pentru ei în credință și în viața lor. Să interzicem ce este rău și să-i îndrumăm spre bine, spre ceea ce este drept și corect, având intenții pure pentru religia noastră, din care toți frații și surorile în Islam să beneficieze, insha-Allah.

Allahu Alam

Liniștea spirituală - o caracteristică a Profeților, aleihum sallam - fără de păcat, imaculați

(articol preluat din revistele nr.10 și 11)

Liniștea spirituală asigură inima, acoperind corpul cu supunere și demnitate; ea permite ca limba să pronunțe tot ceea ce este corect și înțelept.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, când a început să vorbească despre apelul la tawhid - acest monoteism islamic, care nu caută altceva decât curățirea inimilor acoperite de politeism -, a suferit prejudicii mari, ajungând să fie chiar strangulat și murdărit cu intestinele unei cămile, atunci când era în sujud.

A fost boicotat și acuzat de vrăjitorie și divinație, de faptul că ar fi nebun, iar el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le-a îndurat cu foarte multă răbdare, căutând adăpost la Allah Preaînaltul și cerându-I recompense sufletești.

A confruntat răul cu binele și a mers mai departe cu dawah, în ciuda celor care au refuzat sau au împiedicat poporul să meargă pe calea lui Allah Preaînaltul. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„O, Allah, iartă poporul meu, pentru că nu știe.”

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le-a urat bunătatea și a

implorat pentru ei în cel mai bun mod, spunând:

„Poate că Allah Preaînaltul a adus dintre aceștia descendenți care se vor închina Lui, și nicidecum dintre aceia care Îi aduc parteneri, asociindu-i cu El.”

Liniștea spirituală – un semn al siguranței și al încrederii depline

Liniștea spirituală este un semn al siguranței și al încrederii depline în Allah Preaînaltul, fiind rezultatul asigurării, acționând într-un mod demn, în situații care ar zgudui inima multor oameni, făcându-i să-și piardă mințile. În ziua de Hijra, Abu Bakr, *radhi Allahu anhu*, a zis Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Dacă unul dintre ei se va uita în josul picioarelor lui, ne va vedea.” Atunci Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„O, Abu Bakr, nu plânge, pentru că Allah Preaînaltul este cu noi.”

„Dacă voi nu-i veniți în ajutor (54), [să știți că] l-a ajutat Allah [mai înainte], când cei care nu credeau l-au alungat, ca unul dintre cei doi (55). Când ei doi se aflau în peșteră și când el i-a zis

însoțitorului său: «Nu fi mâhnit, căci Allah este cu noi!» Și a pogorât Allah liniștea Sa asupra lui și i-a venit în ajutor cu oșteni pe care voi nu i-ați văzut și a făcut cuvântul celor care nu credeau [să coboare] jos, în timp ce cuvântul lui Allah [s-a înălțat] cel mai sus. Iar Allah este Puternic [și] Înțelept [*'Aziz, Hakim*].”

(Surat At-Tawba, 9:40)

Explicațiile numerelor din paranteză, din verset:

54) Pornind împreună cu el în incursiunea spre Tabuk.

55) Abu Bakr și Mohammed, care s-au refugiat în grota de pe muntele Thawr, înainte de plecarea la Medina, petrecând în ea trei nopți.

Cine se uită la modul în care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se comporta în momentele de dificultate, își dă seama că această liniște spirituală nu o pot avea decât oamenii care cred într-un tot în Allah *subhana wa ta'ala*, iar această încredere le este suficientă pentru a trece peste orice fel de dificultăți ale acestei vieți. Deci, respectul pentru ascultarea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de Allah Preaînaltul este cel mai bun exemplu de urmat.

În același timp, nu trebuie uitată luciditatea pe care a avut-o Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, vorbind despre *Pace*, ceea ce indică faptul că pacea înseamnă, încă o dată, as-

cultarea deplină a lui Allah Preaînaltul, aici putând da ca exemplu ziua tratatului de la Al-Hudaybiyya, când Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „*El este Domnul meu și El nu mă va dezamăgi.*”

„Allah a fost mulțumit de dreptcredincioși, când ei au făcut legământ cu tine [acolo] sub pom [să moară în lupta pentru cucerirea Meccăi] (19). El a știut ce a fost în inimile lor și a făcut să poare asupra lor liniștea și i-a răsplătit pe ei cu biruință apropiată (20).”

(Surat Al-Fath, 48:18)

Explicațiile numerelor din paranteză, din verset:

19) Legământul de credință, pe care însoțitorii i l-au făcut lui Mohammed la *Al-Hudaybiyya*, să lupte împotriva quraishilor și să nu fugă de luptă. Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - atunci când a ajuns la Al-Hudaybiyya, l-a trimis pe Osman ben 'Affan la meccani, ca să le transmită cum că el a venit în pelerinajul mic (*Umra*) și că nu voiește război. Dar când Osman s-a dus la ei, l-au reținut. La Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - a ajuns vestea că Osman a fost ucis. Atunci Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - i-a chemat pe oameni să jure că vor intra în Mecca, prin război, și i-au jurat să-l sprijine până la moarte, și acesta a fost jurământul. Când a ajuns la

politeiști vestea despre aceasta, i-a cuprins spaima, l-au pus în libertate pe Osman și au cerut pace de la Trimisul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!

-, urmând să vină în anul următor, să intre și să rămână în Mecca trei zile.

Acest jurământ a fost făcut sub un pom din Al-Hudaybiyya și a fost numit „jurământul binecuvântat”.

20) Armistițiul de la Al-Hudaybiyya.

Allah Preaînaltul a spus, de asemenea, despre bătălia de la Hunayn (ziua în care musulmanii au fugit), când Allah subhana wa ta'ala a trimis această liniște asupra Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Allah v-a ajutat să biruiți în numeroase locuri. Și în ziua de la Hunayn (36), când ați fost mândri de numărul vostru mare, însă el nu v-a fost de folos într-o nimic. Și îngust vi s-a părut vouă pământul, măcar că el era întins. Apoi ați întors spatele, fugind.”

(Surat At-Tawba, 9:25)

Explicațiile numerelor din paranteză, din verset:

36) Bătălia de la Hunayn a avut loc în anul 630 (8, h.) între Profet și adepții săi, pe de o parte, și tribul Thaqif de la At-Ta'if, sprijinit de tribul Hawazin, pe de altă parte. Victoria a fost a musulmanilor, cu mult mai numeroși (12.000 de oșteni), care au luat prăzi bogate, după ce în prima fază a ciocnirii s-a cre-

at o stare de derută, ca rezultat al retragerii unei părți dintre oștenii beduini.

„Apoi, Allah a pogorât liniștea Sa asupra Trimisului Său și asupra dreptcredincioșilor și a trimis oșteni pe care nu i-ați văzut și i-a chinuit pe cei care nu credeau. Aceasta este răsplata necredincioșilor!”

(Surat At-Tawba, 9:26)

Liniștea spirituală în vremurile dificile

Această liniște spirituală a fost caracteristică musulmanilor, în timpul bătăliei de la Al-Ahzab.

„Și când i-au văzut dreptcredincioșii pe aliați, au zis: «Aceasta este ceea ce ne-au făgăduit Allah și Trimisul Său (48). Adevăr au grăit Allah și Trimisul Său (49).» Și nu a făcut aceasta (50) decât să

le sporească lor credința și supunerea (51).”

(Surat Al-'Ahzab, 33:22)

Explicațiile numerelor din paranteză, din verset:

48) Căci Allah i-a prevenit că vor fi supuși la încercări și vor cere ajutorul Său, iar Profetul le-a vorbit despre încercările după care vor urma victoria și pacea.

49) S-a adevărit ceea ce au făgăduit Ei.

50) Această încercare, ce s-a soldat cu zdruncinarea ipocriților și eșecul zvonurilor lor alarmante și false.

51) Credința în Allah, Trimisul Său și promisiunile Lor și supunerea față de Allah.

Pacea a fost, de asemenea, caracteristica lui Bilal, radhi Allahu anhu, atunci când politeiștii au pus pietre grele pe spatele lui, iar el repeta: „Oahad, Oahad, Oahad!” (Allah este Unicul!)

O altă liniște spirituală a fost caracteristică copilului răsfățat al lui Ibn Quraysh, Mus'ab, radhi Allahu anhu, atunci când mama lui l-a amenințat că nu va mai mânca și nu va mai bea până va muri, iar el va fi acuzat de moartea ei. Trei zile mai târziu, el

a venit la ea și i-a spus: „Și dacă ai avea o sută de suflete și vei muri de o sută de ori, eu tot nu-mi voi abandona religia mea!”; iar ea a început să mănânce și să bea.

De asemenea, o altă caracteristică a acestei liniști o regăsim în timpul în care Mus'ab, radhi Allahu anhu, a emigrat la Medina, pentru a-i învăța pe oamenii de acolo ce înseamnă credința islamică. A dus o viață grea, dar plăcerea de a vorbi despre Allah subhana wa ta'ala l-a făcut să îndure mai ușor totul.

Liniștea spirituală este, de asemenea, evidentă în momentul morții sale. Înainte ca brațele lui să fie tăiate și Ibn Qami'ah să îl ucidă cu o sulită, el recita versetul:

„Și Mohammed nu este decât un trimis - și au mai fost înainte de el și alți trimiși. Dacă el ar muri sau ar fi ucis, v-ați întoarce voi pe

călcâiele voastre? Cel care s-ar întoarce pe călcâiele lui nu i-ar aduce lui Allah nici o stricăciune. Și Allah îi va răsplăti pe cei mulțumitori.”

(Surat 'Al' Imran, 3: 144)

Liniștea spirituală o găsim și la Khubayb ibn Adyi, radhi Allahu anhu, care a dat dovadă de o liniște sufletească extraordinară, în

momentul în care a fost înconjurat de politeiști gata să-l omoare. El era atât de liniștit, încât a făcut două rakaat, după care a zis: „O, Allah! Eu văd aici persoane, dar ei sunt dușmani, și nu este nimeni printre ei să adreseze salutările mele Profetului, deci Vă rog adresați salutările mele lui.”

Chiar înainte de ultima suflare, a mai zis:

„Nu-mi pasă dacă sunt ucis pentru că sunt musulman și că voi muri pentru cauza lui Allah. Aceasta este pentru El și, dacă voiește El, va binecuvânta părțile rupte ale corpului meu.”

„Pe aceștia i-a călăuzit Allah. Așadar, urmează îndrumarea lor! Spune: «Eu nu vă cer pentru aceasta răsplată!» Aceasta nu este decât un îndemn pentru toate lumile.”

(Surat Al-'An'am, 6:90)

Există mai multe incidente unde întâlnim liniștea spirituală a predecesorilor neprihăniți, și nu e surprinzător faptul că pacea este o caracteristică a profeților și mesagerilor lui Allah Preaînaltul.

Liniștea spirituală este un sentiment foarte profund, înrădăcinat în inimile celor cu adevărat credincioși, o caracteristică a profeților, aleihum sallam, ~cei fără de păcat, imaculați~.

A fost una din caracteristicile Profetului Ibrahim, aleihi sallam, evidențiată în confruntarea cu părintele său:

„I-a răspuns (tatăl său): «O, Avraam! Te lepezi tu de zeii mei?

Dacă nu încetezi, eu te voi alunga cu pietre! Pleacă departe de mine pentru vreme îndelungată!»”

(Surat Maryam, 19:46)

De asemenea, evidențiată în confruntarea cu poporul condus de Nemrooth, regele Babilonului (unul dintre cei 4 regi care au dominat lumea, al cincilea în arborele genealogic al lui Noe, aleihi sallam, cel care niciodată nu a fost mulțumit, tiran prin comportamentul său), care a trăit 400 de ani. Pe vremea lui a făcut ce nu a făcut nimeni: s-a numit „Eu sunt Dumnezeu”:

„Oare nu l-ai văzut pe acela care s-a certat cu Avraam în legătură cu existența Domnului său, după ce Allah i-a dat stăpânia (219)? Și a zis Avraam: «Domnul meu este cel care dă viață și ia viața». Și i-a răspuns el: «Și eu pot să dau viața și să iau viața!» Atunci a zis Avraam: «Allah face ca soarele să vină de la Răsărit, deci fă-l tu să vină de la Apus!» Cel care nu credea a rămas descumpănit, căci Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuiți.”

(Surat Al-Baqara, 2:258)

Explicația numărului din paranteză, din verset:

219) Nimrod, după unii comentatori. Aluzie la faptul că, devenind rege, el a socotit că este atotputernic și, în consecință, a tăgăduit existența lui Allah.

După acest eveniment, Allah Preaînaltul a trimis o muscă ce îi va intra în nas și din cauza căreia el va muri.

Liniștea spirituală este, în aceeași măsură, o caracteristică extraordinară, evidentă în momentul în care Profetul Ibrahim, aleihi sallam, i-a părăsit pe Hajjar, radhi Allahu anha, și pe fiul său, Ismail, aleihi sallam, în deșert, în locul de acum - Mecca. De asemenea, de liniște spirituală a dat dovadă și în momentul în care era gata să-l sacrifice pe fiul său, Ismail, aleihi sallam.

Liniștea spirituală l-a caracterizat și pe Profetul Moise, aleihi sallam, în confruntarea sa cu Faraonul. În același timp, el s-a arătat foarte calm, încurajând fiii lui Israel să fie fermi:

„Moise a zis către neamul său: «Rugați-vă lui Allah pentru ajutor și fiți răbdători, căci al lui Allah este pământul și El îl dă moștenire cui voiește dintre robii Săi. Iar sfârșitul [fericit] este al celor care au frică.»”

(Surat Al- 'A'raf, 7:128)

De asemenea, tot el a dat dovadă de liniște spirituală, atunci când marea era în fața lui, iar din spate veneau în forță Faraonul și oastea sa.

„Și la răsăritul soarelui, au pornit în urma lor. ~ Și când cele

două cete s-au văzut una pe alta, au zis însoțitorii lui Moise: «Suntem ajunși!» ~ Dar el a zis: «În nici un caz! Domnul meu este cu mine și El mă va călăuzi!»”

(Surat Aș-Şu'ara, 26:60-62)

De liniște spirituală a dat dovadă și Profetul Yusuf, aleihi sallam, în confruntarea lui cu frații săi și cu femeia care a încercat să-l seducă. Această liniște spi-

rituală l-a ajutat foarte mult, atunci când a fost închis. Nu după mult timp de la acest incident, va primi poziția de lider în Egipt, glorificându-L pe Allah subhana wa

ta'ala:

„Doamne! Tu mi-ai dat putere și m-ai învățat tâlcuirea vedeniilor! Tu ești Creatorul cerurilor și pământului! Tu ești Ocrotitorul meu în această lume și în Lumea de Apoi! Ia-mi viața când eu sunt în totală supunere [musulman] și alătură-mă celor evlavioși!”

(Surat Yusuf, 12:101)

Liniștea spirituală a fost una dintre calitățile Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, un sentiment ales, creat de Allah Preaînaltul și coborât în inimile profeților, aleihum sallam,

și în inimile dreptcredincioșilor, implicând în același timp speranță și putere. În consecință, îi asigură pe cei fricoși și îi consolidează pe cei aflați în dificultate, atunci când se luptă.

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a spus:

„Liniștea implică spirit și putere; în consecință, aceasta îi liniștește pe cei care sunt speriați și îi consolează pe cei care sunt în dificultate.”

Tot el, radhi Allahu anhu, a mai spus:

„Se spune că această stare de liniște a fost materializată la Omar, radhi Allahu anhu, prin discurs și prin inimă.”

Ibn Mas'ud, radhi Allahu anhu, a spus:

„Liniștea este câștig, dar este pierdere atunci când renunți la ea.”

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a spus:

„Fiecare apariție a cuvântului Sakeenah (liniște spirituală) în Sfântul Coran se referă la liniște, calm, în afară de aceea care se găsește în surat Al-Baqara.”, făcând referire la versetul unde Allah Preaînaltul spune:

„Și profetul lor le-a zis: «Un semn al stăpânirii sale este acela că va veni la voi cu chivotul în care se află chezașia liniștii trimise de Domnul vostru (200), laolaltă cu rămășițele lăsate de neamul lui Moise și de neamul lui Harun (201), purtat de îngeri. În aceasta

este un semn pentru voi, dacă sunteți credincioși!»”.

(Surat Al-Baqara, 2:248)

Explicațiile numerelor din paranteză, din verset:

200) Este vorba de chivotul în care Moise punea Tora când pornea la luptă și îl așeza în fața oștii, pentru a aduce liniștea și încrederea în sufletele luptătorilor.

201) Numele arab a lui Aaron. Prin rămășițe sunt avute în vedere toiagul și veșmintele lui Moise, precum și unele table cu Tora.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că l-a auzit pe Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând:

„Când se rostesc cuvintele de Iqama și slujba de rugăciune trebuie să înceapă, nici unul dintre voi să nu alerge (pentru a se alătura la rugăciune), ci să umble liniștit și să se alătore la slujbă; și atunci să vă rugați o dată cu toată lumea, de acolo de unde ați ajuns, și să completați ce ați pierdut.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a mai spus:

„Când auziți Iqama, nu vă ridicați până nu mă vedeți că mă ridic, apoi ridicați-vă în liniște.”

(relatat de Bukhari)

Anas, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Faceți lucrurile ușoare pentru oameni și nu le îngreunați pentru ei și liniștiți-i (cu vorbe bune) și nu-i respingeți (pe ei).”

(relatat de Bukhari)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus oamenilor, în seara zilei de Arafat, în cadrul pelerinajului de adio:

„O, oameni! Luați aminte că liniștea spirituală, ca și toate binecuvântările lui Allah, nu pot fi niciodată atinse, numai în cazul ascultării noastre față de El. Rugăciunea este unul dintre cele mai mari motive, care trebuie alimentat cu liniște spirituală.”

(relatat de Bukhari)

„El este Cel care a trimis liniștea în inimile dreptcredincioșilor, pentru a spori credința lor cu credință - și ale lui Allah sunt oștirile din ceruri și de pre pământ, iar Allah este Atoateștiutor [și] Înțelept [*Alim, Hakim*],”

(Surat Al-Fath, 48:4)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Este liniștea care a coborât după recitarea Coranului.”

(relatat de Bukhari)

Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

„Celui care îndepărtează suferințele unui frate dintre suferințele lumii, Allah îi va îndepărta suferința dintre suferințele din Ziua Învierii; celui care aduce ușurare celui împovărat, Allah îi va aduce ușurare în Viața de Apoi;

celui care acoperă greșelile unui musulman, Allah îi va acoperi greșelile în lumea aceasta și în Viața de Apoi. Allah Își sprijină slujitorul, atâta vreme cât acesta ajută pe fratele său; iar cel care urmează cărarea în căutarea cunoașterii, Allah îi va netezi calea ce duce spre Paradis, pentru el și pentru aceia care se adună într-una din casele lui Allah (moschee) și recită Cartea lui Allah și învață Sfântul Coran, învățându-i și pe alții. Asupra lor va coborî liniștea și mila îi va învălui, iar Îngerii se vor aduna în jurul lor și Allah Își va aduce aminte de ei, în prezența celor ce se află în jurul Său; însă pe acela care întârzie să facă fapte bune, obârșia sa nobilă nu-l va ajuta să înainteze.”

(relatat de Muslim)

Într-un hadith relatat de Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Mândria și aroganța sunt caracteristici ale proprietarilor de cai și cămile, a acelor beduini care sunt ocupați cu cămilele lor, și nu dau atenție religiei. În timp ce modestia și blândețea sunt caracteristici ale proprietarilor de oi.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Unii dintre cei mai respectați recitatori de Coran vorbesc despre „Pace” în caz de tulburări, acest lucru fiind dovedit a avea un efect benefic.

Abu Al-Qayyim, radhi Allahu anhu, în cartea sa, „As-Madaarij Saalikeen”, spunea că ori de câte ori Sheikh al Islam ibn Taimiyah, radhi Allahu anhu, a fost la greu, el a recitat versete menționând liniște.

„Am auzit despre o situație dificilă care i s-a întâmplat, în timpul bolii sale: «Când mi-a fost foarte rău, am cerut celor din jurul meu să-mi recite, din Coran, versetele care vorbesc despre liniștea spirituală. În momentul în care au făcut acest lucru, m-am vindecat imediat, complet.»”

Abu Al-Qayyim, radhi Allahu anhu, a mai spus:

„Am citit aceste versete și mi-am dat seama că au avut o mare influență asupra asigurării și păcii inimii.”

O, Allah! Ne rugăm Ție pentru tot ce este bun în această lume, cât și în Lumea de Apoi, pentru tot ceea ce știm și ce nu știm. Îți cerem protecție împotriva răului din această lume și din Lumea de Apoi, așa cum o știm noi mai bine.

Telurile musulmanului mumin (articol preluat din revista nr.7)

Islamul nu este doar o religie, este un mod de viață; cu toții ne-am născut musulmani.

Părinții noștri ne-au fost îndrumători, deci majoritatea dintre noi am urmat religiile practicate de ei.

Dar, alhamdulillah, a venit și ziua când, citind și căutând din ce în ce mai mult, am început să conștientizăm că, de fapt, adevărul despre religie este altul. Din clipa aceea, fiecare pas al nostru l-am calculat, și unicul nostru țel a devenit mulțumirea lui Allah subhana wa ta'ala și drumul pe calea adevăratei religii.

Analizând viața și preocupările noastre de zi cu zi, vom observa că cea mai mare parte a timpului și a energiei o consumăm pentru lucruri pe care Allah subhana wa ta'ala ni le-a hotărât deja, încă dinainte de a ne naște, acesta fiind Destinul.

Pentru cei credincioși, lucrurile sunt mai ușor de acceptat; crezul lor este acela că destinul este de la Allah subhana wa ta'ala și trebuie acceptat așa cum este el, bun sau rău.

Însă pentru mulți, drumul acesta se dovedește a fi greu și anevoios, pentru a putea asigura toate necesitățile acestei vieți.

Musulmanul mumin trebuie să lupte și să spera că aceste necesități vor fi numai din cele permise (halal), chiar dacă, pentru a le obține, va munci foarte mult.

Pentru a-și satisface și a-și împlini dorințele pământești, omul trebuie să muncească și să facă totul pentru a le obține, cu toate că nu îi vor fi niciodată deajuns. E greșit a crede că numai recunoscând Unicitatea lui Allah subhana wa ta'ala și făcându-ți rugăciunile vei ajunge în Paradis.

Dar din păcate, nu numai munca aceasta îi va îndrepta omului pașii spre Jannah; la bază stă o foarte puternică credință, o intenție curată și o inimă pură, iar totul la un loc are ca pilon numai bunăvoința lui Allah subhana wa ta'ala de a le accepta, inshaAllah.

Făcând astfel și ținându-se pe drumul cel drept, musulmanul, inshaAllah, va ajunge, numai prin voia lui Allah Preaînaltul, în Jannah (Paradis).

„Pilda Grădinii care s-a promis celor evlavioși; pe sub ea curg pâraie și veșnice sunt roadele ei și umbra ei. Aceasta este răsplata celor care au frică [de Allah], iar răsplata celor necredincioși este Focul.”

(Surat Ar-Ra'd, 13:35)

În Ziua de Apoi vom da socoteală pentru orice faptă a noastră - fie ea cât un fir de nisip - , pentru fiecare intenție și pentru fiecare cuvânt.

Lăsând deoparte obiceiturile de zi cu zi și uitându-se în jurul lui, la tot ceea ce are și tot ceea ce îl înconjoară,

musulmanul mumin poate cu ușurință să observe că totul este o binecuvântare de la Allah Preaînaltul. El va înțelege că totul – corpul, întreaga mâncare pe care o servește, aerul curat pe care îl respiră, casele și bunurile sale, tot ceea ce este între cer și pământ – există prin bunătatea și mila lui Allah Preaînaltul.

Aceste binecuvântări sunt prea multe, pentru a putea fi enumerate.

„Și de ați [vrea să] socotiți binefacerile lui Allah, voi nu veți izbuti să le numărați. Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafir, Rahim*]”

(Surat An-Nahl, 16:18)

Ar trebui să ne aducem aminte că Allah subhana wa ta'ala ne-a asigurat și ne asigură tot ceea ce avem nevoie în această lume, și de foarte multe ori primim totul, fără a depune un efort prea mare. Nu este suficient, însă, să ne

mulțumim cu aceasta. Omar ibn Al-Khattab a relatat:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah spunând: «Dacă ați avea încredere cu adevărat în Allah, El v-ar asigura hrana așa cum asigură hrana păsărilor, care dimineața se trezesc flămânde și seara se întorc cu stomacul plin.»”

(relatat de

Tirmidhi)

Oare de câte ori ne aducem aminte să mulțumim de fiecare dată lui Allah subhana wa ta'ala, pentru tot ceea ce ne-a dat?

Oare de câte ori ne aducem aminte să spunem „*inshaAllah*”? Atunci când ne facem atâtea planuri pentru viața cotidiană, să ne gândim că numai cu voia Lui, Preaînaltul, se pot împlini toate!

Pe parcursul vieții, Allah subhana wa ta'ala ne deschide multe porți, și se știe că Bunul Allah nu ne închide o poartă, până nu ne deschide altele 10.

Unicul nostru țel trebuie să fie acela de a face totul pe placul Lui, pentru ca atunci când vom muri să avem șansa, *inshaAllah*, să găsim deschisă orice poartă care merge spre Paradis.

Căile către pierzanie, în această viață, sunt multe și ușoare, dar trebuie să ne gândim și să

conștientizăm cât de mare va fi chinul Iadului și să luptăm să nu mergem pe ele, pentru ca în Viața de Apoi să nu avem parte de aceste chinuri. Fie ca Allah subhana wa ta'ala să ne apere de ele!

Haideți să ne gândim pentru ce trebuie să muncim mai mult?

Pentru această viață - care este trecătoare -, sau să ne străduim să fim buni, să facem numai fapte bune, să fim evlavioși, cu intenții curate, și așa poate, inshaAllah, să ne asigurăm, în Viața de Apoi, un loc în Paradis.

Un musulman mumin se trezește dimineața devreme, pentru că știe că „*rugăciunea este mai bună decât somnul*”; el face rugăciunile fără întârziere, concentrându-se doar la acestea și mulțumindu-I Bunului Allah Preaînaltul pentru încă o zi care i-a fost permisă să o trăiască pe Pământ. Fiecare pas și fiecare faptă are un singur țel și o singură dorință: **mulțumirea lui Allah subhana wa ta'ala**, inshaAllah.

Să ne gândim cât de mare e importanța salutului. Ne mulțumim oare să murmurăm niște cuvinte neînțelese sau să spunem un „bună”, în trecut, în

locul a ceea ce este atât de important? Spunând „*As salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuhu*”, spunem o dua, o binecuvântare. Este o practică și o învățătură luată de la Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, iar noi trebuie să o folosim așa cum am fost învățați și să o transmitem mai departe copiilor noștri.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„**Cel mai bun dintre două persoane este cel care salută primul.**”

(relatat de An-Nawawi)

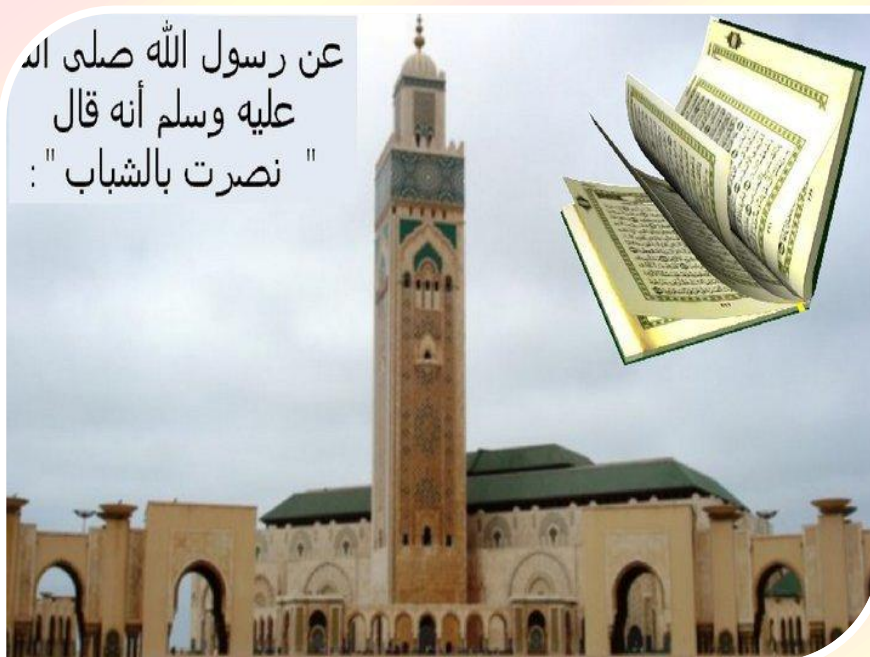
Cât de important este să îți respecti părinții?

Respectându-ne mamele, tații, rudele și toți cei apropiați no-
uă, ne apropiem cu un pas în plus

de Allah subhana wa ta'ala. Un dreptcredincios trebuie să fie grijuliu cu părinții și să îi trateze cu respect, să simtă o

dragoste imensă

pentru ei, încercând să le răsplătească dragostea și grija cu multă bunătate și cuvinte înțelepte. De asemenea, trebuie să fim

fideli în relațiile noastre. Corectitudinea unul față de celălalt este ceva ce trebuie să continue chiar și după ce o persoană a murit, păstrând relația cu cei dragi lui. Dragostea față de acea persoană este destinată Vieții de Apoi, și dacă această dragoste a încetat când persoana respectivă a murit, atunci înseamnă că ea nu a existat niciodată.

Se spune că puțină credință devotată, după moarte, este mult mai prețioasă decât o cantitate mare, în timpul vieții.

Ura, invidia și vorbele grele nu își au locul în viața unui musulman mumin. O familie credincioasă poate să își dorească mult, dar trebuie întotdeauna să fie mulțumită cu cât i-a oferit Allah subhana wa ta'ala.

Dorințele vieții de zi cu zi nu vor fi niciodată de ajuns. Însă, străduindu-ne să ne îndeplinim țelul unic - acela de a înfăptui acte de adorare pentru Unicul Creator, a tot și a toate, acela de a fi cât mai buni, de a oferi din ceea ce avem, de a ne sprijini unii pe alții -, inshaAllah, vom fi pe drumul cel bun.

Plăcerile vieții cotidiene îi ademenesc pe cei cu credința slabă către lucruri care nu au nimic în comun cu Islamul. De aceea, credința în Allah Preaînaltul și strădania în a respecta ceea ce Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, ne-a învățat, trebuie să fie foarte puternice. Un musulman mumin nu va ridica

ochii mai mult decât îi este permis, nu va întinde mâna la mai mult decât îi este dat și nici nu își va irosi timpul prețios cu lucruri fără importanță. El se va grăbi să îndeplinească tot ceea ce spune Sfântul Coran și Sunnah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam.

Țelul fiecărui musulman este de a ajunge în Paradis.

Ne întrebăm, atunci, ce-l face atât de căutat și de ce reprezintă Paradisul fericirea căutată de toți, deși, din păcate, la el ajung foarte puțini.

Mulți oameni spun că fericirea este ceva imaginar, este o iluzie la care nu poți ajunge, dar acesteia sunt ignoranți-neștiutori, pentru că ei n-au ajuns la fericire. Fericirea este prezentă, este reală, pentru că Allah subhana wa ta'ala nu ne-a creat ca să ne chinuim, ci a trimis Sfânta Carte, pentru a ne ușura această viață și a ști să ne pregătim pentru Viața Eternă.

„Noi nu ți-am pogorât Coranul pentru ca tu să fii nefericit.”

(Surat Ta-Ha, 20:2)

Fericirea nu este vizibilă, nici măsurabilă; nu poți ajunge la ea prin comori de aur și argint, pentru că ea este mult mai scumpă decât acestea.

Ea este precum o perlă ascunsă în oceane, și necesită un bun scufundător, pentru a o găsi. Mulți își imaginează fericirea ca și cum aceasta ar consta în lucruri precum bani, conturi, proprietăți, afaceri, și de aceea mulți se

bazează pe aceste principii, privindu-i pe cei bogați ca fiind fericiți. Aceasta, însă, este o fericire trecătoare; sunt dorințe ale celor neștiutori.

Fericirea este în inima fiecăruia, căci inima este creată pentru a fi umplută cu iubire pentru Allah subhana wa ta'ala, iar dacă nu o hrănim cu această nemăsurată iubire, ea nu mai funcționează cum trebuie și atunci omul devine nefericit.

Dacă El, Preaînaltul, ne dă sănătate, frumusețe, copii, o minte strălucită, toate sunt pentru ca noi să-I mulțumim neconținut și să ne folosim de toate aceste înzestrări, numai pentru a căuta să-I fim supuși. Dacă Allah subhana wa ta'ala ne încearcă cu boli, durere, lipsa copiilor, suferințe, pierderi, este un test, pentru ca noi să avem răbdare și pentru aceasta vom fi răsplătiți, inshaAllah, în Ziua de Apoi.

Unicul țel al musulmanului mumin în această viață este pomenirea lui Allah subhana wa ta'ala, și cel mai iubit dintre dreptcredincioși este cel care este cel

mai folositor pentru oameni, căci acela care-i face pe oameni fericiți, Allah subhana wa ta'ala îl va face fericit.

Abdullah ibn Mas'ud relatează că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, obișnuia să spună:

„O, Allah! Te rog să-mi dai călăuzire, credință, puritate și pricepere.”

(relatat de Muslim)

Un musulman mumin lasă totul în seama lui Allah subhana wa ta'ala, pentru că el știe că ceea ce El, Preaînaltul, a ales deja pentru el, este ceea ce este cel mai bine și cel mai bun. Musulmanul mumin este liniștit, nu caută fericirea efemeră, nu caută satisfacerea dorințelor mărunte și fără importanță; el știe că Cel pe care se poate baza este numai Allah subhana wa ta'ala.

Un musulman mumin, chiar dacă într-o zi ar pierde totul, chiar dacă s-ar găsi a fi cel mai sărac om de pe pământ, el are în inima sa dragostea față de Allah subhana wa ta'ala, și asta îl va face să fie cel mai bogat om.

Să căutăm știința, până vom muri (articol preluat din revista nr.10)

Imam Ahmad a avut doi copii, Abdullah și Salih. Salih a relatat:

„Un om l-a văzut pe tatăl meu ținând în mână o cutie de cerneală și i-a spus:

«O, Abu Abdullah! Tu ești imamul musulmanilor!» Acesta a vorbit ca și cum era surprins să-l vadă pe Imam Ahmad cărând această călimară de cerneală, precum tinerii studenți, ca și când încă ar mai citi cărți.

Imam Ahmad i-a răspuns: «Am să fiu preocupat să caut știința până când voi muri.»»

O altă istorisire despre același subiect, spusă într-un mod diferit: „După mine...am să caut cunoașterea până când voi fi pus în mormânt.”

Hushaym ibn Bashir a fost primul profesor al lui Imam Ahmad. Acesta din urmă l-a întâlnit în anul 179 Hijri, când a început să învețe, la vârsta de 16 ani.

Aceasta este declarația lui: „Am să caut știința până când voi muri.”, ceea ce înseamnă: „Trebuie să continui să beneficiazi din știință.”

Știința și cunoașterea sunt o onoare; dacă le abandonezi, te vor abandona!

Ibn-Zirr Hubaysh a raportat:

„M-am dus la Safwan ibn As-sal Al-Murad, să îl întreb de șterșul pantofilor. M-a întrebat: «Ce cauți?» Am zis: «Am venit să învăț.» El a răspuns:

«Îngerii etaleză aripile lor aceluia care vrea să învețe, de fericire.»”

(relatat de Tirmidhi, Ibn Majah, Ibn Al-Hakim și Hibban)

Abu Darda, radhi Allahu anhu, a relatat că l-a auzit pe Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând:

„Dacă cineva călătorește pe un drum, în căutarea înțelepciunii, Allah îl va călăuzi să meargă pe unul dintre drumurile ce duc în Rai. Îngerii își vor coborî aripile

asupra celui ce umblă după înțelepciune, fiindu-le plăcută îndeletnicirea lui. Locuitorii cerurilor și pământului, precum și peștele din adâncimea apelor se roagă pentru iertarea lui. Avantajul celui învățat asupra celui credincios este ca și luna plină față de celelalte stele. Învățații sunt moștenitorii profeților, ce lasă moștenire nu dinari și nici dirhami, ci numai înțelepciune, iar cel ce o dobândește, are parte de o răsplată grozavă.”

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

Hasan ibn Malik, radhi Allahu anhu, a relatat că Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Oricine părăsește casa lui în căutare de cunoaștere este pe calea lui Allah, până când el se întoarce.”

(relatat de Tirmidhi)

Într-un studiu recent s-a observat că majoritatea tinerilor vin să studieze știința islamică, dar pe parcursul câtorva luni ei abandonează cursurile.

Ce se întâmplă cu ei?

Oare cred ei că știința este o momeală a acestei vieți?

Fac acest lucru pentru a li se da o funcție sau un nume?

Pentru care motiv abandonează ei știința?

Când sunt întrebați despre regulile rugăciunii, ei răspund foarte simplu:

„Nu este nici o problemă. Noi le știm.” Dar dacă se discută în profunzime acest subiect, mulți

dintre ei se vor pierde și nu vor ști răspunsurile.

Știți de ce?

Pentru că s-au mulțumit cu puținul, spunându-și: „Suntem satisfăcuți cu ceea ce am învățat.”

De aici pornesc gravele probleme din comunitatea musulmană; pentru că majoritatea tinerilor din zilele noastre se mulțumesc cu puținul.

Nu, dragii mei, știința nu trebuie abandonată! Un bun musulman mumin trebuie să caute știința până la moarte.

Într-o moschee, într-o țară îndepărtată, trăia odată un învățat care îi aduna în jurul lui pe tinerii musulmani și le dăruia din înțelepciunea sa, în fiecare vineri. Era un profesor răbdător și le explica de multe ori fiecare lucru, pentru a fi sigur că au înțeles. Și, cu toate că era învățat, nu se sfia să învețe și el, la rândul lui, de la elevii săi, zicându-le: „Știința este precum o comoară și mințile voastre sunt recipiente, deci umpleți-le cu comoara, indiferent de unde o luați.”

Într-o zi, el le dădu elevilor săi o sarcină, și anume să-i aducă fiecare cea mai frumoasă floare pe care o va găsi. Toți i-au adus câte o floare minunată.

Învățatul le privi cum stăteau adunate pe masă, în toată splendoarea lor, încântând privirea oricui.

Deodată, el descoperi printre ele un trandafir veștejit. Era uscat, aproape putred. „Care

dintre voi a adus această floare?”, întrebă el, uimit. Unul dintre tineri se ridică și zise: „Eu.” Învățatul îl întrebă: „De ce mi-ai adus un trandafir veștejit? Doar există atâtea flori minunate, pe care Allah subhana wa ta’ala le-a creat, arătându-ne Atotputernicia Sa!”

Tânărul îl privi pe învățat și zise: „Sarcina noastră era să-ți aducem cea mai frumoasă floare pe care o găsim. Când am început să caut, am găsit atâtea flori, una mai frumoasă ca alta, că aș fi vrut să le iau pe toate cu mine. Dar apoi m-am gândit că cine dăruiește viață unor lucruri atât

de minunate, ar trebui să fie și singurul care are dreptul să le-o ia înapoi. De aceea, ți-am adus un trandafir a cărui viață s-a întors la Creatorul ei. InshaAllah să nu fii supărat, dar m-am rușinat să fac un lucru, care este, de drept, numai al lui Allah subhana wa ta’ala.”

Când a auzit aceste cuvinte, învățatului i-au dat lacrimile și ceilalți elevi s-au rușinat că ei nu au gândit astfel, minunându-se de înțelepciunea tânărului.

Fie ca Bunul Allah Preaînaltul să ne întărească credința și știința!

Ce este Coranul?

(articole preluate din revistele: 3, 4, 5 și 7)

Coranul este Cartea sacră a musulmanilor, Cartea finală de călăuzire de la Allah subhana wa ta'ala, pogorâtă Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, prin intermediul Îngerului Jibril, aleihi sallam. Fiecare cuvânt din Coran este cuvântul lui Allah subhana wa ta'ala.

Coranul a fost revelat pe o perioadă de 23 ani, în limba arabă; conține 114 capitole (sure) și 6236 de versete (ayat).

Musulmanii învață să îl citească în limba arabă și mulți îl memorează în întregime. Ei trebuie să înțeleagă Coranul și să îi practice învățăturile.

Coranul nu are rival în națiune și în conservarea sa. Unul din cele mai remarcabile adevăruri despre această Carte a lui Allah subhana wa ta'ala este că a rămas neschimbată. De mai bine de 14 secole, nici măcar o literă nu

s-a schimbat în Coran. Coranul vorbește despre om și despre scopul său fundamental în viață.

Învățăturile sale acoperă toate aspectele vieții omului, atât a vieții de pe pământ, cât și a celei de după moarte. Coranul conține principii, doctrine și norme din

orice sferă de activitate umană.

Tema Coranului conține, în linii mari, două feluri de învățături; una privind credința pură și relația dintre om și Creatorul său - incluzând înțelesurile de unicitate (ta-

whid), profeție (risalah) și viața de după moarte (akhirah), alături de porunci și rugăciuni, - iar altul privind relațiile interumane, organizând toate aspectele ei morale și materiale.

Izbânda ființelor umane pe acest pământ și în Viața de Apoi depinde de supunerea lor față de învățăturile Coranului. Coranul este inimitabil, are în vedere pro-

cedee retorice. Elocvența Coranului nu a putut să fie imitată nici de cei mai buni poeți arabi, neaducând nici cea mai scurtă sură asemănătoare cu el, în ciuda sfidării repetate și apariției multora dintre ei de a se ridica asupra elocvenței Coranului.

Coranul prezintă și alte aspecte care nu pot fi imitate, însă prin definiție se are în vedere acest aspect.

Revelat, înseamnă trimis Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, de către Allah subhana wa ta'ala, prin intermediul Îngerului Jibril, *aleihi sallam*, și aceasta este cea mai importantă condiție restrictivă din definiția Coranului și stabilirea esenței sale. Allah subhana wa ta'ala este venerat prin recitarea lui.

Înseamnă că una din trăsăturile Coranului cel Nobil este faptul că numai recitarea lui îi conferă celui care-l citește o răsplată din partea lui Allah Preaînaltul, că acest lucru este o adorare, orânduită de Allah subhana wa ta'ala. Rugăciunea nu este valabilă decât prin recitarea unor secvențe sau părți din el și nici o altă rugă sau vreun alt hadith nu-l poate înlocui. Faptul că a ajuns la noi prin transmitere succesivă, înseamnă că numărul mare de transmițători, cinstiți, au preluat versetele coranice de la alții asemenea lor, ajungând până la primul transmițător al lor, căruia i-a fost transmis de

către Allah Preaînaltul, sub forma revelației.

Numele Coranului și epitetetele sale

Allah subhana wa ta'ala a dat Coranului numeroase nume, dintre care menționăm:

Coranul (Al-Qur'an):

„Acest Coran călăuzește către ceea ce este mai drept și binevestește dreptcredincioșilor care plinesc fapte bune că ei vor avea parte de mare răsplată.”

(Surat Al-'Isra', 17:9)

Cartea (Al-Kitab):

„Noi v-am pogorât o Carte în care se află pomenirea voastră. Oare nu pricepeți?”

(Surat Al-'Anbiya', 21:10)

Îndreptarul (Al-Furqan):

„Binecuvântat este Acela care a trimis Îndreptarul [Al-Furqan] robului Său, pentru ca el să fie o prevenire pentru toate lumile,”

(Surat Al-Furqan, 25:1)

Îndemnare (Al-Dhikr):

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!”

(Surat Al-Hijr, 15:9)

În ceea ce privește epitetetele Coranului, Allah subhana wa ta'ala l-a caracterizat prin numeroase însușiri:

„El este lumina”

„O, voi oameni! V-a venit voastră dovada de la Domnul vostru,

căci Noi am pogorât asupra voastră o lumină limpede.”

(Surat An-Nisa', 4:174)

„Și este îndemn”, „tămăduire”, „călăuzire” și „îndurare”:

„O, oameni! V-a venit vouă îndemn de la Domnul vostru și tămăduire pentru ceea ce este în piepturi, călăuzire și îndurare pentru dreptcredincioși!”

(Surat Yunus, 10:57)

„Și este binecuvântat”:

„Această Carte binecuvântată, pe care Noi am pogorât-o, întărește ceea ce exista deja înaintea ei, pentru ca tu să o previi pe Mama cetăților și împrejurimile ei. Aceia care cred în Ziua de Apoi, vor crede și în ea [Carte] și vor păzi stăruitor Rugăciunea lor.”

(Surat Al-'An'am, 6:92)

„Și este limpede”:

„O, oameni ai Scripturii! A venit la voi Trimisul Nostru ca să vă arate multe lucruri din cele pe care voi le-ați ascuns din Scriptură, trecând peste multe altele. V-au venit vouă o lumină și o Carte limpede de la Allah,”

(Surat Al-Ma'ida, 5:15)

Și de asemenea, Allah subhana wa ta'ala îl mai caracterizează prin epitetul: „Nobil”, „Glorios”, „Vestitor de bine”, „Prevenitor”.

Trimiterea Coranului în părți succesive

Coranul cel Sfânt a fost pogorât tot odată, în întregime, de către Allah Preaînaltul, în Cerul cel mai de jos, iar după aceea i-a fost revelat în părți Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, pe parcursul a 23 de ani.

Allah subhana wa ta'ala a grăit:

„[Aceste zile sunt] luna Ramadan, în care a fost trimis Coranul, drept călăuză pentru oameni, dovezi limpezi pentru drumul cel drept și Îndreptar [Al-Furqan].”

(Surat Al-Baqara, 2:185)

Și a mai grăit Allah Preaînaltul:

„Noi am trimis-o într-o noapte binecuvântată - căci Noi am fost cu adevărat prevenitori -,”

(Surat Ad-Dukhan, 44:3)

Și tot Allah subhana wa ta'ala a mai grăit:

„Noi am pogorât [Coranul] în noaptea Al-Qadr.”

(Surat Al-Qadr, 97:1)

Ibn Abbas a afirmat - și această opinie a fost acceptată de cei mai mulți teologi - că prin trimiterea Coranului, la care se face referire în cele 3 versete, se are în vedere pogorârea lui în întregime, în Casa Puterii, din Cerul cel mai de jos, iar după aceea a fost revelat Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, sub formă de fragmente, în decursul a 23 de ani, prin intermediul Îngerului Jibril, aleihi sallam. Celelalte scripturi precum Psalmii, Tora și Evanghelia au fost trimise Mesa-

gerilor lor, aleihum sallam, o singură dată, în întregime, și nu fragmentate.

Allah Preaînaltul a spus:

„[Noi l-am făcut] un Coran pe care l-am împărțit [în sure și versete] pentru ca tu să-l citești oamenilor în răstimpuri. Și l-am pogorât Noi rând pe rând.”

(Surat Al-'Isra', 17:106)

Și a mai grăit Allah Preaînaltul:

„Și zic aceia care nu cred: «De ce nu i-a fost trimis Coranul dintr-o singură dată?» Așa a fost pentru ca Noi să întărim cu el inima ta și Noi l-am recitat treptat și cu grijă.”

(Surat Al-Furqan, 25:32)

Înțelepciunea trimiterii Coranului în părți succesive

Există mai multe elemente avantajoase în revelarea Coranului în părți succesive:

1.

Rânduiala lui Allah Preaînaltul a impus ca Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să se confrunte cu numeroase împotriviri și nedreptăți din partea neamului său, din pricina faptului că s-a ridicat dintre ei,

pentru a le transmite mesajul stăpânului său.

Dificultățile și împotrivirea cu care a fost întâmpinat l-au făcut să fie multă vreme străin și fără sprijinitori printre fiii neamului său, iar legătura lui cu revelația și trimiterea versetelor, în mod succesiv, lui, au avut o înrâurire, încurajându-l și ajutându-l, îndemnându-l să rabde și să persevereze, promițându-i sprijin și izbândă în cele din urmă.

2. Conține întregul corp al dreptului legislativ musulman, adică prescripțiile sale în ansamblul lor, atât cele referitoare la rânduielele cultului, cât și cele referitoare la relațiile civile, la starea personală, la sancțiuni, sisteme constituționale și financiare.

Înainte de apariția Islamului, arabii nu erau constrânși de nici

un fel de restricții, nu se supuneau nici unei legi și nu erau legați prin nici o rânduială. De aceea, ar fi fost greu pentru ei să treacă de la această stare, printr-un

salt, la respectarea tuturor prescripțiilor, reglementărilor și legilor educației și pregătirilor treptate pentru o astfel de trecere, iar acest lucru s-a realizat prin trece-

rea graduală de la viața neorânduită la viața bazată pe un sistem cu restricții, pe criterii necesare unei societăți organizate. Mai întâi au fost revelate versetele referitoare la credință, iar după ce oamenii au crezut și au venit la doctrina monoteismului, au fost revelate versetele referitoare la ceea ce este permis și ceea ce este oprit.

Bukhari relatează, preluând de la Aisha, radhi Allahu anha:

„Primul lucru revelat de Coran a fost o sură din cele scurte, în care s-a pomenit Raiul și Iadul, iar după ce oamenii au trecut la Islam, s-au revelat prescripțiile referitoare la ceea ce este permis (halal) și ceea ce este oprit (haram). Dacă s-ar fi poruncit la început: «Nu beți din vin!», atunci s-ar fi spus: «Nu vom lăsa vinul niciodată!»; și dacă li s-ar fi poruncit lor: «Nu mai preacurvăriți!», ar fi răspuns ei: «Noi nu vom părăsi preacurvia!»”

3. Înțelepciunea lui Allah Preaînaltul a impus ca cele mai multe restricții și prevederi pe care le conține Coranul, să fie răspunsul la întrebări sau soluții pentru problemele existente, astfel

încât să aibă o înrâurire mai puternică asupra sufletelor și să fie mai strâns legate de viață. Constatăm că numeroase versete coranice au fost

trimise ca răspuns la întrebări, sau ca soluții pentru anumite probleme.

Astfel, Allah Preaînaltul a spus:

„Fulgerul aproape că le răpește vă-

zul. De fiecare dată când el [fulgerul] le face lumină, înaintează, dar când se lasă bezna, ei se opresc. Iar dacă ar vrea, Allah le-ar răpi auzul și văzul, căci Allah este peste toate cu putere.”

(Surat Al-Baqara, 2:20)

Și a mai grăit Allah Preaînaltul:

„Te întreabă despre [împreunarea] cu femeile în timpul menstruației. Spune: «Acesta este un rău». Așadar, stați departe de femei în timpul menstruației și nu vă apropiați de ele până nu se vor curăți! Iar dacă sunt curate, puteți veni la ele, așa cum v-a poruncit Allah, căci Allah îi iubește pe cei care se căiesc și îi iubește pe cei care se curătesc.”

(Surat Al-Baqara, 2:222)

Și a mai grăit Allah Preaînaltul:

„Noi ți-am trimis Cartea cu Adevărul, ca să judeci între oameni așa cum ți-a arătat Allah. Și nu fi apărător al celor haini!”

(Surat An-Nisa', 4:105)

Toate acestea au fost trimise ca soluții pentru anumite probleme.

4. Gradarea în pogorârea prescripțiilor cu caracter legislativ a avut ca rezultat și apariția unor situații în care unele dintre ele să le abroge pe altele anterioare lor, căci în cazul unor prescripții, interesul și îndurarea față de oameni au impus tratarea chestiunilor respective treptat; așa s-a întâmplat în legătură cu prohibirea vinului, de pildă. La început, Coranul s-a limitat la atragerea atenției asupra faptului că daunele care decurg din consumarea lui sunt mai numeroase decât foloasele. Acest lucru se vede cu claritate în versetul următor, unde Allah subhana wa ta'ala spune:

„Ei te întreabă despre vin [khamr] și despre maysir. Spune: «În amândouă este mare păcat și sunt și unele foloase pentru oameni, dar în amândouă păcatul este mai mare decât folosul!» Ei te întreabă ce trebuie să cheltuiască [pentru milostenie]. Spune: «Ceea ce vă prisosește [din bunurile voastre]!» Astfel, Allah vă face deslușite Semnele Sale; poate că voi o să cugetați”

(Surat Al-Baqara, 2:219)

Când oamenii s-au convins de acest adevăr, a fost revelat un

verset care îi oprea pe ei de la rugăciune, dacă erau amețiți de băutură:

„O, voi, cei care credeți! Nu vă apropiați de Rugăciune [As-Salat] atunci când sunteți beți, ca să știți ce spuneți [lui Allah], nici atunci când sunteți necurățați - doar dacă sunteți călători pe drum - până ce nu vă veți curăța! Iar dacă sunteți bolnavi sau în călătorie, ori dacă unul dintre voi se întoarce din locul unde și-a făcut nevoile, sau ați atins muierile și nu găsiți apă, atunci căutați țărână măruntă curată și treceți-vă palmele peste față și peste mâini, căci Allah este Îngăduitor, Iertător [’Afuww, Ghafur].”

(Surat An-Nisa', 4:43)

Așa după cum se poate observa, oprirea de la băutură s-a făcut treptat și la intervale de timp. Când oamenii au înțeles acest lucru și s-au obișnuit să se abțină de la consumarea lui, a fost revelat versetul care a interzis-o definitiv.

„O, voi, cei care credeți! Vinul, jocul de noroc, pietrele ridicate [idolii] și săgețile [pentru prezicere] sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândeți!”

(Surat Al-Ma'ida, 5:90)

Fiecare din aceste etape a abrogat ceea ce a fost înainte de ea și i-a purtat pe oameni către întregirea legislației și definitivarea ei. Acest lucru s-a împlinit așadar, prin revelarea Coranului în părți succesive, la anumite intervale de timp.

Cauzele revelării

În funcție de motivele revelării, versetele Coranului se împart în două categorii.

Prima categorie se referă la legislație, la prescripții și la morală, iar majoritatea versetelor de acest tip au fost revelate pornind de la anumite motive sau întâmplări.

A doua categorie se referă la versetele care vorbesc despre comunitățile trecute și despre nenorocirile care s-au abătut asupra lor, descriu Raiul, Iadul și Ziua de Apoi, și între ele întâlnim numeroase versete, a căror revelare nu este legată de un anumit motiv sau de o anumită împrejurare.

Înțelepciunea legăturii dintre versete și motivele revelării lor

Versetele care au fost revelate dintr-un anumit motiv - și ele conțin ordinea, interdicții, îndrumări și orientări - au urmărit transformarea vieții oamenilor spre o situație mai bună, oprirea lor de la ce este rău și urât și călăuzirea lor către ce este drept.

Trăsăturile părții Meccane a Coranului

1. Chemarea la credința monoteistă, adorarea lui Allah Preaînaltul, confirmarea misiunii Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, confirmarea Zilei Învierii și Răsplății și a grozăviilor ei, a Iadului cu chinurile lui și a Raiului cu plăcerile lui, disputa cu politeiștii pe baza dovezilor raționale și a minunilor din Univers.

2. Elaborarea principiilor legislației și virtuților morale, pe care se întemeiază existența societății, demascarea crimelor politeiștilor care vărsau sânge, mistuiau pe nedrept bunurile orfanilor, îngropau de vii fiicele nou născute și alte obiceiuri rele.

3. Menționarea istorisirilor despre profeți, *aleihum sallam*, și despre comunitățile anterioare, cu scopul de a-i muștra pe politeiștii din Mecca, pentru a trage învățăminte din soarta de care au avut parte cei care nu au crezut de dinainte de ei și pentru a-l consola pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, astfel încât să su-

porte ofensa adusă de ei și să creadă în sprijinul lui Allah Preaînaltul.

4. Surse și versete scurte, cuvinte puternice și expresii precise, care percutează urechile și izbesc inimile, sensul fiind subliniat prin repetate jurăminte.

Trăsăturile părții Medinite a Coranului

1. Înfațișează actele de devoțiune, relațiile dintre oameni, pedepsele juridice, organizarea familiei, moștenirile, relațiile sociale, relațiile internaționale în timp de pace și de război, normele cărmuirii și problemele legislației.

2. Se adresează „oamenilor Cărilor”, adică iudeilor și creștinilor, chemându-i la Islam și scoțând în evidență adevărul Cărilor lor.

3 Dezvăluie comportamentul ipocriților, analizează psihologia lor, dă în vileag secretele ascunse în sufletele lor și pune în evidență primejdia pe care ei o reprezintă pentru religie.

4. Frazele și versetele lungi, specific stilului în care este exprimată legea revelată, Sharia (Legislația Islamică), cu intenția de a-i face clare obiectivele și țelurile.

Modul de strângere și de scriere a Coranului și fazele prin care a trecut acest proces

I. Scrierea versetelor Coranului și aranjarea lor, în timpul vieții Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Revelarea Coranului a durat douăzeci și trei de ani. Aceasta este perioada de timp în care s-a definitivat această Carte glorioasă.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a primit revelația de la Allah Preaînaltul, prin intermediul Îngerului Jibril, aleihi sallam, în ordinea în care i-au fost trimise.

Imamul Ahmad a relatat, preluând de la Osman ibn Abu Al-'As, care a spus:

„Stăteam alături de Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, când s-a uitat fix, spre un bărbat, și a zis: «A venit Jibril și mi-a poruncit să pun acest verset în acest loc din această sură.»”

„Allah poruncește dreptatea, plinirea faptei bune și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte.”

(Surat An-Nahl, 16:90)

Al-Qurtubi a relatat, cu tot lanțul de transmitători, că Ibn Abbas a zis:

„Ultimul verset din Coran care a fost revelat este acesta:

„Și fiți cu frică de Ziua în care vă veți întoarce la Allah, când fiecare suflet va fi răsplătit după ceea ce a agonisit, iar ei [oamenii] nu vor fi nedreptățiți.”

(Surat Al-Baqara, 2:281)

Și Jibril, aleihi sallam, a zis:

„O, Mohammed! Așează-l pe el după versetul două sute optzeci, din surat Al-Baqara!”

Pornind de la aceasta, savanții, istoricii și cercetătorii sunt unanim de acord cu faptul că orânduirea versetelor Coranului este un lucru instituit de către Allah Preaînaltul.

Consemnarea în scris a Coranului

Istoricii și cercetătorii au fost în unanimitate de acord cu faptul că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost analfabet, neștiind să citească și să scrie. Allah Preaînaltul a grăit:

„Și tu nu ai citit mai înainte de ea nici o altă carte și nici nu ai scris-o cu dreapta ta [fiindcă era neștiutor de carte]. Atunci s-ar fi îndoit cei care tăgăduiesc Adevărul.”

(Surat Al-'Ankabut, 29:48)

Numai că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a încredințat scrierea Coranului care i-a fost pogorât, anumitor companioni ai săi, cărora li s-a dat numele de „copiști ai revelației”. Cei mai cunoscuți dintre aceștia au fost: Abu Bakr, Omar, Othman, Ali, Zayd ibn Thabit, Az-Zubayr ibn 'Awwam, radhi Allahu anhum.

Au existat, printre companioni, mulți care au urmărit versetele Coranului și ordinea lor și le-au reținut pe de rost, ajungând, în felul acesta, să rețină întregul

Coran. Printre cei mai vestiți dintre ei s-au numărat Abd Allah ibn Mas'ud, Ubai ibn Ka'b și Zayd ibn Thabit. Acest lucru este demonstrat și de afirmația cronicarilor că, în bătălia de la Al-Yamama, din vremea primului calif, Abu Bakr, au pierit și optzeci de companioni, dintre aceia care știau Coranul pe dinafară. Din această afirmație înțelegem faptul că prima generație de companioni a memorat Coranul cel Nobil și l-a transmis celor care au venit după ei, pe două căi:

1. Copierea de către anumite persoane, cărora Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, le-a încredințat această misiune;

2. Memorarea lui, preluându-l de la marii cititori dintre companioni și de la cei care-l știau pe de rost, preluându-l de la Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, stabilindu-le modul de rostire.

II. Ce s-a întâmplat în vremea primului calif, Abu Bakr?

După ce Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a săvârșit din viață și i-a succedat, la conducerea comunității, Abu Bakr, radhi Allahu anhu, și în urma bătăliei de la Al-Yamama, în care a pierit un mare număr dintre aceia care știau Coranul pe de rost, Omar ibn Al-Khattab, radhi Allahu anhu, i-a poruncit lui Abu Bakr, radhi

Allahu anhu, să strângă Coranul și să-l păstreze între două coperte, de teamă că cei care știau Coranul pe dinafară se vor stinge din viață și se vor ivi deosebiri între oameni, în privința lecturii lui.

Iată ce a relatat Bukhari, în acest sens, despre Zayd ibn Thabit, care a zis:

„După bătălia de la Al-Yama-ma, Abu Bakr a trimis după mine; când am sosit, l-am găsit acolo și pe Omar. Și a zis Abu Bakr: «Omar a venit la mine și mi-a spus că moartea a fost cumplită cu cititorii Coranului în bătălia de la Al-Yamama și că el se teme că și alți cititori s-ar putea să piară, în alte bătălii și, prin urmare, să dispară o bună parte din Coran; mi-a spus că socotește de cuviință să poruncesc să fie adunat Coranul.» I-am zis lui Omar: «Cum să faci un lucru pe care nu l-a făcut Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam!?» Dar Omar a zis: «Jur pe Allah că așa este mai bi-ne!» Și a continuat să stea de vorbă cu mine, până ce Allah mi-a deschis pieptul și am ajuns să împărtășesc părerea lui Omar.” Iar Zayd a mai adăugat: „Abu Bakr a zis: «Tu ești un bărbat în putere și mintos, și

nu avem nici o bănuială în privința ta. Tu ai însemnat revelația pentru Trimisul lui Allah, salla

Allahu aleihi wa sallam!

Așadar, urmărește Coranul și adună-l!»”

„Jur pe Allah că, dacă mi-ar fi cerut să mut un munte din loc, nu mi-

ar fi fost mai greu decât să adun Coranul, așa cum mi-au cerut! Și am purces la urmărirea Coranului și la strângerea lui.”

Foile pe care s-a scris s-au aflat la Abu Bakr, până ce el s-a stins din viață, apoi la Omar - în timpul vieții lui -, apoi la Hafsa, fiica lui Omar, radhi Allahu anhum.

III. *Ce s-a întâmplat în timpul califatului Othman ibn Affan, radhi Allahu anhu?*

Lucrurile au rămas la stadiul la care le-a adus Abu Bakr, radhi Allahu anhu, în vremea conducerii lui, în vremea lui Omar ibn Al-Khattab, radhi Allahu anhu - cel de al doilea calif -, precum și la începutul conducerii lui Othman ibn Affan, radhi Allahu anhu - cel de-al treilea calif.

Reflectând după această expunere succintă asupra istoriei Cărții glorioase, din momentul când ea i-a fost trimisă Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și până astăzi, în ceea ce privește fazele prin care a trecut, treptat, scrierea ei, strângerea ei și studierea ei, ai impresia că te afli în fața unui soare strălucitor și limpede, care se mișcă pe bolta cerului senin, în fața ochilor tăi, fără ca în jurul lui să se vadă vreun petic de nor, care l-ar putea acoperi, fără ca între tine și el să fie vreo furtună sau ceață, care l-ar putea învălui.

Este un lanț neîntrerupt de înregistrări, scrise exact, și de receptare orală, corectă, care merg una alături de cealaltă, într-o sincronie perfectă, de când a început revelarea Coranului și până în clipa de față, fără să lipsească din el nici o verigă și fără să existe prin el nici o breșă, prin care și-ar putea face loc îndoiala, și nici o deosebire, care ar putea stârni vreun dubiu.

Care altă carte a străbătut, în decursul secolelor, un drum atât de lung, fiind perfect păstrată și

apărată? Rațiunea nu înțelege din aceasta decât că timpul și secolele au confirmat adevărul celor exprimate de glasul lui Allah Preaînaltul și Preaputer-nicul:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!”

(Surat Al-Hijr, 15:9)

Allah subhana wa ta'ala a spus:

„Aceia care nu cred în îndemnare,

când ea vine la ei, [să știe că] ea este o Carte plină de putere. ~

Deșertăciunea nu va veni la ea nici dinaintea și nici din urma ei, pentru că ea este o Revelație de la un

Înțelept Vrednic de Laudă [Hakim, Hamid]!”

(Surat Fussilat, 41:41-42)

Citirea Coranului cel Sfânt

Citirea Coranului cel Sfânt este unul din ritualurile de adorare în Islam. Este de dorit ca el să fie cât mai des citit, pentru ca dreptcredinciosul musulman să aibă inima vie și plină de lumină.

Traducerea Sfântului Coran

1. Traducerea literală, care constă în redarea cuvintelor prin corespondențele lor exacte, dintr-o altă limbă, cu respectarea ordinii lor, întocmai. Coranul cel Sfânt nu poate fi tradus, din aceste motive, literal, iar teologii musulmani au interzis o astfel de tentativă. Coranul este cuvântul lui Allah subhana wa ta'ala, considerat sacru, revelat Trimisului Său, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ale cărui cuvinte și sensuri sunt imposibil de imitat.

2. Traducerea explicativă sau traducerea sensurilor, care constă în redarea sensurilor cuvintelor, dintr-o limbă într-o altă limbă, fără să fie obligatorie traducerea prin aceleași cuvinte și cu respectarea strictă a ordinii acestora. Coranul cel Sfânt, ca și orice altă exprimare arabă elocventă, conține, pe lângă sensurile de bază, și o serie de sensuri secundare. Într-un hadith se spune:

„Un profet, trimis înainte de mine, era trimis numai neamului său, în vreme ce eu am fost trimis pentru toți oamenii.”

(relatat de Bukhari)

Iar condiția urmăririi mesajului este transmiterea lui. Prin faptul că a fost trimis în limba arabă, Coranul a devenit obligatoriu pentru națiunea arabă, dar pentru națiunile care nu știu bine araba, sau nu o cunosc deloc, se impune traducerea sensurilor lui, în limbile acestora.

Realitatea este că expresia arabă conține în sine subtilități ale limbii, ce nu pot fi redată cu exactitate deplină, într-o altă limbă. Cuvintele nu pot reda toate conotațiile în limba în care se traduce, ca să nu mai vorbim de îmbinări și expresii frazeologice. Coranul cel Sfânt reprezintă culmea elocvenței limbii arabe; el conține expresii foarte specifice, cu numeroase conotații și subtilități, precum și celelalte trăsături, care fac stilul său de neimitat (*'i'jaz*).

Coranul cel Sfânt și imposibilitatea de a-l imita

Minunea este orice lucru neobișnuit, săvârșit de către profet sau trimis, atunci când este provocat de cei care-l tăgăduiesc, pentru a demonstra adevărul propovăduirii sale.

Prin imposibilitatea de a-l imita, aici se are în vedere punerea în evidență a adevărului mesajului propovăduit de către Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, prin dezvăluirea incapacității arabilor din epoca sa de a se opune minunii sale veșnice, reprezentată de Coran, și incapacitatea generațiilor care le-au urmat de a face acest lucru.

Credința în minunea Coranului

Allah Preaslăvitul i-a înzes-trat pe Profeții și Trimișii Săi, aleihum sallam, pe care i-a trimis la oameni, cu minuni care demonstrează adevărul propovăduirii lor și fac limpede, pentru oa-meni, legătura dintre ei și Allah Preaînaltul și faptul că sunt sprijiniți de către El. Nu există nici un Profet pe care Allah Preaputer-nicul și Preamăritul să nu-l fi dăruit cu însușirea de a face cel puțin o minune, care să le atragă oamenilor atenția asupra necesi-tății de a crede în El și de a urma calea Lui cea dreaptă. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus în legătură cu a-ceasta:

„Nu este nici un profet, care să nu fi fost dăruit cu semne, care să-i facă pe oa-meni să aibă încredere în el. Iar eu am fost dăruit cu reve-lația ce mi-a fost trimisă și eu nădăjduiesc să fiu în Ziua de Apoi cu mai mulți supuși, decât oricare dintre ei.”

(relatat de Bukhari și Mus-lim)

Minunile Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, sunt numeroase, ele depășind cifra de o mie. Minunea la care voim să ne referim în detaliu este minunea Coranului - cea mai

elocventă și mai măreață dintre toate minunile cu care Allah subhana wa ta'ala i-a ajutat pe toți profeții și trimișii Săi, aleihum sallam. Aceasta întrucât minunea Coranului dăinuiește veșnic, grăind despre profeția lui Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în toate timpurile și pre-tutindenii, în vreme ce celelalte minuni cu care Allah subhana wa ta'ala i-a sprijinit pe profeții Săi, aleihum sallam, au luat sfârșit și au dispărut, rămânând istorie, adică istorisiri relatate.

Înțelepciunea ce se degajă din această minune a mesajului Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în com-

parație cu cei-lalți profeți și trimiși de dinaintea lui, aleihum sa-llam, constă în faptul că mesajul celor-lalți profeți, aleihum sa-llam, a luat sfârșit o dată cu misiunea

profetului următor, aleihi sallam, pe când minunea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, va dăinui până în Ziua de Apoi și a necesitat o minune, care să facă mărturie pentru ea, în decursul tuturor epocilor.

Caracterul inimitabil al Sfântului Coran

Coranul cel Sfânt este inimitabil în toate sensurile exprimate de acest cuvânt: el este imposibil de imitat în privința cuvintelor și a stilului său. Este imposibil de imitat în privința clarității și întocmirii lui.

Este imposibil de imitat în privința sensurilor sale, care dezvăluie adevărul despre om și menirea lui în această lume. Este imposibil de imitat în privința ideilor științifice și informațiilor transmise, pe care știința modernă le-a confirmat.

Este imposibil de imitat în privința legislației sale și a apărării drepturilor omului, în scopul edificării unei societăți ideale, în care toată lumea să fie fericită. O dovadă limpede în acest sens este și faptul că arabii i-au cerut Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să le aducă o minune, care să demonstreze adevărul propovăduirii sale și misiunii sale, iar Allah *subhana wa ta'ala* le-a vestit lor că acest Coran este cea mai mare minune, care dovedește ceea ce voiesc ei, atunci când a grăit:

„Și zic ei: «De ce nu i se trimite lui minuni de la Domnul său?» Spune: «Ci minunile sunt numai la Allah, iară eu sunt doar un Prevenitor limpede.» ~ Oare nu le este lor de ajuns că Noi ți-am trimis ție Cartea care le este recitată? Întru aceasta este îndurare și pomenire pentru un neam [de oameni] care vor să creadă.”

(Surat Al-'Ankabut, 29:50-51)

Allah Preaînaltul i-a provocat să aducă o singură sură, asemenea celor din Coran, adresând acest îndemn în diverse modalități. S-a dovedit că Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a provocat pe arabi cu Coranul, în trei etape:

1. I-a provocat prin întregul Coran, în general, adresându-se oamenilor și djinnilor, atunci când Allah Preaînaltul a grăit:

„Spune: «De s-ar aduna oamenii și djinnii ca să facă [ceva] ca acest Coran, ei nu vor fi în stare să facă [ceva] asemenea lui, chiar dacă își vor fi unul altuia ajutor!»”

(Surat Al-'Isra', 17:88)

2. Apoi i-a provocat pe ei să creeze zece sure, asemenea cu cele din el, atunci când Allah Preaînaltul a grăit:

„Sau vor zice ei: «El l-a născocit!» Spune: «Așadar, aduceți voi zece sure, asemeni lui, născocite [de voi] și chemați pe cine puteți, afară de Allah, dacă sunteți voi întru dreptate!» ~ Și dacă nu vă răspund ei, atunci aflați că a fost trimis prin știința lui Allah și că nu există altă divinitate în afară de El! Oare voi sunteți supuși [lui Allah, musulmani]?”

(Surat Hud, 11:13-14)

3. Apoi i-a provocat să facă o singură sură, asemănătoare cu cele din el, atunci când Allah Preaînaltul a grăit:

„Sau spun ei: «L-a născocit [Mohammed]!» Spune: «Aduceți

voi o surah asemănătoare lui și chemați pe cine puteți, afară de Allah, dacă voi sunteți într-adevăr!»

(Surat Yunus, 10:38)

Această provocare a fost exprimată și atunci când Allah subhana wa ta'ala a grăit:

„Iar dacă vă îndoiiți de cele pe care le-am pogorât Robului Nostru [Mohammed], aduceți o sură asemenea lui și chemați martorii voștri cei afară de Allah, dacă sunteți sinceri!”

(Surat Al-Baqara, 2:23)

Semnele acestei provocări au rămas înregistrate în Cartea lui Allah Preaînaltul și ele au continuat să impresioneze auzul scriitorilor, poezilor și oratorilor, aparținând diverselor secte și doctrine din toate timpurile, și nici unul dintre ei nu a reușit să răspundă acestei provocări, prin crearea unei lucrări despre care să se poată spune că s-ar compara cu Coranul, sau că ar fi adus ceva la fel de frumos și bun. Acest fapt este una din cele mai limpezi dovezi, care confirmă caracterul inimitabil al Coranului, în decursul secolelor.

Allah subhana wa ta'ala, a spus:

„Și dacă nu vă răspund ei, atunci aflați că a fost trimis prin știința

lui Allah și că nu există altă divinitate în afară de El! Oare voi sunteți supuși [lui Allah, musulmani]?”

(Surat Hud, 11:14)

**Previ-
ziuni ști-
ințifice,
miracu-
loase, în
Coranul
cel Sfânt**

Coranul face din cugetarea corectă și judecata dreaptă, în legătură cu universul, cel mai minunat mijloc al credinței în Allah subhana wa ta'ala. El îl îndeamnă pe credinciosul musulman să cugete asupra fapturilor lui Allah subhana wa ta'ala, din cer și de pe pământ.

Allah Preaînaltul a grăit:

„În crearea cerurilor și a pământului și în schimbarea nopții și a zilei sunt semne pentru cei dăruți cu minte, ~ Care Îl pomenesc pe Allah, stând [în picioare], șezând [jos] sau pe o parte și cugetă la facerea cerurilor și a pământului, [zicând]: «Doamne, n-ai făcut acestea în deșert! Slavă Ție! Apără-ne pe noi de chinul Focului!»”

(Surat 'Al-'Imran, 3:190-191)

Coranul cel Sfânt înalță poziția credinciosului musulman, prin virtutea științei, căci Allah Preaînaltul a grăit:

„O, voi cei care credeți! Când vi se spune vouă: «Faceți loc în adunări!», atunci faceți voi loc și vă va face și Allah vouă loc [în Paradis]! Iar când se spune «Ridicați-vă!», atunci ridicați-vă voi și Allah îi va ridica cu [câteva] trepte pe aceia care cred dintre voi și pe aceia cărora li s-a dat știință, căci Allah este bine știutor a ceea ce faceți!”

(Surat Al-Mujadila, 58:11)

Cel învățat și cel ignorant nu sunt egali. Allah subhana wa ta'ala a grăit, în această privință:

„Oare acela care petrece timpul nopții în rugăciuni, proster-nându-se și stând în picioare, este cu teamă de Ziua de Apoi și îl roagă de îndurare pe Domnul său? Spune: «Oare sunt egali cei care știu cu aceia care nu știu?» Însă numai aceia care au minte, trag învățăminte.”

(Surat Az-Zumar, 39:9)

El îi poruncește credinciosului musulman să se roage Domnului său, pentru a-l înzestra cu știință, căci Allah Preaînaltul a grăit:

„Și mai presus [de toate] este Allah - Regele, Adevărul [*Al-Malik, Al-Haqq*]! Nu te grăbi cu [recitarea] Coranului mai înainte de a ți se încheia revelarea lui! Și spune: «Doamne, sporește-mi mie știința!»”

(Surat Ta-Ha, 20:114)

Astfel, caracterul miraculos, referitor la aspectele științifice cu-

prinse în Coran, constă în faptul că el îi îndeamnă pe dreptcredincioșii musulmani să chibzuiască și le deschide lor porțile cunoașterii, chemându-i să intre prin ele, să înainteze, să accepte tot ceea ce este nou și trainic în domeniul științelor.

Imposibilitatea imitării legislative a Sfântului Coran

Allah subhana wa ta'ala i-a dăruit omului numeroase instincte, care exercită influențe asupra sufletului. Dacă rațiunea îl ferește pe om de greșală, înclinațiile psihice, deviate, ajung să domine asupra forței rațiunii, iar rațiunea nu mai este capabilă să se controleze în orice situație.

De aceea, pentru ca omul să urmeze calea cea dreaptă, se impune să recurgă la o educație specială a instinctelor sale, să și le educe, să și le dezvolte și să le dirijeze bine, către izbândă. Coranul cel Sfânt eliberează sufletul credinciosului musulman, grație credinței în unicitatea lui Allah subhana wa ta'ala, care-l izbăvește de dominația superstițiilor și a slăbiciunii, de robia pasiunilor și a poftelor, astfel încât să fie un rob devotat lui Allah Preaînaltul și să se înalțe pe sine deasupra celorlalți, căci făptura omenească nu are nevoie decât de Creatorul care întrunește perfecțiunea absolută.

El este Creatorul Unic, Dumnezeu Unic, Cel care nu are început și nu are sfârșit, Atotputernic, Atoateștiutor, și nimeni și nimic nu poate fi asemenea Lui. Această prezentare concisă nu permite o discuție detaliată despre aspectele imposibilității imitării legislative a Coranului.

Coranul a rupt barierele necunoscutului

Coranul cel Sfânt a rupt cele trei bariere ale necunoscutului: bariera timpului trecut, bariera spațiului și bariera viitorului. Citind Coranul, constatăm că el a rupt bariera timpului trecut; el ne istorisește ceea ce li s-a întâmplat comunităților anterioare, ne relatează povestirile despre trimișii anteriori, aleihum sallam, ne spune lucruri pe care nu le-a cunoscut nimeni, ne dezvăluie tainele trecutului și-i provoacă, prin ele, pe cei care tăgăduiesc. Apoi a rupt Allah Preaînaltul bariera spațiului, pentru Profetul Mohammed, sallallahu aleihi wa sallam și aceasta într-o chestiune din cele mai delicate: tainele sufletului. Coranul reprezintă cuvintele lui Allah subhana wa ta'ala, iar El

este adorat prin citirea lui și el nu trebuie supus nici unei modificări sau schimbări, și nimeni nu trebuie să îndrăznească să-l atingă sau să-l mistifice.

Așadar, acest cuvânt este un argument pentru Profetul Mohammed, sallallahu aleihi wa sallam, dobândit de la El, Allah subhana wa ta'ala, iar

dacă ceva este vestit de Coran și s-ar constata că acest lucru nu este adevărat, aceasta ar fi o distrugere, pentru întreaga religie. Coranul a rupt, de asemenea, bariera viitorului, căci Allah Preaînaltul a grăit:

„O, Trimisule! Vesteste ceea ce ți-a fost trimis de la Domnul tău! Dacă nu o faci, înseamnă că nu ai transmis mesajul Lui. Însă Allah te ocrotește de oameni și Allah nu călăuzește neamul de necredincioși.”

(Surat Al-Ma'ida, 5:67)

Câțiva dintre companionii Profetului Mohammed, sallallahu aleihi wa sallam, s-au oferit, voluntar, să-l protejeze de necredincioși, dar când a fost revelat acest verset, el a scos capul pe ușă și le-a zis celor care-i asigurau paza: „Duceți-vă, oameni

buni, de aici, căci mă va apăra de oameni numai Allah!”

Acest verset este cea mai puternică dovadă a faptului că el este o revelație divină, căci altfel, cine ar putea să afirme că un om ar fi în stare să reziste unei întregi comunități, să conteste credința ei, să disprețuiască divinitățile ei și să rămână teafăr?

Provocarea absolută, până în Ziua de Apoi

Coranul i-a provocat pe arabi cu imposibilitatea imitării limbii, dar provocarea lumii nu se poate referi la limbă, întrucât oamenii vorbesc limbi diferite. El s-a adresat întregii omeniri, cu alte provocări până în Ziua de Apoi.

Atunci când Allah Preaînaltul ne vorbește nouă despre una dintre minunile cu care-i ajută pe profeții Săi și despre lumea Îngerilor, aleihum sallam, și Djinilor, pe care nu-i vedem, trebuie să fim încrezători că acestea sunt adevăruri incontestabile, fiindcă Allah Preaslăvitul este Atotputernic, puterea Sa neputând fi comparată cu puterea întregii lumi; este Atoateștiutor, știința oamenilor neechivalând nici cât un atom din știința Sa.

Pornind de la aceasta, trebuie să înțelegem că El, subhana wa ta'ala, crează atât ceea ce vedem, cât și ceea ce nu vedem, crează ceea ce nu vedem în momentul de față, dar s-ar putea să vedem în viitor. Allah subhana wa

ta'ala este Binevoitor cu robii Săi și El crează în Univers minuni, pentru mintea omenească, pentru ca, prin acestea, să aducă liniște în inimile noastre și să ne dăruiască încredere și credință.

Previziuni științifice, miraculoase, în Coran

Credința cea dreaptă față de Allah Preaînaltul, care a călăuzit omul prin intermediul Trimișilor, aleihum sallam, nu se înfăptuiește decât odată cu încrederea oamenilor în Trimiși, aleihum sallam, și în adevărul mesajului lui Allah Preaînaltul. Dacă Allah subhana wa ta'ala ne-ar fi creat această încredere, nu ar fi existat adepți. Încrederea se realizează atunci când Trimișii, aleihum sallam, aduc oamenilor dovada (semn) și demonstrează adevărul din mesajul său.

Allah subhana wa ta'ala spune:

„Noi i-am trimis pe trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate, și am făcut să pogoare fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni și pentru ca Allah să știe cine Îl ajută pe El și pe trimișii Săi fără ca ei să fie văzuți! Allah este Tare [și] Puternic [Qawiyy, 'Aziz].”

(Surat Al-Hadid, 57:25)

Înainte de Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, dovezile s-au potrivit cu misiunea fiecărui

Trimis, aleihi sallam, și cu timpul fiecărui mesaj.

Allah Preaînaltul a spus:

„Și cei care nu cred zic: «De ce nu i s-a trimis lui un semn de la Domnul lui?» Dar tu ești numai un prevenitor și fiecare neam are un călăuzi-tor.”

(Surat Ar-Ra'd, 13:7)

Minunile anterioare Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, s-au caracterizat prin faptul că ele au fost perceptibile și se arătau neamurilor din timpul respectiv. Allah Preaînaltul a trimis Mesageri, aleihum sallam, cu noi minuni, prin intermediul cărora îndrepta religia, minunile repetându-se la diferite intervale de timp. Allah Preaînaltul a încheiat șirul mesagerilor, aleihum sallam, odată cu trimiterea mesajului Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, dăruindu-i o minune veșnică până în Ziua de Apoi, aceasta fiind Coranul.

Allah subhana wa ta'ala a grăit:

„Spune: «Cine este cu cea mai mare mărturie?» Spune: «Allah! El este Martor între mine și între voi și mie mi-a fost revelat acest Coran, pentru ca să vă pre-

vin cu el pe voi și pe aceia la care va ajunge». Și oare voi mărturisiți că alături de Allah mai sunt și alți dumnezei?! Spune: «Nu mărturisesc!» Spune: «Numai El [este un singur Dumnezeu] și eu nu recunosc asociații pe care Îi faceți voi [lui Allah]!»”

(Surat Al-'An'am, 6:19)

Profetul Moise, aleihi sallam, a avut un toiag care s-a preschimbat într-un șarpe, cu voia lui Allah subhana wa ta'ala și avea o mână care se arăta albă, fără a suferi nici o vătămare, de asemenea tot cu voia lui Allah Preaînaltul. Issa, aleihi sallam, a înviat pe morți și i-a tămăduit pe orbi și pe leproși.

Previziuni miraculoase ale Coranului

1) Domeniul Oceanografiei

Coranul menționează una din legile referitoare la apă. Allah Preaînaltul a grăit:

„El este Cel care a lăsat să curgă liber cele două mări – aceasta plăcută și dulce și aceasta sărată și amară - și a făcut între

ele un perete și un baraj de netrecut.”

(Surat Al-Furqan, 25:53)

Coranul vorbește despre două fenomene naturale.

Primul constă în neamestecarea fluviului cu apa mării, atunci când cele două se întâlnesc, părând că o stavilă le separă, astfel încât apa dulce rămâne într-o parte, iar apa sărată în cealaltă parte.

Această lege, a acestui fenomen natural, a fost descoperită foarte recent. Există un alt verset care spune:

„El a slobozit cele două mări ca să se întâlnească, ~ Dar între ele este o stavilă pe care ele nu o pot trece.”

(Surat Ar-Rahman, 55:19-20)

Cât despre acest *al doilea* fenomen, Allah Preaînaltul a grăit:

„El a slobozit cele două mări ca să se întâlnească.”

(Surat Ar-Rahman, 55:19)

Ar fi fost de așteptat ca, atunci când cele două mări se întâlnesc, apele lor să se amestece. Dar Coranul ne previne să nu ne gândim că se va întâmpla așa ceva:

„Dar între ele este o stavilă pe care ele nu o pot trece.”

(Surat Ar-Rahman, 55:20)

Când aceste două versete coranice i-au fost înfățișate, căpitanul Jacques Cousteau (unul din cei mai vestiți oceanografi francezi) a zis: „Dacă acest lucru este pomenit în Coran, mărturisesc că

Mohammed este Trimisul lui Allah.”

2) Referitoare la întunecimile din mările adânci

Allah subhana wa ta'ala le dă o pildă acelor care nu cred și se zbat în această lume, fără țință, asemenea întunericurilor mărilor adânci.

Allah Preaînaltul spune:

„Sau [ele sunt] ca întunecimile dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri și deasupra lor norii. Întunecimi unele deasupra altora. Dacă [cineva] scoate mâna, aproape că nici nu o vede. Iar acela căruia Allah nu-i dă lumină nu va avea nici o lumină.”

(Surat An-Nur, 24:40)

Știința despre lumină în mediul marin este recentă, după anul 1934. Când lumina coboară în zonele adânci ale mărilor, ea este împiedicată de norii denși, proveniți din evaporare, care absorb o parte a ei. După aceea, întâlnește fața undulată a mării, care reflectă o parte din ea, apoi urmează apa mării, care începe să absoarbă treptat cele șapte culori ale spectrului solar: prima culoare absorbită este cea roșie, în primii metri de la suprafața mării, ceea ce are ca rezultat întunericul culorii roșii; după aceea se formează întunericul culorii portocalii, apoi al culorilor galben, verde, albastru, indigo și violet. Astfel apare întu-

neric după întuneric, până ce dispare lumina și vizibilitatea, la adâncimi de aproximativ o mie de metri. Allah subhana wa ta'ala a creat peștii care trăiesc în această adâncime orbi.

Așadar, avem primul întuneric - întunericul norilor, al doilea întuneric - întunericul valurilor de la suprafață și al treilea întuneric - întunericul culorilor. Avem apoi marea de suprafață și marea adâncă, separate de ceea ce se numește valul interior. Acest fenomen a fost descoperit de oceanograful scandinav, în 1900.

Allah Preaînaltul a dat acest lucru drept pildă necredincioșilor și spune într-un singur verset „**ca întunecimile dintr-o mare adâncă**”, adică nu din orice mare, ci numai dintr-o mare adâncă, pe care o „**învăluie valurile**”, adică valul interior, și care este partea superioară a mării adânci și fundul mării de suprafață; „**iar peste ele alte valuri**”, adică valurile de suprafață ale mării, „**și deasupra lor norii**”, care împiedică o parte din lumina soarelui să ajungă la suprafața apei.

Ele sunt „**întunecimi unele deasupra altora**”, încât:

„**Dacă [cineva] scoate mâna, aproape că nici nu o vede. Iar acela căruia Allah nu-i dă lumină nu va avea nici o lumină.**”

(Surat An-Nur, 24:40)

3) Referitoare la focurile din fundul mărilor și oceanelor

Chestiunea focului care iese din fundul mărilor este un domeniu încă puțin studiat de știința modernă. Aceste focuri ies din Oceanul Pacific, apoi se întind la sud de Australia, intrând în Oceanul Indian, ocolind Africa prin partea de sud, îndreptându-se spre Oceanul Atlantic și către polul Oceanului Arctic, de Nord. Acestea sunt suprafețe pe fundul oceanelor în care apar focuri care, uneori, ies la suprafața apei. Înainte de aceasta, omul nu-și putea imagina întâlnirea dintre apă și foc. Această realitate este menționată în mai multe locuri, în Sfântul Coran.

Allah subhana wa ta'ala a jurat pe aceste lucruri, că pedeapsa Lui se va abate asupra necredincioșilor și a grăit:

„**Pe At-Tur! ~ Și pe Cartea scrisă ~ Pe un pergament întins! ~ Și pe Casa cea locuită ~ Și pe bolta cea înaltă! ~ Și pe marea cea aprinsă! ~ Osânda Domnului tău va veni! ~ Nimeni nu o va putea împiedica,**”

(Surat At-Tur, 52:1-8)

Allah Preaînaltul jură aici pe Tur - muntele lui Moise, aleihi sallam, din Sinai -, pe Tablele păstrate, pe Casa cea locuită din al șaptelea Cer, pe bolta cea ridicată și, după aceea, pe marea cea aprinsă. Expresia „**cea aprinsă**”, în limba arabă, înseamnă „**care arde**”. Și pentru a lămuri acest lucru, Allah Preaînaltul spune despre necredincioși că în Ziua de Apoi:

„În apa clocotită și apoi vor arde în Foc.”

(Surat Ghafir, 40:72), adică vor fi mistuiți de foc.

Așadar, marea cea aprinsă este aici o mare care arde, fiind expusă focului. Dar unde este ea? Acest lucru a fost descoperit recent de știință, fiind vorba de fundul mărilor. Deci, este vorba despre o realitate, care a fost necunoscută oamenilor și care ni s-a dezvăluit recent. Sunt versetele care vorbesc, de asemenea, despre Rai și despre Focul pe care-l vom vedea în Ziua de Apoi, când necredincioșii se vor căi pentru că și-au irosit viața lor, iar dreptcredincioșii se vor bucura și vor striga pe oamenii din foc, cum a grăit Allah subhana wa ta'ala:

„Și vor striga atunci oaspeții Ra-iului către oaspeții Iadului: «Noi am găsit cu adevărat ceea ce Domnul nostru ne-a făgăduit! Dar voi ați găsit cu adevărat ceea ce Domnul vostru v-a făgăduit?» Vor răspunde ei: «Da!» În să un crainic va vesti printre ei: «Blestemul lui Allah se abate asupra nelegiuiților,»”

(Surat Al-'A'raf, 7:44)

Și vor spune așa cum spunem noi acum că l-am văzut. Tim-

pul acestor profeții este acum, iar vremea profețiilor despre Ziua Învierii va fi mâine.

„Fiecare profeție are un timp al său și [în curând] le veți cunoaște.”

(Surat Al-'An'am, 6:67)

În ziua aceea, vor zice necredincioșii, așa cum a grăit Allah subhana wa ta'ala despre ei:

„Și de i-ai vedea tu pe nelegiuiți atunci cu capetele plecate înaintea Domnului lor, zicând: «Doamne, noi am văzut și am auzit. Lasă-ne pe noi să ne întoarcem, ca să săvârșim fapte bune, căci noi credem acum cu tărie!»”

(Surat As-Sajda, 32:12)

Dar li se va răspunde lor: „Dar ce ați făcut voi mai înainte? Nu v-au venit vouă Trimiși? Nu v-au venit vouă dovezile? Nu v-am oferit vouă o șansă care v-a fost deajuns? Nu aveți nici o scuză!”

Și Allah Preaînaltul a grăit:

„Și ei vor striga acolo:

«Doamne, scoate-ne pe noi, căci noi vom săvârși fapte bune, nu așa precum am făcut!» «Dar

oare nu v-am lăsat Noi să aveți parte de viață lungă, pentru ca cel care a vrut să chibzuiască să poată chibzui? Și a venit la voi Pre-

venitorul. Deci gustați [pedeapsa voastră]! Iar pentru cei nelegiuiți nu este ajutor!»”

(Surat Fatir, 35:37)

4) Referitoare la apă, plante, biosferă și munții care s-au ivit din pământ

Profesorul Frank Brice, consilierul fostului președinte american Carter, pentru problemele științei, vorbește în cartea sa, „Pământul”,

considerată o sursă bibliografică importantă în numeroase Universități, despre faptul că pământul a fost și este o incandescență vulcanică fierbinte, iar vulcanii ies la suprafață sub formă de lavă, aruncată din interiorul pământului la înălțime. Toți munții primari de pe pământ sunt munți de origine vulcanică.

De asemenea, apa a ieșit tot din interiorul pământului. Savanții s-au pronunțat abia la mijlocul acestui veac în legătură cu faptul că apele oceanelor și mărilor au ieșit din interiorul pământului, ca și bioxidul de carbon, necesar pentru apariția vegetației.

Allah subhana wa ta'ala a grăit:

„Sunteți voi mai greu de făcut sau cerul pe care l-a înălțat El? ~ El a ridicat bolta lui și l-a orânduit pe deplin, ~ El a făcut întunecată noaptea lui și a scos la iveală ziua lui ~ Și pământul, după aceea, l-a întins ~ Și a făcut să iasă din el apa lui și pășunea lui. ~ Și a întărit munții lui,”

(Surat An-Nazi'at, 79:27-32)

Apoi, consilierul Frank Brice

afirmă, în lucrarea sa, „Pământul”, că sistemul solar a fost, la origine, un fum, care a început să se separe și astfel s-au format pământul și celelalte planete din sistemul so-

lar.

Iar Allah Preaînaltul a grăit:

„Oare nu văd cei care nu cred că cerurile și pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit și din apă am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei?”

(Surat Al-'Anbiya', 21:30)

Slavă Aceluia care este Atoateștiutor!

5) Referitoare la faptul că munții sunt neclintiți și au forma unor țărushi

În secolul al XIX-lea, savanții geologi britanici au mers în Munții Himalaya, pentru a studia gravitația pământului și au citit pe amprente lor cifre, care i-au descumpănit. Au emis atunci ipoteza „Misterelor Indiei”, dar au fost la fel de descumpăniți, când au ajuns la aceleași rezultate și în alte zone muntoase. Atunci au conchis că „acesta este fenomenul munților”. Concluzia la care au ajuns a fost că muntele nu este numai un bloc de pământ ce se înalță, ci el are o prelungire în interiorul pământului, care este chiar mai mare decât partea care iese la suprafața acestuia, având aproximativ forma unui țăruiș, ce împiedică mișcarea stratului lunecos al pământului.

Iar Allah subahana wa ta'ala a grăit:

„Și munții ca țăruiș?”

(Surat An-Naba', 78:7)

Și a mai grăit Allah Preaînaltul:

„Și a întărit munții lui”

(Surat An-Nazi'at, 79:32)

Adică i-a făcut să fie ca niște ancore.

Tot Allah Preaînaltul a grăit:

„Noi am făcut pe pământ munți neclintiți, pentru ca el să nu se clatine cu ei, iar printre ei [munți] am făcut cărări și drumuri pentru ca ei să se poată călăuzi.”

(Surat Al-'Anbiya', 21:31)

Adică pentru ca să nu se miște sub picioarele noastre.

„Nu este El Cel care a făcut pământul loc de repaus, a pus în

mijlocul lui râuri, i-a făcut munți neclătinători, și a pus o stavilă între cele două mări? Cei mai mulți dintre ei nu știu!”

(Surat An-Naml, 27:61)

6) Referitoare la faptul că Peninsula Arabică se va transforma din nou în grădini și în râuri

Profesorul german Alfred Croner, unul din cei mai de seamă savanți în domeniul geologiei, afirmă că în Peninsula Arabă au fost grădini cu râuri, iar acesta este un adevăr științific. Dovada stă în faptul că, dacă se îndepărtează nisipul din deșertul Peninsulei Arabe, se descoperă sub el pământ bun pentru agricultură, resturi de animale și plante, precum și albiile ale unor cursuri de apă. Fiind întrebat dacă Peninsula Arabă s-ar putea transforma din nou în grădini cu râuri, Croner a răspuns afirmativ și a spus că aceasta este un adevăr științific.

Dovada stă în faptul că noua epocă glacială a început deja. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus într-un hadith consemnat de Muslim:

„Nu va sosi Ceasul și pământul arabilor se va transforma din nou în pajiști.”, adică în grădini cu râuri.

Când i s-a spus că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a precizat că țara arabilor se va preschimba în pășuni cu râuri, Croner a răspuns că aceasta

nu poate fi decât o revelație venită din Cer.

Iar Allah Preaînaltul a grăit:

„Nu rostește nimic după pofta lui! ~ El [Coranul] nu este decât o revelație trimisă.”

(Surat An-Najm, 53:3-4)

Și a mai grăit Allah subhana wa ta'ala:

„Noi le vom arăta semnele Noastre [în cele mai îndepărtate] zări [ale pământului] și în sufletele lor înșiși, astfel încât să le fie limpede că el [Coranul] este Adevărul. Oare nu este de ajuns că Domnul tău este martor la toate?”

(Surat Fussilat, 41:53)

7) Referitoare la faptul că cerul și stelele au fost un fum

Cercetătorii au admis recent că toate stelele au fost create din fum, aducând o dovadă categorică în acest sens, în urma lansării navei spațiale americane, în anul 1967. Au constatat că distanța dintre un capăt și celălalt al nebuloasei (fumului) este de milioane de ani lumină. Stelele au fost fum și de asemenea cerul a fost fum. Și Allah Preaînaltul a afirmat aceasta, încă de la începutul creației, grăind:

„Apoi s-a întors către cer - care era un fum - și i-a zis lui și pământului: «Veniți amândouă, de voie sau fără de voie!» Și au răspuns ele: «Venim, supunându-ne de bunăvoie!»”

(Surat Fussilat, 41:11)

Coranul cel Sfânt vorbește despre începutul și sfârșitul Uni-

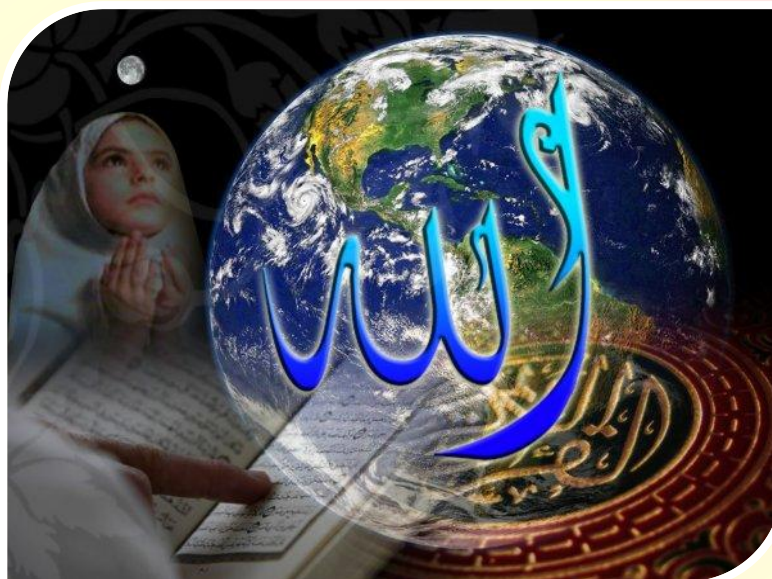
versului material. Această idee nu i-a fost cunoscută omului modern cu un veac în urmă, iar în ceea ce îl privește pe omul din antichitate, cu atât mai puțin se poate presupune că el ar fi putut avea astfel de idei. Dar a venit știința modernă, pentru a vorbi despre lucruri pe care Coranul le-a pomenit în secolul al VII-lea, în era noastră. Coranul exprimă începutul Universului astfel, după cum a grăit Allah subhana wa ta'ala:

„Oare nu văd cei care nu cred că cerurile și pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit și din apă am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei?”

(Surat Al-'Anbiya', 21:30)

În privința sfârșitului Universului, Allah Preaînaltul a spus:

„În Ziua aceea vom închide Noi cerul, așa cum se închid sulițele cu scripturi. Așa cum am făcut Noi prima făptură, o vom face din

nou. Aceasta este o promisiune pe care Noi am făcut-o și pe care o îndeplinim.”

(Surat Al-'Anbiya', 21:104)

În conformitate cu explicarea acestor versete, înseamnă că Universul a fost compact și că ulterior a început să se întindă în cosmos; dar, în pofida acestei întinderi, este posibil ca el să fie, din nou, adunat într-o sferă mică. Savanții consideră că cercul materiei a avut, la început, dimensiunea de o mie de milioane de ani lumină, iar acest cerc a crescut - în opinia cercetătorilor astronomici - de zece ori; iar acest proces continuă să se amplifice fără întrerupere, stelele și constelațiile părând niște desene, imprimate pe suprafața unui balon de cauciuc, care se umflă fără încetare. Astfel, toate globurile cosmice se îndepărtează unele de altele, printr-o mișcare proprie, în cadrul procesului de expansiune cosmică.

Allah subhana wa ta'ala a grăit:

„Iar cerul l-am înălțat cu puterea Noastră și Noi îl lărgim.”

(Surat Adh-Dhariyat, 51:47)

Astronomii apreciază că, dacă am strânge toate corpurile din cosmos, fără să lăsăm distanță între particulele lor, volumul întregului Univers ar fi de 30 de ori mai mare decât volumul Soarelui.

8) Referitoare la faptul că fierul a coborât din cer

Profesorul Armstrong - unul dintre primii patru astronauți trimiși de agenția responsabilă cu programul spațial public al Statelor Unite ale Americii și cu cercetarea aerospațială civilă și militară pe termen lung (NASA) - a afirmat, răspunzând la o întrebare în legătură cu fierul:

„Am studiat toate elementele existente în Univers, am studiat materialele și am aflat energia necesară pentru construirea fiecărui material. Am constatat, în felul acesta, că fierul este elementul care are nevoie de cea mai mare cantitate de energie. Energia necesară pentru constituirea atomului de fier este egală cu cea a sistemului solar, de 4 ori.” Apoi, profesorul a fost întrebat: „Atunci, cum s-a format fierul pe pământ?” Iar el a răspuns: „Nu se poate ca fierul să se fi format pe Pământ. El a trebuit să fie format într-o altă parte a cerului și să fi coborât ulterior pe Pământ.”

Allah Preaînaltul a grăit:

„Noi i-am trimis pe trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate, și am făcut să pogoare fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni și pentru ca Allah să știe cine Îl ajută pe El și pe trimișii Săi fără ca ei să fie văzuți! Allah este Tare [și] Puternic [Qawiyy, 'Aziz].”

(Surat Al-Hadid, 57:25)

Fierul este singurul element despre care se pomenește în Sfân-

tul Coran că ar fi fost coborât, iar coborârea nu poate fi făcută decât de sus în jos, partea de sus fiind cerul, iar partea de jos pământul, iar în el se află putere mare și folositoare oamenilor. Allah Preaînaltul a dat numele fierului uneia din surele Coranului cel Sfânt.

9) Previziuni științifice miraculoase, în domeniul științei despre embrioni

În secolul al XVI-lea, savanții în domeniul medicinei își închipuiau că omul este creat din sângele menstrual. În secolul al XVII-lea, își închipuiau că omul este format, în întregime, în capul spermatozoidului. În secolul al XVIII-lea, au respins opinia anterioară și au afirmat că omul este creat, în întregime, în ovulul femeii. De abia în secolul al XIX-lea au afirmat că embrionul este creat prin asocierea unei componente venite de la bărbat și a alteia venite de la femeie, în faze succesive și nu dintr-o dată, în întregime.

Când s-a prezentat relatarea din Coranul cel Sfânt despre crearea omului în faze succesive, în cadrul Congresului al VII-lea de

Medicină, profesorul Marchal Johnson s-a ridicat în picioare și a întrebat: „Când a fost revelat Coranul?” I-au răspuns: „Coranul a fost relevat în secolul al VII-lea.”

Atunci, el a afirmat: „Nu cred! Imposibil! Cum se poate? În secolul al VII-lea se spunea că omul este creat în faze succesive, în vreme ce acest lucru nu a fost dovedit și cunoscut decât în secolul al XIX-lea?”

Allah Preaînaltul a grăit:

„Ce este cu voi că nu vă rugați lui Allah, așa cum se cuvine, ~ După ce El v-a creat pe voi în [mai multe] faze?”

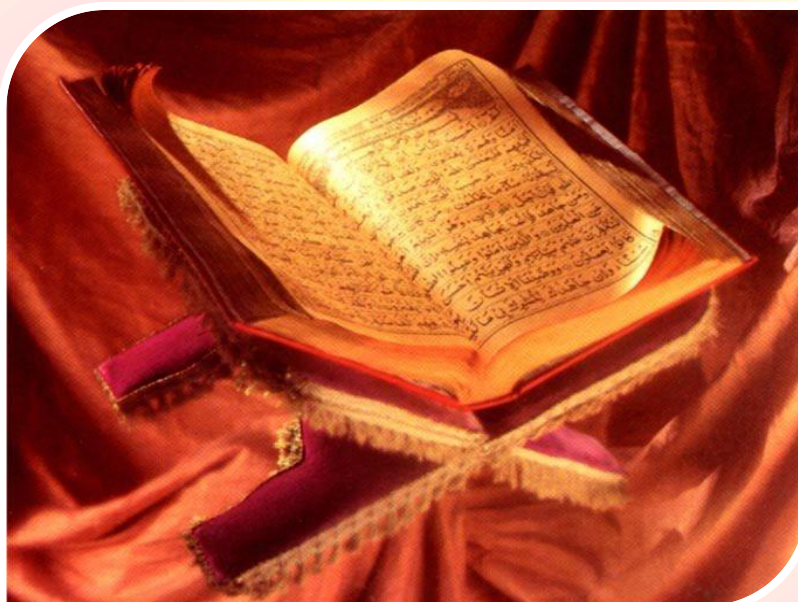
(Surat Nuh, 71:13-14)

Și a mai grăit Allah subhana wa ta'ala:

„El v-a creat pe voi [toți] dintr-un singur suflet. Apoi a făcut din el pe soția sa. Și v-a trimis vouă opt suflete de vite. El vă creează în pântecele mamei voastre, făptură după făptură, în trei întunecimi. Acesta este Allah. Stăpânul vostru! A Lui este împărăția! Nu există altă divinitate afară de El! Cum de vă abateți?”

(Surat Az-Zumar, 39:6)

Coranul nu s-a limitat la indicarea faptului că omul a fost creat în faze, și a dat nume acestor

faze, iar acestea au fost descrise în fiecare fază, într-un anumit text.

I s-au prezentat profesorului Marchal Johnson 26 de texte din Sfântul Coran, care vorbesc despre aceste faze. La sfârșit, profesorul a zis: „Mi-ați vorbit despre niște lucruri pe care eu le-am aflat doar cu o jumătate de lună înainte de a veni la dumneavoastră.” Iar apoi, a mai adăugat profesorul Johnson: „Nu ne rămâne decât să recunoaștem adevărul, adică faptul că Mohammed este Profetul lui Allah.”

În secolele trecute, savanții musulmani au respins ipotezele celor care afirmau că omul ar fi creat din sângele menstrual sau numai dintr-un singur strop de spermă, sau numai dintr-un ovul, cu cuvintele menționate în Sfântul Coran și în tradiția Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, căci Allah Preaînaltul a grăit, vorbind despre crearea omului:

„Oare nu a fost el o picătură din sămânța vărsată?”

(Surat Al-Qiyama, 75:37)

Iar Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

„Nu din orice apă este creat copilul!”

(hadith Abu Saeed Al Khou-dry, din Sahih Al Jama).

Unii spermatozoizi mor, iar alții își continuă mersul, iar Coranul l-a numit pe acesta care își continuă mersul „Sulala”.

Allah Preaînaltul a grăit:

„Care a făcut desăvârșit tot ceea ce a creat. Așadar, [El] a creat omul din lut, la început, ~ Apoi i-a făcut pe urmașii lui dintr-o apă anume disprețuită [sperma].”

(Surat As-Sajjada, 32:7-8)

Cuvântul „sulala”, în limba arabă, înseamnă „care este ales” sau „anume”, dar înseamnă și „pește lung”.

Coranul a spus, așadar, că omul a fost făcut dintr-o esență, care are forma unui pește lung și se numește „sulala”. Numărul spermatozoizilor scade treptat, în drumul lor către ovul. Ei sunt eliminați unul câte unul, până când rămâne unul singur, care pătrunde în ovul. Tot la fel, și ovulul care participă la această operațiune este unul din foarte multele ovule care au fost eliminate, înainte de a fi scoase din apa femeii.

a) Referitor la faptul că ovulul este ursit, din faza picăturii, să devină bărbat sau femeie

Coranul arată că, încă din faza „picăturii”, căruia îi spune în arabă „nutfa”, destinul omului este stabilit, după ce omul este creat.

Allah subhana wa ta'ala a grăit:

„Din ce l-a creat pe el? ~ Dintr-o picătură l-a creat și i-a hotărât [soarta].”

(Surat 'Abasa', 80:18-19)

Prin stabilirea destinului, se are în vedere hotărârea sexului său, dacă el va fi bărbat sau femeie.

Allah subhana wa ta'ala a grăit:

„Și că El i-a creat pe cei doi soți - bărbătușul și femeiușa -, ~ Dintr-o picătură, când ea este vărșată?”

(Surat An-Najm, 53:45-46)

Exegeții au afirmat că prin „cei doi soți” se are în vedere sexul celor doi soți, la animal și la om. Coranul aplică această lege la sexul tuturor ființelor.

b) Denumirile fazelor creării omului, așa cum apar ele în Coran

Picătura parcurge canalul uterin, până ajunge în uter și acolo se implantează în peretele lui. Uterul este asemenea pământului cultivat, în care se plantează sămânța. Savanții numesc această fază prin expresia „faza implan-tației”, iar Allah subhana wa ta'ala a grăit astfel:

„Soțiile voastre sunt ogor pentru voi. Veniți la ogorul vostru când și cum voiți, însă pregătiți-vă sufletele voastre mai înainte de aceasta și fiți cu teamă de Allah și să știți că vă veți întâlni cu El! Și binevestește credincioșilor!”

(Surat Al-Baqara, 2:223)

După aceea, embrionul ia o formă alungită și absoarbe sângele

din placentă, semănând cu lipitorile care trăiesc în apă. Profesorul Keith Moor a venit cu imaginea lipitorilor și cu imaginea embrionului în faza cheagului de sânge. A făcut o comparație între cele două și apoi a zis: „Cea mai veridică descriere a acestei faze este descrierea pe care i-o face Coranul - și anume lipitoarea, asemenea unui cheag de sânge (alaqa).”

În Sfântul Coran este folosit cuvântul „alaqa”, care se poate traduce ca „o lipitoare” sau „un cheag de sânge”. Coranul cel Sfânt vorbește apoi despre faze care urmează cheagului, când Allah Preaînaltul spune:

„Apoi am făcut din picătură un cheag și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucata de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură.”

(Surat Al-Mu'minin, 23:14)

În această fază, embrionul este asemănător, în privința formei, cu o bucată de carne mestecată, pe care se văd urmele dinților; suprafața ondulată ia formă rotundă. Aceas-

tă fază, „mudhgha” (cuvânt folosit în Coran pentru descrierea acestei faze) seamănă cu o bucată de carne, mestecată parțial. Constatăm că, din punct de vedere anatomic,

toate organele și aparatele principale s-au format, cu excepția unei părți, din primele celule embrionare. Ne referim aici la embrionul care are o lungime de 1 cm.

Allah Preaînaltul a grăit:

„O, voi oameni! Dacă sunteți în îndoială cu privire la înviere, Noi doară v-am creat din țărână, apoi dintr-o picătură, apoi dintr-un cheag de sânge [ca o lipitoare], apoi dintr-o bucată de carne, cu formă, după ce a fost fără formă [plăsmuită și neplăsmuită], pentru ca să vă arătăm vouă [puterea Noastră]. Și Noi lăsăm să sălășluiască în pânțele ceea ce voim Noi până la un timp hotărât; apoi vă scoatem pe voi ca prunci, pentru ca apoi să ajungeți voi la vârsta bărbăției. Și unii dintre voi mor [tineri], iar alții sunt lăsați [să trăiască] până la cea mai neputincioasă vârstă, pentru ca să nu mai știe nimic după ce au știut. Tu vezi pământul fără viață, iar dacă Noi pogorâm apă asupra lui, el se mișcă, se umflă și lasă să răsară [plante] din fiecare soi minunat.”

(Surat Al-Hajj, 22:5)

După aceea se formează oasele:

„Apoi am făcut din picătură un cheag și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucata de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură.”

(Surat Al-Mu'minun, 23:14)

În această ordine se întinde carnea, pentru a îmbrăca oasele, căci Allah Preaînaltul a grăit:

„Apoi am făcut din picătură un cheag și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucata de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură.”

(Surat Al-Mu'minun, 23:14)

Aceste șase faze care le menționează Coranul au fost lucruri necunoscute în trecut, însă în zilele noastre oamenii le-au văzut. Dar versetul nu se oprește la această limită, ci trece mai departe, pentru a vorbi despre alte două faze care urmează, căci Allah Preaînaltul a grăit:

„După aceasta veți fi voi morți, ~ Iar în Ziua Învierii veți fi voi readuși la viață.”

(Surat Al-Mu'minun, 23:15-16)

Allah Preaînaltul a mai grăit:

„Și se va sufla în trâmbiță și iată-i pe ei grăbindu-se din gropi către Domnul lor ~ Și zicând: «Vai nouă! Cine ne-a sculat pe noi din culcușul nostru?» Aceasta este ceea ce a făgăduit Cel Milostiv [Ar-Rahman], iar trimișii au spus adevărul. ~ Nu va fi decât un singur strigăt și iată că ei toți vor fi aduși la Noi. ~ Și în Ziua aceea nu va fi nici un suflet nedreptățit întru nimic și nu veți fi răsplătiți decât pentru ceea ce ați făcut.”

(Surat Ya'sin, 36:51-54)

Iar Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Când nu vor trece 42 de nopți de la sosirea picăturii, Allah Preaînaltul va trimite la ea un Înger, care-i va da ei chip și va crea

auzul ei, văzul ei, pielea ei, carnea ei și oasele ei și ordonă 4 lucruri: razag (dar de la Allah subhana wa ta'ala), ajaluhu (viața - cât va fi de lungă), fericirea lui, nenorocirea lui.”

(relatat de Bukhari)

10) Previziuni miraculoase ale Coranului cel Sfânt, în privința amprentelor și caracterului singular al personalității omului

Când Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a vestit politeiștilor din Mecca faptul că după moarte vor veni din nou la viață și că Allah Preaînaltul îi va readuce la viață pe oameni în Ziua Învierii, politeiștii nu au crezut acest lucru și unul din ei a venit la Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu un os vechi în mână, pe care l-a sfărmat și l-a risipit în fața lui, zicându-i: „O, Mohammed! Când voi fi ca aceste oase stricate, mă va mai readuce Allah pe mine la viață, după ce am fost mort?” Și atunci a revelat Allah Preaînaltul aceste versete:

„Oare socotește omul că Noi nu vom aduna din nou oasele sale? ~ Ba da! Noi suntem în stare să potrivim la loc și vârfurile degetelor sale!”

(Surat Al-Qiyama, 75:3-4)

Allah subhana wa ta'ala se referă aici la un lucru mult mai important decât oasele; El arată că este în stare să refacă amprente omului, întocmai așa

cum au fost ele în această lume. Și știm acum că personalitatea omului este, în mare măsură, dată de amprente. Înălțimea poate fi apropiată, ca și tonalitatea vocii, temperamentul sau configurația feței, însă amprentele diferă, chiar și în cazul gemenilor proveniți dintr-un singur ovul, și ele rămân toată viața neschimbate.

Isus Christos, aleihi sallam, în Coranul cel Sfânt

a) Unicitatea lui Allah Preaînaltul este crezul lui Isus, aleihi sallam

Dacă urmărim versetele din Coran care îl menționează pe Isus, aleihi sallam și religia sa, constatăm că Sfântul Coran stabilește faptul că unicitatea deplină este crezul lui Christos, aleihi sallam, unicitate în ceea ce privește adorarea unui singur Dumnezeu. În ceea ce privește creația - căci numai Allah Preaînaltul este Creatorul cerurilor și al pământului și a celor dintre ele -, cât și în ceea ce privește esența și calitățile, ele nu au seamăn, situându-se mult mai sus de așa presupusele calități de Tată și Fiul.

Allah Preaînaltul a grăit în această privință:

„O, voi, oameni ai Scripturii! Nu exagerați în privința religiei voastre și nu spuneți despre Allah decât adevărul! Mesia Isus, fiul Mariei, este Trimisul lui Allah, cuvântul Său pe care El l-a transmis

Mariei și un duh de la El. Credeți, așadar, în Allah...”

(Surat An-Nisa', 4:171)

Și a mai grăit Allah Prea-înaltul:

„Necredincioși sunt aceia care zic: «Dumnezeu este Mesia, fiul Mariei». Spune: «Cine L-ar împiedica pe Allah, dacă ar voi să-L facă să piară pe Mesia, fiul Mariei, ca și pe mama lui și pe toți care se află pe pământ? Ale lui Allah sunt împărăția cerurilor și a pământului, precum și ceea ce se află între ele. El creează ce El voiește. Și Allah este cu putere peste toate! [Qadir]»”

(Surat Al-Ma'ida, 5:17)

Aceste texte coranice fac cunoscut faptul că Isus, aleihi sallam, este un om pe care Allah Preaînaltul l-a ales pentru a fi Profet și Trimis.

Allah subhana wa ta'ala i-a pogorât lui Scriptura, adică Evangelia, pentru a întări prin ea Tora, pentru a o întregi și a vesti un Trimis cu numele de Ahmad, care va veni după el, adică pe Trimisul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam; o Carte în care a fost cuprinsă îndrumarea spre calea cea dreaptă a dreptcredincioșilor.

Allah Preaînaltul a grăit:

„Și adu-ți aminte când Isus, fiul Mariei, a zis: «O, fii ai lui Israel! Eu sunt trimisul lui Allah la voi, întărind Tora de dinainte de

mine și vestind un Trimis care va veni după mine și a cărui nume este Ahmad!» Și când el le-a adus semnele limpezi, ei au zis: «Aceasta este vrăjitorie învederată!»”

(Surat

As-Saff, 61:6)

Chemarea lui Isus Christos, aleihi sallam - așa cum afirmă istoricii - a fost o chemare la viața spirituală, bazată pe cumpătare, luând din viața lumească doar ceea ce este strict necesar pentru viață. El, aleihi sallam, îndeamnă la credința în Allah subhana wa ta'ala și în Ziua de Apoi, la considerarea Vieții de Apoi ca fiind țelul suprem al omului, în această lume.

b) Nașterea lui Isus Christos, aleihi sallam

Allah Preaînaltul a arătat în Coran că Profetul Isus, aleihi sallam, este unul din robii Săi. L-a creat și i-a dat chip în pântecul mamei sale, așa cum a dat chip și celorlalte făpturi; și l-a creat pe el fără să aibă un tată, după cum l-a creat pe Adam, aleihi sallam, fără

mamă și fără tată. Allah Preaînaltul l-a creat doar rostind cuvântul: „Fii!”, și a fost.

În continuare, Coranul se referă la originea și nașterea mamei sale și la felul cum ea, radhi Allahu anha, l-a purtat pe Isus, aleihi sallam, în pântecul său.

Allah Preaînaltul a grăit:

„Allah i-a ales pe Adam, pe Noe, familia lui Avraam și familia lui Imran peste toate lumile [din vremea lor], ~ Ca scoborâtori unii din alții. Allah este Cel care Aude Totul, Atoateștiutor [*Sami*’, *’Alim*]. ~

Muierea lui Imran a zis: «Doamne, Îți juruiesc [numai] Ție ceea ce este în pântecul meu, devotat numai Ție! Primește-l de la mine! Tu ești Cel care

Aude Totul, Atoateștiutor [*As-Sami*’, *Al-’Alim*]!». ~ Și când a născut, a zis ea: «Doamne, am zămislit o copilă!», dar Allah știa bine ceea ce născuse ea. Și un băiat nu este întocmai ca o copilă! «Eu i-am pus numele Maria și o încredințez pe ea și pe scoborâtorii ei ocrotirii Tale, împotriva lui Sheitan cel izgonit!» ~ Domnul ei a acceptat-o cu bună primire și a lăsat-o să crească cu bună creștere și a încredințat-o lui Zaharia. Și de fiecare dată când intra Zaharia la

ea în templu, găsea lângă ea mâncare. Și a întrebat-o el: «O, Maria, de unde ai aceasta?» Iar ea îi răspundea: «Ea este de la Allah!» Allah îl hrănește pe cel pe care El voiește, fără socoteală! ~ Atunci, Zaharia s-a rugat Domnului său, zicând: «Doamne, dăruiește-mi mie de la Tine vârstare binecuvântată, căci Tu ești Cel care Aude ruga!» ~ Atunci, l-au chemat îngerii, în vreme ce el se ruga, stând în picioare, în templu, [zicându-i]: «Iată că Allah ți-l vestește pe Yahya, care va adevăra un cuvânt al

lui Allah. [Și el va fi] un bărbat nobil, neprihănit, un profet dintre cei evlavioși». ~ El a zis: «Doamne, cum să am eu un băiat, când m-au ajuns bătrânețile, iar muierea mea este stearpă?» Și i-a răspuns [Allah]: «Așa!» Allah face ceea ce voiește! ~ A zis [Zaharia]: «Doamne, dă-mi mie un semn!» I-a răspuns [Allah]: «Semnul tău va fi că nu vei putea vorbi cu oamenii, vreme de trei zile, decât prin semne! Pomenește-L pe Domnul tău des și laudă-L pe El seara și dimineața!» ~ Îngerii au zis: «O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut curată. El te-a ales peste femeile lumilor! ~ O, Maria! Fii cu ascultare față de Stăpânul tău, prostornează-te și pleacă-te, ru-

gându-te împreună cu cei ce se pleacă!» ~ Acestea sunt dintre veștile necunoscutului pe care Noi ți le revelăm. Tu nu ai fost lângă ei, când ei au aruncat calemurile lor [pentru a hotărî] care dintre ei s-o ocrotească pe Maria și nu ai fost lângă ei nici când ei au avut discuția. ~ Îngerii au zis: «O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa, fiul Mariei, măreț în această lume ca și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah]. ~ El le va vorbi oamenilor din pruncie, la fel și când va fi bărbat între două vârste și va fi dintre cei evlavioși.» ~ Ea a zis: «Doamne, cum să am un copil, fără să mă fi atins un bărbat?» I-a răspuns El: «Întocmai așa!» Allah creează ceea ce voiește El. Când El hotărăște un lucru, El spune doar «Fii» și el este de îndată! ~ Și El îl va învăța scrierea și înțelepciunea, Tora și Evangelia. ~ Și trimis la fiii lui Israel [le va zice]: «Eu vin la voi cu semn de la Domnul vostru! Eu plămădesc pentru voi din lut ca unchip de pasăre și suflu asupra sa și se va face o pasăre vie, cu voia lui Allah. Și-i voi tămădui pe orb și pe lepros, și-i voi învia pe morți, cu voia lui Allah. Eu vă voi vesti ceea ce mâncați și ceea ce păstrați în casele voastre. În aceasta este un semn pentru voi, dacă voi sunteți credincioși! ~ Eu întăresc ceea ce a fost revelat în Tora mai înainte de mine și vă voi îngădui o parte din cele ce v-au fost oprite. Eu v-

am adus semne de la Domnul vostru, deci fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare! ~ Allah este Stăpânul meu și Stăpânul vostru. Așadar, adorați-L pe El! Aceasta este o cale dreaptă!» ~ Apoi, când Isus a simțit necredința lor, le-a zis: «Cine sunt sprijinatorii mei [în chemarea] la Allah?» Apostolii au răspuns: «Noi suntem sprijinatorii [religiei] lui Allah! Noi credem în Allah și fă mărturie că noi [lui Allah] Îi suntem supuși [musulmani]!»”

(Surat 'Al-'Imran, 3:33-52)

Imran, tatăl Mariei, a fost un bărbat de seamă printre învățații fiilor lui Israel, iar soția lui, fiind stearpă, nu i-a dăruit nici un copil. Atunci, ea a căutat ajutor la Allah subhana wa ta'ala și L-a implorat pe El, Cel Milostiv, cu supunere; și s-a legat prin jurământ că dacă va avea parte de un fiu, îl va dăruia Lui, să fie slujitor la templul din Ierusalim.

Allah Preaînaltul i-a răspuns cererii și a rămas grea și a adus pe lume o fetiță. Dar fetele - conform obiceiului lor - nu erau permise să slujească la templu. Și i-a dat ei numele Maria, radhi Allah anha și L-a rugat pe Allah subhana wa ta'ala să o păzească pe ea și să o primească. Allah Preaînaltul a primit darul și a fost mulțumit că, prin fiica ei, și-a dovedit credința față de jurământul făcut.

Imran, tatăl Mariei, a murit pe când fiica lui era încă mică și era nevoie, astfel, de cineva care să o hrănească și să se ocupe de

creșterea acesteia. Când mama ei a oferit-o preoților templului din Ierusalim, a-ceștia s-au întrecut care dintre ei să-i fie tutore și a trebuit să tra-gă la sorti, pentru a-l a-lege pe cel căruia îi va fi încredințată. Și astfel a devenit tutore Zaharia,

aleihi sallam, soțul mătușii ei, care a îndrumat-o către adorarea dreaptă până ce, într-o zi, a observat un lucru ciudat: de fiecare dată când intra la ea, în locul de rugăciune, găsea lângă aceasta hrana de care ea avea nevoie. A întrebat-o de unde are ea această hrană și ea i-a răspuns: „Este de la Allah, care hrănește pe cine voiește El, fără socoteală.”

Fecioara Maria a crescut neprihănită în adorare și cucernicie, fiind pregătită pentru fapta mare pentru care Allah subhana wa ta'ala a ales-o și pe care Îngerii, aleihum sallam, au vestit-o:

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut curată. El te-a ales peste femeile lumilor! ~ O, Maria! Fii cu ascultare față de Stăpânul tău, prosternează-te și pleacă-te, rugându-te împreună cu cei ce se pleacă!»”

(Surat 'Al-'Imran; 3:42-43)

Allah Preaînaltul a ales-o pe ea ca să fie mama aceluia care se va naște fără să existe motivele obișnuite pentru aceasta, pentru a deveni vestită minunea lui Allah Preaînaltul, învingând îndoiala celor neîncrezători și retezând limba mincinoșilor. Într-un hadith se spune că Profetul Mohammed,

salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cele mai virtuozose dintre femeile care sălășluiesc în Rai sunt patru: Khadija - fiica lui Khuwaylid, Fatima - fiica lui Mohammed, Maria - fiica lui Imran și Asiya - fiica lui Muzahim și soția lui Faraon.”

(relatat de At-Tabarani și Al-Hakim)

Când Zaharia, aleihi sallam, - care a fost un profet - a văzut binefacerile trimise de Allah Preaînaltul asupra Mariei, a dorit să aibă și el un fiu, cu toate că era foarte bătrân și s-a rugat lui Allah Preaînaltul, zicând:

„Doamne, dăruiește-mi mie de la Tine vârstare binecuvântate, căci Tu ești Cel care Aude ruga!”

(Surat 'Al-'Imran, 3:38)

Și Allah Preaînaltul i-a dăruit lui pe Yahyia (Ioan), aleihi sallam, și l-a făcut și pe el profet.

c) Vestea bună pe care Jibril, aleihi sallam, i-a adus-o Mariei

Maria a văzut odată, pe când stătea în singurătatea ei, o imagine de care s-a speriat: a văzut un bărbat apropiindu-se de ea și i-a fost teamă ca acesta să nu-i facă vreun rău și a cerut apărarea de la Allah Preaînaltul.

Bărbatul i-a spus că este Îngerul Jibril, aleihi sallam, și că nu-i va face nici un rău; că a venit pentru a-i vesti că va avea parte de un prunc neprihănit. S-a minunat și a refuzat să creadă că ar putea avea un prunc, de vreme ce nu are soț și nici nu este femeie ușoară. Dar Jibril, aleihi sallam, i-a spus:

„Allah este cu putere peste toate.”

Iată ce relatează Sfântul Coran, în legătură cu această întâmplare:

„Pomenește în Carte [Coranul] și de Maria, când ea s-a retras de la neamul ei într-un loc spre răsărit ~ Și a pus între ea și între ei un vâl! Și atunci am trimis la ea Duhul Nostru, care i s-a arătat cu înfățișarea unui om adevărat. ~ A zis ea: «Caut apărare la Cel Milostiv față de tine! Dacă tu ești cuvios, [nu te apropia de mine]!» ~ I-a răspuns el: «Eu sunt numai un trimis al Domnului tău, ca să-ți vestesc un prunc curat!» ~ Însă ea a zis: «Cum să am eu un prunc, dacă nu m-a atins nici un bărbat și nici târfă nu sunt?» ~ I-a răspuns el: «Așa este! Dar Domnul tău a zis: „Acesta pentru Mine-i [un

lucru] ușor! Și-l vom face Noi un semn pentru oameni și o îndurare din partea Noastră! ~ Acesta-i un lucru [de mult] hotărât!”»

(Surat Maryam, 19:16-21)

Jibril, aleihi sallam, i-a vestit, printre altele, că fiul ei se va numi Mesia Isus, fiul Mariei, și că ea va avea mare faimă, atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi și că el va fi unul dintre cei apropiați de Allah Preaînaltul; că le va vorbi oamenilor încă din leagăn, cât și atunci când va fi bărbat în toată firea, Allah Preaînaltul îl va învăța pe el carte, înțelepciunea și Tora, și-i va dăruia lui Evanghelia; și astfel îl va face pe el să se nască fără să aibă un tată, astfel ca aceasta să fie un semn pentru lume.

d) Nașterea lui Isus, aleihi sallam

Maria a rămas grea din clipa când Jibril, aleihi sallam, i-a adus vestea cea bună, din porunca lui Allah Preaînaltul:

„Înaintea lui Allah, Isus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui «Fii» și el a fost.”

(Surat 'Al-'Imran, 3:59)

Maria a rămas descumpănită cugetând la cele spuse de Jibril, aleihi sallam. Fără îndoială că ea se gândea la ceea ce vor spune oamenii despre o fecioară care rămâne grea și aduce pe lume un copil, fără să aibă un soț.

Când a venit vremea să nască, durerile facerii au împins-o

lângă un trunchi de curmal, încercând să se ascundă după el și să se sprijine de acesta. Atunci și-a adus aminte că va fi dezonorată și și-a dorit să moară, însă Jibril, aleihi sallam, a liniștit-o și i-a poruncit să scuture curmalul, să mânânce din fructele lui și să bea din pâ râul care curge pe lângă ea. De asemenea, a învățat-o ce să spună dacă o va blama cineva sau o să întrebe despre sarcina ei.

Și a grăit Allah Preaînaltul:

„I-a răspuns el: «Așa este!» Dar Domnul tău a zis: «Acesta pentru Mine-i [un lucru] ușor! Și-l vom face Noi un semn pentru oameni și o îndurare din partea Noastră! Acesta-i un lucru [de mult] hotărât!» Și ea l-a zămislit și s-a retras cu el într-un loc depărtat. ~ Și-au apucat-o durerile lângă trunchiul unui curmal și a zis ea: «O, de aș fi murit înainte de aceasta și cu totul de-aș fi fost uitată!» Dar [un glas] a strigat-o de sub ea, [zicându-i]: «Nu fi mâhnită! ~ Domnul tău a făcut mai jos de tine un pâ râiaș! ~ Și scutură spre tine trunchiul de curmal, căci el va lăsa să cadă lângă tine curmale proaspete, coapte! ~ Așadar, mânâncă, bea și fii fericită [de copilul tău]! Iar de vei vedea tu vreun om, spune-i lui: „Eu i-am juruit Celui Milostiv un post și de aceea nu voi sta astăzi de vorbă cu nici un om!”»”

(Surat Maryam, 19:22-26)

Când a născut pruncul și a ieșit cu el, a fost o surpriză pentru oameni, atât pentru cei care îi cu-

noșteau cucernicia și credința, cât și pentru cei care nu-i cunoșteau aceste virtuți. Maria a căutat apărare în fața acestei situații, la sfatul pe care i-l dăduse Jibril, aleihi sallam, și a făcut semn spre pruncul ei din leagăn, cerându-le să stea de vorbă cu el. Mânia oamenilor a sporit, căci au crezut că aceasta își bate joc de ei.

Allah Preaînaltul a grăit:

„Apoi a venit cu el la neamul ei, purtându-l [în brațe]. Și i-au zis ei: «O, Maria, tu ai făcut un lucru îngrozitor! ~ O, soră a lui Aaron, tatăl tău nu a fost un om [făcător] de rău, iar mama ta nu a fost o târfă!» ~ Ea [Maria] a făcut semn spre el, dar ei au zis: «Cum să vorbim cu acela care este un prunc de leagăn?» ~ Dar el [pruncul] a zis: «Eu sunt robul lui Allah! El mi-a dăruit Scriptura și m-a făcut profet! ~ Și El m-a binecuvântat, oriunde aș fi, și mi-a poruncit Rugăciunea [As-Salat] și Dania [Az-Zakat], cât voi trăi, ~ Și bunăcuviință față de născătoarea mea! Și nu m-a făcut pe mine trufaș, nici ticălos!»”

(Surat Maryam, 19:27-32)

e) Isus, aleihi sallam, trimisul lui Allah

Allah Preaînaltul l-a trimis pe Isus, aleihi sallam și a grăit:

„Și El îl va învăța scrierea și înțelepciunea, Tora și Evanghelia. ~ Și trimis la fiii lui Israel, [le va zice]: «Eu vin la voi cu semn de la Domnul vostru! Eu plămădesc

pentru voi din lut ca un chip de pasăre și suflu asupra sa și se va face o pasăre vie, cu voia lui Allah. Și-i voi tămădui pe orb și pe leproș, și-i voi învia pe morți, cu voia lui Allah. Eu vă voi vesti ceea ce mâncați și ceea ce păstrați în casele voastre. În aceasta este un semn pentru voi, dacă voi sunteți credincioși!»”

(Surat 'Al-'Imran, 3:48-49)

El a început să propovăduiască printre oameni mesajul său.

Allah subhana wa ta'ala a grăit:

„Și când a venit Isus cu semnele limpezi, a zis el: «Am venit la voi cu înțelepciunea, pentru a vă limpezi vouă unele [din lucrurile] în care voi sunteți deosebiți. Fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare! ~ Allah este Stăpânul meu și este Stăpânul vostru, așadar adorați-L pe El! Aceasta este calea cea dreaptă!»”

(Surat Az-Zukhruf, 43:63-64)

f)
Minunile lui Isus, aleihi sallam

Allah subhana wa ta'ala l-a ajutat pe Isus, aleihi sallam, să facă o serie de minuni:

„Și trimis la fiii lui Israel [le va zice]: «Eu vin la voi cu semn de la

Domnul vostru! Eu plămădesc pentru voi din lut ca un chip de pasăre și suflu asupra sa și se va face o pasăre vie, cu voia lui Allah. Și-i voi tămădui pe orb și pe leproș, și-i voi învia pe morți, cu voia lui Allah. Eu vă voi vesti ceea ce mâncați și ceea ce păstrați în casele voastre. În aceasta este un semn pentru voi, dacă voi sunteți credincioși! ~ Eu întăresc ceea ce a fost revelat în Tora mai înainte de mine și vă voi îngădui o parte din cele ce v-au fost oprite. Eu v-am adus semne de la Domnul vostru, deci fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare! ~ Allah este Stăpânul meu și Stăpânul vostru. Așadar, adorați-L pe El! Aceasta este o cale dreaptă!»”

(Surat 'Al-'Imran, 3:49-51)

Și mai există o altă minune pe care ne-o relatează Coranul cel Sfânt:

„[Amintește-ți tu] când apostolii au zis: «O, Isus, fiu al Mariei, poate, oare, Domnul tău să ne coboare o masă servită din cer?» El le-a zis: «Fiți cu frică de Allah, dacă sunteți credincioși!»

~ Ei au zis: «Voim să mâncăm din ea, ca să se liniștească inimile noastre și ca să știm că tu ne-ai spus nouă numai adevărul și să

fim întru aceasta printre martori» ~ Atunci a zis Isus, fiul Mariei: «O, Allah, Stăpân al nostru! Coboară-ne nouă o masă servită din cer, ca să ne fie nouă sărbătoare - pentru cel dintâi și pentru cel din urmă dintre noi - și semn de la Tine! Și blagoslovește-ne pe noi cu cele de ospăț, căci Tu ești Cel mai Bun dintre cei care hrănesc!» ~ Și i-a răspuns Allah: «O voi coborî vouă, dar pe acela care nu va crede nici după aceasta, îl voi osândi cu un chin cu care nu voi mai pedepsi pe nimeni din toate lumile!»»

(Surat Al-Ma'ida, 5:112-115)

g) Declarația războiului împotriva lui Isus, aleihi sallam

Adversarii mesajului său au început să insufle bănuieli cărmuitorilor, în privința lui Isus, aleihi sallam. Astfel, ei au reușit să-l determine pe guvernatorul roman să dea porunca de a fi reținut și condamnat la moarte prin răstignire. Coranul relatează că Allah Preaînaltul nu le-a îngăduit să-l prindă pe Isus, aleihi sallam, ci l-a mântuit pe acesta de primejdia lor:

„Și din pricina vorbelor lor: «Noi l-am omorât pe Mesia Isus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut [cineva] să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui [Isus] au fost în îndoială [în legătură cu moartea lui]; ei nu

au avut cunoștință sigură despre ea [moartea lui], ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă, nu l-au omorât, ~ Ci Allah l-a înălțat la El. Iar Allah este Puternic și Înțelept [*'Aziz, Hakim*].”

(Surat An-Nisa', 4:157-158)

Și Allah subhana wa ta'ala a mai grăit:

„Când Allah a spus: «O, Isus! Eu îți voi da o răsplată îmbelșugată, te voi înălța la Mine, te voi mântui de cei care nu cred și îi voi pune pe cei care te-au urmat peste cei care nu cred, până în Ziua Învierii. Apoi la Mine va fi întoarcerea voastră și Eu voi judeca asupra celor în care voi nu vă înțelegeți.»”

(Surat 'Al-'Imran, 3:55)

Expresia „îți voi da o răsplată îmbelșugată” înseamnă: „Eu îți voi da răsplata ta și nu voi da putere nimănui să te ucidă.” În aceasta se află dovada apărării lui Isus Christos, aleihi sallam, de dușmanii săi, în încercarea lor de a-l ucide.

h) Pogorârea lui Isus, fiul Mariei, aleihi sallam, pe pământ, înainte de sosirea Zilei Judecății

Pogorârea lui Isus, aleihi sallam, pe pământ, este unul dintre cele mai importante semne ale apropierei Zilei Judecății.

El va coborî, bucurându-se încă de prima lui viață pe care i-a dăruit-o Allah subhana wa ta'ala și va întări stâlpii legii Islamului, cu care a venit Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. Atât

Coranul cel Sfânt, cât și Tradiția (Sunna) confirmă acest lucru.

Allah Preaînaltul a grăit:

„Nu va fi nici unul dintre oamenii Cărții care să nu creadă în el, înaintea morții sale. Iar în Ziua de Apoi, el va fi martor împotriva lor.”

(Surat An-Nisa', 4:159)

Încheiem istoria despre Isus, aleihi sallam, cu discuția care va avea loc între el și Allah subhana wa ta'ala, în Ziua Învierii, așa cum se relatează în Sfântul Coran:

„Și când va zice Allah: «O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: „Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?”», el îi va răspunde: «Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea

ce nu aveam dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști, căci Tu doară știi ce este în sufletul meu, pe când eu nu știu ce este în sufletul Tău! Doar Tu ești Marele Știutor al celor neștiute! ~ Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit: „Adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!” Și am fost martor asupra lor, atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Și după ce m-ai luat la Tine, ai fost doar Tu

Priveghetor peste ei, căci Tu ești Martor tuturor lucrurilor!»”

(Surat Al-Ma'ida, 5:116-117)

Structura Coranului

Coranul este alcătuit din 114 sure, cu lungimi diferite. Acestea, la rândul lor, se numesc versete, a căror număr variază între 3 și 286, cea mai lungă fiind „Al-Baqara”, care are 286 de versete.

Prima sură este numită „Al-Fatiha” (Deschizătoarea). Aceasta este și rugăciunea rostită de toți

dreptcredincioșii musulmani.

Marea majoritate a surelor se referă la mai multe subiecte, fiind, în realitate, ansambluri alcătuite din revelații. Excepție fac câteva su-

re scurte din ultima parte: 109, 111, 112, precum și surah care relatează istoria lui Iosif (12) și cea care relatează istoria lui Noe, aleihum sallam.

Cele 114 sure, cu excepția „Deschizătoarei”, apar în Coran, în general în ordinea lungimii lor, începând cu cele mai ample și încheind cu cele mai scurte. Cea mai scurtă dintre toate acestea este surah 108 care, în originalul arab,

este alcătuită doar din 10 cuvinte, la care se adaugă „Bismilleh”.

Toate, cu excepția surei 9 - „At-Tawba” -, au la începutul lor expresia „În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător”, numită Bismilleh, după expresia arabă corespunzătoare: „Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim”.

La începutul a 20 de sure figurează una sau câteva litere care, în 4 cazuri (20, 36, 38, 50) servesc și drept titluri. Ele se numesc, în limba arabă, „Fawatih” sau „Awa'il”, litere de început, sau „huruf mukatta”, litere izolate.

Versetele diferă și ele, în mod considerabil, atât sub aspectul lungimii, cât și sub aspectul stilului.

Dintre calitățile cele mai importante prin care se caracterizează Coranul cel Sfânt și pe care se cuvine să le cunoaștem, menționăm:

1. Tema centrală a Coranului este omul și fericirea acestuia.

2. Coranul este cuvântul lui Allah Preaînaltul, trimis tuturor oamenilor, prin intermediul Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, slujind ca vestitor și prevenitor.

3. Se caracterizează prin universalitate și perfecțiune. Allah Preaînaltul a grăit:

„Nu am lăsat nimic nepomenit”

(Surat Al-'An'am, 6:38)

Și tot Allah Preaînaltul grăiește:

„Și [vestește oamenii] Ziua în care vom ridica din fiecare comunitate un martor împotriva lor, chiar dintre ei! Noi te vom aduce pe tine martor împotriva acestora. Și Noi ți-am trimis ție Cartea, ca tâlcuire pentru toate lucrurile, călăuză, îndurare și bună vestire pentru musulmani.”

(Surat An-Nahl, 16:89)

Coranul este orânduiala cuprinzătoare pentru toate aspectele vieții spirituale, intelectuale, politice, sociale și economice, valabilă pentru toate timpurile și pentru toate locurile.

4. A fost pogorât cu poruncile lui Allah Preaînaltul - pentru a acționa în conformitate cu ele - și cu interdicțiile Lui, pentru a evita lucrurile oprite. El a fost trimis pentru a-L sluji pe Allah subhana wa ta'ala cu ajutorul lui și prin recitarea lui, căutând prin aceasta dobândirea răsplății.

5. Allah Preaînaltul a întregit religia pentru toată lumea, atunci când El, subhana wa ta'ala, a grăit:

„Vă sunt oprite mortăciunea, sângele [scurs], carnea de porc, animalele cele asupra cărora a fost pomenit numele altcuiva decât al lui Allah [la junghierea lor], ce a pierit înăbușit, lovit, în urma căderii sau împuns cu coarnele [de altă vită], ce a fost sfâșiat de fiare – doar dacă ați junghiat [aceste vietăți înainte de a muri] - ca și vitele junghiate pe pietrele înălțate [ale idolilor] și cele pe care le împărțiți, prin tragere la sorți, cu să-

geți. Acestea sunt pentru voi păcat. Aceia care nu cred sunt astăzi deznădăjduiți [că ar mai putea] să vă îndepărteze de la religia voastră. Deci, nu vă mai temeți de ei, ci temeți-vă de Mine! În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi! Și dacă cineva este silit de foame [să mănânce din cele oprite], fără pornire spre păcat, [să știe că] Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].”

(Surat Al-Ma'ida, 5:3)

6. Este minunea cea veșnică a lui Allah Preaînaltul, care dăinuiește peste toate epocile și timpurile, cu care Allah Preaînaltul a provocat întreaga suflare a oamenilor și a djinnilor.

7. A fost coborât pentru ca robii să-I fie credincioși numai lui Allah Preaînaltul, care nu are nici un asociat.

8. Allah Preaînaltul s-a pus chezaș pentru păstrarea lui în decursul timpului, căci a grăit:

„Și într-adevăr, Noi am porgorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!”

(Surat Al-Hijr, 15:9)

9. Nu pot fi traduse toate sensurile Coranului cel Sfânt în alte limbi, iar traducerea într-o limbă străină nu poate fi numită Coran, căci Coranul este Miracol prin limba sa, prin sensurile sale. Dar întrucât traducerea este un mijloc pentru a transmite unele sensuri și a ușura înțelegerea Coranului de către aceia care nu cunosc limba arabă, ea trebuie întreprinsă pentru a călăuzi omenirea și pentru a transmite cuvântul lui Allah subhana wa ta'ala.

Sursa: Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt

Allahu Alam

Aripile mizericordiei – milei spirituale (articol preluat din revista nr.12)

SubhanaAllah!

Acest subiect se referă la majoritatea musulmanilor, având în vedere că noi punem o bază foarte mare în tot ceea ce este legat de părinții noștri. Ei sunt cei care își întind aripile mizericordiei asupra noastră, alhamdulillah.

În foarte multe versete coranice se vorbește despre relația cu părinții. Allah subhana wa ta'ala ne spune despre ascultarea părinților (ihsaan) și despre cât de important este să îi respectăm:

„Și luați aminte [când] Noi am făcut legământ cu fiii lui Israel: «Să nu-l adorați decât pe Allah și cu părinții voștri să vă purtați bine, ca și cu rudele, cu orfanii și cu sărmanii! Și să spuneți oamenilor vorbe bune, să împliniți Rugăciunea [As-Salat] și să dați Dania [Az-Zakat]!» Apoi v-ați lepădat, afară de puțini dintre voi, și v-ați abătut.”

(Surat Al-Baqara, 2:83)

Ihsaan (ascultarea) este, în primul rând, față de Allah Preaînaltul; apoi față de Profetul Său, salla Allahu aleihi wa sallam, și față de părinți. Ihsaan este un mijloc de a face fapte bune.

Ihsaan - față de Allah subhana wa ta'ala - este lucrul cel mai benefic, care i se poate întâmpla omului. Atunci când musulmanul este tratat cu reacredință, el va face totul pentru a rămâne bun. Astfel, este aproape de Allah Preaînaltul și știe că va fi recompensat.

Avem obligația să fim buni cu părinții noștri, să le facem bine, și aceasta nu se manifestă numai prin a le întoarce iubirea pe care ei ne-au arătat-o.

Pentru aceasta, am ales această mică istorisire adevărată.

Suleiman ibn Bouraida a relatat de la tatăl său că un om a făcut tawaf în jurul Casei lui Allah subhana wa ta'ala, cărând-o pe mama sa în spate.

Apoi l-a întrebat pe Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi

wa sallam: „Am plătit datoriile mele față de mama?”

Iar Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a răspuns: „Nu, wallahi, nu; nici măcar cât durerea unei contracții, la nașterea ta.”

Este bine să facem lucruri diferite, în moduri diferite, pentru părinții noștri. Vorbind cu dragoste și punând suflet în vorbele noastre, vom dezvolta comunicarea și educația islamică.

După rugăciunile noastre, prin dua, sperăm, inshaAllah, ca părinții noștri să intre în Paradis.

La fel de important este petrecerea timpului nostru cu părinții, indiferent de vârsta noastră, pentru că noi vom fi întotdeauna copiii părinților noștri, iar, la rândul nostru, copiii noștri vor rămâne întotdeauna pentru noi, indiferent de vârsta lor, copiii noștri.

În eforturile noastre de a câștiga Paradisul mult dorit, și deci adăpostindu-ne de Iad, avem nevoie de „aripi”, care să ne poarte în întreaga noastră călătorie. Aceste aripi sunt frica și speranța; frica de pedeapsa lui Allah Preaînaltul și speranța în milostivirea lui Allah subhana wa ta’ala. Acestea sunt sentimente esențiale și inseparabile.

Musulmanul mumin combină aceste două sentimente, astfel încât frica să nu ducă la disperare, așa cum speranța nu trebuie să ajungă la stadiul în care oferă sentimentul de a fi în siguranță de pedeapsa lui Allah Preaînaltul.

„Oare se credeau ei la adăpost de viclenia lui Allah? Dar nu se poate socoti la adăpost de viclesugurile lui Allah decât neamul celor pierduți!”

(Surat Al-’Araf, 7:99)

Există mai mulți factori care permit speranța, luând în considerare mila lui Allah Preaînaltul, care este un factor primordial.

„...Cu pedeapsa Mea îi ajung pe cei care voiesc Eu, iar îndurarea Mea cuprinde toate lucrurile. Și Eu voi prescrie pentru aceia care au frică și achită Dania [Az-Zakat] și cei care cred în semnele Noastre,”

(Surat Al-’Araf, 7:156)

Deci, pedeapsa lui Allah subhana wa ta’ala este restricționată, astfel încât mila Lui este generală.

Allah Preaînaltul vorbește, în Coran, de Îngerii purtători de Tron, aleihum sallam:

„Cei ce poartă Tronul și cei care-l înconjoară Îl preamăresc pe Domnul lor, aducându-I laudă, cred în El și cer iertare pentru cei care cred: «Doamne! Tu Îți întinzi peste toate lucrurile îndurarea și știința Ta. Deci iartă-i pe cei care Îți cer iertare, se căiesc și urmează calea Ta și păzește-i de chinul Iadului...»”

(Surat Ghafir, 40:7)

Să nu uităm că tot ce este în ceruri și pe pământ, și între ceruri și pământ, nimic nu scapă cunoașterii Lui și mila Sa nu are limite.

Așa cum este relatat într-un hadith sahih, Allah subhana wa ta'ala ne spune:

„Adevărat, mila Mea învinge mânia Mea.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Allah subhana wa ta'ala se poate înfuria, dar mila Lui depășește mânia Sa. El este Cel mai Milostiv.

Toate surele din Coran, cu excepția uneia singure, încep cu „Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim”, „În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător”. Astfel, Coranul ne amintește constant că Allah Preaînaltul este Cel mai Milostiv, El este Cel mai Bun.

„...Allah este mai bun Păzitor și El este Cel mai Îndurător dintre îndurători!”

(Surat Yusuf, 12:64)

„Și [adu-ți aminte] de Iov, când

l-a chemat el pe Domnul lui: «M-a atins pe mine răul! Însă Tu ești Cel mai Milostiv între milostivi»”

(Surat Al-'Anbiya', 21:83)

Allah subhana wa ta'ala nu pedepsește din dorința de a

pedepsi. Scopul pedepsei este de a ne descuraja de la a face rău.

„Mai înainte, drept călăuză pentru oameni și a pogorât Îndreptarul [*Al-Furqan*]. Cei care nu cred în semnele lui Allah vor avea parte de chin aspru. Allah este Atotputernic [*'Aziz*] [și] Dătător de pedeapsă!”

(Surat 'Al-'Imran, 3:4)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Allah este, cu siguranță, mai Milostiv față de oameni decât este o mamă față de copiii ei.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Aripile mizericordiei sunt întinse deasupra noastră, *alhamdu-lilleh*. Fie că

sunt cele ale părinților, sau cele ale speranței și ale fricii față de Creatorul nostru, ele sunt benefice pentru noi, învățându-ne credința

în Allah subhana wa ta'ala și respectul pentru părinții noștri.

Allahu Alam

Istorisiri povestite de Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam (articole preluate din revistele 11 și 12)

Aceste istorisiri islamice sunt lecții pentru noi, din Coran și Sunnah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, povestite de istorici și biografi. Ele au traversat timpul, pentru ca noi să profităm, învățând din ele.

„Și grăbiți-vă spre iertarea Domnului vostru și spre Raiul cel întins cât cerurile și pământul, pregătit pentru cei evlavioși,”

(Surat 'Al-'Imran, 3:133)

Povestea norișorului

Această istorisire începe cu un om, Salah (salah ar.= curat la inimă), care mergea pe un drum de țară, tranversând pustietăți.

Am putea să ne întrebăm: „Cine este acest om?” - dar acest lucru nu este important; „În ce epocă se petrece evenimentul?” - dar la fel, aceasta nu are importanță.

Nu, nu este important locul, sau cine a fost acest om, și nici epoca în care a trăit. Esențial este de a lua aminte la această istorisire adevărată, din care putem trage învățături pe care, mai apoi, să le urmăm. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, nu vorbește

decât despre lucruri care ne sunt utile.

Deci, acest om bun mergea agale pe o cărare, iar dintr-o dată deasupra lui apăru un norișor. La un moment dat, auzi o voce care venea din direcția norișorului.

Imaginați-vă că mergeți pe un drum pustiu și auziți o voce deasupra voastră, subhanaAllah, venită din direcția unui norișor aflat deasupra capului vostru. Această voce este extraordinar de deosebită, subhanaAllah!

Omului a început să-i fie frică. Dar, chiar și așa, ce putea să facă? Auzea această voce de deasupra capului său, care ordona:

„Irigă pământul aceluia om!”, numindu-l pe numele său. Omul rămase stupefiat, întrebându-se cine ordonă aceasta și cui (de a iriga pământul omului căruia i s-a specificat numele).

Foarte surprins, urmări norișorul, care începuse să se deplaseze într-o direcție precisă, dornic să afle dacă este adevărat ceea ce a auzit, sau dacă nu cumva a avut doar halucinații; curios fiind a ști și cine este acel om căruia i se po-menise numele, se hotărî să urmărească norișorul.

La un moment dat a început să plouă. Vedeau apa care cobora într-o vale, adunându-se acolo ca într-un bazin, curgând apoi într-o direcție bine stabilită - această apă ajungea pe un pământ plin de legume, iar norișorul se îndrepta și el spre acest loc, udându-l în continuare, din belșug.

Ceva extraordinar! Nu este așa? SubhanaAllah!

În acest loc era un om cu un nealtă lui, ce dirija apa în interiorul pământului său, până când apa iriga toate legumele de pe acel pământ. Atunci omul nostru a mers ca să îl salute, întrebându-l cine este proprietarul acestui teren, iar el i-a răspuns:

„Eu sunt proprietarul.”

„Cum te cheamă?”

„Pe mine mă cheamă așa...” - același nume pe care l-a auzit venind din cer, cu porunca pentru norișor de a merge să-i ude pământul.

Acum omul nostru era sigur că ceea ce se întâmplase nu fusese o halucinație, ci adevărul pur, și că acesta nu putea să fie decât un Înger, aleihi sallam, care a ordonat norișorului să irige pământul aceluia om.

Omul a întrebat:

„De ce ai vrut să știi numele meu?”

Atunci el i-a povestit tot ceea ce auzise. Apoi i-a spus:

„Pe Allah! De ce norișorul a irigat pământul tău, și nu al altuia?”

Iar el i-a răspuns:

„Pentru că mi-ai pus întrebarea, eu îți voi răspunde. Acum,

pentru că tu ai văzut cu ochii tăi totul, nu îți mai pot ascunde nimic.”

Și a continuat:

„Eu lucrez acest pământ, iar recolta care mi-o dă o împart în trei. Păstrez pentru mine și familia mea o treime, pentru a ne hrăni tot anul. A doua treime o dau sadaqa (milostenie), adică noi mâncăm aceeași cantitate ca și cei săraci cărora le dau sadaqa, trăind precum ei. Iar ultima treime o reîntorc pământului, ca să dea rod din nou.”

Deci, acest om este acela căruia i s-a permis să-i fie udat pământul, pentru că este un om ce recolta roade bune și care dădea sadaqa din roadele pământului lui.

„Domnul tău, [o, Mohammed] știe că tu stai în picioare [pentru Rugăciune] aproape două treimi din noapte, sau jumătate din ea, sau o treime din

ea, ca și o parte dintre aceia care sunt cu tine. Allah hotărăște noaptea și ziua. El a știut că voi nu veți putea petrece toată noaptea în Rugăciune și astfel El se întoarce către voi cu îngăduință. Deci recitați atât cât vă este cu putință din Coran! El a știut că unii dintre voi vor fi bolnavi, că alții călătoresc prin lume, în căutarea harului lui Allah, și că alții se luptă pe calea lui Allah! Deci recitați atât cât vă este cu putință din el, împliniți Rugăciunea [As-Salat], dați Dania [Az-Zakat] și faceți-I lui Allah un împrumut frumos, căci binele pe care îl trimiteți înainte pentru sufletele voastre îl veți afla la Allah mai bun, ca răsplată și mai mare. Și rugați-L pe Allah de iertare, căci Allah este Iertător, Îndurător [Ghafir, Rahim]!”

(Surat Al-Muzammil, 73:20)

„Și că omul nu va dobândi decât [rodul] celor pe care le-a agonisit”

(Surat An-Najm, 53:39)

Și niciodată sadaqa nu va scădea bogăția; din contră, ea o face să crească și o binecuvântează.

„Cel care săvârșește o faptă bună [o face] pentru sine însuși, iar cel care face rău o face împotriiva sa. Domnul tău nu este nedrept cu robii Săi”

(Surat Fussilat, 41:46)

Uitați-vă la urmele lăsate de sadaqa și la roadele culese:

„Pilda acelora care dau [din] averea lor pe calea lui Allah este

ca pilda grăuntelui care face șapte spice și în fiecare spic sunt o sută de grăunțe, căci Allah înmulțește [răsplata] celui care voiește El. Allah este Cel cu Har Nemărginit [și] Atoateștiutor [Wasi', 'Alim].”

(Surat Al-Baqara, 2:261)

Ați văzut ce fac cheltuielile pe calea lui Allah Preaînaltul, ce fac actele de binefacere și sadaqa pentru Allah subhana wa ta'ala și ceea ce i-a dat acestui om Allah Preaînaltul?

„...Cu aceasta este îndemnat cel care crede în Allah și în Ziua de Apoi! Iar aceluia care este cu frică de Allah, îi va da El o ieșire [bună] ~ Și-l va înzestra pe el de unde el nici nu se așteaptă. Iar aceluia care se încrede în Allah, El îi este de ajuns, căci Allah împlinește lucrul Său și Allah a stabilit un termen pentru fiecare lucru.”

(Surat At-Talaq, 65:2-3)

Cine i-a zis acestui om că Îngerii, aleihum sallam, vor aduce norișorii pentru el?

De aceea, Allah Preaînaltul l-a informat pe acest om și l-a îndrumat să meargă pe drumul respectiv, pentru ca el, la rândul lui, să ducă această veste proprietarului pământului, pentru a-i întări credința în Allah Preaînaltul și pentru a face în continuare sadaqa.

Pe câți dintre oamenii de genul acesta Allah subhana wa ta'ala îi vindecă de boli, ei neștiind că El, Preaînaltul, îi vindecă pe robii Săi

pentru sadaqa pe care aceștia au făcut-o de-a lungul anilor?

Câți oameni fac sadaqa, iar Allah Preaînaltul îi apără de epilepsie sau îi apără de accidente grave, numai pentru faptul că au făcut sadaqa?

Sadaqa, sadaqa, sadaqa, protejează oamenii și sporește bogățiile.

„Și-l va înzestra pe el de unde el nici nu se așteaptă. Iar acelaia care se încrede în Allah, El îi este de ajuns, căci Allah împlinește lucrul Său și Allah a stabilit un termen pentru fiecare lucru.”

(Surat At-Talaq, 65:3)

De ce
Profetul, sala
Allahu aleihi wa

sallam, ne-a spus această povestire?

Pentru a încuraja sadaqa și facerea de bine. Deci, acest om a făcut două milostenii: o treime pentru săraci și o treime pentru copiii lui; iar cea mai bună sadaqa este cea pe care o faci familiei și copiilor tăi. Toate acestea sunt sadaqa.

Deci ați reținut: această istorisire este pentru ca sadaqa să dureze în timp.

Allah subhana wa ta'ala l-a ales pe acest om (Salah) pentru a

auzi ordinul dat de Îngerul din cer, aleihi sallam, norișorului.

Bucata de pământ

Această istorisire este a unui om care dorea să cumpere o bucată de pământ; astfel, a plecat pentru a-l întâlni pe cel care avea de vânzare un teren, iar într-un final, acest om evlavios a cumpărat bucata de pământ.

Timpul trecea, iar omul munea pe bucata lui de pământ; o curăța, o semăna, puneă o nouă plantație, strica, apoi construia.

Făcând toate aceste lucrări, într-o bună zi, săpând pentru a sădi un arbore, găsi o ladă, care era plină de bogății, de

aur și argint; o comoară găsită pe pământul cumpărat de la acel om bun.

Ce ați fi făcut voi?

El este cel care a găsit această comoară.

Este pământul pe care el l-a cumpărat și, în plus, nimeni nu l-a văzut când a găsit comoara, în afară de Allah, Stăpânul Lumilor.

Ce va face acest om?

Imaginează-ți că ai fi cumpărat această bucată de pământ și ai fi găsit comoara.

Ce ai face tu, rob al lui Allah?

Această comoară poate schimba toată viața ta. Ea te poate îmbogăți pentru tot restul vieții.

Ce vei face?

Care va fi atitudinea ta?

Anticipați cum va reacționa acest om. Oare va lăsa pentru el această comoară?

„Oare nu știe el că Allah vede?”

(Surat Al-'Alaq, 96:14)

Și chiar dacă îl vede Allah subhana wa ta'ala, oare această comoară este licită?

De ce să nu ia comoara și să nu profite de ea?

Deci, ce va face acest om cu comoara găsită?

Se va duce la primul proprietar al pământului cu această comoară?

Deoarece acest om era un om credincios, evlavios, cu frică de Allah Preaînaltul, nu a vrut să intre în posesia acestei comori găsite.

El a luat comoara și s-a dus direct la vechiul proprietar al pământului. S-au salutat, apoi omul i-a vorbit despre comoara pe care o găsisese, spunându-i că-i aparține.

Vechiul proprietar a zis:

„Ce este cu această comoară, și de ce trebuie să fie a mea?”

Omul i-a răspuns:

„Pentru că am săpat în fostul tău teren și am găsit aceasta în interiorul lui.”

El a spus: „Nu, nu!”

Ceea ce este fantastic, este ceea ce face acest om; și la fel de extraordinar este, de asemenea, și ceea ce face vechiul proprietar.

Vechiul proprietar a continuat:

„Eu ți-am vândut pământul cu tot ce-i aparține, dedesubt și deasupra. Este imposibil; totul a fost scris și încheiat. Pământul și comoara îi aparțin.”

Și astfel, vechiul proprietar refuză comoara. Dar noul proprietar zise:

„Nu! Comoara este a ta. Pe Allah! Este a ta! Eu am cumpărat bucata de pământ, nu am cumpărat ce conține ea. Deci, comoara nu poate fi a mea.”

Din nou, vechiul proprietar îi repetă că el i-a vândut bucata de pământ cu tot ceea ce îi aparține.

„Ce vrei mai mult de atât? Îți spun că această comoară este a ta.”

Și fiecare dintre ei considera de cuviință ca celălalt să păstreze comoara.

Cine sunt acești oameni?

Cei doi nu cădeau de acord și fiecare voia să-i dea celuilalt această comoară. Acest lucru deveni foarte serios și nu era deloc un joc.

Astfel, cei doi oameni au luat decizia de a se întâlni cu un judecător. Odată ajunși la el, primul proprietar al pământului a zis:

„O, judecătorule, companiul meu vrea să-mi dea o comoară.”

Care este această comunitate unde se întâlnește asta?

Cine sunt aceste persoane?

Care este gradul de evlavie al acestora?

Judecătorul a ascultat aceste două persoane, dându-le pe rând dreptate. Bărbații nu se opreau din a spune unul altuia:

„Nu e comoara mea, e a ta. Nu e comoara mea, e a ta.”

Însă judecătorul a fost just și înțelept. A zis primului proprietar al terenului:

„Ai copii?”

La care el răspunse:

„Da, am o fată.”

Se întoarce și îl întreabă pe noul proprietar al terenului același lucru. Iar el spuse:

„Da, am un băiat.”

Atunci judecătorul a spus:

„De ce nu-i căsătoriți, pe fata ta cu băiatul lui? Astfel își vor putea trăi viața folosindu-se de această comoară.”

Bărbații au considerat această decizie ca fiind una extraordinară și au acceptat-o. Au căsătorit copiii, care aveau să ducă o viață binecuvântată, datorită acestei comori.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a spus această istorisire pentru a ne arăta că exista o

comunitate de oameni care aveau o credință foarte puternică și frică de Allah Preaînaltul în inimile lor, care respectau toate învățăturile.

Halal este clar și haram este

clar. Între cele două există lucruri îndoielnice, de care este bine să nu ne apropiem niciodată.

Astfel procedează persoanele dreptcredincioase, cu inima curată, care se feresc de ceea ce nu le este permis și își respectă frații și surorile în credință.

InshaAllah, din aceste lanțuri de istorisiri povestite de Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, vom trage numai învățături, așa cum el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a dorit ca ele să fie învățate.

Miracolul orbitelor în Coran

(articol preluat din revista nr.4)

Versetele din Coran care vorbesc de Soare și de Lună, de faptul că nu sunt statice, subliniază faptul că fiecare se deplasează pe anumite orbite, bine stabilite.

„El este acela care a creat noaptea și ziua, soarele și luna; și fiecare plutește pe cercul său.”

(Surat Al-'Anbiya', 21:33)

„Iar Soarele aleargă către un sălaș al lui. Aceasta este rânduiala Celui Atotputernic [și] Atoateștiutor [Al-'Aziz, Al-'Alim]!”

(Surat Ya-Sin, 36:38)

Aceste fapte au fost comunicate în Coran, iar ele au fost descoperite în epoca noastră, de către observatorii astronomici. Calculele experților în astronomie spun că Soarele călătorește cu viteza extraordinară de 720 mii kilometri pe oră, ceea ce semnifică faptul că Soarele parcurge 17.280.000 kilometri pe zi. Soarele, cu Planetele și cu sateliții lor din sistemul Solar, parcurg și ele aceeași distanță. Toate stelele din Univers efectuează același mod de deplasare organizată.

Tot Universul e plin de drumuri și de orbite de acest fel și găsim scris în Sfântul Coran:

„Pe cerul cel bine întocmit!”

(Surat Adh-Dhariyat, 51:7)

Orbitele din univers nu aparțin corpurilor cerești. Galaxiile, de asemenea, călătoresc la viteze enorme, urmărind orbite precise. În timpul acestor mișcări, nici unul dintre corpurile cerești nu se intersectează cu alte „drumuri” și nici nu se lovesc unul de celălalt.

„Nici Soarele nu se cuvine să ajungă Luna, nici noaptea nu poate să o ia înaintea zilei și toate plutesc pe orbite (proprie).”

(Surat Ya-Sin, 36:40)

În epoca în care a fost revelat Coranul, umanitatea nu posedă telescoape și nici tehnică avansată a observării, pe care le avem astăzi și care ne permit să observăm spațiul, pe distanțe de milioane de kilometri. Nu existau nici cunoștințele fizicii și astronomiei, de aceea era imposibil să se cunoască aceste trasee perfecte, așa cum găsim în versetele explicate în Coran, care au fost revelate la acea epocă; pentru că în Sfântul Coran găsim vorbele lui Allah subhana wa ta'ala.

În Coran, Allah Preaînaltul atrage atenția asupra unui atribut foarte interesant, care se găsește în cer:

„Si Noi am făcut cerul ca un acoperiș bine păzit și totuși ei sunt

fără băgare de seamă la minunile
lui.”

(Surat Al-'Anbiya', 21:32)

Acest atribut din cer a fost recunoscut și aprobat în secolul XXI, de către cercetătorii de știință. Atmosfera care înconjoară Pământul exercită funcțiuni cruciale pentru continuarea vieții. Meteorii care intră în contact cu atmosfera, aceasta îi distruge, împiedicând să facă rău tuturor viețitorilor.

Tot ea, atmosfera, filtrează razele luminoase, provenite din spațiu, lăsând să pătrundă numai razele inofensive și utile, de exemplu razele ultraviolete, care sunt necesare fotosintezei plantelor și pentru supraviețuirea a tot ceea ce e viu. Funcția protectoare a atmosferei nu se oprește aici, ea protejând Pământul de frigul glacial al spațiului, unde temperatura poate ajunge la -270 grade Celsius.

Allahu Alam

Miracolul fierului în Coran (articol preluat din nr.5)

Coranul cel Sfânt pune un accent aparte asupra unui element foarte important, și anume fierul.

„Noi i-am trimis pe trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate, și am făcut să pogoare fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni și pentru ca Allah să știe cine Îl ajută pe El și pe trimișii Săi fără ca ei să fie văzuți! Allah este Tare [și] Puternic [*Qawiyy*, '*Aziz*].”

(Surat Al-Hadid, 57:25)

În acest verset, cuvântul „pogorâre” se crede că ar avea un sens metaforic, pentru ca acesta să fie benefic omului; dar când luăm în considerare semnificația literală a cuvântului, realizăm că acest verset implică un miracol științific foarte important, acesta fiind, efectiv, coborârea fierului, la fel cum este în cazul ploii și a razelor solare.

Descoperirile astronomice moderne au arătat că fierul, atât cel pe care noi îl găsim pe pământ, cât și fierul din Sistemul Solar, este venit dintr-o stea gigantică, din Spațiu.

Fierul nu poate fi produs decât de stele foarte mari - mult mai mari decât Soarele -, unde tem-

peraturile ating sute de milioane de grade.

Când cantitatea de fier depășește un anumit nivel în stea, aceasta nu mai poate să suporte și explodează - ceea ce numim „nova” sau „super-nova”.

Aceste explozii permit răspândirea în Spațiu a fierului, el arătându-ne că provine dintr-un spațiu foarte îndepărtat. Cu alte cuvinte, fierul a fost **coborât pe Pământ**, așa cum ne spune versetul de mai sus.

Este foarte clar, deci, că această informație nu putea să existe în secolul VII, când a fost revelat Coranul cel Sfânt.

Allahu Alam

Miracolul munților în Coran

(articol preluat din revista nr.3)

„Noi am făcut pe pământ munți neclintiți, pentru ca el să nu se clatine cu ei, iar printre ei [munți] am făcut cărări și drumuri pentru ca ei să se poată călăuzi.”

(Surat Al-'Anbiya', 21:31)

Acest verset spune că rolul munților este de a preveni apariția de „șocuri” pe Pământ.

Când a fost revelat Coranul, toată lumea a ignorat, la acea epocă, această extraordinară importanță a munților, care a fost înțeleasă abia recent, datorită descoperirilor geologice moderne.

Pe vremuri, se credea că munții au fost, pur și simplu, ridicături care au crescut la suprafața Pământului.

Oamenii de știință și-au dat seama că munții au bazele lor, în adâncime, de cel puțin 10 ori mai mult decât înălțimea lor vizibilă. Cu aceste caracteristici, munții pot fi descriși ca fiind „Țărușii Pământului”.

De exemplu, Muntele Everest se ridică la circa 9 km deasupra suprafeței Pământului, iar „rădăcinile” sunt, în adâncime, cu 125 km mai mult.

Munții apar ca urmare a mișcărilor și coliziunilor între plăci uriașe, care formează crusta. Atunci când două plăci se ciocnesc,

cea mai solidă alunecă sub cealaltă placă și dă forme de relief, de munte. Partea inferioară se înfinge în interior și se întinde în adâncimi. Așa se explică profunzimea lor, care este, cum am scris mai sus, de mai bine de 10 ori mai mare decât înălțimea de la suprafață.

Într-un text științific, structura munților este descrisă după cum urmează: în cazul în care continentele sunt mai groase, ca și lanțuri muntoase, scoarța este și mai adâncă în profunzime.

Profesorul Siaveda, un celebru hidrogeolog de renume mondial, a făcut comentarii asupra faptului că munții au tije care seamănă cu rădăcinile și care îi mențin atașați la suprafață.

Diferența fundamentală între munții continentali și munții oceanici se află în componența lor. Însă numitorul comun pentru ambele tipuri de munți sunt rădăcinile capabile să-i suporte.

În cazul munților continentali, materialele de densitate mai mică și mai ușoare sunt extinse, ca rădăcini, în subteran.

În cazul munților oceanici, există, de asemenea, materiale mai ușoare, care sprijină munții ca rădăcini. Prin urmare, funcția rădăcinilor este de a sprijini mun-

ții, în conformitate cu legea lui Arhimede.

În plus, o carte intitulată „Earth” (Pământul), scrisă de Dr. Frank Press, fostul președinte al Academiei Naționale de Științe, SUA, ce este folosită ca o carte de referință în multe Universități, afirmă că munții sunt ca niște pari, îngropați adânc sub suprafața Terrei.

Într-un verset, munții sunt comparați cu niște „țărui”:

„Oare nu am făcut Noi pământul un pat ~ Și munții ca țărui?”

(Surat An-Naba', 78:6-7)

În alt verset a fost relevat că Allah subhana wa ta'ala a făcut ceea ce urmează:

„Și a întărit munții lui”

(Surat An-Nazi'at, 79:32)

Cuvântul „arsaah” din acest verset semnifică „în rădăcinat, fixat, ancorat”.

În aceeași manieră, munții fixează și mai bine Pământul în partea de sus și sub suprafața lui, la punctele de întâlnire a acestor plăci.

Astfel, susținerea Pământului de către munți stopează devierea acestuia peste stratul de magmă sau în plăcile sale.

Rezumând, putem spune că munții sunt ca niște cuie, care mențin împreună bucățile de lemn.

Această funcție de fixare a munților, cunoscută sub jargon științific ca și „Izostazie”, reprezintă echilibrul între forțele de „sus”, create prin manta, și

forțele de „jos”, create de crusta terestră.

Cum munții pierd din masă - din cauza eroziunii, pierderii de sol sau topirea ghețarilor -, pot reveni la aceeași masă, datorită formării ghețarilor, formațiunilor vulcanice sau reconstituirii solu-

lui. Astfel, în timp ce munții devin mai ușori, ei, sub presiune, împing mantaua de forță, forță care împinge produsele lichide.

Mai mult decât atât, ei devin mai grei, suportând o presiune de forță ascendentă, expulzând spre exterior, datorită forței de gravitație; acest echilibru între cele două forțe se realizează prin Izostazie.

Această caracteristică stabilizatoare este descrisă în acești termeni, prin surse științifice.

În 1855, G.B. Airy a sugerat că scoarța terestră ar putea fi comparată cu o plută din lemn,

care navighează pe apă. Bucăți de lemn, groase, pot pluti la suprafața apei mai mult decât bucățile mai fine, din aceeași materie similară. Părțile groase de crustă terestră plutesc pe un lichid ca pe un strat de plastic de o mai mare densitate. Airy afirmă că munții au rădăcini profunde, de rocă densă, mult mai joasă decât o au câmpiile.

După patru ani de la publicarea muncii lui G.B. Airy, Pratt a formulat o altă ipoteză. Conform acesteia, coloanele de roci de sub munte trebuie să aibă o densitate mai mică, din cauza lungimii lor, care este mult mai importantă, iar coloanele de roci de sub câmpie trebuie să fie mult mai scurte.

Ipoteza lui Airy și ipoteza lui Pratt implică faptul că iregularitățile de la suprafață sunt echilibrate prin diferențele de densitate a

rocilor, situate în structura principală de ancorare (munții, câmpiile), din scoarță.

Această stare de echilibru este numită „conceptul de Izostazie”.

În zilele noastre, știm că stratul stâncos extern, de la suprafața Terrei, este traversat de deformări, care sunt alcătuite din plăci, ce plutesc dedesubtul lavei topite.

Având în vedere faptul că Pământul a început să efectueze o rotație mult mai rapidă în jurul axei sale și solul nu se mai acumulează la suprafața sa, ca în trecut, apa nu va mai putea fi reținută și, în acest fel, viața pe Pământ va deveni imposibilă.

Cu toate acestea, prin mila lui Allah Preaînaltul, munții sunt „țărugi” și vor împiedica mișcările plăcilor terestre.

Rolul vital al munților, care a fost descoperit de geologia

modernă și de cei de la cercetările seismice, a fost revelat în Sfântul Coran cu sute de ani în urmă, prin înțelepciunea supremă a tot ceea ce a creat

Allah subhana wa ta'ala.

Allahu Alam

Promisiunile lui Allah subhana wa ta'ala pentru credincioși

(articole preluate din revistele 7,8 și 9)

Ne numim musulmani - un miliard și jumătate, în creștere. În ciuda acestor cifre, Ummah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a devenit subiectul principal al știrilor din lumea întreagă.

Mass-media savurează cu lăcomie felul în care suntem tratați în fiecare colț al acestui pământ; și zi de zi ne lovim de aceste „ritualuri”, iar mulți dintre noi le trecem cu vederea, precum niște păpuși mecanice și triste. Niciodată credința noastră colectivă nu a fost atât de scăzută.

„Sunteți cea mai bună comunitate care s-a ivit pentru oameni. Voi porunciți ceea ce este drept și opriți ceea ce este nedrept și credeți în Allah. Dacă oamenii Scripturii ar fi crezut, ar fi fost bine pentru ei. Printre ei sunt și credincioși, dar cei mai mulți dintre ei sunt nelegiuiți.”

(Surat 'Al-'Imran, 3:110)

Nu noi ar trebui să fim cea mai bună comunitate, căreia Allah subhana wa ta'ala i-a promis toate darurile din această viață și din Viața de Apoi?

Promisiunile pe care le facem unii altora sunt uneori neputincioase, alteori egoiste, primind în schimbul ofertelor - uneori foarte generoase - mult mai puțin decât ne-am fi așteptat. Promisiunile lui Sheitan, audhu billah, sunt pline de decepții mizerabile:

„Și când totul va fi hotărât, va zice Sheitan: «Allah v-a făcut vouă o făgăduință adevărată. V-am făgăduit și eu, însă eu nu mi-am ținut cuvântul dat vouă. Eu nu am avut nici o putere asupra voastră, decât că eu v-am chemat, iar voi mi-ați răspuns. Deci nu mă muștrați, ci muștrați-vă pe voi înșivă! Eu nu vă pot fi de nici un ajutor, și nici voi nu-mi puteți fi de nici un ajutor. Eu mă socotesc nevinovat de faptul că voi m-ați făcut cândva asociat [al lui Allah]!» Nelegiuiții [politeiștii] vor avea parte de osândă dureroasă.”

(Surat Ibrahim, 14:22)

Dar promisiunile lui Allah subhana wa ta'ala sunt limpezi și adevărate; ele niciodată nu vor fi rupte:

„Aceasta este făgăduința lui Allah. Și Allah nu-și calcă făgă-

duința, însă cei mai mulți oameni nu știu.”

(Surat Ar-Rum, 30:6)

Promisiunile lui Allah Az-Zawajal, făcute credincioșilor în Coran, sunt numeroase.

Unele din ele vor fi îndeplinite în această viață, pe când altele vor fi realiza-

te în Viața de Apoi. Dintre toate, cea mai râvnită de robii lui Allah subhana wa ta'ala este promisiunea Paradisului (Jannah):

„Allah le-a promis dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor Grădini pe sub care curg pâraie, în care vor avea sălaș veșnic și cămine bune în grădinile Edenului. Însă mulțumirea lui Allah este și mai mare; aceasta este o izbândă nemărginită!”

(Surat At-Tawba, 9:72)

Jannah are un preț pe care nimeni nu îl poate plăti.

Doar prin mila lui Allah Preaînaltul se vor deschide porțile ei și ne va fi permis să intrăm înăuntru curați, acolo de unde ni s-a promis că nu vom mai pleca niciodată - suntem acolo pentru eternitate!

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus că Allah subhana wa ta'ala a zis: „Am pregătit pentru robii Mei cei cre-

dincioși ceva ce nici un ochi nu a mai văzut, urechea nu a mai auzit și nici o minte omenească nu poate gândi.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Allah subhana wa ta'ala a promis credincioșilor Wilaayah (Protecția Lui), împotriva oamenilor și sheitanilor, audhu billah.

Allah Az-Zawajal ne-a mai promis, prin mila Sa, iertarea Lui. El, Preaînaltul, jură că nici un efort pentru El nu va rămâne nerăsplătit. Allah subhana wa ta'ala promite, în continuare, îndrumarea și statornicia în credință, eliberarea credincioșilor de frică și de suferință.

Allah subhana wa ta'ala încurajează și întărește Ummah slăbită și descurajată, prin obținerea supremației și puterii împotriva dușmanilor.

Istoria mărturisește cum Islamul, sub conducerea lui Rasul Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam* și acelor care l-au urmat în timpul cuceririlor și răspândirii Islamului de la Est la Vest, a eliberat omenirea de la subjugarea omului la ridicarea sa, prin adorarea Unicului Allah. Întreaga omenire a fost martoră la înflorirea Islamului și cu siguranță va

asista la acest lucru în continuare, inshaAllah!

„Allah le-a făgăduit acelor dintre voi care au crezut și au săvârșit fapte bune să-i facă pe ei stăpâni pe pământ, așa cum i-a făcut stăpâni și pe cei de dinaintea lor, și să dea forță religiei lor, pe care El a acceptat-o pentru ei și să le schimbe teama lor cu siguranța. «Pentru că ei Mă adoră pe Mine și nu-Mi fac Mie ca asociați nimic!» Și aceia care vor mai fi necredincioși după aceasta, aceia sunt nelegiuiți.”

(Surat An-Nur, 24:55)

Promisiunile lui Allah Preaînaltul sunt adevărate; atunci, de ce suntem într-o situație atât de disperată?

Atunci trebuie să ne întrebăm: suntem cu adevărat credincioși?

Îndeplinim condițiile de a fi adevărați credincioși, așa cum ne-a cerut Allah subhana wa ta'ala?

„Ca și pentru cei care se căiesc, cei care adoră, cei care aduc laudă, cei care purced prin lume, cei care se închină, cei care se prosternează, cei care poruncesc ceea ce se cuvine și cei care opresc de la cele neîngăduite și cei care păzesc poruncile lui Allah. Binevestește-le dreptcredincioșilor!”

(Surat At-Tawba, 9:112)

Credința din inimă poate fi ca un soldat singuratic, dacă nu este hrănită cu acțiuni și fapte care să o întărească și să o valorifice. Dacă nu beneficiem în

această viață de lucrurile bune pe care Allah subhana wa ta'ala ni le dă, ar trebui să ne întrebăm dacă îndeplinim partea noastră de muncă.

În Sfântul Coran sunt menționate 25 de promisiuni, asupra cărora nu ar trebui să avem nici o îndoială, deoarece ele cu siguranță vor fi îndeplinite, pentru că Allah Preaînaltul nu-și încalcă niciodată promisiunile:

„Însă aceia care au fost cu frică de Domnul lor vor avea parte de odăi peste care alte odăi au fost clădite. Pe sub ele vor curge pâraie. [Aceasta este] făgăduința lui Allah și Allah nu calcă făgăduința Sa.”

(Surat Az-Zumar, 39:20)

Ce a promis Allah subhana wa ta'ala dreptcredincioșilor?

Jannah (Paradisul)

O promisiune oferită de Allah Preaînaltul dreptcredincioșilor; deja, aceasta este suficientă. Nu am mai avea nevoie de mai mult decât aceasta, dar vom vorbi și despre cele 24 rămase, pentru cunoștințele noastre.

Multe dintre promisiunile menționate sunt în legătură cu această viață (Dunya). Însă promisiunea cea mare este legată de Viața de Apoi (Akhirah). Când vezi tot ce este în viața aceasta, și te gândești la ce este în Jannah, după cum e descrisă și promisă de Allah Preaînaltul credincioșilor

Săi, dorința obținerii unui loc în Minunatul Paradis devine, pentru robul lui Allah Preaînaltul, primordială. Allah subhana wa ta'ala spune:

„Deci vestește celor care cred și plinesc fapte bune că ei vor avea grădini pe sub care curg pâraie! De câte ori vor primi din ele un rod, ca hrană, vor zice: «Acestea sunt cele care le-am primit și mai înainte!», căci li s-au dat [lor și altele] asemănătoare cu ele. Și ei vor avea în ele soții curate și în ele vecinic vor fi sălășluitoari.”

(Surat Al-Baqara, 2:25)

Promisiunea Paradisului nu poate fi egalată cu nimic din promisiunile acestei vieți (Dunya).

Focul Iadului este rezervat tuturor celor care, prin comportamentul și faptele lor, vor ajunge cu bunăștiință aici, deoarece în această viață, fiecare om are opțiunea de a alege între bine și rău. Depinde de noi care este drumul pe care dorim să mergem.

Dacă nu ar fi Mila lui Allah Az-Zawajal, robii Săi nu ar putea spera la Jannah.

Și deci, o secundă în Jannah este suficientă să ne facă să uităm de toate suferințele, durerile și grijile acestei vieți.

Același lucru putem spune și despre o secundă în Focul Iadului (Jahannam), secundă care este suficientă pentru a-l face pe necredincios să uite plăcerile acestei lumi.

A te gândi la Jannah, este în putința oricui și o poți face ori de câte ori dorești, însă drumul spre Paradis este plin de dificultăți. Numai evlavia și credința venită din suflet te vor ajuta să câștigi, pas cu pas, încrederea că în Ziua de Apoi, cu voia Bunului Allah, vei păși în Paradis.

Poți auzi despre cele mai frumoase bucurii, poți vedea cele mai minunate peisaje, dar nimic din toate acestea nu se poate compara cu ceea ce poți obține în Jannah.

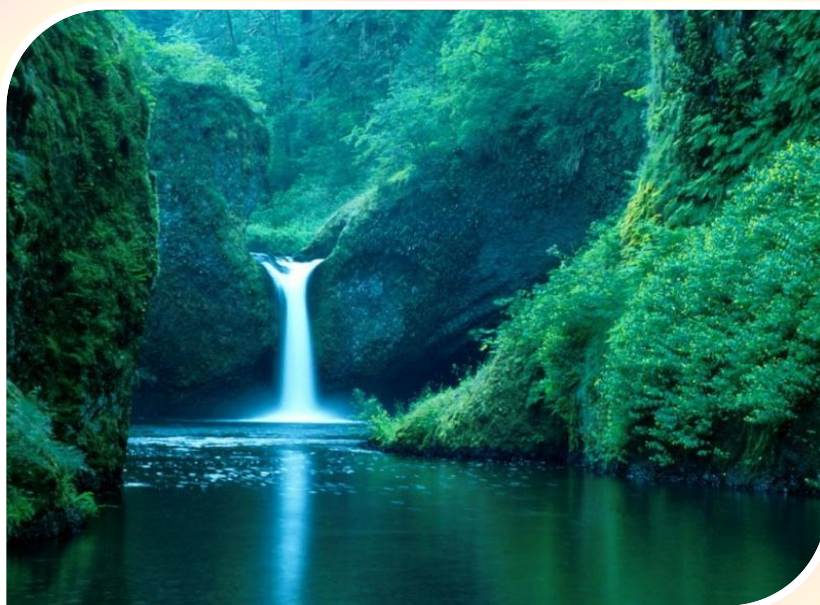
Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a văzut Jannah cu proprii săi ochi, radhi Allahu anhum și a spus companiunilor, încercând să descrie ceea ce

a văzut, următoarele vorbe:

„În Jannah sunt lucruri pe care nici un ochi nu le-a văzut, nici o ureche nu le-a auzit și nici o minte nu și le poate

imagina vreodată.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Deci, nici un limbaj nu poate exprima ceea ce este în Jannah.

Lumina - Noor

Cea de a doua promisiune pe care Allah subhana wa ta'ala ne-a făcut-o, și anume *LUMINA*. Allah Preaînaltul, în Sfântul Coran, spune:

„Într-o zi îi vei vedea pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase cu lumina alergând în fața lor și în dreapta lor. [Și li se va zice lor]: «Iată astăzi vestea voastră cea bună: Grădini pe sub care curg pâraie și în care veți sălășlui voi veșnic! Aceasta este izbânda cea mare!»”

(Surat Al-Hadid, 57:12)

În Ziua Judecății, va fi întineric și ni se va spune să pășim pentru a trece peste un pod care va fi mai subțire decât un fir de păr și mai tăios decât o lamă, deci va fi imposibil de trecut acel pod. Dar dacă ni se va da Lumina de la Allah subhana wa ta'ala vom reuși, iar puterea acestei Lumini depinde de credința care a fost în inima fiecăruia, în această viață (Dunya). Deci, această lumină care se află în inimă nu este o lumină fizică, ci o lumină spirituală, care iese la iveală în Ziua Judecății, într-o formă reală.

Credincioșii vor avea o rază luminoasă puternică, ce poate fi comparată cu un bec de 1000 de Watts. Această intensitate nu este la fel pentru fiecare dintre noi, ci ea variază: 100 de Watts, 40 de

Watts; alții vor avea drept lumină un bec foarte mic, alții vor avea parte de un becuț care se va stinge și aprinde, din cauza circuitului slab ale căror baterii au nevoie să fie încărcate -, iar alții nu vor avea nici măcar lumina unui băț de chibrit.

Puterea razei luminoase depinde de intensitatea credinței (imanului) care se află în inima fiecăruia dintre noi. Acest iman va apărea, în Ziua Judecății, sub formă de lumină.

Unii oameni vor avea atât de multă lumină, încât vor alerga atât de repede peste Pod (Siratul Mustakhim), precum vântul.

În timp ce unii vor alerga, alții vor merge, ori vor trebui să facă un pas și să se oprească, până când mica lor rază va lumina iar, și apoi vor putea pași din nou. Alții vor începe să meargă pe Pod, dar lumina lor nu le va fi suficientă să ajungă pe cealaltă parte (care este cea a Paradisului – Jannah), și vor cădea în Focul Iadului (Jahannam).

Îi cerem lui Allah Az-Zawajal să ne îndrume să fim dintre cei care ajung în Jannah. Ameen!

Credința (imanul) care este în inima noastră, astăzi, va fi lumina noastră de mâine. Și, deci, trebuie să ne hotărâm ce lumină vrem să avem în Ziua Judecății.

Allah subhana wa ta'ala va fi cu dreptcredincioși

„De veți cere biruința [lui Allah], v-a și venit biruința [Lui], dar de veți înceta, e mai bine pentru voi. Însă dacă vă veți întoarce, ne vom întoarce și Noi și nu vă va fi de folos oastea voastră întru nimic, chiar de va fi [și mai] numeroasă, căci Allah este cu dreptcredincioșii.”

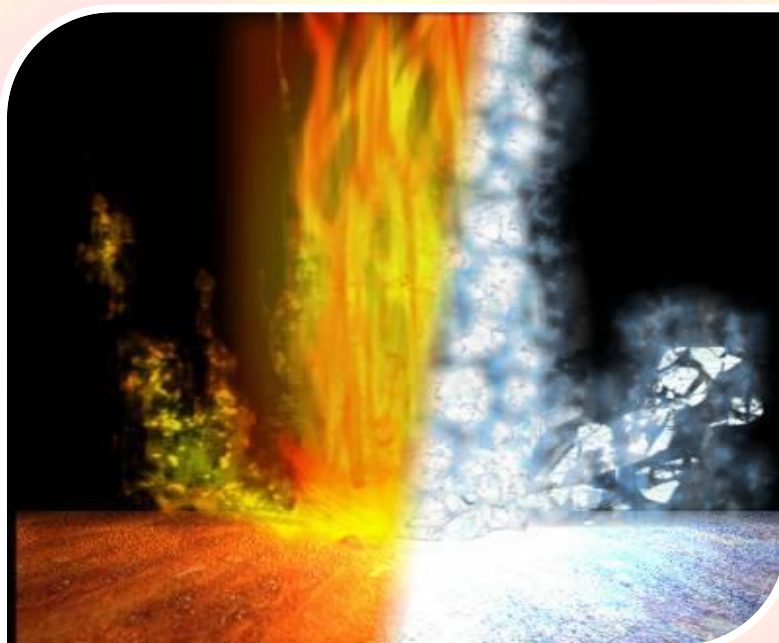
(Surat Al-Anfal, 8:19)

Allah subhana wa ta'ala a spus: „...*Allah este cu dreptcredincioșii*”; acest lucru înseamnă că dreptcredincioșii nu vor avea nevoie de nici-
meni altcineva, în afară de El, Preaînaltul. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „Adoră-L pe Allah ca și cum L-ai vedea, căci chiar dacă tu nu Îl vezi, El te vede.”

(relatat de Bukhari)

Allah subhana wa ta'ala este cu noi și ne oferă ceea ce merităm, în funcție de lucrurile pe care le facem (de exemplu: intențiile și faptele noastre).

Harul și Bunătatea lui Allah subhana wa ta'ala - Fadl

Allah subhana wa ta'ala a spus:

„Allah și-a ținut făgăduința Sa față de voi, căci cu îngăduința Lui i-ați nimicit [pe dușmani] până ce v-ați poticnit și v-ați împotrivit unii altora asupra poruncii [date] și nu ați mai ascultat, după ce v-a arătat [biruința] pe care voi o voiați. Printre voi [s-au ivit] unii care voiau această lume și alții care voiau Lumea de Apoi. După aceea, v-a făcut El să dați înapoi în fața lor, pentru a vă încerca. Însă El v-a iertat, căci Allah este plin de har cu dreptcredincioșii.”

(Surat 'Al-'Imran, 3:152)

Harul lui Allah subhana wa ta'ala este necalculabil. Allah Preaînaltul este plin de grație față de noi, mult mai mult decât merităm. De multe ori cerem ceva de la Allah subhana wa ta'ala, iar El, Preaînaltul, ne oferă mai mult. Acesta este Harul și Bunătatea lui Allah Az-Zawajal pentru dreptcredincioși, alhamdulillah.

Ocrotirea lui Allah subhana wa ta'ala

Allah subhana wa ta'ala, Cel mai Măreț, a spus:

„Cei mai îndreptățiți oameni să se socotească apropiați de Avraam sunt aceia care l-au urmat pe el și pe acest Profet și aceia care cred. Iar Allah este Ocrotitorul [*Al-Wali*] credincioșilor.”

(Surat 'Al-'Imran, 3:68)

Wali înseamnă Ocrotitor. Iar Allah subhana wa ta'ala spune că El este „Al-Wali” al dreptcredincioșilor. Deci, un dreptcredincios nu are nevoie de nimeni altcineva în afară de Allah subhana wa ta'ala, deoarece El este Wali - Ocrotitorul nostru. Atunci, de cine mai avem nevoie? *Allahu Akbar!*

Bunătatea și milostenia lui Allah subhana wa ta'ala - Rahma

Allah subhana wa ta'ala, Mărețul, a spus:

„Dar ei au zis: „Te miri tu de hotărârea lui Allah? Îndurarea și binecuvântarea lui Allah asupra voastră, o, locuitori ai acestei case! El este cu adevărat Cel Vrednic de Laudă [și] Cel Vrednic de Glorie [*Hamid, Majid*]!”

(Surat Hud, 11:73)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, l-a auzit pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, zicând:

„Cu adevărat Allah a creat Milostenia. În acea zi, El a creat-o într-o sută de părți. A păstrat 99 și a trimis o parte tuturor creaturilor Sale. Dați-le de știre necredincioșilor, ca din toată Milostenia care este în mâinile lui Allah, să nu

piardă speranța că vor intra în Paradis; și dați-le de știre credincioșilor, că din toate pedepsele care sunt la Allah, nu sunt desconsiderați de la Focul Iadului.”

(relatat de Bukhari)

Pe înțelesul tuturor, ***Rahma*** este aceea pe care o găsim simțind milă sau compasiune, nu numai pentru aproapele nostru, dar și pentru persoanele necunoscute nouă, aceasta făcând parte din ***Rahma*** lăsată tuturor creaturilor de către Allah subhana wa ta'ala.

Îndurarea lui Allah subhana wa ta'ala - Rahim

Allah subhana wa ta'ala, Cel mai Măreț, a spus:

„În ce-i privește pe aceia care au fost cu credință și au împlinit fapte bune, pe ei Domnul lor îi va lăsa să intre sub îndurarea Sa. Aceasta este izbânda învederată.”

(Surat Al-Jathiya, 45:30)

Allah subhana wa ta'ala este Ar-Rahim, Cel mai Îndurător. De asemenea, și o persoană poate fi numită Abdulrahim, dar Îndurarea lui Allah subhana wa ta'ala este la rangul cel mai înalt și total diferită, aceasta fiind direct proporțională cu Măreția Sa.

Allah Preaînaltul a spus că îi va lua pe credincioși „...***sub îndurarea Sa***”, acest lucru însemnând ***culmea îndurării***.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Nimeni nu va intra în Paradis doar datorită faptelor sale.

Companionii au întrebat: «Nici măcar tu, Trimis al lui Allah?» El a spus: «Nici măcar eu, doar dacă Allah mă binecuvântează cu îndurarea Sa.»

(relatat de Muslim)

Victoria

Allah Preaînaltul, Cel mai Măreț, a spus:

„Noi îi vom ajuta pe trimișii Noștri și pe cei care cred, atât în viața din această lume, cât și în Ziua când se vor ridica martorii,”

(Surat Ghafir, 40:51)

Și Allah subhana wa ta'ala a mai spus:

„Noi am trimis profeți la neamurile lor mai înainte de tine și le-au dus lor semne limpezi. Și Ne-am răzbunat Noi pe cei care au fost nelegiuți și a fost o datorie pentru Noi ajutarea dreptcredincioșilor.”

(Surat Ar-Rum, 30:47)

Când credința va fi așa cum trebuie, atunci Allah subhana wa ta'ala ne va binecuvânta cu victorie. Trebuie să fim răbdători, deoarece dreptcredincioșii trec prin multe încercări, înainte ca victoria să le fie acordată.

Omar, radhi Allahu anhu, i-a întrebat pe companionii, radhi Allahu anhum, prin câte suferințe au trecut. Și unul dintre companionii, radhi Allahu anhu, și-a dezgolit spatele și i-a arătat. Omar, radhi Allahu anhu, a spus: „Nu am văzut niciodată un spate ca acesta. Ce ți s-a întâmplat?” Și

companionul, radhi Allahu anhu, a răspuns: „Unul dintre necredincioșii (musrikeen) din Quraish a pus pietre pe foc pentru un timp îndelungat, și apoi m-a aruncat cu spatele gol peste aceste pietre. Pielea și carnea mea ardeau, și simțeam mirosul cărnii arse; și, prin urmare, m-am ales cu aceste găuri negre și adânci, pe spate.”

Noi, oare, prin ce am trecut?

Trăim o viață confortabilă, nu am trecut și nu am cunoscut nimic, în comparație cu cele prin care au trecut companionii, radhi Allahu anhum. Și totuși, avem frați și surori care trec prin încercări grele, foarte grele, în Palestina, Irak, Afganistan, etc; care sunt umiliți și batjocoriți în țările lor și în casele lor, iar noi nu trebuie să îi uităm în dua-urile noastre.

Victoria de la Allah subhana wa ta'ala este pe drum - aceasta este promisiunea lui Allah Preaînaltul. Dacă nu va veni pe parcursul vieții noastre, va avea loc în perioada vieții copiilor noștri. Însă această victorie, cu siguranță, va veni.

Allah subhana wa ta'ala, inshaAllah, va ierta păcatele noastre

Allah Preaînaltul, Cel mai Măreț, a spus:

„Cât despre aceia care cred și săvârșesc fapte bune, Noi îi vom ierta pe ei pentru faptele lor rele și-i vom răsplăti pe ei pentru fap-

tele cele mai bune pe care le-au săvârșit.”

(Surat Al-Ankabut, 29:7)

Paradisul (Jannah) este pur și, deci, în Jannah nu poate fi admisă decât o persoană pură. Paradisul și impuritatea nu sunt compatibile. Nu există nimeni care să fie fără de păcate. Suntem cu toții „contaminați”, deci cum putem spăla aceste păcate?

Allah subhana wa ta'ala a promis dreptcredincioșilor că le va șterge păcatele numai dacă vor face, la rândul lor, următoarele lucruri: căința (tawbah) și căutarea iertării (astaghfirAllah).

Boala șterge păcatele; la fel și greutățile, încercările, necazurile - toate trec, inshaAllah, dacă sunt însoțite de răbdare, acesta fiind un proces de curățare.

Există unele persoane pe care Allah subhana wa ta'ala le iubește mult. El, Preaînaltul, le arată favoarea Sa asupra lor și, deci, Allah subhana wa ta'ala va face ca unele dintre păcatele lor să fie ascunse și aici și în Lumea de Apoi (Akhira).

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Un om va fi adus în Ziua Judecății, iar genunchii lui îi vor

tremura și vor aduce Cartea faptelor sale înaintea Lui. El știe ce a făcut și va trece prin Carte și va vedea multe păcate săvârșite; dar

el va vedea că unele păcate mari au fost lăuate pe dinafară. Și va zice el: «O, Allah, există unele păcate pe care nu le văd aici!», iar Allah îi va răspunde: «O, robul Meu, le-am ascuns pentru tine pe Lumea Cealaltă și le voi

ascunde pentru tine și astăzi.»”

(relatat de Muslim)

Allah subhana wa ta'ala va face un acoperiș și un vâl peste păcatele credinciosului, atât timp cât credinciosul face un acoperiș peste el însuși. Deci, dacă am comis o greșală sau un păcat, trebuie să căutăm căința la Allah Preaînaltul, să căutăm iertarea (astaghfirAllah) și, apoi, să trecem mai departe. Atât timp cât căința este sinceră, Allah subhana wa ta'ala este dispus să ierte. Insha-Allah!

Allah subhana wa ta'ala ne va arăta iubire

Allah Preaînaltul, Cel mai Măreț, a spus:

„Acelora care cred și săvârșesc fapte bune, Cel Milostiv le va arăta iubire.”

(Surat Maryam, 19:96)

Ulemma (marii învățați ai Coranului) au spus:

„Dacă îți aduci inima mai aproape de Allah Preaînaltul, atunci El, subhana wa ta'ala, va aduce inimile dreptcredincioșilor mai aproape de tine.”

Dacă aducem nemulțumiri lui Allah Preaînaltul prin a face pe plac creațiilor Sale, atunci Allah subhana wa ta'ala va fi nemulțumit de noi și va face, de asemenea, ca creațiile Sale să fie nemulțumite de noi. Iar dacă Îi facem pe plac lui Allah subhana wa ta'ala prin a asculta de El, Preaînaltul, și nu de creațiile Sale, atunci

Allah subhana wa ta'ala va fi mulțumit de noi și va face, de asemenea, ca și creațiile Sale să fie mulțumite de noi. Aceasta este ceea ce noi ar trebui să vrem și să facem, pentru ca inimile celor dreptcredincioși să ne iubească.

„De te-ai supune celor mai mulți de pe pământ, ei te-ar abate de la calea lui Allah, căci ei nu urmează decât bănuielele [lor] și ei nu fac decât să născocească minciuni.”

(Surat Al'An'am, 6:116)

Și deci, să Îl iubim pe Allah subhana wa ta'ala, iar El, Preaînaltul, îi va face pe slujitorii Săi să ne iubească.

Această dragoste este numai a dreptcredincioșilor sinceri, căci o astfel de dragoste nu este de așteptat de la necredincioși, și nici de la cei care doar se cred credincioși.

În Coranul cel Sfânt, Allah subhana wa ta'ala, Cel mai Măreț, a spus:

„Aceia care cred și plinesc fapte bune, [să știe că] Noi nu lăsăm să se piardă răsplata aceluia care săvârșește fapte bune!”

(Surat Al-Kahf, 18:30)

Uneori simțim că timpul petrecut

pentru a face Dawah este irosit, rezultat al faptului că nu se observă uneori nici o schimbare, iar alteori avem impresia că vorbim în urechile unor oameni surzi.

Niciodată nu trebuie să lăsăm loc deznădăjduirii, pentru că răsplata este numai la Allah Preaînaltul și nici un efort de-al nostru nu va fi irosit, așa cum nici succesul nu se măsoară în numere.

Mu'adh ibn Jabal, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul

Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Robul nu va merge mai departe în Ziua Judecății, până când el nu va răspunde la 4 întrebări: cu privire la vârsta lui și cum a petrecut-o, despre tinerețea lui și cum a folosit-o, despre averea lui și cum a dobândit-o și cheltuit-o, și despre cunoștințele sale și ce a făcut cu ele.”

(relatat de Bukhari)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, atunci când a făcut ascesiunea (Al-Miraj), a spus:

„Am văzut un profet cu 10 urmași, un alt profet cu 5 urmași, un alt profet cu 2 urmași, unii cu un urmaș, iar alții cu nici un urmaș.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Credința fiind atât de slabă, acești Profeți, *aleihum sallam*, au avut în urma lor puțini oameni, din cauza refuzului de a crede în vorbele lui Allah *subhana wa ta'ala*.

Protecția de Sheitan, audhu billeh

În Sfântul Coran, Allah Cel mai Măreț a spus:

„El nu are nici o putere asupra acelor care cred și care în Domnul lor se încred.”

(Surat An-Nahl, 16:99)

Puneți-vă încrederea în Allah *subhana wa ta'ala* și El, Prea-

înaltul, vă va proteja de Sheitan, *audhu billehi minnu*.

Iblis (Sheitan), *audhu billeh*, este foarte experimentat și nu renunță niciodată; el este puternic și de aceea noi nu putem să îl înfrângem, decât cu ajutorul lui Allah *Az-Zawajal*.

Dreptcredinciosul se folosește de armele pe care Allah *subhana wa ta'ala* i le-a dăruit, pentru a-l înfrânge pe Sheitan, *audhu billeh*. Un foarte bun exemplu este Ayatul Kursi, pe care, dacă îl recităm înainte de a merge la culcare, precum și în alte ocazii, prin el căutăm apărare la Allah Preaînaltul de Sheitanul neobosit, *audhu billeh*.

Invocațiile zilnice - precum rugăciunile, dua-urile de dimineață și de seară pe care Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le-a menționat de mai multe ori în hadithurile sale - fac parte tot din aceste arme, oferite nouă de Allah *subhana wa ta'ala*. Ele au fost dăruite dreptcredincioșilor, împotriva lui Sheitan și a armatei sale, *audhu billeh*, atât dintre djinni, cât și dintre oameni.

Ibn Abbas, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să zică:

„O, Allah, mă supun Ție și cred în Tine; și m-am bazat pe Tine și mă întorc spre Tine; și am discutat (cu sensul de ceartă) pentru Tine. Caut refugiu la Măreția Ta - nu există alt dumnezeu în afară de Tine - de îndrumările

greșite. Tu ești Cel care nu moare, în timp ce djinnii și oamenii vor muri cu toții.”

(relatat de Muslim)

Statornicie și fermitate – Thibaat

Allah subhana wa ta’ala, Cel mai Măreț, a spus în Sfântul Coran:

„Allah îi întărește pe cei care cred cu vorbe hotărâte, atât în viața aceasta, cât și în Viața de Apoi. Allah îi duce în rătăcire pe cei nelegiuiți și Allah face ceea ce vrea.”

(Surat Ibrahim, 14:27)

Allah Az-Zawajal oferă statornicia de care avem atâta nevoie pentru a fi capabili să facem față tuturor încercărilor care ne așteaptă, iar El, Preaînaltul, prin Mila și Dragostea Sa pentru robii Săi dreptcredincioși, le oferă **Thibaat** (statornicie și fermitate). Având această statornicie și fermitate, ne va fi ușor să rămânem pe calea cea dreaptă. Însă vine întrebarea: Vom avea noi puterea de a rămâne pe această cale o perioadă foarte lungă de timp, fără să ne abatem de la ea?

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, de multe ori făcea această dua:

„O, Tu, Cel care răstorni inimile, fă ca inimile noastre să fie statornice în religia Ta!”

Inimile se pot întoarce și schimba cu ușurință. Chiar și cuvântul din limba arabă „Qalb”, de-

rivă de la cuvântul „taqqalab”, care înseamnă răsturnare, întoarcere.

Al-Bara ibn Azib a relatat că l-a auzit pe Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, zicând:

„Allah acordă statornicie celor care cred cu cuvinte solide», a fost trimis în legătură cu chinurile mormântului. I se va zice lui: «Cine este Domnul tău?» Și dacă el va răspunde: «Allah este Domnul meu și Mohammed este Trimisul Său, salla Allahu aleihi wa sallam, care este prin cuvintele lui Allah, Cel Slăvit. Allah îi păstrează statornici pe cei care cred cu cuvinte solide în această viață și în Viața de Apoi.”

(relatat de Muslim)

Fie ca Bunul Allah subhana wa ta’ala să facă ca inimile noastre să fie statornice în religia Sa. Ameen!

O întoarcere fericită și bună

În Sfântul Coran, Allah Cel mai Măreț a spus:

„Cei ce cred și săvârșesc fapte bune, aceia vor avea parte de fericire și bună întoarcere.”

(Surat Ar-Ra’d, 13:29)

De asemenea, Allah subhana wa ta’ala a menționat în Sfântul Coran ceea ce Profetul Musa, aleihi sallam, a spus poporului său:

„Moise a zis către neamul său: «Rugați-vă lui Allah pentru ajutor și fiți răbdători, căci a lui Allah este pământul și El îl dă

moștenire cui voiește dintre robii Săi. Iar sfârșitul [fericit] este al celor care au frică.»”

(Surat Al-'A'raf, 7:128)

Allah Preaînaltul și Cel mai Măreț a promis dreptcredincioșilor un sfârșit fericit.

Nu ar trebui să ne facem griji pentru toate dificultățile prin care trecem sau pe care le experimentăm, deoarece credincioșii vor avea parte de un sfârșit fericit, inshaAllah! Ameen!

Mântuirea lui Allah subhana wa ta'ala

Allah subhana wa ta'ala, Cel mai Măreț, spune în Sfântul Coran:

„Atunci îi vom mântui Noi pe trimișii Noștri și pe cei care au crezut. Așa este datoria Noastră, să-i mântuim pe dreptcredincioși!”

(Surat Yunus, 10:103)

Profetul Yunus, alei-hi sallam, a fost în burta balenei, în 3 întunecimi: în întunecimea stomacului balenei, în întunecimea nopții și în întunecimea mării. Cu toate acestea, când s-a rugat la Allah Preaînaltul, zicând:

„Și [adu-ți aminte] de Dhu-n-Nun, când el a plecat furios și și-a închipuit că Noi nu vom mai avea putere asupra lui. Atunci el a strigat în întunecimi: «Nu există altă divinitate în afară de Tine! Slavă Ție! Eu am fost dintre cei nelegiuiți!»”

(Surat Al-'Anbiya', 21:87)

Allah subhana wa ta'ala i-a auzit chemarea din cele 3 întunecimi, așa cum El, Preaînaltul, spune în Coranul cel Sfânt:

„Și Noi i-am răspuns și l-am izbăvit de mâhnire. Astfel îi mântuim Noi pe dreptcredincioși.”

(Surat Al-'Anbiya', 21:88)

Îndrumare - Hidayah

În Sfântul Coran, Allah Cel mai Măreț a spus:

„Cei care cred și săvârșesc fapte bune, pe ei îi va călăuzi

Domnul pentru evlavia lor. Vor curge pâraie pe sub ei în Grădinile plăcerii.”

(Surat Yunus, 10:9)

Avem nevoie de îndrumare în orice aspect al vieții noastre. Dreptcredincioșii care săvârșesc fapte bune au și ei nevoie de îndrumare. Cea mai frecventă dua pe care o facem este:

„Numai pe Tine Te adorăm,
numai la Tine cerem ajutor,”

(Surat Al-Fatiha, 1:5)

Abdullah și Tareq, radhi Allahu anhum, au relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Cea mai bună vorbă este Cartea lui Allah (Coranul) și cea mai bună îndrumare este îndrumarea lui Mohammed.”

(relatat de Bukhari)

Oricât am încerca singuri să facem fapte bune, nu avem nici capacitatea, nici siguranța că vom putea face ceva, fără îndrumarea lui Allah Preaînaltul.

Binecuvântările – Barakah

Allah subhana wa ta'ala, Cel mai Măreț, spune în Sfântul Coran:

„Dacă neamurile acestor cetăți ar fi crezut și ar fi avut frică, atunci Noi le-am fi dăruit binecuvântări din cer și de pre pământ. Însă ei i-au socotit mincinoși și din această pricină Noi i-am apucat pentru ceea ce au agonisit.”

(Surat Al-'A'raf, 7:98)

Credința noastră în Allah subhana wa ta'ala și în Trimisul Său, salla Allahu aleihi wa sallam, nu trebuie să se rezume numai în scopul binecuvântărilor acestei vieți, dar trebuie să căutăm în special binecuvântările Vieții de Apoi.

Allah subhana wa ta'ala binecuvântează Ummah, de câte ori consideră El, Preaînaltul, că este

necesar. Unele din aceste momente deja consemnate în Sfântul Coran au trecut, iar altele care sunt consemnate și nu au venit, cum ar fi venirea Profetului Isus, aleihi sallam, se vor întâmpla, acestea fiind lucruri de care un adevărat mumin nu trebuie să aibă îndoială.

Într-un hadith relatat de Bukhari, Umm Suleiman a povestit că într-o zi s-a dus la Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam și i-a zis:

„O, Trimis al lui Allah, Anas este sclavul (servitorul, ajutorul) tău, și te rog roagă-te la Allah să trimită binecuvântări asupra lui!” Și Trimisul a zis: „O, Allah, înmulțește averea și urmașii lui și binecuvântează (pentru el) ceea ce Tu îi dăruiești!”

De asemenea și păcatele au un efect asupra binecuvântărilor. O persoană care păcătuiește poate fi lipsită de multe binecuvântări pe parcursul vieții sale. Păcatele locuitorilor Pământului fac ca binecuvântările să fie diminuate, dar cu toate acestea, când există un iman (credință) puternic și dreptate, atunci există și **barakah**.

În momentul în care Profetul Isus, aleihi sallam, se va întoarce, atunci Pământul va fi, inshaAllah, saturat cu foarte multă barakah.

Pace și siguranță

În Sfântul Coran, Allah Cel mai Măreț a spus:

„Cei care cred și nu amestecă puritatea credinței lor cu nedreptatea, aceia sunt în siguranță și ei sunt bine călăuziți.”

(Surat Al-'An'am, 6:82)

Numai Allah subhana wa ta'ala poate să dăruiască pacea.

Sunt unii care susțin că au soluții care aduc pace în inimile noastre, *dar numai la Allah Preaînaltul se regăsește adevărata soluție.*

Această siguranță poate avea forme diferite, cum ar fi, de exemplu, Bătălia de la Badr: armata musulmană era de 300 de oameni, confruntându-se cu o armată de 1000 de oameni. Într-un astfel de moment, numărul mic îți poate produce acea neliniște; dar Allah subhana wa ta'ala a trimis asupra armatei musulmane liniștea și, odată cu ea, o ploaie răcoritoare, făcând ca pământul de sub picioarele lor să devină solid. În acel moment, un lucru extraordinar s-a întâmplat, căci dintr-o dată au adormit.

„Apoi a pogorât El asupra voastră, după durere, o liniște, un somn, care i-a învăluit pe o parte dintre voi, iar o altă parte a fost cuprinsă de griji, bănuind despre Allah lucruri neadevărate, întocmai cum fuseseră bănuielile celor din perioada păgânismului [Al-Jahiliyya], zicând: «Avem noi o parte în treaba aceasta?» Spune: «Această treabă în întregime este a lui Allah!» Ascundeau în sufletele lor ceea ce nu voiau să lase să ți se arate ție, zicând: «Dacă noi

am fi avut ceva în treaba aceasta, nu am fi fost omorâți aici» Spune: «Dacă ați fi fost voi în casele voastre, acelora cărora le era scrisă uciderea ar fi ieșit la locurile [morții] lor!» Dar [toate acestea au fost] pentru că Allah a voit să ispitească ce se afla în piepturile voastre și să cerce ce se afla în inimile voastre. Dar Allah este Cunoscător al lăuntrului piepturilor!”

(Surat 'Al-'Imran, 3:154)

Acest lucru este numai de la Allah subhana wa ta'ala.

Nimic nu poate înlocui și nimic nu poate fi mai benefic decât darurile de la Allah Preaînaltul.

~Tradus dintr-o prelegere a Imamului Anwar Al-Awlaki, radhi Allahu anhu.~

Allahu Alam

Revelația Coranului și cele șapte stiluri de recitare, „Ahruf”, singular „harf” (articol preluat din revista nr.4)

În timpul celui de-al treilea calif, Othman, radhi Allahu anhu, unui comitet, sub supravegherea lui Zaid ibn Thabit, i-a fost ordonat să facă o redactare oficială a întregului Coran.

Această redactare nu a dat, însă, o interpretare uniformă, deoarece limba arabă veche nu avea vocale și, de asemenea, unele consoane aveau aceeași formă.

Semnele au fost introduse pentru a separa literele. Dar acest lucru, tot nu a oprit citirea în stiluri diferite.

În prima jumătate a secolului XIV, „imamul cititorilor Coranului” în Bagdad, Ibn Moedjahid, a dat o soluție la această problemă. El a spus că, cuvântul „harf” (literă) ar trebui să fie considerat echivalent cu „qira'a” (citirea). El a declarat șapte moduri corecte de citire.

Conform spuselor Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Coranul a fost trimis în șapte stiluri ”

(relatat de Bukhari și Muslim)

- înseamnă că șapte moduri de citire sunt revelate.

În prezent, doar două moduri de citire sunt în uz, *Warsh* - a lui Nafi' și *Hafs* - a lui 'Asim.

Ce anume trebuie să știm?

InshaAllah, în primul rând, ar trebui să ținem seama că, Coranul a fost revelat într-un singur stil, de la început, dar Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a insistat asupra lui Jibril, *aleihi sallam*, până când acesta l-a învățat toate cele șapte stiluri, care au fost, toate, complete. Evidența pentru acest hadith vine de la Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, care a relatat că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Jibril m-a învățat un stil și l-am tot repetat, până când m-a învățat mai multe. I-am tot cerut mai mult și mai mult, până când, în cele din urmă, au fost șapte stiluri.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

În al doilea rând, cele mai bune opinii ale savanților, cu privire la ceea ce se înțelege prin stiluri, este că există șapte moduri de a recita Coranul, unde textul poate fi diferit, dar înțelesul este același; în cazul în care există un

înțeles diferit, atunci este din cauza variațiilor pe o temă, însă nu se contrazic.

În al treilea rând, unii dintre savanți spun că ceea ce s-a înțeles prin cuvântul „ah-ruf” au fost dialectele arabilor, dar acest lucru este adus de departe, din cauza hadithului relatat de Omar ibn Al-Khattab, radhi Allahu anhu, care a spus:

„L-am auzit pe Hishaam ibn Hakeem recitând surah Al-Furqan, într-un mod diferit de cum obișnuiam să recit eu și de modul în care Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, m-a învățat să recit. Am fost pe cale să mă cert cu el, în timp ce se ruga, dar am așteptat până și-a terminat rugăciunea, iar apoi i-am legat haina în jurul gâtului și l-am dus la Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam* și am spus: «O, Trimis al lui Allah, l-am auzit pe acest om recitând surah Al-Furqan, într-un mod diferit față de cel pe care tu m-ai învățat.» Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: «Recit-o!» Și am recitat-o, așa cum îl auzisem pe el că recită. Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: «A fost revelată așa. Acest Coran a fost

revelat în șapte moduri diferite, așa că recită în modul care este cel mai ușor pentru tine.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Este cunoscut faptul că Hishaam a fost Asadi Quraish (din clanul lui Bani Asad, dintre Quraish) și Omar, radhi Allahu anhu, a fost Adawi Qu-

raish (din clanul lui Adiyy Bani, dintre Quraish). Ambii au fost dintre Quraish - și Quraish aveau doar un dialect. În cazul în care diferența de „ahruf” (stiluri) a fost o diferență în dialecte, de ce cei doi ar avea recitări diferite?

Savanții au menționat aproape patruzeci de opinii diferite, în ceea ce privește această chestiune. Poate că cel mai corect este ceea ce am menționat mai sus, și Allah știe cel mai bine (Allahu Alam).

În al patrulea rând, se pare că cele șapte stiluri au fost descoperite cu formulări diferite, după cum este indicat de hadithul relatat de Omar, radhi Allahu anhu, pentru că obiecția lui Omar, radhi Allahu anhu, se referea la *stil*, nu la sens.

Diferența dintre aceste stiluri nu e o problemă de contradicție și opoziție, ci mai degrabă ele sunt sinonime, după cum Ibn Masood a declarat: „Este ca și cum unul

dintre voi zice „halumma”, „aqbil” sau „ta’aal” (toate fiind moduri diferite de a spune „Vino aici!”).

În al cincilea rând, în ceea ce privește cele șapte recitări (Al-Qira’aat Al-Saba’), acestea nu se bazează pe Coran și pe Sunnah, mai degrabă este „ijtihaad”, de la Ibn Mujaahid, radhi Allahu anhu.

Oamenii au crezut că Al-Ahruf Al-Saba (cele șapte stiluri) au fost Al-Qira’aat Al-Saba (cele șapte recitări), pentru că s-a întâmplat să aibă același număr.

Dar acest număr poate fi o coincidență, sau este posibil să fi fost făcut în mod deliberat, de Ibn Mujahid, pentru a se potrivi cu ceea ce a fost relatat despre numărul de stiluri.

Unii oameni au crezut că stilurile (ahruf) au fost recitățile, dar aceasta este o greșeală. Cele șapte recitări sunt una dintre cele șapte stiluri - și acesta este stilul pe care Othman, radhi Allahu anhu, l-a ales pentru toți musulmanii.

În al șaselea rând, când Othman, radhi Allahu anhu, a făcut copii după Coran, el a făcut acest lucru în conformitate cu un stil (harf), dar a omis punctele și punctele-vocală, astfel încât și alte stiluri puteau fi permise.

Deci, Coranul care a fost copiat în timpul lui, ar putea fi citit și în funcție de alte stiluri. Oamenii au început să se critice unul pe altul, pentru că recitau în mod diferit, de aceea Othman, radhi

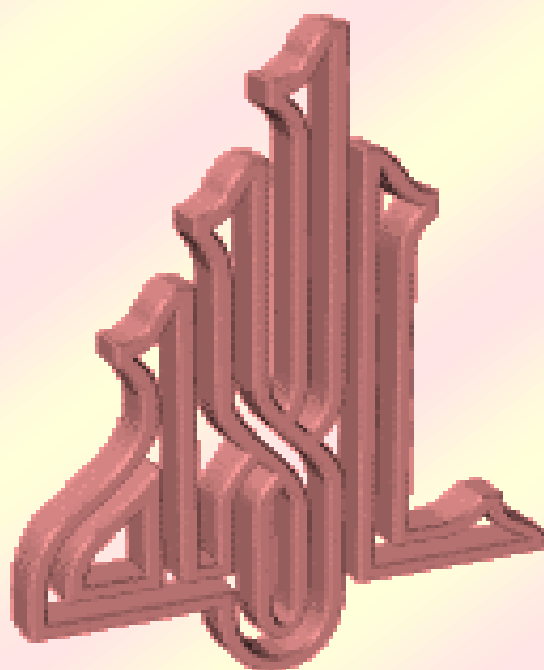
Allahu anhu, a unit musulmanii, oferindu-le un singur stil de a recita Coranul.

În al șaptelea rând, cei șapte cititori sau recitatori au fost:

1. Naafi’ Al-Madani
2. Ibn Katheer Al-Makki
3. Aasim Al-Kufi
4. Hamzah Al-Zayaat Al-Kufi
5. Al-Kisaa’i al-Kufi
6. Abu ’Amr ibn Al-Ala’ Al-Basri
7. Abd-Allah ibn Aamir Al-Shaami

Cei care au cel mai puternic „isnaad” în recitare sunt Naafi’ și Aasim. Cei mai elocvenți sunt Abu Amr, Al-Kisaa’i Warsh și Qaalon; ei au relatat de la Naafi’. Hafs și Shu’bah au relatat de la Aasim.

Allahu Alam

Miracolul despicării Lunii

(articol preluat din revista nr.2)

Acest miracol s-a dovedit, după ce s-a cheltuit mai bine de 100 miliarde dolari (care cuprinde tot programul american - Apollo).

Această întâmplare are loc pe timpul Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Au venit necredincioșii la Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și i-au spus:

„Dacă ești un Profet adevărat, împarte-ne Luna în două părți.”

Și au promis că îl vor crede, dacă le îndeplinește cerința. Și a fost o noapte cu lună plină; atunci Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a cerut de la Allah *subhana wa ta'ala* să le dea ceea ce ei au cerut. Și s-a **despicat Luna** - jumătate pe muntele Safa și jumătate pe muntele Kuaikuan, care sunt unul în fața celuilalt, până s-a văzut grota Hira.

Au zis necredincioșii: „Ne-a vrăjit Mohammed.” Apoi s-au

gândit și au zis: „Nu poate Mohammed să vrăjească toată lumea.” S-a ridicat atunci Abu Jahal și a zis: „Așteptați până vin caravanele și dacă ei spun că Luna s-a despicat, înseamnă că e adevărat; iar dacă nu, înseamnă că Mohammed ne-a vrăjit ochii.”

Când au venit caravanele și au confirmat despicarea Lunii, au zis Abu Jahal și necredincioșii: „Aceasta este vrajă continuă.”

Și Allah *subhana wa ta'ala* a revelat Surat Al-Qamar, (Meccană

[37]; 55 versete)

„În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ceasul s-a apropiat și Luna s-a despicat.

2. Însă când văd un semn, ei se îndepărtează și zic: „[Aceasta este] o vrăjitorie neîntreruptă!”

3. Ei învinuiesc de minciună și urmează poftelor lor și tot lucrul este hotărât.

4. Le-au venit lor știri destule în care se află oprire [de la necredință].

5. [Aceasta este] o înțelepciune deplină, însă prevenitorii nu sunt de nici un folos [pentru cei care nu vor să priceapă]...”

Dintr-un hadith Nabawi s-a relatat după Abdullah ibn Masa'ud, în cartea „Începutul și sfârșitul”:

„S-a despiciat Luna. Eram cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam* și s-a făcut în două părți. Și ne-a spus: «Să fiți martori. Să fiți martori.»”

(relatat de Bukhari)

S-a povestit după Abdullah ibn Abbas, tot în aceeași carte, „Începutul și sfârșitul”, că s-au adunat necredincioșii la Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, printre ei fiind și cei mai cunoscuți oameni din tribul Quraysh, Al-Walid ibn Mughira și Abu Jahal ibn Hishem și mulți alții, care i-au zis Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Dacă ești Profet adevărat, despice Luna în două bucăți: o jumătate deasupra Abi-Kabis (1) și jumătatea a doua deasupra Kuaikuan (2).” Și le-a răspuns Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*: „Dacă fac asta, credeți?” Iar ei au zis: „Da.” Și în acea seară era lună plină. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a rugat lui Allah Preaînaltul să le dea ceea ce ei au cerut și să despice Luna, jumătate pe Abi-Kabis și jumătate pe Kuaikuan. Și Rasul, *salla*

Allahu aleihi wa sallam, îl chemă pe Abu Salama ibn Abd Asad și Al-Arakam ibn Al-Arakam să fie martori.

(Hadith din cartea „Începutul și sfârșitul”, de Ibn Kathir, 3/117).

Semnificația numerelor din paranteză:

(1) Este muntele Safa.

(2) Este alt munte (sunt unul în fața celuilalt).

Kerala este un stat din sudul Indiei. Se întinde pe o distanță de 580 km, de-a lungul Coastei de Malabar, în sud-vestul Peninsulei Indiene. Regele indian Chakrawati Farman a raportat că a văzut Luna rupându-se în două. Acest incident a fost scris într-un manuscris, care este păstrat la Biblioteca Oficială a Indiei, din Londra, cu numărul arabic de referință 2807, 152-173.

Un grup de comercianți musulmani, care se întorceau din China, trecând prin Malabar, s-au întâlnit cu regele, care le-a povestit că Allah subhana wa ta'ala l-a susținut pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și a îndeplinit miracolul de a **despica Luna** în două.

Regele, foarte surprins, a spus că a văzut cu proprii lui ochi acest lucru. Apoi, a fost înlocuit de fiul său, pentru ca el să poată merge în Arabia, pentru a-l întâlni pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Acolo, în fața Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, el pronunță „Sheheda” (mărturisirea de credință), învață principiile

fundamentale ale Islamului și moare pe traseul de reîntoarcere. Este îngropat într-un oraș portuar, Zafar, din Yemen.

Se raportează că escorta regală era condusă de un musulman, numit Malik ibn Dinar, care a continuat drumul său până la Kodungallure, care este capitala Cherai, unde se construiește prima moschee din India, în anul 629 e.n., iar moscheea există și astăzi.

Aceasta este poza originală, înainte de renovare. Faimosul istoric musulman Ibn Kathir menționează că diviziunea Lunii a fost raportată în mai multe părți ale Indiei.

Regele, după intrarea lui în Islam, va face parte din lunga listă de companioni ai Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Înălțarea luminoasă a Sfintei Ka'aba (articol preluat din revista nr.9)

De câte ori se vorbește despre această minunată construcție a Ka'abei, este pentru narator o onoare deosebită.

Allah subhana wa ta'ala a binecuvântat acest pământ, dar în special a binecuvântat această parte de lume, prin a-i îndruma pe robii Săi să construiască prima Casă și loc de rugăciune.

„Cea dintâi Casă [de închinare] ridicată pentru oameni este aceea din Bakka, cea binecuvântată și călăuzire pentru toate lumile. ~ În ea sunt semne limpezi, [printre care] locul unde a stat Avraam, iar acela care intră în ea este în siguranță. Este o datorie a oamenilor față de Allah [să împlinească] Pelerinajul la această Casă, dacă au mijloacele pentru aceasta. Cât despre aceia care tăgăduiesc, Allah nu are nevoie de aceste lumi.”

(Surat 'Al-'Imran, 3:96-97)

„[Și adu-ți aminte] când Noi i-am arătat lui Avraam locul casei [Al-Ka'aba], [zicându-i]: «Nu-Mi face Mie nimic ca asociat și curățește Casa Mea pentru aceia care o înconjoară și pentru aceia care stau în picioare [rugându-se] și pentru cei ce se închină sau se prosternează!» ~ Și cheamă-i pe

oameni la Pelerinaj și ei se vor îndrepta către tine pe jos și pe cămile slabe, sprintene, venind pe toate drumurile din depărtări,”

(Surat Al-Hajj, 22:26-27)

Allah subhana wa ta'ala ne dezvăluie că Avraam, aleihi sallam, părintele Profetilor, aleihum sallam, și cârmuitorul celor care Îl slăvesc pe Unicul Creator, este cel care a înălțat luminoasa și sfânta Ka'aba, prima moschee înălțată pentru omenire.

„Și când Avraam și Ismail au ridicat temeliile Casei, [au zis ei]: «Doamne, primește-o de la noi! Tu ești Cel care Aude Totul [și] Atotășteiutor [As-Sami', Al-'Alim]! ~ Doamne, fă-ne pe noi supuși [musulmani] Ție și fă dintre urmașii noștri o comunitate musulmană [supusă Ție]! Și arată-ne nouă rânduielile noastre și ne iartă pre noi, căci Tu ești Iertător, Îndurător [At-Tawwab, Ar-Rahim]! ~ Doamne, trimite-le lor un Trimis dintre ei, care să le recite versetele Tale și să îi învețe Cartea și Înțelepciunea și să îi curățească pre ei. Doară Tu ești Atotputernic, Înțelept [Al-'Aziz, Al-Hakim]!»”

(Surat Al-Baqara, 2:127-129)

Allah subhana wa ta'ala a cerut Profetului Avraam, aleihi sallam, să înalțe această Moschee, pentru ca oamenii să Îl poată slăvi fără a-I face Lui asociați. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi sallam, a spus:

„Allah a sfințit acest loc în ziua în care a creat cerurile și pământurile și va rămâne astfel până în Ziua Judecății.”

(relatat de Muslim)

Casa și zidurile, în timpul construcției, au depășit înălțimea Profetului Avraam, aleihi sallam, iar fiul său, Ismail, aleihi sallam, i-a adus o piatră pe care el să se ridice, atunci când construcția se va înălța. Această piatră a stat alături de zidul Ka'abei până în timpul lui Omar ibn Khattab, radhi Allahu anhu. Acesta a mutat-o pentru puțin timp, pentru a nu-i deranja pe cei care înconjurau Ka'aba în Tawaf.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Dacă am face locul lui Avraam loc de rugăciune.” Și astfel a fost revelat versetul: „Și am făcut Noi Casa loc de revenire pentru oameni și refugiu [și am zis]: «Țineți locul lui Avraam ca loc de rugăciune!» Și am încheiat cu

Avraam și Ismail legământ [cerându-le]: «Curățați Casa Mea pentru cei care o înconjoară și cei

care se retrag pioși în Ea și cei care fac Rugăciunea și se prosternază!»”

(Surat Al-Baqara, 2:125)

Urmele picio-
rului Profe-
tului Avraam,
aleihi sallam,
s-au impri-

mat pe acea piatră, ea rămânând și la ora actuală o urmă de netăgăduit. După înălțarea Casei, Profetul Avraam și fiul lui, Ismail, aleihum sallam, s-au rugat:

„Și când Avraam și Ismail au ridicat temeliele Casei, [au zis ei]: «Doamne, primește-o de la noi! Tu ești Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [As-Sami', Al-'Alim]! ~ Doamne, fă-ne pe noi supuși [musulmani] Ție și fă dintre urmașii noștri o comunitate musulmană [supusă Ție]! Și arată-ne nouă rânduielile noastre și ne iartă pre noi, căci Tu ești Iertător, Îndurător [At-Tawwab, Ar-Rahim]!»”

(Surat Al-Baqara, 2:127-128)

Deci această înălțare luminoasă este unică în felul ei, cu o semnificație profund spirituală, pe care musulmanii mumini o vor aprecia până la ultima lor suflare.

Allah subhana wa ta'ala spune în Sfântul Coran:

„Oare nu văd ei că Noi am făcut [locul în care trăiesc ei] un loc sacru și sigur, în vreme ce oamenii din jurul lor sunt răpiți? Și oare cred ei în deșertăciune și tăgăduiesc binefacerea lui Allah?”

(Surat Al-'Ankabut, 29:67)

Profetul Avraam, aleihi sallam, s-a rugat la Allah Preaînaltul să ridice din neamul său pe cineva care să poată vorbi limba lor cu elocvență și să le poată aduce lor binecuvântările ambelor lumi. Allah subhana wa ta'ala a răspuns rugăciunilor sale, trimițând pecetea tuturor Profetilor și Mesagerilor trimiși de El, Preaînaltul, acestei omeniri.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost și va rămâne simbolul bunătății și al binecuvântării Creatorului a tot și a toate. Întemeietorul Ka'abei, Avraam, aleihi sallam, a meritat cel mai bun loc și cea mai bună considerație, el fiind așezat în Baitul Ma'mur, casă trainică, situată în cel de-al șaptelea nivel ceresc, care este o Ka'aba a făpturilor cerești, în ea intrând în fiecare zi 70 de mii de Îngeri, aleihum sallam, astfel încât Îngerilor, aleihum sallam, care au înconjurat-o o dată să nu le mai vină rândul până în Ziua Judecății.

Când s-a terminat ridicarea Ka'abei, Profetul Avraam, aleihi sallam, a zis fiului său, Ismail, aleihi sallam:

„Fiule, găsește-mi cea mai bună piatră pe care aş putea-o așeza în acest colț.”

Ismail, aleihi sallam, a răspuns:

„Tată, sunt obosit.”

Profetul Avraam, aleihi sallam, a zis:

„Du-te, nu contează cum te simți!”

Îngerul Jibril, aleihi sallam, i-a adus lui o piatră de culoare albă precum pomul Thaghama, dar păcatele oamenilor au înnegrit-o.

Ismail, aleihi sallam, a venit și el cu o piatră, apoi a plecat. Dar când s-a întors, a găsit acea piatră neagră în colț și a zis:

„Tată, cine a adus-o?” Iar Profetul Avraam, aleihi sallam, a răspuns:

„A fost adusă de cineva mai energic decât tine, cineva care niciodată nu obosește.”

O perioadă îndelungată, Ka'aba a rămas așa cum fusese construită de către Avraam, aleihi sallam. Apoi a mai fost reconstruită, pe fundația celei vechi, de către neamul Quraish, dar acesta a micșorat construcția, care a rămas, până în zilele noastre, neschimbată.

Allahu Alam

Noaptea ascensiunii – Al-'Isra'

(articol preluat din revista nr.9)

Această călătorie a Profetului, *salla Allahu aleihi wa salam*, a avut loc, conform lui Ibn Ishaq și Ibn Hisham, în cel de-al 10-lea an al profeției. Alți istorici musulmani au concis că aceasta a avut loc în cel de-al 12-lea an, alții spun că ar fi avut loc între aceste două perioade. Ceea ce este cert, din Coran și din hadithuri, este că ea a avut loc o singură dată.

Noaptea **Al-'Isra'** este călătoria făcută de Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, sub protecția Îngerului Jibril, *aleihi sallam*, de la casa lui Umm Al-Hani (fiica unchiului său), care se găsea în Mecca (Moscheea Al-Haram) - la moscheea cea mai îndepărtată, situată în Ierusalim (Moscheea Al-Aqsa), în noaptea de 26-27 a lunii Rajab, din calendarul islamic.

Din Surat Al-'Isra', primul verset, care începe prin: „Mărire

lui Allah”, putem înțelege măreția acestei călătorii:

„Mărire Celui care l-a dus pe robul Său în timpul unei nopți de la Moscheea Al-Haram la Moscheea Al-Aqsa, a cărei împrejmuire am binecuvântat-o, ca să-I arătăm din semnele Noastre. El este cu adevărat Cel care Aude Totul [și] Cel care Vede Totul [As-Sami', Al-Basir]!”

(Surat Al-'Isra', 17:1)

În Surat An-Najm sunt explicate detaliile acestei întâmplări miraculoase:

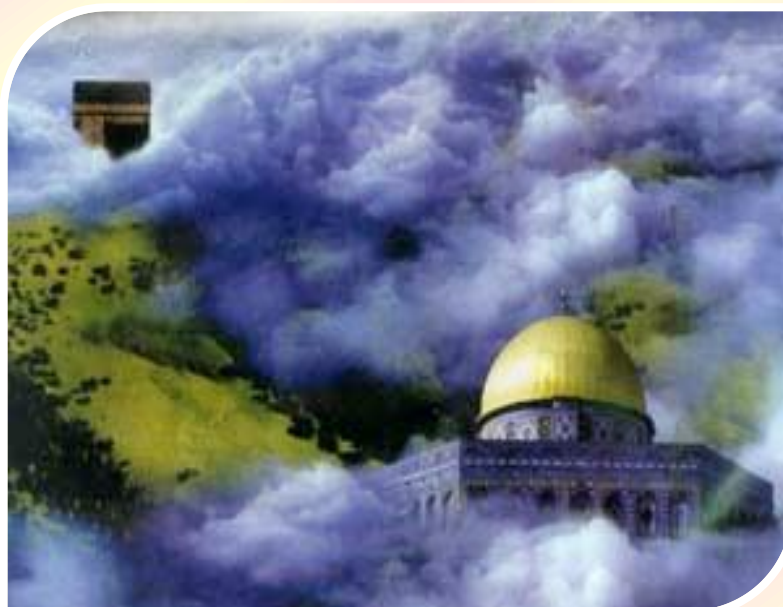
„Oare vă îndoiiți de ceea ce a văzut? (11) ~ L-a mai văzut el la o altă coborâre (12), ~ La Sidrat Al-

Muntaha

(13), ~ Lângă care se află grădina Adăpostului (14), ~ Când îi vine lotusului (15) ce-i vine (16). ~ Privirea nu s-a abătut și nici nu a trecut mai departe. ~ El a

văzut unele din semnele cele mai mari ale Domnului său (17)”

(Surat An-Najm, 53:12-18)

Dicționar pentru numerele trecute în paranteză:

11) De faptul că l-a văzut pe Înger

12) A Îngerului

13) În traducere, „lotusul sau jujubierul de la capăt”, un pom din al șaptelea cer

14) În care erau adăpostite sufletele celor apropiați

15) Sau jujubierul

16) Ce-i vine la acest lotus din marile porunci divine, cum ar fi scrierea destinelor, creația și toate ce se întâmplă în ceruri și pe pământ

17) Referire, probabil, la apariția arhanghelului Jibril cu înfățișarea sa adevărată)

În acea noapte minunată, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a călătorit pe Buraq (care nu era nici cal, nici măgar), ce fusese adus de Îngerul Jibril, *aleihi sallam*.

Când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a înșeuat, Buraq a început să tremure. Atunci Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, și-a pus mâinile aproape de el și i-a spus:

„O, Buraq, liniștește-te. Înainte de nobilul Profet, nici un

alt profet nu te-a călărit, și după el nicicând altul asemenea lui nu o va face.”

Apoi Buraq s-a liniștit și i-a condus pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și pe Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, în această călătorie miraculoasă, *Noaptea Ascensiunii*, în care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a călătorit în ceruri, văzând corpuri cerești și întregul Univers, a vorbit cu Profeții, *aleihum sallam*, și s-a rugat împreună

cu aceștia două unități de rugăciune, adică două rakaat. A

cunoscut secretele Universului, grație lui Allah Preaînaltul.

Tot în timpul acestei călătorii, Allah *subhana wa ta'ala* i-a arătat Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, un loc magnific, numit *Sidrat Al-Muntaha*.

De asemenea, în timpul acestei călătorii, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a văzut Raiul și oamenii de acolo (care se bucurau de binecuvântările lui Allah *subhana wa ta'ala*) și Iadul, în care erau oameni ce suportau poveri și pedepse cumplite.

Strigătul femeii

În timpul călătoriei Al-'Isra', Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost strigat pe nume de o voce feminină, căreia nu i-a dat atenție. Apoi a fost strigat din nou și iar nu a luat-o în seamă. Apoi a văzut o femeie în brațele căreia erau toate podoabele acestei lumi, care i-a spus: „*Mohammed, stai, ureau să-ți spun ceva!*” Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu i-a dat atenție nici de această dată și apoi a auzit un sunet care l-a înfricoșat teribil, însă a mers mai departe.

După un timp, Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, i-a spus să se oprească și să se roage, iar după ce a terminat rugăciunea, Jibril, *aleihi sallam*, l-a întrebat: „*Știi unde te-ai rugat?*”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a răspuns că nu știe și Jibril, *aleihi sallam*, i-a spus:

„*În Tayybah-Medina*”; apoi au continuat călătoria.

După un timp, Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, i-a spus din nou Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să se oprească și să se roage, iar atunci când a terminat rugăciunea, Jibril, *aleihi sallam*, l-a întrebat din nou: „*Știi unde te-ai rugat?*”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a răspuns că nu știe și Jibril, *aleihi sallam*, i-a spus:

„*Pe Muntele Sinai, unde Allah subhana wa ta'ala i-a vorbit lui Moise.*”

Au continuat călătoria, apoi la fel, Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, i-a spus Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să se roage și l-a întrebat din nou dacă știa unde făcuse rugăciunea. Și i-a spus Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„*La Bait Al-Laham, locul unde s-a născut Issa, locul cel mai apropiat de Bait Muqqadas.*”

Apoi au părăsit Bait Muqqadas și i-a întâlnit pe Moise, pe Ibrahim și pe restul profeților, *aleihum sallam*, care-l așteptau să se roage împreună.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„*Nu am nici o îndoială că această rugăciune a fost îndrumată de Jibril, care de câte ori se forma linia de salat, își punea mâinile pe umerii mei și mă împingea în față.*”

După aceasta, îngrijitorul moscheii i-a adus Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, trei vase și le-a pus în fața lui; într-unul era apă, în altul vin și în ultimul era lapte. Și a auzit o voce spunând:

„*Dacă vei lua vasul cu apă, neamul tău va pieri; dacă vei lua vasul cu vin, neamul tău va fi abătut și corupt; dacă vei lua vasul cu lapte, neamul tău va fi îndrumat.*”

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a luat vasul cu lapte și a băut din el, apoi Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, i-a spus:

„De cum ai fost călăuzit și neamul tău a fost călăuzit.”

Apoi Jibril, aleihi sallam, l-a întrebat pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Ce ai văzut în călătoria ta?”

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a răspuns:

„În partea dreaptă am auzit pe cineva strigându-mă.”

Jibril, aleihi sallam, l-a întrebat dacă a răspuns, iar Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a zis:

„Nu.”

Atunci Îngerul, aleihi sallam, i-a spus:

„Acea persoană era evreu; dacă ai fi răspuns la chemare, neamul tău ar fi schimbat religia cu religia evreilor.”

„Ce ai mai văzut?”, l-a întrebat Jibril, aleihi sallam, pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Iar el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a răspuns:

„În stânga m-a strigat cineva, dar, din nou, n-am răspuns.”

Atunci Jibril, aleihi sallam, i-a spus:

„Era cineva care chema oamenii la creștinism; dacă i-ai fi

dat atenție, atunci poporul tău, după moartea ta, ar fi devenit creștin.”

Apoi Îngerul Jibril, aleihi sallam, l-a întrebat:

„Cine te-a întâmpinat?”

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus:

„Am văzut o femeie cu

brațele goale, larg deschise, în care erau toate frumusețile lumii, și care m-a chemat aproape, dorind să-mi vorbească.”

„I-ai răspuns?”, l-a întrebat Jibril, aleihi sallam. Și Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a zis:

„Nu.”

Atunci Îngerul, aleihi sallam, i-a spus:

„Această femeie era manifestarea fizică a lumii reale (a acestei vieți); dacă tu i-ai fi răspuns și ai fi vorbit cu ea, neamul tău ar fi preferat această viață, în locul Vieții de Apoi.”

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a povestit de asemenea lui Jibril, aleihi sallam, despre zgomotul auzit, care l-a înspăimântat teribil. Și el, aleihi sallam, i-a spus:

„Acest zgomot a venit de la o piatră ce a fost aruncată în Iad,

în urmă cu 70 de ani, și de-abia atunci a ajuns, așezându-se la locul ei.”

Khazin, aleihi sallam

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihu wa sallam, povestește cum a călătorit părăsind stratul superior al atmosferei, unde a văzut pe Profetul Ismail, aleihi sallam. Sub supravegherea lui erau 70.000 de Îngeri, aleihum sallam, și în subordinea fiecăruia dintre aceștia erau alți 70.000.

Ismail, aleihi sallam, l-a întrebat pe Jibril, aleihi sallam:

„Cine este persoana care te însoțește?” Și Jibril, aleihi sallam, i-a răspuns:

„Este Mohammed, care a fost numit Profet.”

Atunci Ismail, aleihi sallam, a deschis o ușă și au intrat în Rai. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a salutat și s-a rugat pentru iertarea lui, iar Profetul Ismail, aleihi sallam, l-a salutat și s-a rugat pentru iertarea lui. Apoi a spus:

„Bine ai venit, frate!”

Un grup de Îngeri, aleihum sallam, l-a salutat în acest timp pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. Toți zâmbeau și aveau fețe fericite, în afară de unul, a cărui înfățișare era înspăimântătoare. Numele său era Khazin, aleihi sallam. Acesta era mahnit, supărat; nu i se citea nici un semn de fericire pe față. Doar la vederea Profetului, salla Allahu

aleihi wa sallam, s-a putut citi pentru o clipă zâmbetul pe fața sa.

„Nouă tuturor ne este teamă de el.”, a spus Jibril, aleihi sallam.

„Acest Înger este cel care a aprins focul Iadului, și de când Allah subhana wa ta’ala l-a desemnat să facă asta, până acum el niciodată nu a zâmbit. În fiecare zi el este furios pe dușmanii lui Allah subhana wa ta’ala și pe cei ce păcătuiesc; și prin el, Allah Preaînaltul îi va pedepsi pe păcătoși. Dar s-a poruncit ca el să aibă un zâmbet pe față, pentru că tu ai venit; însă după ce vei pleca, el niciodată nu va mai face asta.”, a continuat Jibril, aleihi sallam.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a salutat, și Îngerul, aleihi sallam, la fel a salutat și a dat vești bune Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, despre Paradis. Khazin, aleihi sallam, l-a întrebat pe Îngerul Jibril, aleihi sallam: „Îmi dai voie să-i arăt focul Iadului?” Jibril, aleihi sallam, a aprobat: „Da, arată-i Profetului focul Iadului.”

Apoi, Khazin, aleihi sallam, a dezvelit ceea ce acoperea focul Iadului și a deschis poarta. Flăcările focului s-au ridicat până la cer, vuind și continuând să crească. La un moment dat, flăcările au ajuns foarte aproape de Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, așa că acesta i-a spus Îngerului Jibril, aleihi sallam, să-i spună Îngerului Khazin, aleihi sallam, să acopere focul. Atunci el a acoperit focul și a închis poarta Iadului.

Profetul Adam, aleihi sallam

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a mers mai departe, iar în drumul său a întâlnit un om puternic, de statură athletică. L-a întrebat pe Jibril, aleihi sallam, cine este acea persoană, iar Jibril, aleihi sallam, i-a răspuns:

„Este tatăl vostru, Profetul Adam, aleihi sallam.”

Acesta i-a prezentat Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, copiii săi și i-a spus:

„O aromă îmbietoare vine din trupul tău curat (pur)”, apoi a recitat Surat Al-Mutaffifun.

„Și atunci li se va zice [lor]: «Aceasta este ceea ce ați tăgăduit!» ~ Dar nu! Celor drepti le este scris că ei se vor afla în Illiyyin. ~ Dar de unde să știi tu ce este Illiyyin? ~ Într-o carte scrisă limpede!»”

(Surat Al-Mutaffifun, 83:17-20)

„A cărui pecete este moscul. Și întru aceasta [se cuvine] să se întreacă cei care se întrec. ~ Iar amestecul lui este din Tasnim. ~ Un izvor din care beau cei apropiați [de Allah].”

(Surat Al-Mutaffifun, 83:26-28)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a salutat și s-a rugat pentru iertarea lui, iar Profetul Adam, aleihi sallam, la rândul său, s-a rugat pentru

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, pentru iertarea lui, spunându-i acestuia:

„O, copil cinstit, ce ai fost trimis la timpul potrivit.”

Îngerul morții, aleihi sallam

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și-a continuat drumul, până ce a văzut un Înger, aleihi sallam, ce stătea jos și în mâinile căruia era o tablă luminoasă, pe care nota cu tristețe. Avea o față plină de întunecime, și nu dădea importanță la ceea ce se petrecea în jurul său, în afară de momentul în care cineva venea lângă el.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a întrebat pe Jibril, aleihi sallam, cine era acel Înger, iar Jibril, aleihi sallam, i-a spus:

„Este Îngerul morții, Malak Al Maut, și el este preocupat cu luarea sufletelor oamenilor.”

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a cerut lui Jibril, aleihi sallam, să-l ducă mai aproape de el, și Jibril, aleihi sallam, l-a prezentat. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a salutat și a fost salutat cu bun venit. Iar Îngerul, aleihi sallam, i-a spus Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam:

„O, Mohammed, ți s-au dat vești bune pentru neamul tău; am auzit pentru ei cuvinte bune.”

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a mulțumit lui Allah

subhana wa ta'ala pentru că a fost binecuvântat, și această binecuvântare a fost posibilă doar prin Grația lui Allah Preaînaltul. „Îngerul morții este conștiincios; el are grijă să-și îndeplinească responsabilitățile”, a spus Jibril, aleihi sallam. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a întrebat apoi pe Jibril, aleihi sallam:

„Izrail este numele Îngerului morții, cel care ia sufletul oricărei persoane ce moare?” Și Jibril, aleihi sallam, i-a spus:

„Da.”

Oamenii care consumă mâncarea interzisă

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a continuat călătoria sa, întâlnind un grup de oameni, în mâinile cărora erau farfurii cu mâncare bună și cu mâncare rea. Ei luau întotdeauna din mâncarea rea, astfel că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a întrebat pe Jibril, aleihi sallam: „Cine sunt acești oameni care mănâncă întotdeauna din mâncarea stricată?”

Și el, aleihi sallam, i-a răspuns:

„Aceștia sunt oamenii din neamul tău, care obișnuiesc să mănânce mâncare interzisă.”

Îngerul care se ruga, aleihi sallam

După aceea, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a văzut un Înger, aleihi sallam, care arăta foarte interesant: jumătate din trupul lui ardea, jumătate era din gheață; dar ceea ce era și mai ciudat: căldura flăcărilor nu topea gheața, și nici răceala gheții nu stingeă flăcările focului. Cu o voce abia șoptită, el a spus:

„Mă rog la Unicul, Cel care ne este de ajuns, ca așa cum nici căldura focului nu întâlnește gheața, tot așa nici răceala gheții să nu stingă focul. O, Allah, pune înțelegere și iubire între inimile robilor Tăi cei credincioși!”

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a întrebat pe Jibril, aleihi sallam, despre acest Înger, aleihi sallam,

și el i-a spus:

„Allah, Gloriosul și Mărețul, l-a numit pe acest Înger ca Înger care-i sfătuiește pe credincioși pe pământ. El păzește cerurile și pă-

mântul. De când Allah l-a creat, el se roagă pentru oamenii de pe pământ.” Acolo mai erau doi Îngeri, aleihum sallam, care se rugau, fiecare:

„O, Allah, oricine face milostenii pentru Tine, binecuvântează-l!”
Iar celălalt zicea: „O, Allah, distrug-e pe cei meschini și zgârciți!”

Bârfitorii

Apoi, și-au continuat drumul și au întâlnit un grup de oameni, ale căror buze erau aidoma buzelor cămilelor foarte largi și mari.

Ei tăiau carne cu niște foarfeci, și această carne pe care ei o tăiau era introdusă forțat în gurile lor.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a întrebat pe Jibril, aleihi sallam:

„Cine sunt acești oameni?”

Și el a răspuns:

„Sunt cei care obișnuiau să bârfească și căutau greșeli în frații lor credincioși.”

Apoi Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a văzut oameni ale căror cranii erau acoperite cu pietre și creierele lor se scurgeau în afară. L-a întrebat, apoi, pe Jibril, aleihi sallam, ce au făcut

aceștia, iar el, aleihi sallam, i-a spus:

„Aceștia sunt cei care obișnuiau să doarmă, fără ca ei să facă rugăciunea de noapte.”

Cei ce îi nedreptățesc pe orfani

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a văzut

un grup de oameni prin ale căror guri curgea foc, ce ieșea, apoi, prin spatele lor. Jibril, aleihi sallam, a explicat:

„Aceștia sunt cei care încalcă drepturile orfanilor și care mănâncă averile lor.” Apoi a văzut un alt grup de oameni, ale căror abdomene erau imense. Jibril, aleihi sallam, a spus:

„Aceștia erau cei care se coordonau în viețile lor după interese proprii, și care urmau drumul necredincioșilor.”

Și flăcările veneau la ei în fiecare dimineață și seară, iar ei se rugau la Allah subhana wa ta'ala să le dea răgaz până în Ziua Judecății.

Femeile care comit acte rușinoase

În timpul călătoriei, au ajuns în fața unui grup de femei care erau atârinate de piepturile lor.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a întrebat pe Îngerul Jibril, *aleihi sallam*: „Cine sunt acestea?”, iar el i-a spus:

„Acestea sunt femeile care mint, atribuind copiii făcuți cu altcineva soților lor, pretinzând apoi ca aceștia să-i moștenească.”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Cea mai aspră pedeapsă a lui Allah subhana wa ta'ala este pentru femeia care atribuie un copil unei familii căreia el nu-i aparține, doar pentru a prelua averea soțului ei.”

Slăvirea Îngerilor, aleihum sallam

Au lăsat în urmă acești oameni, ajungând apoi la un grup de Îngeri, *aleihum sallam*, pe care Allah Cel Slăvit și Măreț i-a creat și a căror întreagă existență reprezintă glorificarea și slăvirea lui Allah subhana wa ta'ala.

Acești Îngeri, *aleihum sallam*, Îl slăveau și-I mulțumeau lui Allah subhana wa ta'ala cu voce tare și plâneau de dragoste și teamă.

Jibril, *aleihi sallam*, a spus:

„Așa cum vezi, fiecare Înger stă la locul lui, unul lângă celălalt, și nu vorbesc unul cu altul. Ei doar Îl slăvesc și Îl preamăresc pe Allah Preaînaltul și Mărețul; nici măcar nu se uită în sus sau în jos.”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a salutat Îngerii, *alei-*

hum sallam, iar aceștia i-au răspuns printr-o mișcare a capului, fără să-l privească. Jibril, *aleihi sallam*, le-a spus:

„Este Mohammed, sigiliul profeților și Profetul îndurării, conducătorul tuturor profeților. De ce nu vorbiți cu el?”

Când au auzit acest lucru, l-au salutat, l-au felicitat și i-au dat vești bune despre Paradis, pentru el și neamul lui.

Profetul Yahya și Profetul Issa, aleihum sallam

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a intrat în cel de-al doilea cer, unde a văzut doi oameni care semănau unul cu altul, și l-a întrebat pe Jibril, *aleihi sallam*:

„Cine sunt ei?”

El i-a răspuns:

„Sunt doi Profeți: Yahya și Issa, care sunt veri.”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a salutat pe cei doi Profeți, *aleihum sallam*, și s-a rugat lui Allah subhana wa ta'ala pentru iertarea lor, și ei l-au salutat și s-au rugat pentru iertarea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunându-i:

„Bine ai venit, bun și drept frate al nostru!”

Acolo erau Îngeri, *aleihum sallam*, care se prosternau cu modestie și umilință. Ei erau creați în diverse forme și aveau voci diferite. Și toți erau preocupați în a-L slăvi pe Allah subhana wa ta'ala.

Profetul Yusuf, aleihi sallam

Au intrat mai apoi și în cel de-al treilea cer. Acolo au văzut un om ce avea mai multe virtuți, cum nu mai văzuseră până atunci, care strălucea ca o lună, iar Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a întrebat pe Îngerul Jibril, aleihi sallam:

„Cine este el?” Iar Îngerul, aleihi sallam, i-a răspuns:

„Este Profetul Yusuf, aleihi sallam, fratele tău.”

Apoi Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a salutat și s-a rugat lui Allah subhana wa ta'ala pentru iertarea lui. Și de asemenea, Profetul Yusuf, aleihi sallam, l-a salutat și s-a rugat pentru iertarea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, spunându-i:

„Bine ai venit, bun și drept frate, Profet cu moralitate exemplară, Trimis la timpul potrivit.”

Acolo erau și Îngeri, aleihum sallam, care îl slăveau pe Allah subhana wa ta'ala, căroră Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, le-a fost prezentat ca și celorlalți Îngeri, aleihum sallam, iar aceștia l-au tratat cu mare respect.

Profetul Idris, aleihi sallam

În cel de-al patrulea cer, au văzut un om, despre care Îngerul Jibril, aleihi sallam, i-a povestit

Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam:

„Este Profetul Idris, cel pe care Allah subhana wa ta'ala l-a readus la o poziție înaltă.”

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a salutat și s-a rugat lui Allah subhana wa ta'ala pentru iertarea lui, iar Profetul Idris, aleihi sallam, la rândul lui, l-a salutat și s-a rugat pentru iertarea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam.

În acest cer erau doi Îngeri, aleihum sallam, care i-au dat vești bune. Tot aici, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a văzut un Înger, aleihi sallam, care se închina în jurul Tronului, iar în subordinea lui erau 70.000 de Îngeri, aleihum sallam.

Profetul Harun, aleihi sallam

În cel de-al cincilea cer au văzut un om înalt, cum n-au mai văzut pe nimeni asemănător. Era foarte bătrân, avea ochii mari și stătea înconjurat de neamul său, despre care Îngerul Jibril, aleihi sallam, a spus:

„Este Harun, aleihi sallam, fratele lui Imran, aleihi sallam, care a primit aprobare pentru neamul său.”

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a salutat și s-a rugat lui Allah subhana wa ta'ala pentru iertarea lui, iar Profetul Harun, aleihi sallam, l-a

salutat și s-a rugat pentru iertarea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

În acest cer erau trei Îngeri, *aleihum sallam*, care erau preocupați de slăvirea lui Allah *subhana wa ta'ala*.

Un om foarte înalt

Au continuat și au ajuns în al șaselea cer, unde au văzut un om foarte înalt, al cărui corp era acoperit cu păr, ca și cum ar fi purtat o haină din acel păr. El a spus:

„Poporul lui Israel spune că eu sunt cel mai apropiat de Allah Preaînaltul.

*Însă acest om, Nobilul Profet Mohammed, *salla Allahu aleihi wa**

sallam, este mult mai apropiat și într-o poziție mai bună în fața lui Allah subhana wa ta'ala decât sunt eu.”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a salutat și s-a rugat lui Allah *subhana wa ta'ala* pentru iertarea lui, iar acesta, la rândul său, l-a salutat și s-a rugat pentru iertarea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Acolo erau Îngeri, *aleihum sallam*, care se prosternau cu multă modestie și umilință.

După aceasta, au ajuns în cerul al șaptelea. În acest timp, un Înger, *aleihi sallam*, a venit la Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și a zis:

„Să te circumcizi și să poruncești și neamului tău să facă la fel.”

Profetul Ibrahim, aleihi sallam

Apoi Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a întâlnit un om a cărui culoare de păr era o

combinație în-tre negru și alb și l-a întrebat pe Îngerul Jibril, *aleihi sallam*:

„Cine este acest om ce stă în ușa Bait Al Ma'mur?”

Și Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, a răspuns:

„Este tatăl tău, Profetul Ibrahim, aleihi sallam, și casa ta este în acest loc, la fel cum este și a oamenilor din neamul tău.”

În timpul acesta, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a recitat din Coran:

„Cei mai îndreptățiți oameni să se socotească apropiați de Avraam sunt aceia care l-au urmat pe el și pe acest Profet și aceia care cred. Iar Allah este Ocrotitorul credincioșilor.”

(Surat 'Al-'Imran, 3:68)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a salutat și s-a rugat pentru iertarea lui și la fel și Profetul Ibrahim, *aleihi sallam*, l-a salutat și s-a rugat pentru iertarea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunându-i:

„Bine ai venit, copil virtuos, tu, cel ales la timpul potrivit.”

În acest loc, Îngerii, *aleihum sallam*, se rugau în totală umilință. Și ei au transmis Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, vești bune pentru el și neamul său.

Râul cu întuneric și lumină

În cel de-al șaptelea cer, au văzut râuri de lumină care, din locul unde veneau, făceau privirea să orbească. Erau, totodată, și râuri de întuneric, acoperite cu ceață, și de acolo se auzeau tunele și trăznete. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost preocupat să privească acele râuri, când Jibril, *aleihi sallam*, i-a spus:

„O, Mohammed, mulțumește-I lui Allah subhana wa ta'ala

pentru grația și binecuvântarea Lui, pentru că te-a ales.”

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a rugat:

„O, Allah, Dumnezeuul Adevărului și Gloriei, fă-mi credința puternică.”

Apoi, i-a spus Îngerului Jibril, *aleihi sallam*:

„Aceasta este o scenă uimitoare.”

Și Îngerul, *aleihi sallam*, i-a spus:

„Aceasta este doar o parte din creația Domnului tău, Cel care a creat totul, cele văzute și cele nevăzute până acum.”

„Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, a continuat:

„Între Allah subhana wa ta'ala și creațiile Sale există 90.000 de straturi ale împăcării; și cei mai aproape de creații sunt Israfil și cu mine, și între noi și Allah Preaînaltul sunt numai 4 paravane – lumina, întunericul, norii și apa.”

Creaturi uimitoare

Cele mai impresionante creaturi întâlnite de către Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în această călătorie, au fost o făptură

care avea picioarele în cel de-al șaptelea pământ și al cărui corp se întindea în sus, sub comanda lui Allah subhana wa ta'ala, până la Marele Tron, și de asemenea, un Înger, aleihi sallam, ale cărui picioare erau în al șaptelea cer, iar corpul acestuia se întindea în sus, până ce capul său atinge Marele Tron.

Au continuat drumul lor, până ce au ajuns la capătul celui de-al șaptelea cer. Acolo era capătul Raiului și au văzut Tronul lui Allah subhana wa ta'ala. Apoi au văzut un Înger, aleihi sallam, care îl slăvea pe Allah subhana wa ta'ala astfel:

„Oriunde aș fi, slava este numai a Domnului meu.” Acest Înger, aleihi sallam, avea două aripi așa de mari, încât dacă le deschidea, putea acoperi Universul, de la Est la Vest. În fiecare dimineață își deschidea aripile și se ruga plângând:

„Slavă lui Allah, Regele, Cel Sfânt. Slavă lui Allah, Cel mai Mare și Cel mai Înalt. Nu există alt dumnezeu în afară de Allah, Cel Viu, Veșnicul.”

Când îl slăvește pe Allah subhana wa ta'ala prin această rugă, toți păunii care sunt pe pământ încep să se roage la Allah Preaînaltul, deschizându-și aripile, în semn de respect. Atunci când acest Înger din Rai, aleihi sallam, tace, toți păunii de pe pământ tac și ei. Îngerul din Rai, aleihi sallam, are părul verde, de o frumusețe nemaîntâlnită.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„N-am văzut nicicând un astfel de verde.”

Și aripile erau albe; atât de albe, încât nimeni n-a mai văzut vreodată un astfel de alb.

Bait Al Ma'mur

Apoi Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a apropiat cu Îngerul Jibril, aleihi sallam, de Bait Al Ma'mur. Acolo era un grup de prieteni din prietenii săi, și cei mai mulți purtau haine noi; însă unii dintre ei aveau haine vechi și când încercau să intre în Bait Al Ma'mur, erau opriți, deoarece numai celor cu haine noi li se permitea să intre acolo. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a făcut aici 2 rakaat și a plecat.

În drumul său, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a găsit două râuri: unul era Al Kawthar și celălalt era râul Mercy (râul Îndurării). A băut din Kawthar și a făcut ghusl în Mercy. Apoi a fost călăuzit să intre în Paradis. Într-o parte a Paradisului și-a văzut casa și soția. Pământul și țărâna miroseau a mosc și amber, și a văzut râurile Paradisului și a văzut supușii lui Allah Preaînaltul.

Păsările din Paradis erau precum cămilele lui Kurashan, iar rodiile atârnavă atât de mari, strălucind într-un mod de nedescris.

Acolo era un copac uriaș; atât de uriaș, încât dacă o pasăre ar

fi zburat împrejurul lui, nici 700 de ani n-ar fi fost suficienți pentru a-l înconjura. Nu există nici o casă în Paradis, al cărei acoperiș să nu fie sub ramurile acestui copac. Jibril, aleihi sallam, a spus:

„Este pomul Twba, despre care Allah a vorbit în Coran.”

Toate casele din Paradis sunt sub umbra acestui copac.

Îngerul Jibril, aleihi sallam, a spus despre aceste lucruri minunate pe care le-au întâlnit:

„Acestea sunt pe diferite nivele; sunt între Allah Preaînaltul și creațiile Sale. Dacă n-ar fi aceste nivele, atunci Tronul lui Allah Preaînaltul ar fi vizibil peste tot; dar nu este posibil pentru creațiile lui Allah Preaînaltul să-I vadă lumina.”

Au ajuns apoi la un loc numit Sidratul Muntaha, unde se găsea un copac a cărui unică frunză ar fi putut acoperi întreaga națiune. Pe urmă au mers până acolo unde în Coran se descrie:

„Încât s-a aflat la două bățai de arc (9) sau chiar mai aproape.”

(Surat An-Najm, 53:9) și

„Oare vă îndoiiți de ceea ce a văzut? (11) ~ L-a mai văzut el la o altă coborâre (12), ~ La Sidrat Al-Muntaha (13), ~ Lângă care se află grădina Adăpostului (14), ~ Când îi vine lotusului (15) ce-i vine (16). ~ Privirea nu s-a abătut și nici nu a trecut mai departe. ~ El a văzut unele din semnele cele mai mari ale Domnului său.”

(Surat An-Najm, 53:12-18)

Dicționar pentru numerele din paranteză:

9) Sau distanța de două arcuri, adică de doi coți; după o altă interpretare, metaforă folosită pentru a indica distanța foarte mică dintre două locuri

11) De faptul că l-a văzut pe Înger

12) A Îngerului

13) În traducere, „lotusul sau jujubierul de la capăt”, un pom din al șaptelea cer

14) În care erau adăpostite sufletele celor apropiați

15) Sau jujubierul

16) Ce-i vine acestui lotus din marile porunci divine, cum ar fi scrierea destinelor, creația și toate ce se întâmplă în ceruri și pe pământ.

Allah subhana wa ta'ala a spus:

„Trimisul a crezut în ceea ce i-a fost pogorât de la Domnul său, asemenea și dreptcredincioșii. Fiecare [dintre ei] a crezut în Allah, în îngerii Lui, în scripturile Lui și în trimișii Lui. [Și ei zic]: «Noi nu facem nici o deosebire între vreunul dintre trimișii Săi.» Și ei au zis: «Noi auzim și ne supunem! Iertarea Ta [o implorăm], Doamne, și la Tine este întoarcerea!» ~ Allah nu impune nici unui suflet decât ceea ce este în putința lui. El are ca răsplată ceea ce și-a agonisit [faptele bune] și împotriva lui ceea ce a dobândit [faptele rele]. Doamne, nu ne pedepsi pe noi, dacă am uitat sau am greșit!

Doamne, nu ne împovăra pe noi cu grea povară, așa cum i-ai împovărat pe cei dinaintea noastră. Doamne, nu ne împovăra pe noi cu ceea ce nu putem îndura! Și șterge-ne nouă greșalele noastre și iartă-ne pre noi și fii milostiv cu noi! Tu ești Ocrotitorul nostru, ajută-ne pe noi să izbândim asupra celor necredincioși.»»

(Surat Al-Baqara, 2:285-286)

Cu această rugă s-a rugat Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în noaptea Al-'Isra', pentru poporul său. Ea reprezintă ultimele 2 versete ale surei Baqara. Neamurile anterioare au primit pedepse aspre, și tocmai pentru a nu trece prin asemenea pedepse s-a rugat Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în călătoria lui. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a rugat pentru poporul său astfel:

„Revarsă și asupra noastră ceea ce Tu ai dat ca binecuvântare profeților de dinainte.”

Allah subhana wa ta'ala i-a răspuns:

„Îți dau aceste două rugi, care stau sub Tronul Meu:

«Nu este putere decât la ALLAH, nu există scăpare de Tine decât la Tine.»»

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a condus pe Îngerii din Paradis, *aleihum sallam*, în rugăciune, chiar în Bait Al Muqqadas. A condus rugăciunea, fiind imam peste ceilalți Profeți, *aleihum sallam*. Când era în sajede, Allah Preaînaltul i-a spus:

„Am stabilit 50 de rugăciuni pe zi pentru profeții anteriori, iar tu împreună cu poporul tău aveți datoria să faceți 50 de rugăciuni pe zi.”

După intervențiile Profetului,

salla Allahu aleihi wa sallam, și prin Mila și Mărinimia lui Allah subhana wa ta'ala, au rămas cele 5 rugăciuni fard, însă ele sunt considerate de

Allah Preaînaltul ca fiind 50 de rugăciuni, *alhamdulillah*. La întoarcere, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a povestit toate acestea Quraishilor și le-a dovedit, prin dovezile aduse cu el.

Umm Hani, *radhi Allahu anha*, a spus:

„Profetul a dormit la noi, în noaptea când miracolul Al-'Isra' a avut loc. Am observat absența sa în acea noapte și nu am putut dormi nici o clipă, de teamă că ceva rău s-a întâmplat cu el.”

La întoarcerea sa, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a explicat:

„Jibril a venit să mă vadă, m-a luat de mână și am ieșit din casă. La ușă am găsit un animal care arăta a fi între cal și măgar. Mi-a zis să mă urc pe el (cu toate

că animalul era foarte agitat, dar Îngerul i-a vorbit și am reușit să-l încalec) și am plecat. Ajunși la Templul din Ierusalim, el mi-a arătat că Avraam, *aleihi sallam*, a avut aceeași constituție ca și mine. Mi l-a mai arătat pe Moise, *aleihi sallam*: era înalt, cu părul alb - semăna cu oamenii *Azd Shanu'ah* (un trib arab). Jibril mi l-a arătat apoi pe Isus, *aleihi sallam*, fiul Mariei. Avea un ten alb, cu o ușoară tentă de roșeață. El a fost ca *Ibn Masuud Ath-Urwah Tha-qafa*. De asemenea, mi-a arătat și [impostorul] Antichrist. Orb de ochiul drept, era precum *Qotn ibn Abd Al-Ozzâ*.”

Atunci Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Vreau să merg să spun tot ce am văzut neamului *Quraish*.” Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, a zis:

„Te implor, știi că te vor contrazice cei din poporul tău, și mi-e teamă că ar putea să te rănească.”

Mu'tam ibn Udayy s-a ridicat și a spus: „O,

Mohammed, dacă ai fi fost mai tânăr, și să fi spus asemenea lucruri, nu ai fi plecat nepe-depsit.”

Un alt om a

spus:

„Ai văzut în calea ta cămile care aparțin aceluia loc?”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a răspuns: „Da, au pierdut o cămilă și sunt în prezent în căutarea ei.”

Omul a întrebat:

„Ai văzut turma vărului meu, așa și așa?”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Da, l-am întâlnit în acel loc; era cu o cămilă roșie, care avea un picior rupt. El a avut un recipient cu apă, din care am băut.”

Ei l-au rugat să le spună numărul de animale din turmă și numele ciobanilor. El a răspuns că nu a observat, apoi, brusc, a adormit. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a văzut, atunci, turma în fața lui, a numărat animalele și a aflat de ciobanii care au fost cu turma.

Când s-a trezit, el le-a dat numărul de animale din turmă și le-a spus că păstorii au fost Ibn Abi Quhâfah și încă câțiva. Apoi le-a zis că vor reveni la Mecca a doua zi, și le-a indicat direcția.

În ziua următoare, au așteptat la locul indicat și au văzut cămilele venind. Ei au întrebat și au putut verifica totul, așa cum a descris Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Atunci când Abu Bakr a auzit această istorisire, a crezut în Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și în ceea ce el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a povestit. Din acel moment, el a fost numit Saddiq (adică cei care cred).

Potrivit lui Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Am văzut în vis, în incinta Ka'abei, în timp ce Quraish m-a întrebat despre călătoria mea de noapte. Acesta, apoi, m-a întrebat cu privire la detaliile Templului din Ierusalim, pe care eu nu le-am reținut; apoi am leșinat, ceea ce nu mi s-a mai întâmplat până acum.” Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a continuat: „Allah a descoperit Templul Sfânt, pentru un moment, în ochii mei și așa am reușit să răspund la toate întrebările lor.”

(relatat de Muslim)

Allahu Alam

Scopul Lunii Ramadan

(articol preluat din revista nr.6)

Luna Ramadan nu este ca orice altă lună; scopul acesteia este să îl scape pe om de obiceiurile pe care le-a acumulat de-a lungul anului. Este o lună care îl pregătește pe om pentru celelalte 11 luni rămase, învățându-l disciplina și controlul de sine.

Astfel, Allah subhana wa ta'ala a făcut haram unele acte care sunt iubite de om, cum ar fi mâncarea, băutura și satisfacerea dorințelor. Dacă omul poate controla aceste dorințe în luna Ramadan, care de obicei sunt permise pentru el, atunci cu siguranță poate controla și alte dorințe, care nu sunt permise pe durata celorlalte luni.

Această lună a fost trimisă de Allah subhana wa ta'ala oamenilor, astfel încât să se creeze o legătură între Allah Preaînaltul și oameni, ca ei să fie mai apropiați de El, subhana wa ta'ala, prin obținerea numeroaselor recompense care se găsesc în această lună.

În Paradis este o poartă, numită Rayyan, despre care găsim menționat în acest hadith:

„Sahl ibn Sa'd, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa

sallam, a zis: «În Rai este o poartă care se numește Rayyan, prin care doar cei ce țin post vor intra, în Ziua Învierii. Nimeni altcineva nu va intra cu ei. Se va întreba: „Unde sunt cei care au ținut post regulat?” Ei vor pași înainte. Nimeni altcineva, în afară de ei, nu va intra. Când ultimul dintre ei va fi intrat, poarta se va închide și atunci nimeni nu va mai intra pe acolo.»”

(relatat de Muslim)

O persoană căruia i-a fost dată posibilitatea de a fi prezentă în această lună poate lua acest lucru ca pe un semn, pentru a se apropia de Allah subhana wa ta'ala, o oportunitate în a câștiga Paradisul, inshaAllah, prin multă adorare făcută din inimă, cu sufletul curat și evlavios.

Este o lună cu multe binefaceri pentru noi, așa cum am menționat mai sus, cu condiția de a ne schimba și a cere iertare pentru păcatele noastre. Această lună este una de schimbare și reflecție, în care fiecare credincios poate medita asupra spiritualității și evlaviei.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus clar:

„Cine nu renunță la minciună și acțiuni rele, Allah nu are nevoie ca el să renunțe la mâncare și băutură.”

(relatat de Bukhari)

Este clar, așa cum reiese din acest hadith relatat de Abu Huraira, radhi Allahu anhu, că Allah subhana wa

ta'ala nu are nevoie ca oamenii să renunțe la mâncare și băutură, dacă ei nu renunță, măcar în această perioadă, la minciuni și acțiuni rele; altfel, din acest post nu se vor alege decât cu înfometarea și însetarea lor.

Allah subhana wa ta'ala este departe de nevoi și dorințe. Cu toate acestea, numai prin mila Lui, Preaînaltul, dorește ca noi să renunțăm la aceste lucruri care ne pot duce în Focul Iadului, deoarece El, subhana wa ta'ala, ne vrea numai binele.

Prin controlarea acestor dorințe pe durata lunii Ramadan, se speră că oamenii vor conștientiza și vor fi capabili să facă acest lucru și în următoarele luni ale anului.

Ne putem uita la această lună ca la un test. Este vital să fi în formă, în timpul acestui test. Intenția este foarte importantă în viața musulmanului, iar cu ocazia lunii Ramadan ea stă la baza

oricărui act pe care îl facem, inclusiv la începerea lunii, când ar trebui să NU uităm să intenționăm:

„InshaAllah, în această lună intenționez să țin tot postul.”

Iar la sfârșitul zilei de post să facem dua:

„O, Allah, în Tine cred și în voia Ta mă

las și pentru Tine am ținut postul și pe bunătățile de la Tine am rupt postul. Iartă-mi ce am făcut și ce o să fac; venele mele s-au udat și s-a dus setea, și răsplata s-a asigurat numai cu voia Ta.”

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a urcat la amvon și a spus: «Ameen, ameen, ameen». Așa că s-a întrebat: «O, Trimis al lui Allah, tu ai urcat la amvon și ai spus: „Ameen, ameen, ameen”?» Atunci Profetul a răspuns: «Jibril, aleihi sallam, a venit la mine și a spus: „Oricine apucă luna Ramadan și nu are (păcatele lui) iertate și astfel intră în Iad, atunci fie ca Allah să-l îndepărteze. Spune: «Ameen»”». Așa că am spus: «Ameen.»”

(relatat de Ibn Khuzaymah, Ahmad și Al-Baihaqi)

Unul din scopurile minunate ale acestei luni este de a citi Cora-

nul cel Nobil, el fiind împărțit în 30 de părți. În cele 30 de zile ale lunii, dacă se citesc aproximativ 20 de pagini pe zi, inshaAllah îl vom termina. În concluzie, luna Ramadan a fost făcută în așa fel încât omenirea să profite de avantajele și binecuvântările pe care aceasta le are, pentru a se schimba în bine și pentru a se crea o legătură cu Allah subhana wa ta'ala, care va continua pe parcursul celor 11 luni rămase.

Este o lună în care Allah subhana wa ta'ala ne învață să punem accent mai mare pe acțiunile noastre, mai ales în ceea ce privește credința, spre deosebire de rutina de zi cu zi și pe accentul nostru pus pe aspectele lumești.

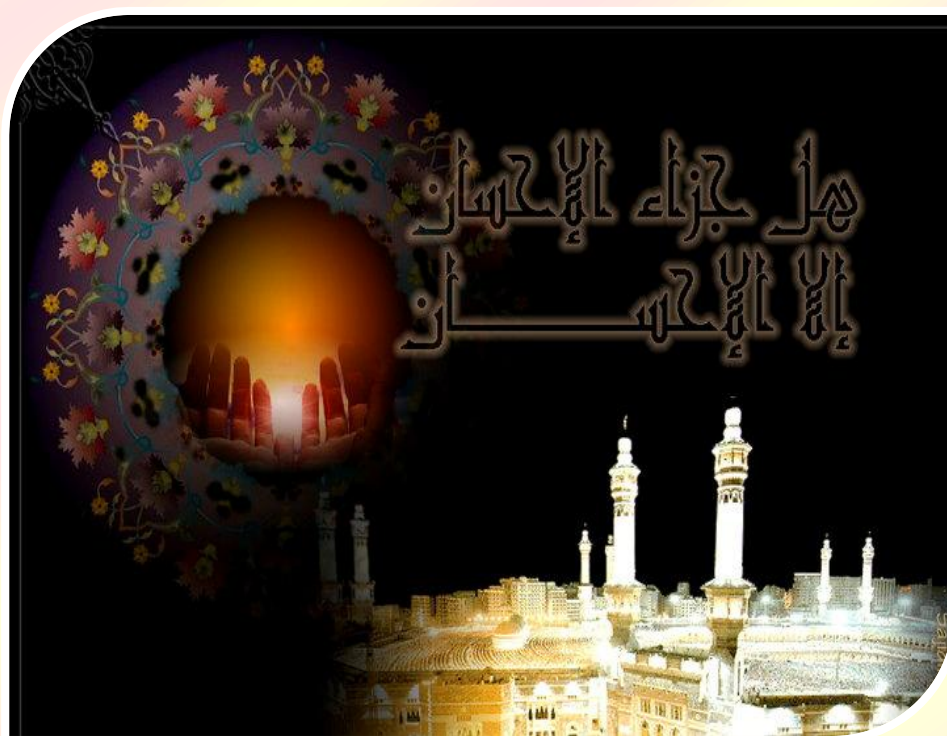
InshaAllah, aceste informații să fie de folos pentru cititorii care se pregătesc pentru luna Ramadan. Odată ce aceasta s-a terminat, străduința ar trebui să ne facă să continuăm și în următoarele luni. Într-adevăr, vor exista greșeli, dar acestea vor fi minore și pot fi corectate.

Fie ca Allah subhana wa ta'ala să ne ușureze acest test.

Ameen!

Fie ca statornicia noastră în Islam și credința noastră în Allah subhana wa ta'ala să fie scopul vieții noastre. Ameen!

Allahu Alam

Privilegiul întâmpinării Lunii Ramadan

(articol preluat din revista nr.6)

Luna Ramadan este luna sacră; în această lună este „Noaptea Destinului”, noaptea în care a fost pogorât Sfântul Coran.

Este un privilegiu să prinzi o altă lună Ramadan, această lună sacră, de post și rugăciune.

Nu trebuie pierdută sub nici o formă oportunitatea obținerii iertării păcatelor noastre de către Allah subhana wa ta'ala.

În această lună se efectuează acte de caritate, care trebuiesc înmulțite, la fel ca și faptele bune. Este luna răscumpărărilor; e luna în care porțile Raiului sunt deschise și musulmanul credincios va profita din plin de tot ceea ce este mai bun, de tot ceea ce poate exista pe această lume, pentru asigurarea celeilalte lumi.

Aceasta este luna în care duaurile sunt foarte importante; este luna în care trebuie să profităm, cerând de la Allah subhana wa ta'ala îndreptarea noastră și a celor care au rămas necunoscători. Aceste dua-uri se fac pentru întreaga omenire.

Allah Preaînaltul este recunoscător față de robul Său, care intenționează și postește în această lună, cu toată dragostea față de Creator.

Aceasta este luna de post, o obligație a tuturor musulmanilor. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a postit în această lună, la fel cum au făcut-o și predecesorii săi, îndrumându-i pe urmașii lor să facă același lucru. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„**Oricine postește în această lună cu credință, căutând recompensă de la Allah, El le va ierta lor toate păcatele din trecut.**”

(relatat de Bukhari)

În această lună sacră, există o noapte care face cât o mie de luni, această noapte fiind Laylat Al-Qadr. Cine pierde bunătatea acestei nopți, este într-adevăr defavorizat. Musulmanii așteaptă această lună cu multă bucurie și fericire. Intenția de a respecta postul, rugăciunile și faptele bune, trebuie să fie făcută din tot sufletul. În timpul acestei luni, căința trebuie să fie plină de sinceritate. Să încurajăm în a face fapte bune de noi, să chemăm la ceea ce este drept și să interzicem ce este greșit!

În luna Ramadan, musulmanului cunoscător de limba arabă îi revine obligația de a citi Coranul cel Sfânt, care cuprinde 30 de părți. Se citesc aproximativ 20 de

pagini pe zi, pentru ca, până la sfârșitul lunii, Coranul să fie citit în totalitate.

În acest fel, dobândirea binecuvântărilor și marilor recompense din această lună Ramadan va fi, într-adevăr, cu foarte multe beneficii pentru noi: postul este plin de înțelepciune, purificând și întărind inimile credincioșilor. Prin el reușim să scăpăm de tendințele noastre de bază, cum ar fi bogăția, aroganța și zgârcenia.

Astfel, vom consolida trăsăturile bune, precum generozitatea și curajul. Ele ne susțin în lupta noastră interioară, pentru a-L mulțumi pe Allah Preaînaltul și pentru a obține apropierea de El, subhana wa ta'ala.

Postul din luna Ramadan ne învață despre nevoile noastre și a celorlalți, despre cunoașterea privațiunilor fraților și surorilor noastre.

Prin post ne este arătat cât de slabi și de dependenți suntem de Creatorul nostru. Prin aceste lipsuri ar trebui să înțelegem cât de mult ne-a binecuvântat Allah subhana wa ta'ala și să ne obligăm să-I mulțumim lui Allah Preaînaltul și să ne folosim de binecuvântările pe care El ni le-a dat.

Allah subhana wa ta'ala atrage atenția asupra acestor numeroase beneficii, atunci când spune:

„O, voi, cei care credeți, v-a fost statornicit vouă Postul [As-Siyam], așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate că veți fi cu frică!”

(Surat Al-Baqara, 2:183)

În acest verset, Allah subhana wa ta'ala ne spune în mod clar că a statornicit postul pentru a ne purifica, acesta fiind

pentru noi un mijloc de a ne învăța cu autoconstrângerea și cultivarea evlaviei noastre.

Prin evlavie respectăm poruncile și interdicțiile Creatorului

nostru și ale Mesagerului Său, salla Allahu aleihi wa sallam, totul din sinceritate, dragoste și respect pentru Allah Preaînaltul și mai ales pentru a evita pedeapsa mâniei Sale. Postul în sine este un act de pietate, un mijloc de creștere a evlaviei noastre, în toate aspectele vieții religioase.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a subliniat unul dintre numeroasele avantaje ale postului, atunci când a spus:

„O, oameni tineri, oricine dintre voi care are mijloacele ne-

cesare pentru a se căsători, ar trebui să facă acest lucru, pentru că ne ajută să aplecăm privirile noastre și protejează părțile noastre intime. Cine nu poate face acest lucru, ar trebui să postească, pentru că postul ajută la abținere.”

(relatat de Abdullah ibn Ma-s'ud)

Motivul pentru care postul are acest efect se datorează faptului că Sheitan, audhu billah, este în sângele care curge prin venele noastre. Postul constrânge acest flux și lasă loc unei gândiri mai ample, către Allah subhana wa ta'ala și către mărețiile Sale, consolidând credința musulmanului. El începe să facă, în mod natural, mai multe acte de supunere și mai puține acte de păcat, îmbogățind răsplățile date de Allah Preaînaltul.

În luna Ramadan, postul dezvoltă sănătatea corporală, oferind organismului șanse de purificare, acest lucru fiind confirmat de majoritatea medicilor, ei recomandând postul multor pacienți.

Există texte sacre care vorbesc pe larg despre virtuțile postului din luna Ramadan, majoritatea descriindu-l ca fiind o îndatorire asupra tuturor musulmanilor:

„O, voi, cei care credeți, v-a fost statornicit vouă Postul [*As-Siyam*], așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate că veți fi cu frică!”

(Surat Al-Baqara, 2:183)

Luna Ramadan nu are un număr fix de zile; ea poate avea 29

sau 30 de zile. Aceasta este luna în care Coranul a fost revelat, fiind o orientare cu dovezi clare și îndrumări pentru această omenire. Deci, cine este martor al acestei luni, trebuie să postească.

„[Aceste zile sunt] luna Ramadan, în care a fost trimis Coranul, drept călăuză pentru oameni, dovezi limpezi pentru drumul cel drept și Îndreptar [*Al-Furqan*]. Și oricare dintre voi care este prezent în această lună, să o țină ca Post, iar cel care este bolnav ori în călătorie [să postească] un număr [egal] de alte zile. Allah vă voiește ușurarea, nu vă voiește împovărea și să împliniți acest număr și să-L preamăriți pe Allah, pentru că vă călăuzește pe calea cea bună. Poate că veți fi mulțumitori!”

(Surat Al-Baqara, 2:185)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Islamul este construit pe cinci lucruri: atestarea că nu există nici un alt dumnezeu în afară de Allah și Mohammed este Trimisul lui Allah, instituirea rugăciunii, plata Zakatului, postul din luna Ramadan și pelerinajul la Casa lui Allah.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

„Atunci când Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, l-a întrebat pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, despre Islam, el a răspuns: «Islamul este să mărturisiți că nu există un alt dumnezeu în afară de Allah și că Mohammed este Trimisul lui

Allah, să stabiliți rugăciunea, să dați dania, să postiți în luna Ramadan și să efectuați pelerinajul la Casă, dacă sunteți în măsură să faceți o călătorie.» Îngerul Jibril, aleihi sallam, a zis apoi: «Ai spus adevărul.» Apoi a zis: «Spune-mi despre credință.» Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a răspuns: «Este să crezi în Allah, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Mesagerii Săi, în Ziua de Apoi și în Destinul Divin, cu ceea ce este bun și rău în acesta.» El, aleihi sallam, a spus: «Ai spus adevărul. Spune-mi despre excelența în credință.» Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a răspuns: «Este a te închina lui Allah ca și cum Îl vezi și, deși tu nu-L vezi, știi că El te vede.» El, aleihi sallam, a spus: «Ai spus adevărul.»

(relatat de Muslim)

Acest hadith are o importanță majoră și toți musulmanii trebuie să se gândească profund și cu foarte multă considerație la el.

Odată, Muadh ibn Jabal a spus Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam: „«Spune-mi despre o faptă care mă va admite în Paradis și mă va distanța de Iad.» Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a răspuns: «Ai întrebat despre ceva mare, dar este foarte simplu pentru unul pe care Allah îl face simplu. Adoră-L pe Allah și nu Îi face asociați în adorare. Stabilește rugăciunea, plătește Zakatul, postește luna Ramadan și efectuează pelerinajul la Casa lui

Allah, dacă ești în măsură să faci acest lucru.» Apoi Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a adăugat: «Ar trebui să vă informez cu privire la porțile bunătății? Postul este Paradis. Caritatea stinge păcatele, la fel cum apa stinge focul.»

(relatat de Tirmidhi)

Postul este un act cu o valoare inestimabilă, iar recompensa pentru ținerea postului în luna Ramadan o știe numai Allah subhana wa ta'ala. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Allah Preaînaltul spune: «Ori de câte ori robul Meu intenționează să facă o faptă bună, dar nu o face, îi scriu o faptă bună, dar dacă o pune în practică, îi scriu de la zece la 700 de fapte bune. Când acesta intenționează să facă o faptă rea dar nu o înfăptuiește, nu o înregistrați. Dar dacă o face, îi scriu doar un rău (o faptă rea).»”

Allah subhana wa ta'ala spune:

„Cu excepția postului, pentru că acesta este cu adevărat pentru Mine și Eu singur îl voi recompensa, pentru că a abandonat cu adevărat dorințele sale, mâncarea sa și băutura sa de dragul Meu.”

(Hadith Qudsi)

Cel care postește experimentează două bucurii: una la ruperea postului și una atunci când se întâlnește cu Domnul lui.

„Cu siguranță, respirația persoanei care postește este mai dul-

ce, pentru Allah, decât parfumul de mosc.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Atunci când începe Ramadanul, porțile Raiului sunt deschise și porțile Iadului sunt închise, iar diavolii sunt legați în lanțuri.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„În prima noapte de Ramadan, diavolii și djinnii rebeli sunt legați în lanțuri, porțile Raiului sunt deschise, până când nici o singură poartă nu rămâne închisă. Porțile Iadului sunt închise până când nici o singură poartă nu rămâne deschisă. Apoi, un vestitor strigă: «O, doritori de bine, mergeți mai departe! O, doritori de rău, stăpâniți-vă!» Allah eliberează oamenii din foc, în fiecare noapte.”

(relatat de Tirmidhi)

Într-una din nopțile premergătoare unei luni de Ramadan, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a ținut o predică, în care a spus:

„O, oameni! O lună mare și binecuvântată vine asupra voas-

tră, o lună care conține o noapte mai bună decât o mie de luni. Allah a făcut postul, în zilele sale, o obligație, și stabilirea rugăciunii, în nopțile sale, un act voluntar.

Oricine urmărește apropierea de Allah în această lună, prin orice act virtuos, va fi ca unul care a efectuat o obligație religioasă la un alt timp; și oricine care

împlinește un act obligatoriu de adorare în această lună va fi ca unul care a efectuat șaptezeci de astfel de acte, la un alt timp. Este o lună de răbdare, iar recompensa pentru răbdare este Paradisul.”

(relatat de Ibn Khuzaymah)

Noi trebuie să profităm de acest privilegiu oferit nouă în această lună binecuvântată, apreciind măreția timpului, prin a realiza acte de adorare pe care le putem face. Accelerarea spre fapte bune trebuie să fie progresivă, pentru că timpul este foarte scurt, iar justificarea lui este foarte accentuată.

Citirea Coranului este una dintre lucrurile de bază în această lună, pomenirea lui Allah *subhana wa ta'ala* fiind foarte importantă. Ajutorul dat nevoiașilor și orfanilor trebuie să facă parte din prioritățile noastre. Profetul

Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era cel mai generos dintre toți oamenii, iar în luna Ramadan devenea și mai generos. Protejarea binecuvântărilor acestui post al lunii Ramadan este și ea importantă.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Cine nu renunță la vorbirea falsă și comportamentul fals, Allah nu are nevoie ca el să renunțe la alimente și băuturi.”

(relatat de Bukhari)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a mai spus:

„Când cineva dintre voi ține post pentru o zi, el nu ar trebui nici să folosească cuvinte obscene, nici să ridice glasul. Dacă cineva îl insultă sau se ceartă cu el, el ar trebui să spună: «Eu postesc.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Iertarea și întoarcerea sunt numai la Allah *subhana wa ta'ala* și în această lună trebuie să facem totul, ca să profităm de acest timp prețios. Trebuie să evităm comiterea oricărei fapte rele, care ar putea minimaliza din binecuvântările postului și care L-ar mânia pe Allah Preaînaltul.

Respectul părinților trebuie să fie mai accentuat ca niciodată, iar oferirea Zakatului să fie un fapt pornit din inimă, plin de generozitate. În această lună, trebuie evitate toate calomniile, bârfele, minciunile și falsitățile, în special trebuie evitate jurămintele false. Discuțiile inutile între femei și

bărbați, în special în această lună, trebuie evitate. Frica de Allah *subhana wa ta'ala* să ne facă să evităm tot ceea ce El ne-a interzis, prin Mesagerul Său, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să fim drepti și cu supunere în luna Ramadan și nu numai.

În această lună, chemarea fraților și surorilor în Islam la evlavie și supunere, este lucrul care va atinge succesul și câștigul benefic al acestei luni sacre, așa cum ne-a fost promis.

Fie ca Bunul Allah *subhana wa ta'ala* să aibă milă de noi și să ne scrie postirea în cât mai multe luni de Ramadan.

Ameen!

Allahu Alam

Măreția Lunii Ramadan

(articol preluat din revista nr.6)

Credința în Allah Preaînaltul este cel mai bun lucru care ni se poate întâmpla și cea mai bună provizie, atât pentru viața acestei lumi, dar mai ales pentru viața eternă, viața necunoscută nouă, dar despre care Allah Preaînaltul ne vorbește în Sfântul Coran, Nobilul Coran, care a fost pogorât în măreția lună Ramadan.

Prin credința în Allah subhana wa ta'ala ne putem purifica atât viața, cât și acțiunile noastre și ne putem feri de tot ceea ce este rău. Trebuie să știm că cele mai mari beneficii le au cei care au credință în suflet și credință în Coran, vorbele lui Allah Preaînaltul.

Luna Ramadan vine, pentru comunitatea noastră, cu mare fervoare și entuziasm. Noi trebuie să-i urăm bun-venit, mai ales că Allah Preaînaltul a înzestrat-o cu virtuți extraordinare.

Robii lui Allah Preaînaltul ar trebui să știe că cele mai minunate și extraordinare lucruri sunt credința și Coranul; credința este lumina inimii și a ochilor, reprezentând în același timp sufletul omului, existența, onoarea și demnitatea sa. Și ce este o ființă umană, fără a avea credință?

Nobilul Coran - vorbele lui Allah Preaînaltul - numai el ne poate ghida spre adevărata lumină, numai el ne poate aduce tot ceea ce este bine, doar el ne spune ceea ce este interzis și rău pentru sufletele noastre. Pe cei care se „agață” cu statornicie de toate acestea, Allah subhana wa ta'ala îi va îndrepta și îi va susține pe drumul Luminii.

„Acest Coran călăuzește către ceea ce este mai drept și binevestește dreptcredincioșilor care plinesc fapte bune că ei vor avea parte de mare răsplată,”

(Surat Al-'Isra, 17:9)

„...Apoi, dacă va mai veni la voi o călăuzire din partea Mea, acela care va urma calea Mea cea dreaptă nu va rătăci și nu va fi nefericit. ~ Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea, va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare.”

(Surat Ta-Ha, 20:123-124)

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a zis:

„Allah garantează celui care pune în practică ceea ce este în Coran, că va fi îndreptat în această lume și nu va fi nefericit în cealaltă.”

(relatat de Bukhari)

Coranul este miracolul Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care se adresează umanității, până în Ziua Judecării și prin el se convinge umanitatea, aducând foarte multe probe diferite, pentru ca omul să conștientizeze și să urmeze adevărul, aplecându-se în fața Seniorului acestei lumi, cu supunere în suflet.

Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Postul are rol protector pentru credincioși. Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îl compară cu un scut.”

(relatat de Bukhari)

Măreția recompenselor acestei luni este foarte mare și obligă la multiple responsabilități. În afară de căutarea iertării și a evlaviei, ca fiind priorități incontestabile, trebuie, de asemenea, ca actele noastre de caritate, milostenie, să fie la cel mai înalt nivel, acesta crescând în practica obligațiilor noastre religioase.

Readucerea aminte, de fiecare dată, a responsabilităților noastre, este binevenită.

Oamenii religioși ne învață că în primul rând trebuie să protejăm ochii, privirea, de la tot ce este indecent, acest lucru fiind

foarte important pentru cel ce ține post.

Sheikh Zakaria, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Privirea insistentă este ca o săgeată de la Satana. Oricine perseverează această privire cu frică de Allah, va

avea dulceața credinței în sufletul și inima lui.”

(relatat de Bukhari)

În al doilea rând, ne sunt menționate abținerile de la conversații inutile, calomnii, certuri și insulte. Acest lucru este raportat în următorul hadith:

„Când cineva dintre voi ține post pentru o zi, el nu ar trebui nici să folosească cuvinte obscene, nici să ridice glasul. Dacă cineva îl insultă sau se ceartă cu el, acesta ar trebui să spună: «Eu postesc.»”

(relatat de Bukhari)

Cu alte cuvinte, nu trebuie să ne certăm, iar dacă cineva ne provoacă, nu trebuie să-i răspundem.

În al treilea rând, ar trebui să ferim urechile noastre de la ceea ce acestea pot auzi, luând învățămintă de la Profetul nostru, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„În bârfă, atât vorbitorul cât și ascultătorul au cote egale de păcate.”

(relatat de Bukhari)

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a trecut pe lângă două morminte și a zis:

„Amândoi (cei din mormânt) sunt chinuiți și nu se chinuie pentru un păcat însemnat. Acesta nu se putea opri să nu se murdărească de urină, iar celălalt umbla cu bârfa (pe la oameni, ca să iște certuri).”

(relatat de Bukhari)

În al patrulea rând, celelalte membre ale corpului ar trebui să fie prezervate de păcate; mâinile să nu atingă lucrurile rele, picioarele să nu meargă în direcții greșite, stomacului să nu i se dea, la Iftar, ceva de origine dubioasă.

În al cincilea rând, este recomandat a se mânca făcând pauze între mese, între un fel de mâncare și un altul, deoarece a mânca sățios, la Iftar, este în contradicție cu ceea ce religia noastră ne învață.

Ibn Omar, radhi Allahu anhu, a povestit:

„Mesagerul lui Allah a spus: «Un credincios mănâncă cu un intestin (este mulțumit cu puține alimente) și un kafir (necredincios) sau un ipocrit mănâncă în șapte intestine (mănâncă prea mult).»”

(relatat de Muslim)

În luna Ramadan, a mânca mai puțin înseamnă a aprecia valoarea acordată mâncării, în celelalte 11 luni.

Imam Ghazali s-a întrebat: „Dacă postul diminuează pasiunile carnale și contracarează pe Iblis (Sheitan), cum putem oare să mâncăm în exces, în timpul Iftarului? (recuperând ceea ce am pierdut în timpul zilei). În cazul acesta, deci, noi nu am făcut decât să schimbăm timpul orelor de masă și nicidecum nu am ținut un post veritabil. De asemenea nafsul - eul nostru -, după ce a rămas înfometat pe timpul zilei, în momentul în care se precipită la mâncare, mănâncă în exces. Rezultatul este că, în loc să diminuăm toate plăcerile, ele cresc considerabil.”

Coranul ne spune:

„O, voi cei care credeți, v-a fost statornicit vouă Postul [As-Siyam], așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate că veți fi cu frică!”

(Surat Al-Baqra, 2:183)

Plecând de la acest verset, comentatorii Coranului ne spun că postul a fost făcut obligatoriu pentru fiecare parte a corpului, a nafsului (eului), a tuturor dorințelor, al inimii și al dragostei pentru această lună.

În al șaselea rând, noi ar trebui să simțim, după o zi de post, dacă postul nostru este demn de a fi acceptat de Allah Preaînaltul. Cu multă durere, dar în același timp cu multă tărie, trebuie să amintim tuturor că printre noi sunt aceia care cred că „credința lor este cea mai bună”; dar din păcate, sunt dintre cei pierduți, aceasta bazân-

du-se pe vorbele Trimisului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care ne spune:

„În Ziua Judecății, unul dintre primii judecați va fi un martir; Allah îl strigă și îi aduce aminte de toate favorurile Sale, care-l așteaptă și îl va întreba: «Ce ai făcut tu ca să-Mi poți arăta gratitudinea ta față de atâtea bunuri?» Martirul îi va răspunde: «Am luptat în numele Tău, până am devenit martir.» Allah Preaînaltul îi va răspunde: «Nu este adevărat, ai luptat pentru ca apoi să fi strigat că ai fost un om curajos și așa te apelăm și Noi.» Atunci va ordona să fie trântit cu fața la pământ și să fie aruncat în Focul Iadului.

Apoi va striga un savant care recita Coranul, căruia îi va spune de toate beneficiile și favorurile Sale, căruia îi va pune aceeași întrebare, iar el va răspunde: «O, Senior, am studiat științele, am învățat pe alții și am recitat Coranul pentru Tine.» Allah Preaînaltul îi va răspunde: «Nu este adevărat, tot ceea ce ai făcut a fost pentru a ți se spune că ești savant și așa te strigăm și Noi.» Atunci, va ordona să fie trântit cu fața la pământ și să fie aruncat în Focul Iadului.

Apoi va striga un om bogat, aducându-i aminte și acestuia, ca

celor de dinaintea lui, urmând aceeași întrebare, la care omul bogat va răspunde: «Nu a fost o situație, o cauză valabilă, la care eu să nu particip și am făcut-o în numele Tău.» Iar răspunsul lui Allah Preaînaltul va fi: «Nu este adevărat, ceea ce ai făcut tu este pentru a se spune despre tine că ești generos, deci trântiți-l cu fața la pământ și aruncați-l în Focul Iadului.»»

(relatat de Bukhari)

Fie ca Allah subhana wa ta'ala să ne apere de toate aceste lucruri. Cauza acestor dureroase situații este intenția falsă, care este foarte importantă și trebuie să o conștientizăm și să ținem cont de ea.

Despre măreția acestei luni sacre ar fi mai bine să știm că numai făcând totul din sufletele

noastre, calde și curate, oferind fără a aștepta nimic în schimb din partea semenilor noștri, cu intenție adevărată, în toate, vom fi, inshaAllah, printre cei care vor avea partea lor

binemeritată și nimic nu e mai important decât să fim răsplătiți de Unicul Creator, numai prin Mila Sa.

Allahu Alam

Laylat Al-Qadr - mai bună decât o mie de luni (articol preluat din revista nr.6)

„Noi am pogorât [Coranul] în noaptea Al-Qadr. ~ Dar de unde să știi ce este noaptea Al-Qadr?! ~ Noaptea Al-Qadr este mai bună decât o mie de luni! ~ În timpul ei se coboară Îngerii și Duhul, după voia Domnului lor, pentru orice poruncă! ~ Ea este pace, până la ivirea zorilor!”

(Surat Al-Qadr, 97:1-5)

Laylat Al-Qadr, „Noaptea Destinului”, este - după cum citim în Sfântul Coran - „mai bună decât o mie de luni”. Orice acțiune făcută în această „Noapte a Destinului” - cum ar fi recitarea Coranului, dhikr Allah (pomenirea lui Allah Preaînaltul), Takbir (Allahu Akbar), dua-uri - este răsplătită de Allah Preaînaltul precum faptele a o mie de luni.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în ultimele zece zile din luna Ramadan, rămânea în rugăciune mai mult decât în toate celelalte zile. Aisha, radhi Allahu anha, a relatat:

„Rasul a spus: «Căutați Laylat Al-Qadr în nopțile impare, pe parcursul ultimelor 10 zile ale lunii Ramadan.»”

(relatat de Bukhari)

Tot el, salla Allahu aleihi wa sallam, ne învață și ne spune:

„Cine se roagă în Noaptea Al-Qadr cu credință, sperând să primească răsplată, va avea toate păcatele sale anterioare iertate.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

În ultimele zece zile din luna Ramadan, este indicat a se face Itikaf (izolarea în moschee, pe parcursul zilei și a nopții) și rugăciuni suplimentare, recitarea și studiul Coranului cel Sfânt și nelipsita pomenire a lui Allah Preaînaltul.

Se consideră Itikaf numai perioada ce depășește 48 de ore în moschee, acest lucru fiind încurajat și indicat a se face, chiar de către Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam.

Aisha, radhi Allahu anha, a spus: „L-am întrebat pe Profet: «O, Mesager al lui Allah, ce trebuie să se spună pe parcursul Noptii Al-Qadr?» El, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «O, Allah, ești Iertător și Îți place să ierți, deci iartă-mă.»”

(relatat de Ahmad, Ibn Majah și Tirmidhi)

Este indicat ca în ultimele zece zile ale lunii Ramadan să nu se citească numai surele scurte din Coran; este bine să facem rugă-

ciuni cât mai lungi, cât mai profunde și cât mai semnificative. Este de preferat ca în luna Ramadan - și în special în aceste ultimele zece zile - să înmulțim dua-urile, ținând cont de faptul că lui Allah subhana wa ta'ala Îi place să audă cum robii Săi cer de la El:

„Și Domnul vostru zice: «Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Aceia care, din prea multă trufie, refuză să Mă adore, vor intra în Gheena umiliți».”

(Surat Ghafir, 40:60)

Unul dintre cele mai bune momente pentru a face o dua profundă și sinceră este ultima parte a nopții.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Domnul nostru coboară în fiecare noapte din cer pe pământ, atunci când începe a treia parte a nopții. El oferă robilor Lui din generozitatea Sa, zicând: «Cine Îmi spune Mie o rugăciune, să pot să-i răspund? Cine Îmi cere Mie ceva, să-i dau? Cine își cere iertare de la Mine, să-l iert?»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Dua-urile se pot face în limba maternă, spunându-le cu sinceritate și cu foarte multă convingere de sine.

Tot în aceste ultime zece zile este bine să se citească despre viața Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, care este un exemplu demn de urmat.

Într-unul din hadithurile

lăsate de Bukhari, se spune că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam și companionii săi, radhi Allahu anhum, cunoșteau noaptea precisă de Laylat Al-Qadr dar, mai târziu, Allah Preaînaltul a făcut de așa natură încât să o uite. În alt hadith este relatat că „Noaptea Destinului” continuă să fie schimbată, de la un an la altul.

Adevărații musulmani au întotdeauna încredere în Allah subhana wa ta'ala și știu că vor primi ceea ce li s-a promis.

Când Allah Preaînaltul ne informa, în Cartea Sa cea mai autentică, știa că tot ceea ce avem nevoie vom găsi în Revelația Divină.

„Nu este vietate pe pământ, nici pasăre care zboară cu aripile ei, decât în neamuri, ca și voi. Nu am lăsat nimic nepomenit în Carte. Apoi, la Domnul lor vor fi adunați.”

(Surat Al-'An'am, 6:38)

Mulți învățați au văzut semne în Surat Al-Qadr (97) și este interesant de văzut că Allah subhana wa ta'ala a menționat în „Laylat Al-Qadr” o frază, compusă din 9 litere arabe, mai exact de 3 ori în 97: 1, 2 și 3, semnul fiind $9 \times 3 = 27$, ceea ce semnifică Noaptea Al-Qadr, a 27-a. Alți cercetători musulmani au remarcat că surah 97 este compusă exact din 30 de cuvinte în limba arabă, ca și cum aceasta se referă la zilele din această lună; iar dacă începem să numărăm cuvintele, o să găsim că al 27-lea cuvânt este „Ea”, ca și cum Allah Preaînaltul ne-a zis că a 27-a noapte de Ramadan este „Ea”.

Valoarea gematricală și numerică a Noptii Destinului este 410. Cele 9 litere în arabă, care compun această frază, au următoarea valoare:

$$410 + 97 + 1 + 2 + 3 = 513, \text{ adică } 19 \times 27.$$

Imamul Albani, radhi Allahu anhu, a spus:

„Noaptea Al-Qadr o găsim

în ultimele zece nopți ale lunii Ramadan și, mai precis, în nopțile impare, adică în 21, 23, 25, 27 sau 29.”

Dacă am calcula recompensa în ani a acestei nopți, care este mai bună decât o mie de luni, am găsi că 1000 luni împărțit la 12 luni pe an este egal cu 83 de ani și 4 luni.

Alfabetul arab conține 28 de litere și fiecare literă are o valoare gematricală, universal stabilită. Dacă vom scrie 28 de valori gematricale, una lângă alta, vom putea forma un număr mare, care este un multiplu al numărului 19. Aceasta dovedește că Allah Preaînaltul a creat și a aranjat limba arabă, în așa fel încât să corespundă cu bazele matematice ale numărului 19, din Sfântul Coran:

12345678910203040506070809
0100200300400500600700800
9001000 = un multiplu al
numărului 19.

Allahu Alam

								ا 1
ي 10	ط 9	ح 8	ز 7	و 6	ه 5	د 4	ج 3	ب 2
ق 100	ص 90	ف 80	ع 70	س 60	ن 50	م 40	ل 30	ك 20
غ 1000	ظ 900	ض 800	ذ 700	خ 600	ث 500	ت 400	ش 300	ر 200

Răsplata postului este numai de la Allah Preaînaltul (articol preluat di revista nr.6)

În luna Ramadan este foarte important să încercăm, măcar pentru câteva momente, să înțelegem măreția a tot ceea ce Allah subhana wa ta'ala ne dăruiește și, inshaAllah, să reflectăm asupra felului în care vom trăi această lună sfântă.

Unii musulmani ajung să trăiască această lună binecuvântată însă, din nefericire, o tratează ca pe orice altă lună din an.

Sahl ibn Sad, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„În Rai este o poartă care se numește Rayyan, prin care doar cei ce țin post vor intra, în Ziua Învierii. Nimeni altcineva nu va intra cu ei. Se va întreba: «Unde sunt cei care au ținut post regulat?» Ei vor păși înainte. Nimeni altcineva în afară de ei nu va intra. Când ultimul dintre ei va fi intrat, poarta se va închide și atunci nimeni nu va mai intra pe acolo.”

(relatat de Muslim)

Acest hadith ne arată cât de important este postul în luna Ramadan și ce răsplată imensă vor avea cei ce îl țin.

De aceea, este nevoie ca noi să reflectăm asupra măreției și importanței postului și să învă-

țăm, inshaAllah, câteva lecții despre ceea ce putem face pentru a fi pe placul lui Allah subhana wa ta'ala și a primi răsplata de la El, Preaînaltul.

Allah subhana wa ta'ala ne-a dat postul pentru a ne întări evlavia.

„O, voi, cei care credeți, v-a fost statornicit vouă Postul [*As-Siyam*], așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate că veți fi cu frică!”

(Surat Al-Baqara, 2:183)

Taqwa (evlavia), în acest verset, are însemnătatea de a ne proteja de mânia lui Allah subhana wa ta'ala și de Focul Iadului. Să ținem post pentru El, Preaînaltul, pentru a fi răsplătiți; altfel, tot ceea ce vom cunoaște va fi doar setea și foamea de pe parcursul acestor zile. Un motiv în plus să intrăm în această lună sfântă pregătiți, așa cum Allah Preaînaltul ne-a cerut să facem și așa cum Trimisul Lui, salla Allahu aleihi wa sallam, ne-a învățat, și să nu pierdem nici o clipă în care să nu ne gândim dacă tot ceea ce facem este pe placul lui Allah subhana wa ta'ala, sau dacă eforturile noastre vor fi suficiente pentru a ne feri de mânia Lui, Preaînaltul, și de Focul Iadului.

Pentru a simți că suntem mai aproape de Bunul Allah, nu trebuie să uităm un lucru foarte important: să recităm din Sfântul Coran, și ziua și noaptea, așteptând rugăciunea Tarawih; să reflectăm asupra Coranului cel Sfânt, și să ne amintim, la fiecare pas, de Allah subhana wa ta'ala. Să fim uniți, să ne adunăm împreună, frați și surori musulmani, și să îi ajutăm pe cei aflați în nevoie, pentru a putea trece și ei mai ușor această lună de post.

Beneficiile și răsplățile de la Allah subhana wa ta'ala sunt mărețe. Numai El, Preaînaltul, știe care este răsplata fiecăruia. Deci să nu uităm nici o clipă că suntem musulmani și suntem pe această cale numai pentru a-L adora pe Allah subhana wa ta'ala.

Pentru toate acestea este nevoie de multă răbdare și de o voință puternică și, mai ales, de credință.

Allah subhana wa ta'ala a menționat de mai bine de 70 de ori în Coran cuvântul „răbdare” și ne-a poruncit să fim răbdători, în mai bine de 16 moduri, în Cartea Sa.

Postul este numai pentru Allah subhana wa ta'ala, iar re-

nunțarea la hrană, apă și relații conjugale pe parcursul zilei, în luna Ramadan, este dovada de bunăvoință care ne-o manifestăm prin răbdare și reținere. Această Ummah are nevoie de bărbați și femei cu o voință puternică, oameni care să respecte atât Coranul, cât și Sunnah Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și care pot

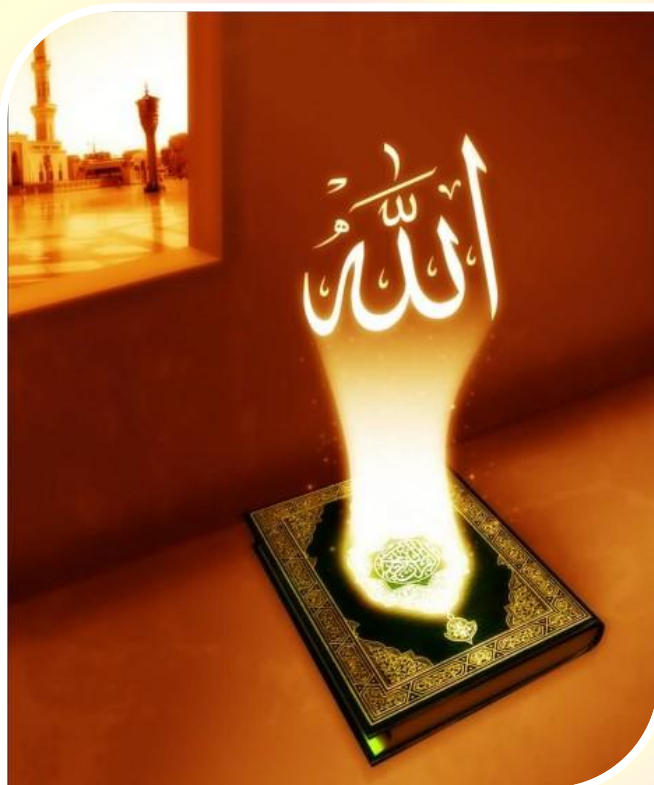
sta drepti și puternici în fața dușmanilor care atacă religia noastră. Acești oameni luptă pentru ihsan (plinirea faptei bune) și stau departe de riyaa (manifestări expuse).

Ihsan înseamnă să faci numai fapte bune deoarece, chiar dacă tu nu

Îl vezi, Allah subhana wa ta'ala este Atoatevăzător.

Hasan Al-Basree a spus:

„Pe Allah, în ultimii 20 de ani nu am spus un cuvânt, nu am luat ceva cu mâna mea, m-am abținut să iau ceva cu mâna mea sau să pășesc înainte sau înapoi, fără să nu mă fi gândit, înainte de a face orice mișcare, dacă lui Allah Îi place acest lucru, dacă Allah va fi mulțumit de acest lucru. Deci, când cineva postește, ar trebui să aibă această calitate

de a se urmări pe sine și, de asemenea, să stea departe de riyaa.”

Allah subhana wa ta'ala spune:

„Postul este pentru Mine și Eu îl voi răsplăti.”

(Hadith Qudsi)

Allah subhana wa ta'ala spune că postul este numai pentru El, Preaînaltul, și că răsplata este numai la El, Preaînaltul, deoarece El este Unicul, Atoateștiutor și Atoatevăzător; doar Allah subhana wa ta'ala știe și vede dacă noi respectăm postul așa cum El, Preaînaltul, ne-a cerut.

Accentul este pus mult mai puternic pe acest post deoarece, de exemplu, atunci când facem rugăciunile zilnice, când facem tawaf, dăm sadaqah sau zakat, ne poate vedea multă lume și se poate spune, în unele cazuri, că aceste lucruri nu sunt făcute numai pentru Allah subhana wa ta'ala, ci pentru a avea admirația celor din jur.

Sufyaan At-Thawree obișnuia să-și petreacă nopțile și zilele plângând, iar oamenii îl întrebau:

„De ce plângi? Pentru că te temi de Allah?” El le-a răspuns:

„Nu.” Apoi, oamenii l-au întrebat:

„Este pentru că te temi de Focul Iadului?” El le-a răspuns: „Nu, nu

frica de Focul Iadului mă face să plâng; este pentru că am fost

supus lui Allah subhana wa ta'ala în toți acești ani și am studiat

mult, dar nu sunt sigur dacă intențiile mele au fost toate sincere

și numai pentru Allah subhana wa ta'ala.”

Pentru a fi pe placul lui Allah subhana wa ta'ala nu este îndeajuns să renunțăm doar la mâncare și băutură; comportamentul nostru de asemenea, trebuie să fie demn de încredere și sinceritate.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Cine nu renunță la falsitatea din cuvintele și acțiunile sale, atunci Allah nu are nevoie ca el să renunțe la hrană și băutură.”

(relatat de Bukhari)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne îndeamnă să ne purificăm nu numai corpul, în această lună binecuvântată în care postim, ci și sufletul. Nu trebuie să uităm de bunele maniere, de sinceritate în tot ceea ce facem și să ne spunem:

„Allah Preaînaltul este Cel care le va vedea pe toate.”

Să nu treacă o clipă, fără să ne gândim dacă tot ceea ce am făcut este așa cum ne-a poruncit Allah subhana wa ta'ala, dacă am spus mereu adevărul, dacă avem un comportament exemplar, de musulmani mumineen și dacă am știut mereu să-i ajutăm pe frații și pe surorile noastre în Islam.

Allah subhana wa ta'ala ne deschide, pe parcursul vieții lumeste, multe porți, ne oferă multe șanse de a ne îndrepta greșelile și comportamentul; noi singuri trebuie să ne dăm seama unde greșim și să ne schimbăm, să acceptăm faptul că putem fi mai

buni și că putem face mai mult decât atât. Numai așa, inshaAllah, vom putea spera că vom fi pe placul lui Allah Preaînaltul și că vom fi răsplătiți, atât cât vom merita.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Fiul lui Adam este păcătos și cei mai buni dintre păcătoși sunt cei care se căiesc.”

(relatat de Anas ibn Malik)

Bunul Allah ne dă posibilitatea de a ne îndrepta greșelile, prin a ne cere numai de la El, Preaînaltul, iertare cu sinceritate. Oricine se poate schimba, dacă are o voință puternică și un iman puternic.

Cea mai bună ocazie de a îndrepta aceste lucruri este acum, în această lună Ramadan, când avem atâtea șanse de la Bunul Allah, să facem cât mai multe fapte bune.

Putem fi mult mai buni și mai darnici decât oricând cu cei care au nevoie de sprijinul nostru, în această lună binecuvântată; achitându-ne zakatul și dând sadaqa celor săraci, inshaAllah, vom fi pe placul lui Allah subhana wa ta'ala.

Ibn Abbas a spus:

„Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost foarte generos cu oamenii și a fost

mai mult în luna Ramadan, când Îngerul Jibril obișnuia să îl întâlnească în fiecare noapte, până la sfârșitul lunii Ramadan.”

(relatat de Bukhari)

De asemenea Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Cel care dă mâncare pentru o persoană care rupe postul său, va primi aceeași răsplată ca și el, fără a-i fi redusă cu nimic răsplata celui care postește.”

(relatat de Tirmidhi)

Nu există timp mai potrivit, pe tot parcursul anului, în care să fim uniți, ca în această lună binecuvântată de Allah subhana wa ta'ala.

Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Aceia dintre voi care vor trăi după mine, vor vedea multe diferențe. Apoi se vor agăța de Sunna mea și de Sunna cea corectă, ghidată de califi. Țineți postul acesta și îndrumați pentru aceasta.”

(relatat de Abu Dawud)

În această lună vom simți mult mai mult această unitate între frații și surorile în Islam, deoarece

toți împreună vom posti, toți împreună vom rupe postul, toți împreună Îl vom preaslăvi pe Allah Preaînaltul și toți împreună vom face Salatul Aid. Astfel vom

simți că unitatea este posibilă și putem fi mai aproape unul de celălalt, măcar în această lună de post.

Este posibil ca toți musulmanii să fie ca unul singur, dar acest lucru poate fi atins numai dacă suntem supuși lui Allah subhana wa ta'ala și urmăm ceea ce Trimisul Lui, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a învățat.

Să învățăm, în această lună, să fim mult mai ordonați, dând o atenție sporită fiecărui pas, în tot ceea ce facem.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a învățat cum să fim ordonați și stricți, strictete care, însă, să nu ne conducă la fanatism și să iasă din limitele pe care Allah subhana wa ta'ala le-a impus. Nimeni nu poate să rupă postul, cu bună știință, înainte de apusul soarelui, pentru că postul său nu va fi acceptat de Allah subhana wa ta'ala.

Musulmanii trebuie să învețe să ducă o viață ordonată, pentru că ei sunt cei care au datoria de a răspândi mai departe acest mesaj important, al Islamului, pe care mai întâi trebuie ei înșiși să-l respecte.

Să-i învățăm pe copiii noștri și pe cei tineri să fie supuși lui Allah subhana wa ta'ala. Copiii ar trebui să meargă împreună cu părinții lor la moschee, să se roage împreună cu ei, în acest fel învățând încă de mici cum să fie buni musulmani, *inshaAllah*.

În timpul postului din luna Ramadan trebuie să avem mare grijă și de sănătatea noastră și să avem grijă și de cei din jurul nostru, ca ei să nu sufere lipsuri și postul să fie un prilej de bucurie pentru toți.

Postul are multe beneficii medicale și îi învață pe musulmani cum să își construiască un organism puternic.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Un credincios puternic, care este bun cu toată lumea, este mai bun și mai iubit de Allah, decât un credincios slab.”

(relatat de Muslim)

Fiecare moment al lunii Ramadan este important pentru noi. După toate aceste lecții, haideți să ne întrebăm fiecare:

Ne-am făcut rugăciunile zilnice așa cum trebuie, în luna Ramadan?

Am ținut în fiecare zi postul, așa cum ne-a poruncit Allah subhana wa ta'ala?

Am făcut rugăciunea Tara-wih în fiecare noapte?

Am fost mai aproape de Allah Preaînaltul, în tot acest timp?

Allah subhana wa ta'ala este Unicul care vede efortul fiecăruia; și cum răsplata este numai de la El, Preaînaltul, fiecare dintre noi o vom primi pe măsura sincerității faptelor noastre.

Dar, oare, nu este păcat ca aceste lucruri să le simțim numai în luna Ramadan?

Este o lună binecuvântată, măreață, iar sentimentele și lecțiile pe care le trăim în această lună ar trebui să le menținem pe tot parcursul anului. Lecția de răbdare și reținere de la lucrurile pământești o simțim mai puternic în luna Ramadan, dar ar trebui ca ea să facă parte, ca ceva normal, din viața de zi cu zi a fiecărui musulman mumin.

Acesta este adevăratul țel și adevăratul test al lunii Ramadan,

care nu trebuie să se oprească, care trebuie să vină de la sine și în celelalte luni ale anului.

Fie ca Allah subhana wa ta'ala să accepte postul nostru, să ne ierte păcatele și să ne îndrume pe calea cea dreaptă. Fie ca Allah subhana wa ta'ala să ne binecuvânteze pe toți în luna Ramadan cu mila, pacea și iertarea Sa și să ne aducă pe noi toți mai aproape de El, Preaînaltul. și mai aproape unii de alții.

Ameen!

Ramadan Karim!

Teama de Ziua Judecății (articol preluat din revista nr.8)

Ce poate fi mai dureros și mai înspăimântător decât teama de Ziua Judecății?

Un mumin care conștientizează o zecime, zice vai de cei care iau acest moment important, a-ceastă ZI, în derâdere.

Ne rugăm la Bunul Allah să aibă milă de sufletele noastre.

„În ce-i privește, cei care vor fi osândiți se vor afla în Foc, unde ei vor avea parte de geamăt și de suspin; ~ În veci vor sălășlui în el, cât vor dăinui cerurile și pământul, doar dacă Domnul tău va voi altfel, căci Domnul tău face tot ceea ce El voiește.”

(Surat Hud, 11:106-107)

Credeți în Allah Cel mai Mare și în Ziua Judecății!

„O, voi cei care credeți, fiți cu frică de Allah! Și fiecare suflet să bage de seamă ce trimite înainte, pentru Ziua de mâine! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este Bineștiutor a tot ceea ce faceți voi!”

(Surat Al-Hasr, 59:18)

Meditați, dragii noștri cititori, la viața voastră de pe pământ și la viața eternă; asupra existenței voastre, asupra morții, asupra timpului prezent, cât și a timpului viitor.

Meditați asupra vieții voastre prezente și gândiți-vă la aceia care

au trăit înaintea voastră. Cu siguranță cei care au învățat, au și împărtășit din învățămintele lor celor care au vrut să țină cont de ele. Dar din păcate, ei au dispărut fără a mai lăsa urme, ca și când nu ar fi existat vreodată, toate acestea aparținând trecutului. Și noi, la ora actuală, mergem pe același drum, devenind, inevitabil, ceea ce ei au devenit.

Vom traversa această viață după ce am cunoscut splendorile ei, după ce ne-am creat, cu mare bucurie, o familie, pentru ca, într-un mare final, să fim și noi îngropați.

În Ziua Învierii vom fi singuri, cu faptele noastre. Dacă faptele noastre sunt bune, atunci drumul nostru va fi ușor, dar dacă faptele noastre sunt rele, drumul nostru va fi anevoios și dificil.

În acea mare Zi, a „suflării în trâmbiță”, toți vom părăsi mormintele noastre pentru a merge la întâlnirea cu Seniorul Universului. Vom fi desculți, dezbrăcați sau pe jumătate îmbrăcați, așa cum spune și Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, informând-o pe Aisha, *radhi Allahu anha*, care a relatat că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunând:

„Oamenii vor fi adunați în Ziua Învierii desculți, goi și necircumciși.” Ea a zis: „Mesager al lui Allah, bărbatul și femeia vor fi împreună în acea Zi și se vor privi unul pe celălalt?” Auzind întrebarea, Mesagerul lui Allah a spus:

„Aisha, situația va fi prea gravă, pentru ca ei să se mai uite unul la celălalt!”

(relatat de Bukhari, Muslim și Nasa'i)

Allah Preaînaltul a spus:

„Iar când se va sufla în trâmbiță, nu vor mai fi înrudiri între ei în Ziua aceea, nici nu se vor întreba întreolaltă”

(Surat Al-Mu'minun, 23:101)

Și a mai zis Allah subhana wa ta'ala:

„O, voi oameni! Fiți cu frică față de Domnul vostru! Cutremurul Ceasului va fi un lucru înspăimântător. ~ În ziua în care îl veți vedea, va uita fiecare femeie care alăptează pe cel pe care ea îl alăpta și fiecare femeie însărcinată va lepăda sarcina ei, iar pe oameni îi vei vedea amețiți, fără ca ei să fie beți, dar osânda lui Allah va fi aspră.”

(Surat Al-Hajj, 22:1-2)

Vom vedea, în Ziua aceea, inimi pline de o mare frică, priviri lăsate și umile. Vom vedea în acea

zi „cărțile” unde sunt scrise conturile noastre desfășurate.

Credincioșii vor ține cărțile lor în mâna dreaptă, pe când necredincioșii le vor ține în mâna stângă, sau chiar la spatele lor.

Cei care vor ține cartea lor în mâna dreaptă vor spune fericiți:

„Uitați-vă, țineți și citiți cartea mea!”

Din contră, ceilalți, care vor avea cărțile în mâna stângă, vor spune triști și fără nici o speranță:

„Aș fi vrut să nu-mi fi fost dată cartea mea!”, cu mare durere invocând distrugerea lui.

În acea Zi, vor fi puse în balanță faptele bune și faptele rele, așa cum spune Allah subhana wa ta'ala în Sfântul Coran:

„Cel care a făcut un bine cât un grăunte de colb, îl va vedea, ~ După cum, cel care a făcut un rău cât un grăunte de colb, îl va vedea”

(Surat Az-Zalzala, 99:7-8)

Allah Preaînaltul a mai spus:

„În Ziua Învierii, Noi vom pune balanța dreaptă și nici un suflet nu va fi urgisit câtuși de puțin. Și de ar fi ceva, chiar și numai cât greutatea unui bob de muștar,

Noi îl vom aduce. Și Noi suntem
îndeajuns ca socotitori.”

(Surat Al-'Anbiya', 21:47)

În acea Zi, de asemenea, vom vedea oameni coborând unii peste alții în valuri, de parcă ar fi orbi. Durerea va fi insuportabilă, la fel și mizeria și chinul, iar ei vor spune: „De ce nu căutăm noi pe cineva care să intervină în favoarea noastră pe lângă Domnul nostru?”

Iar ei l-au găsit pe Profetul Adam, aleihi sallam, apoi pe Profetul Noe, aleihi sallam, apoi pe Profetul Ibrahim, aleihi sallam, apoi pe Profetul Moise, aleihi sallam, dar ei au prezentat fel de fel de scuze pentru a scăpa de această cerere atât de dificilă. Apoi l-au găsit pe Issa, aleihi sallam, care le-a zis: „Noi nu putem să facem nimic, dar mergeți și căutați-l pe Mohammed, servitorul, căruia Allah Preaînaltul i-a iertat păcatele din trecut și din viitor.”

Ei au mers să-l caute pe Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, care le-a spus: „Eu sunt mulțumit de ceea ce Allah Preaînaltul mi-a dăruit ca recunoștință. Eu sunt ultimul la care ați ajuns, deci judecata poate începe.”

Și cerând permisiunea de la Allah Preaînaltul, dintr-o dată căzu în prosternare.

Pentru toate laudele și mulțumirile aduse, Allah subhana wa ta'ala îi oferă Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, ceea ce niciunei persoane nu i-a oferit.

Allah Preaînaltul îl lăsa să se prosterneze atât timp cât dori, apoi spuse: „O, Mohammed! Ridi-că-ți capul! Vorbește și ai să fii ascultat, mijlocește și mijlocirea ta va fi acceptată. Cere și ți se va da!”

(relatat de Bukhari și Muslim)

În acea Zi, Allah Preaînaltul coboară, să decidă pentru creaturile Sale și să le judece.

El, subhana wa ta'ala, se va izola cu servitorul Său credincios și nu va dezvălui greșelile lui. Îi va vorbi direct și îl va informa despre greșeli, iar robul Său le va admite și le va recunoaște.

Favoarea făcută de Allah subhana wa ta'ala asupra lui va fi atunci când va zice:

„Nu ți-am dezvăluit greșelile tale din viața de pe pământ, iar astăzi ți le iert!”

(relatat de Muslim)

În acea Zi vom vedea bazinul Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, unde creaturile însetate își vor satisface setea. Această apă este mai albă decât laptele, iar gustul este mai dulce decât mierea, și mirosul ei mai plăcut decât cel de mosc. Lungimea lui măsoară o lună de mers, la fel ca și lățimea lui. Cupele vor fi atât de multe și de luminoase, cum sunt stelele de pe cer. Numai cei care au crezut în Allah Preaînaltul și au urmat Sunna vor bea din acest bazin. Cel care va bea o singură înghițitură nu va mai simți niciodată setea. Primii care vor bea sunt oamenii

săraci, muhajerinii (persoanele care au fugit din Mecca spre Medina, care era în acel timp locuită de politeiști).

În acea Zi, lungă cât 50.000 de ani, Soarele se va apropia de creaturi la o distanță de o mie de metri, iar oamenii vor înnota în transpirația lor. În funcție de faptele fiecăruia, vor fi printre ei unii cărora transpirația le va ajunge la glezne, altora la genunchi, altora la nivelul rinichilor, iar altora transpirația le va acoperi tot corpul.

Allah Preaînaltul va acoperi cu umbra Sa pe cei pe care El, subhana wa ta'ala, va voi. În Ziua aceea, nu va fi nici o umbră, în afară de Umbra Sa.

Abdullah ibn Amr, radhi Allahu anhu, a relatat că Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„...Și apoi se va sufla din trâmbiță și ei se vor ridica și vor începe să privească (de jur împrejur). Și se va spune: «O, oameni, duceți-vă la Domnul vostru!» Și apoi vor fi întrebați. Apoi se va spune: «Aduceți un grup (dintre ei), pentru Focul Iadului!» Și se va întreba: «Din câți să fie format?» Se va zice: «Dintr-o mie, selectați 999 de oameni care

să meargă în Focul Iadului.» Aceasta va fi «..o Zi care îi va face pe copii cărunți» (73:17), din cauza groazei ce o va caracteriza; și aceasta va fi ziua în care s-a spus: «Într-o Zi li se va arăta lor o nenorocire» (68:42)...”

(relatat de Muslim)

„Ziua în care vă va aduna El pentru Ziua Adunării, aceea este Ziua marii pierderi. Iar pe acela

care crede în Allah și împlinește fapte bune, El îl va ierta pentru faptele sale rele și-l va lăsa să intre în Grădini pe sub care curg pâraie și vor fi veșnic sălășluitoari în ele. Aceasta este marea izbândă. ~ Iar

aceia care nu cred și socotesc semenele Noastre mincinoase, aceia vor fi oaspeții Focului și vor fi veșnic sălășluitoari în el. Și ce rea soartă!”

(Surat At-Taghabun, 64:9-10)

La auzul acestor cuvinte, în acel moment precis, copiilor li se va albi părul. În acea Zi, podul va fi ridicat deasupra Gheenei, a cărei lățime este mai subțire decât un fir de păr și este mai ascuțit decât o sabie. Atunci vor apărea pe amândouă părțile de pod - pe partea dreaptă și pe partea stângă - faptele făcute, legăturile paren-

tale, care se vor așeza într-o linie dreaptă, atunci când oamenii vor traversa.

Conform faptelor fiecăruia, robii lui Allah Preaînaltul vor traversa, unii într-o clipire, alții ca un fulger, alții târându-se, iar alții întinzându-se și implorând:

„Ajută-ne! Ajută-ne!”

Deasupra podului vor fi atâr-nate cârlige care vor agăța tot ce li se ordonă să agățe, și acele persoane vor fi aruncate în Infern.

În acea Zi, oamenii vor fi separați în două mari grupări: o grupare care va merge în Paradis și o altă grupare care va merge în cup-toarele de foc.

Când ziua și ora va veni, în acea zi vor fi separați (unii de alții): cei care au crezut și au împlinit fapte bune vor merge în Grădini, iar cei care nu au crezut și au tratat drept minciuni semnele Noastre, aceștia vor merge și vor fi supuși pedepsei.

Servitori ai lui Allah! Credeți și pregătiți-vă pentru acea Zi care este inevitabilă; este singura destinație, fără nici o îndoială, este ultima întâlnire.

Acea Zi este imensă și înfricoșătoare, dar va fi ușoară pentru cei pioși și credincioși.

Credeți în Allah Preaînaltul și să știți că Allah subhana wa ta'ala știe ce este în piepturile voastre! Aveți grijă!!!

O, voi, creaturi din ceruri și de pe pământ! Acela care cunoaște nevăzutul și vizibilul, noi Îți declarăm că nu există alt dumnezeu în afară de Tine, Unicul, Cel care este plin de Măreție și Laudă, ești Singurul pe care Îl implorăm pentru iertarea noastră!

Tu ești Cel fără de Egal, iar noi Te implorăm să ne aperi de nenorocirile acelei Zile, să ne atenuezi suferința! Binecuvântează-ne pe noi și alătură-ne celor drepți!

Ameen!

Istoria Hajj-ului - trecut și prezent

(articol preluat din revista nr.9)

Hajj-ul este pelerinajul milioanei de musulmani credincioși, care merg la Mecca.

Mecca este orașul sfânt al Islamului, iar musulmanii vin aici cu intenția efectuării pelerinajului, ritual religios cerut de Allah subhana wa ta'ala și regăsit și evidențiat în Sunnah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. Se efectuează o dată pe an, fiind numit și Pelerinajul Vieții, deoarece un musulman, odată ce îndeplinește condițiile necesare, îl va face cel puțin o dată în viața sa.

Istoria Hajj-ului începe de pe vremea Profetului Ibrahim, aleihi sallam, când Allah subhana wa ta'ala i-a poruncit ca, împreună cu fiul său, Ismail (Ismail), aleihi sallam, să construiască Ka'aba, Casa lui Allah Preaînaltul.

„[Și adu-ți aminte] când Noi i-am arătat lui Avraam locul casei [Al-Ka'aba], [zicându-i]: «Nu-Mi face Mie nimic ca asociat și curățește Casa Mea pentru aceia

care o înconjoară și pentru aceia care stau în picioare [rugându-se] și pentru cei ce se închină sau se prosternează!»”

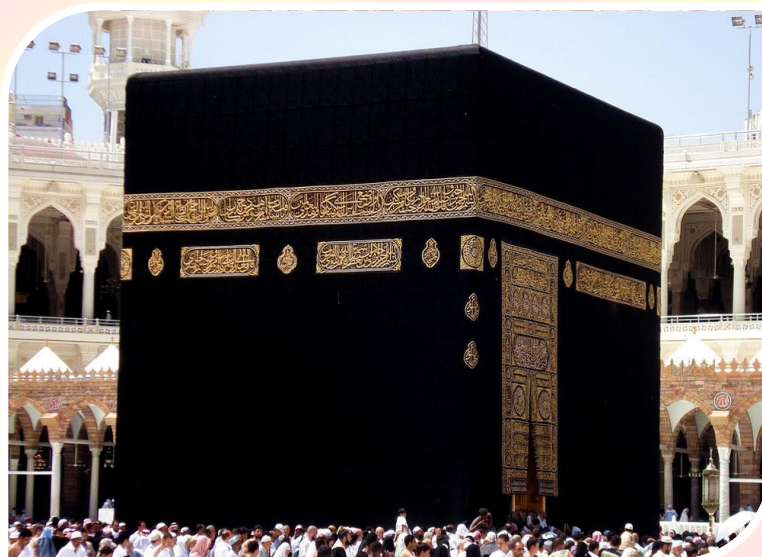
(Surat Al-Hajj, 22:26)

După construirea Ka'abei, Profetul Ibrahim, aleihi sallam, a mers în fiecare an la Mecca, pentru a efectua Hajj-ul, iar după moartea sa, fiul său, Ismail, aleihi sallam, a continuat această practică.

Cu trecerea timpului, atât forma, cât și scopul ritualurilor Hajj-ului s-au schimbat. În Arabia Saudită s-a răspândit o întreagă idolatrie. Ka'aba și-a pierdut

puritatea și în interiorul acesteia au fost plasate mai bine de 360 de statui, pereții ei fiind acoperiți cu poeme și picturi.

În timpul perioadei de „Hajj”, atmosfera din jurul Ka'abei era mai degrabă una de circ, lipsind orice sentiment de credință în Allah subhana wa ta'ala.

Chiar „Talbya” a fost schimbată de către aceștia cu următoarele completări: *„Nimeni nu este Partenerul Tău, cu excepția celui care-i permiți. Tu ești Maestrul a ceea ce ai Tu.”*

Astfel, oamenii au abandonat, cu timpul, învățăturile Profetului Ibrahim, aleihi sallam, și Casa lui Allah Preaînaltul - Ka'aba - a fost profanată în totalitate de către păgâni, ritualurile stabilite de Profetul Ibrahim, aleihi sallam, fiind astfel distorsionate în totalitate.

Această stare tristă a durat mai bine de 2500 de ani, iar după această perioadă lungă, a venit și răspunsul la implorarea Profetului Ibrahim, aleihi sallam:

„Doamne, trimite-le lor un Trimis dintre ei, care să le recite versetele Tale și să îi învețe Cartea și Înțelepciunea și să îi curățească pre ei. Doară Tu ești Atotputernic, Înțelept [Al-'Aziz, Al-Hakim]!”

(Surat Al-Baqara, 2:129)

Un băiețel cu numele de Mohammed ibn Abdullah, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a născut în orașul Mecca, oraș sfânt încă de pe timpul Profetului Ibrahim, aleihi sallam. Timp de douăzeci și trei de ani (perioadă în care a fost pogorât Sfântul Coran), Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a răspândit mesajul lui Allah Preaînaltul, Unicitatea Sa (Tawhid), adevăratul monoteism - același mesaj pe care Profetul Ibrahim, aleihi sallam, și ceilalți

Profeti, aleihum sallam, care au venit după el, l-au transmis.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a adus odată cu venirea sa și zdrobirea idolilor din interiorul Ka'abei, aceasta redevenind Centrul Universal pentru robii lui Allah subhana wa ta'ala. El, salla Allahu aleihi wa sallam, a curățat Ka'aba de toate impuritățile, readucând ritualurile de Hajj stabilite de Allah Preaînaltul încă de pe timpul Profetului Ibrahim, aleihi sallam.

Odată cu revelațiile Coranice, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a eliminat toate ritualurile false, din perioada preislamică, toate actele rușinoase și indecente, care au fost interzise de Allah subhana wa ta'ala.

„Pelerinajul are loc în lunile cunoscute. Aceluia care s-a decis să facă Pelerinajul în aceste luni îi sunt oprite în timpul Pelerinajului împreunarea cu muierea, nesupunerea și cearta.....”

(Surat Al-Baqara, 2:197)

De asemenea, concursurile dintre poeți și alte concursuri care se desfășurau în preajma Ka'abei au fost oprite și interzise.

Allah Preaînaltul a grăit:

„Și dacă ați împlinit rându-ielile voastre, pomeniți-L slăvindu-L [pe Allah], așa cum îi pomeniți pe părinții voștri, ba chiar cu și mai mare râvnă să-L pomeniți....”

(Surat Al-Baqara, 2:200)

Desigur, hrănirea pelerinilor săraci a fost încurajată în continuare, fiind făcută încă de pe timpul Profetului Ibrahim, aleihi sallam.

Dar Allah subhana wa ta'ala a poruncit, în revelațiile Coranice, ca sacrificarea animalelor să fie făcută numai de dragul lui Allah Preaînaltul, și nu pentru faima și lăudăroșenia oamenilor.

„Și [sacrificarea] cămilelor grase am hotărât-o Noi pentru a fi dintre rânduielile lui Allah. În ele se află bine pentru voi. Pomeniți numele lui Allah asupra lor, când ele se află cu piciorul legat [pregătite pentru a fi înjunghiate]. Apoi, când ele cad pe o parte, mâncați din ele și dați să mănânce și celui nevoiaș [care nu cere] și celui care cere cu umilință. Astfel vi le-am supus Noi, pentru ca să fiți voi mulțumitori.”

(Surat Al-Hajj, 22:36)

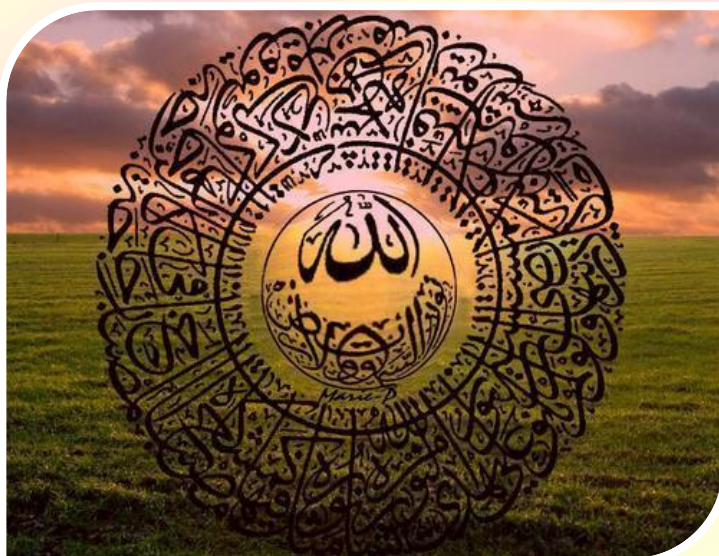
Practica deplorabilă de a stropi cu sângele animalului sacrificat pereții Ka'abei și atârănarea cărnii pe stâlpii Ka'abei a fost interzisă în mod clar de Allah subhana wa ta'ala, atunci când El a spus:

„Nu vor ajunge la Allah carnea și sângele lor, ci va ajunge la El evlavia voastră. Astfel vi le-am supus vouă, pentru ca voi să-L

preamăriți pe Allah, pentru că v-a călăuzit pe voi. Și binevestește celor care săvârșesc fapte bune!”

(Surat Al-Hajj, 22:37)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, prin revelațiile Coranice, interzice, de asemenea, înconjurarea Ka'abei în pielea

goală, lucru practicat de păgânii din Arabia preislamică.

Allah Preaînaltul a spus:

„Spune: «Cine a oprit podoba orânduită de Allah, pe care El a făcut-o pentru robii Săi și bunătățile cele trebuincioase pentru viață?» Spune: «Ele sunt pentru aceia care cred, în viața lumească, și numai pentru ei în Ziua Învierii. Astfel facem Noi versetele Noastre limpezi pentru niște oameni care știu.»”

(Surat Al-A'raf, 7:32)

De asemenea, o altă practică, în perioada preislamică, a fost aceea că oamenii mergeau la Mecca, fără să aibă condițiile necesare pentru călătorie, ei cerșind, de cele mai multe ori, pe drum. Unele persoane, care pretindeau că sunt mutawakilun متوكِّل (cu încredere în Allah subhana wa ta'ala), porneau la drum, spre Mecca, fără nici o provizie, considerând acest lucru un semn de

evlavie și pioșenie, crezând că, astfel, demonstrau încrederea lor totală în Allah Preaînaltul. Însă Allah subhana wa ta'ala a spus în Sfântul Coran:

„Luați cu voi provizie; dar cea mai bună provizie este evlavia! Și să fiți cu frică de Mine, voi cei care aveți minte!”

(Surat Al-Baqara, 2:197)

Astfel, toate practicile preislamice care s-au bazat pe ignoranță au fost desființate și Hajj-ul a redevenit un model de evlavie, modestie, puritate și frică de Allah subhana wa ta'ala.

Acum, pomenirea lui Allah Preaînaltul se face la fiecare pas, și fiecare acțiune și sacrificare sunt dedicate Lui.

Condițiile împlinirii Hajj-ului (pelerinajului) la Ka'aba

Există patru condiții majore pentru împlinirea Hajj-ului:

- Pelerinul să fie musulman/ă și să aibă intenția pură, venită din inimă, ceea ce-i va valida toate acțiunile;
- Să fie în deplinătatea facultăților mintale;
- Să fie trecut de vârsta pubertății, indiferent de sex;
- Să dispună de mijloacele necesare, atât din punct de vedere financiar, cât și din punct de vedere fizic.

Pilonii Pelerinajului

Există patru piloni, în efectuarea corectă a pelerinajului:

1. Intenția de Ihram

Acest pilon este foarte important în efectuarea pelerinajului, pentru că este pur și doar pentru Allah subhana wa ta'ala. Apare în locuri foarte bine precizate din punct de vedere al poziționării geografice. Îmbrăcând ihramul, se intră în starea de puritate, încă din locurile numite **miqat**.

Există cinci locuri, la o distanță bine stabilită de orașul sfânt, Mecca, de care pelerinii nu trebuie să treacă înainte de a purta Ihramul, în cazul în care intenționează să intre în Masjid Al-Haram, pentru Umrah sau Hajj. Aceste locuri sunt numite și pași - Miqati.

Dhu'l-Hulayfah-Miqat este la aproximativ 9 kilometri dinspre Medina și la aproximativ 250 de kilometri dinspre Mecca, aceste distanțe fiind pentru cei care vin din aceste direcții.

Juhfah-Miqat este de aproximativ 180 de kilometri nord-vest de Mecca, pentru persoanele care vin din direcția Siriei.

Al Qarn-Manazil-Miqat, o zonă deluroasă, la aproximativ 50 de kilometri est de Mecca, pentru persoanele care trăiesc în Najd sau pentru cei care vin din această direcție.

Dhat Irb-Miqat este de aproximativ 80 de kilometri nord-est de Mecca, pentru popoarele din Iran, Irak și toți cei care vin din această direcție.

Yalamlam-Miqat, și ea fiind o zonă deluroasă, la aproximativ 60 de kilometri sud-est de Mecca, pentru oamenii din Yemen și cei care provin din această direcție. Această Miqat este și pentru pelerinii din China, Japonia, India și Pakistan, care vin cu vaporul.

Se va spune Talbya:

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ

لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ

وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ

لَا شَرِيكَ لَكَ

„Labbayka allahumma labbayka la sharikalaka, labbayka, inn alhamda oalnaamata laka ua almulka la sharika laka.”

„Iată-mă Allah, iată-mă, eu sunt aici. Tu nu ai nici un asociat. Iată-mă! Laudă lui Allah Cel Glorios, suveranitatea este numai a Ta, Tu nu ai nici un asociat.”

Aceste cuvinte se rostesc pe tot parcursul pelerinajului.

În ceea ce privește ținuta pelerinilor, Ibn Omar a relatat:

„Un om l-a întrebat pe Profet: «Ce haine ar trebui să poarte un Muhrim?» Profetul a răspuns: «El nu trebuie să poarte tricou, turban, să nu aibă capul acoperit sau îmbrăcămintea parfumată cu șofran sau Wars (tipuri de parfum). Și dacă nu are papuci, poate folosi șosete de piele; dar șosetele trebuie să fie scurte, astfel încât gleznele să nu-i fie acoperite.»”

(relatat de Bukhari)

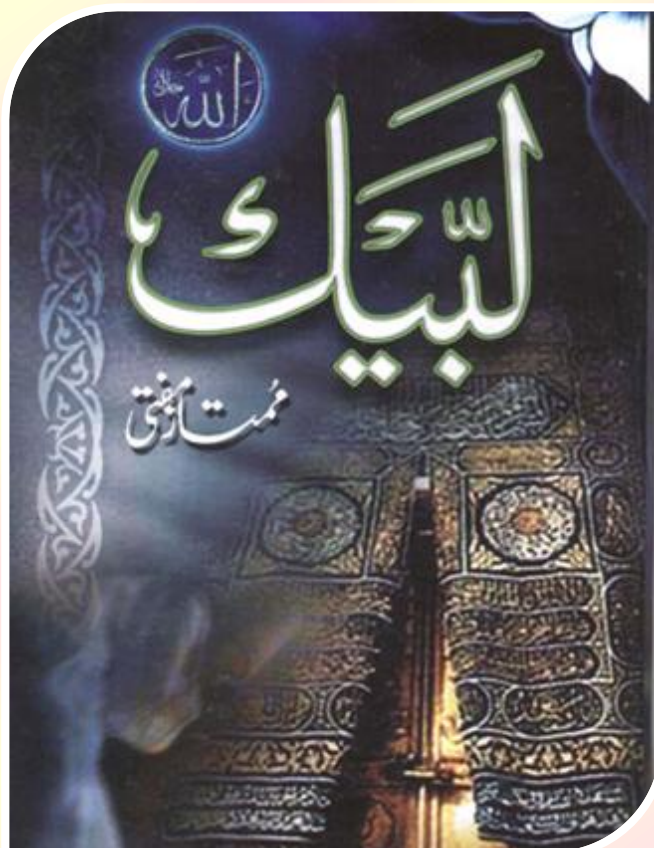
2. Tawaful

Este foarte important, înainte de a începe Tawaful, exprimarea

intenției de a-l efectua în stare de puritate, atât a corpului cât și a îmbrăcămintei.

Efectuarea celor șapte ture de tawaf va începe de la piatra neagră și se va termina tot la piatra neagră. Rotația în jurul Ka'abei se face în sensul invers al acelor de ceasornic.

Tawaful trebuie făcut fără întrerupere, exceptând situațiile grave care, într-adevăr, necesită întreruperea lui.

3. Drumul între Safa și Marwa (sa'y)

Allah Preaînaltul a spus:

„*As-Safa și Al-Marwa sunt dintre rânduielile lui Allah, iar cel care face pelerinajul la Casă sau Pelerinajul mic nu comite nici un păcat dacă le înconjoară. Iar acela care de bunăvoie face bine, [să știe că] Allah este Mulțumitor [și] Atoateștiutor [Şaker, 'Alim].*”

(Surat Al-Baqara, 2:158)

Legăturile acestui pilon al Hajj-ului:

- Intenționarea, înainte de a începe, și finalizarea parcursumului între Safa și Marwa;

- Efectuarea acestui parcursur după tawaf. Lungimea drumului între Safa și Marwa este de 420 de metri, acesta fiind considerat 1-dus, 2-întors, și așa mai departe. Acest drum se efectuează de șapte ori. Dacă se începe la Marwa, se va termina la Safa, și invers.

4. Oprirea pe Arafat

Ultimul pilon în efectuarea pelerinajului este de a merge și a staționa pe muntele Arafat, acest lucru efectuându-se în după-amiaza de 9 Dhul Al Hajj.

Aici, există anumite lucruri obligatorii, care trebuie efectuate în cursul acestei șederi atât de scurte:

- De a sta pe Arafat pentru un moment, începând cu după-amiaza de 9 Dhul Al Hajj, până la apusul soarelui;
- Plecând de pe Arafat, se va petrece noaptea de 10 la Muzdalifa;
- Se aruncă pietre - *jamrat* - în Aqaba (zi de sacrificiu);
- Se rade și se taie părul, după ce s-au aruncat pietrele;
- Se petrec cele 3 nopți - de 11, 12, 13 Dhul Al Hajj - în Mina;
- Se aruncă succesiv pietricelele, în după-amiezile de Tash-irq.

Etapele pelerinajului la Mecca

Prima zi, 8 Dhul Al Hajj:

Declararea intenției (Niya) de a face pelerinajul,

repetând de 3 ori Talbya;

- Ihram - a intra în starea de Ihram;
- Efectuarea tawafului (cele șapte ture în jurul Ka'abei),

încercând să se sărute piatra neagră (Mataf);

- Efectuarea drumului între Safa și Marwa, de șapte ori;

În comemorarea lui Hajjar, radhi Allahu anha, există, pe parcursul drumului între Safa și Marwa, o porțiune unde femeile merg mai încet, iar bărbații sunt obligați să alerge. Această porțiune reprezintă alergarea lui Hajjar, radhi Allahu anha, atunci când ea căuta apă pentru fiul ei, Ismail, aleihi sallam. Mersul la Mina (care se află la o depărtare de 4 kilometri de Mecca), pentru a efectua rugăciunea de după-amiază (Asr), rugăcinile de seară (Maghrib și Isha) și cea de dimineață (Fajr).

A doua zi, 9 Dhul Al Hajj

Când răsare soarele, se merge spre muntele Arafat (care este la 20 kilometri de Mina), pentru a efectua rugăciunea de amiază (Dhuhr) și cea de după-amiază (Asr), asigurându-se că sunt în interiorul zonei de Arafat și trebuind să rămână în această zonă până la apusul soarelui (Maghrib).

Pe muntele Arafat, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a ținut discursul de adio (de aceea se stă în picioare).

După apusul soarelui, se merge la Muzdalifa, rămânând acolo până noaptea târziu. Pelerinul adună acum cele 63 de pietricele.

A treia zi, 10 Dhul Al Hajj

După rugăciunea de Fajr, pelerinii revin la Mina, aceasta fiind prima zi de sărbătoare a Sacrificiului, Aid Al-Adha. Pelerinii parcurg cei 300 de metri, care îi separă de locul unde Ibrahim, aleihi sallam, l-a luat pe fiul său, Ismail, aleihi sallam, să-l sacrifice.

Pe parcursul acestui drum, pelerinii întâlnesc 3 piloni, ce simbolizează cele 3 locuri în care Iblis, audhu billah, a încercat să-i oprească.

Pelerinul va arunca în primul pilon 7 pietre, la fel făcând și în al doilea și al treilea pilon.

Între timp, trebuie sacrificat animalul (berbecul) care a fost sacrificat în locul lui Ismail, aleihi sallam.

Câteva reguli de sacrificare:

Animalul care urmează să fie sacrificat va fi îndreptat spre Qibla.

Sunna ne învață, conform unui hadith relatat de Anas, radhi Allahu anhu, că:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a sacrificat cu propriile sale mâini doi berbeci cu coarne, care au fost albi cu pete negre, recitând «Bismilleh, Allahu Akbar.»”

(relatat de Muslim)

Pentru persoanele care intenționează să sacrifice (să taie) în primele 10 zile de Dhul Al Hajj, este obligatoriu ca acestea să nu se tundă, să nu-și taie unghiile până

la sacrificarea animalului, deoarece acesta va fi sacrificat prost.

Umm Salma a relatat: „Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: «Atunci când cineva dintre voi intenționează să sacrifice un animal, când intră în luna Dhul Al Hajj să nu-și taie părul și unghiile.»”

(relatat de Muslim)

Animalul de sacrificiu, dacă este o cămilă sau o vacă, acesta este pentru 7 persoane. Dacă este oaie, berbec sau capră, este pentru o persoană.

Conform cuvintelor lui Allah *subhana wa ta'ala*:

„Și pentru fiecare comunitate am rânduit Noi o ofrandă, pentru ca ei să pomenească numele lui Allah asupra vitei cu care i-a înzestrat. Și Domnul vostru este un Domn Unic. Deci supuneți-vă Lui! Și binevestește acelora care se umilesc.”

(Surat Al-Hajj, 22:34)

Condiția ca animalul să fie bun de sacrificat este ca acesta să fie fără nici un defect, în conformitate cu spusele Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Sunt patru lucruri inacceptabile pentru sacrificiu: un animal cu un singur ochi, al cărui defect este evident, un animal bolnav, a cărui boală este evidentă, un animal olog, a cărui defect este evident și un animal slab.”

(Sahih Al-Jaami')

De asemenea, animalul trebuie să depășească o anumită vâr-

stă: 5 ani la cămile, 2 ani la vacă, 1 an la capră, și să aibă cel puțin 6 luni - pentru oaie și berbec.

Cel mai bun moment pentru a sacrifica animalul este imediat după rugăciunea de Aid, așa cum spune Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Oricine sacrifică înainte de rugăciunea de Aid, a sacrificat pentru el însuși; și oricine sacrifică după rugăciune, sacrificiul său este perfect, și a împlinit Sunna.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Este permisă sacrificarea animalului și în următoarele 3 zile de Aid. La sacrificare se spune: „Bismilleh, Allahu Akbar, Aceasta este partea lui...” (și pelerinul se numește pe sine, sau pe cei care oferă acest sacrificiu).

Abu Dawud a relatat:

„M-am rugat de Aid Al-Adha cu Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam* și, după rugăciune, a adus doi berbeci și i-a sacrificat. El a spus: «Bismilleh, Allahu Akbar! Acesta este partea mea, precum și a celor din comunitatea mea, care nu au oferit sacrificiu.»”

(relatat de Tirmidhi)

Este recomandat acelora care nu știu să sacrifice, să asiste la sacrificiul animalului.

Repartiția cărnii de sacrificiu

Este sunna ca persoanele care au sacrificat, să mânânce o parte din carnea sacrificată. Profetul

Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, mânca în ziua de Aid, mai întâi, o bucată din ficatul berbecului.

Cel mai indicat este să se păstreze o treime pentru cel care sacrifică, o treime să se împartă celor apropiați, și o treime să se împartă celor săraci, cu multă caritate.

„Pentru a vedea unele avantaje ale lor și pentru a pomeni numele lui Allah în zile hotărâte asupra vitelor cu care El i-a înzestrat. «Mâncați din ele și dați să mănânce și celui nefericit și sărac!»”

(Surat Al-Hajj, 22:28)

Pelerinii au posibilitatea să plătească o sumă de bani, pe care o vor depune în băncile autorităților locale, în locul animalului sacrificat. După aceasta, se vor repeta ritualurile de la punctele 2 și 3, numite Ihram de retur.

*Ziua a patra și a cincea - 11,
12 Dhul Al Hajj*

Pelerinul, în fiecare zi (*tash-riq*) din aceste două zile, aruncă pietre la pilonul mic de la Mina, apoi la cel mijlociu și la cel mare, care este la Aqaba. Fiecare aruncă șapte pietricele, spunând: „*Allahu Akbar!*”

Între un stâlp și altul se face dua (invocații), îndreptându-se spre Ka'aba.

Se efectuează Ihramul de audio (pelerinii se îmbracă), bărbații se vor tunde (raderea capului), femeile își vor scurta părul, urmând, apoi, o vizită la Medina, la mormântul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și al companionilor, *radhi Allahu anhum*.

Un astfel de pelerinaj, *insha-Allah*, merită să fie răsplătit cu Raiul, așa cum a spus Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Răsplata unui Hajj acceptat este Raiul.”

(relatat de Bukhari)

Allahu Alam

Binecuvântările Paradisului

(articol preluat din revista nr.7)

Paradisul (Jannah) este un loc binecuvântat, în care numai cei aleși de Allah subhana wa ta'ala vor ajunge, doar prin voia Lui.

Paradisul are o valoare imensă, iar o persoană nu îl poate câștiga numai datorită rugăciunilor și faptelor sale, ci numai prin mila și îndurarea lui Allah Preaînaltul.

Se spune că un om s-a rugat timp de 500 de ani, iar atunci când i-a venit timpul morții, s-a prezentat în fața lui Allah subhana wa ta'ala. A fost întrebat ce crede că i se cuvine: Paradisul sau Iadul? La care robul lui Allah subhana wa ta'ala a spus:

„Bineînțeles, Paradisul.” Atunci, Allah subhana wa ta'ala a dat porunca să fie aruncat în Iad; apoi a fost scos, și iarăși întrebat ce crede că i se cuvine?

La care omul a răspuns:

„Bineînțeles Paradisul, deoarece am stat 500 de ani și Te-am venerat.” Atunci, Allah Preaînaltul a dat din nou porunca să fie aruncat în Iad. A fost scos și a doua oară și iar întrebat ce crede că i se cuvine, Paradisul sau Iadul? Atunci robul lui Allah Preaînaltul a spus:

„InshaAllah, numai prin îndurarea și voia Ta, Para-

disul.” Atunci Allah subhana wa ta'ala a spus Îngerilor, aleihum sallam, ca robul Său să fie dus în Paradis.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„«Nimeni nu va intra în Paradis doar datorită faptelor sale.» Companionii au întrebat: «Nici măcar tu, Trimis al lui Allah?» El a spus: «Nici măcar eu, doar dacă Allah mă binecuvântează cu îndurarea Sa.»”

(relatat de Muslim)

Jannah este un loc pe care mintea umană nu îl poate nici descrie și nici cuprinde, dar Allah Preaînaltul, prin mila și bunătatea Sa, ne-a dat câteva indicii în Sfântul Coran, pe care noi, oamenii, să le putem înțelege.

„«O, robii Mei! Fiți fără teamă în Ziua aceasta și nu vă întristați, ~ Aceia care credeți în semnele Noastre și sunteți musulmani! ~ Intrați în Rai, voi și soatele voastre, și vă veți bucura voi!» ~ Se va trece printre ei cu tipsii de aur și cupe; în el se va afla tot ceea ce poftesc sufletele și place ochilor. «Și în veci veți rămâne voi în el, ~ Căci acela este Raiul ce vi s-a dat ca moștenire pentru ceea ce

„ați împlinit ~ Și în el veți avea multe roduri din care veți mânca»”

(Surat Az-Zukhruf, 43:68-73)

El, subhana wa ta'ala, ne-a descris Paradisul ca pe un loc total diferit de lumea noastră, cu o viață diferită de aceasta, cu multe binecuvântări și bucurii pentru cei ce vor ajunge în el.

„Și când te vei uita acolo, vei afla plăcere și mare împărăție.”

(Surat Al-'Insan, 76:20)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Allah subhana wa ta'ala a spus:

«Am pregătit supușilor Mei ceea ce ochiul nu a mai văzut, urechea nu a mai auzit și inima omului nu își poate imagina. Recitați, dacă vreți:

„Dar niciun suflet nu știe ce-i este ascuns ca bucurie, drept răsplată pentru ceea ce au săvârșit.”

(Surat As-Sajda, 32:17)»”

(relatat de Bukhari)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a comparat natura inferioară și efemeră a plăcerilor acestei vieți cu deliciul și frumusețile Paradisului:

„Pe Allah, această lume, în comparație cu Lumea de A-poi, este ca și cum ai băga un deget [și a arătat cu degetul arătător] în

mare, să vezi câtă apă poți lua.”

(relatat de Muslim)

Conform unui hadith relatat de Bukhari și Muslim de la Abu Huraira, radhi Allahu anhu, Profe-

tul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Spațiul unui arc al oricăruia dintre voi în Rai este mai bun decât orice lucru asupra căruia soarele răsare.”

În Paradis, toate lucrurile vor fi acordate la un nivel care depășește cu mult capacitatea noastră de imaginație și sfidează orice descriere.

Coranul, de asemenea, ne descrie Paradisul ca un loc unde toate favorurile divine au fost create de Allah subhana wa ta'ala în perfecțiune. Oamenilor li se va oferi tot ceea ce le dorește inima și sufletul; nu vor duce lipsă de nimic, nu va exista tristețe, durere sau regret.

Bucuriile și binecuvântările Paradisului nu pot fi comparate cu ceea ce cunoaștem noi în această lume, indiferent de nivelul de dezvoltare sau de bunăstare. Nimic

nu poate fi comparat cu ceea ce va fi în Paradis, oferit celor aleși.

Allah Preaînaltul a pregătit cu generozitate cadouri minunate, inimaginabile oamenilor care vor fi binecuvântați să intre în Paradis, unde există toate tipurile de frumuseți nemaivăzute, într-o stare de perfecțiune absolută.

Dintr-o relatare profetică aflăm:

„Este lumină strălucitoare, plante aromatice, palat splendid, râu curgător, fruct copt, o soție frumoasă și haine câte dorești, într-un lăcaș plin de bucurie, în case înalte, solide și frumoase.”

(Ibn Maajah, în As-Sunnah, Kitaab Az-Zuhd, Baab Sifat Al-Jannah)

Este adevărat că, în ziua de azi, mulți oameni se bucură de anumite plăceri și bogății, dar se confruntă cu multe griji și tristeți. Dacă am analiza viața pământească, ne-am da seama că greutățile întrec cu mult bucuriile, lacrimile sunt mai dese decât zâmbetele, iar de multe ori aceste zâmbete sunt dureroase. În Paradis, oamenii vor trăi în plăcere pură și în bucurie, fără lipsuri, suferințe, lacrimi și durere.

O sursă de durere și suferință în această viață este atât boala, cât și moartea oamenilor. În Paradis, ambele vor fi absente. Nimeni nu va simți durere, suferință sau tristețe. Aici nu există moarte; subhanAllah, toată lumea trăiește veșnic și va beneficia de numeroase bucurii.

Abu Said și Abu Huraira, radii Allahu anhum, au relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Un vestitor va chema: «Veți avea dreptul de a trăi pururea și nu veți mai muri nicicând; veți avea mulțumirea de a fi sănătoși și niciodată nu veți fi bolnavi; veți avea fericirea tinereții veșnice și niciodată nu veți îmbătrâni; veți avea mulțumirea că veți fi în ranguri înalte și nicicând nu veți coborî.»”

(relatat de Muslim)

În această viață, oamenii se gândesc numai la succes și la bani, își doresc case mari, bijuterii fine, mașini scumpe. Stabilitatea financiară este văzută ca o cheie pentru o viață fericită.

Pentru majoritatea oamenilor, succesul este legat de bani, chiar dacă acest lucru e departe de adevăr. Banii sunt un lucru pe care omul, prin natura lui, și-i dorește mai presus de orice. Dar când această dorință devine lăcomie, ea se transformă într-un sentiment de nemulțumire, nefericire. De multe ori vedem sau auzim despre oameni care, deși sunt bogați, duc o viață atât de respingătoare, încât ajung să se sinucidă.

Din cauză că plăcerile acestei lumi sunt atât de nesemnificative, Allah Preaînaltul spune în Sfântul Coran, pentru cei care preferă plăcerile acestei lumi, în locul bucuriilor Vieții de Apoi:

„O, voi cei care credeți! Ce-i cu voi? Când vi s-a zis: «Purcedeți pe calea lui Allah!», voi v-ați lăsat grei pe pământ. Oare v-a plăcut vouă viața lumească mai mult decât Viața de Apoi? Plăcerea acestei vieți nu va fi decât puțină în Lumea de Apoi!”

(Surat At-Tawba, 9:38)

Allah subhana wa ta'ala a promis celor care ajung în Paradis că vor avea tot ce și-au imaginat, în termeni de proprietate personală și bogăție și mai mult decât aceasta, iar această promisiune este valabilă atât pentru cei ce au fost foarte săraci și au suferit de foame și sete, cât și pentru cei ce au trăit în confort și au știut care este menirea lor pe acest pământ.

Bunurile puse la dispoziția oamenilor de Allah subhana wa ta'ala în Paradis - cum ar fi hainele, bijuteriile, alimentele și palatele - depășesc orice imaginație și, de fapt, nu există termen de comparație între ele și ceea ce se găsește aici, pe pământ. Cel mai sărac om din Paradis va avea un spațiu mai bun și mai mare decât toată lumea noastră, cu tot ceea ce conține ea.

Oamenii din Paradis vor purta cele mai luxoase haine și se vor

împodobi cu bijuterii de aur, argint și perle. Vor purta, printre altele, veșminte de brocart verde și de mătase (ceea ce le-a fost interzis bărbaților în această lume), brățări de aur, argint și perle.

Allah Preaînaltul ne spune în Sfântul Coran:

„Și când te vei uita acolo, vei afla plăcere și mare împărăție. ~ Vor purta veșminte din mătase verde și brocart și vor fi împodobiți cu brățări de argint. Și Domnul lor le va da să bea dintr-o băutură curată. ~ Aceasta va fi pentru voi răsplata și râvna voastră va primi Mulțumire”

(Surat Al-'Insan, 76:20-22)

„Și îi va răsplăti pe ei pentru că au răbdat, cu o Grădină și cu [veșminte] de mătase“

(Surat Al-'Insan, 76:12)

„...vor fi împodobiți cu brățări de aur și mărgăritare, iar veșmintele lor vor fi în ele de mătase”

(Surat Al-Hajj, 22:23)

„Vor purta veșminte din mătase verde și brocart și vor fi împodobiți cu

brățări de argint...”

(Surat Al-'Insan, 76:21)

Hainele lor vor fi infinit mai bune și mai frumoase decât ceea ce a creat vreodată omul.

Al-Baraa ibn Aazib, radhi Allahu anhu, a spus:

„Un veșmânt de mătase a fost adus Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam și noi am început să îi admirăm frumusețea și finețea.

Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «Batis-ta lui Sa'd ibn Mu'adh din Rai va fi mai bună decât asta.»”

(relatat de Bukhari)

Plăcerile acestei lumi sunt trecătoare, efemere, în timp ce deliciile Vieții de Apoi vor fi permanente și eterne, acolo unde oboseală nu există. În această lume, oamenii tânjesc mereu după anumite lucruri, iar când ajung să le aibă, vor tânji după altele, care li se par mult mai bune. Viața pe pământ este scurtă și obositoare, iar cei ce ating vârste înaintate sunt extenuați.

„...Spune: «Plăcerea acestei lumi este mică, iar Lumea de Apoi este mai bună pentru cei care se tem [de Allah] și [acolo] nu veți fi nedrețățiți nici cât un firicel!»”

(Surat An-Nisa', 4:77)

Paradisul este lăcașul recompensei și al bucuriei, nu al încercărilor; aici oamenii vor trăi veșnic, fără să îmbătrânească.

„Ceea ce aveți voi se termină, pe când ceea ce se află la Allah va rămâne mereu. Iar Noi îi vom răsplăti pe cei care sunt statornici

după [faptele] cele mai bune pe care le-au săvârșit.”

(Surat An-Nahl, 16:96)

„Acesta va fi darul Nostru [pentru voi] și el va

fi fără de sfârșit.”

(Surat Sad, 38:54)

Companionii, radhi Allahu anhum, l-au întrebat pe Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, despre clădirile din Paradis. El a răspuns cu o frumoasă descriere:

„Cărmizi din aur și argint, mortar din mosc aromat, pietre din perle și safire, pământ din șofran. Cel care intră este plin de bucurie și niciodată nu se va simți rău; va trăi acolo veșnic și nu va muri; hainele sale nu se vor învechi și tinerețea sa nu va trece.”

(relatat de Ahmad și Tirmidhi)

Puritatea cristalului și albul argintului se vor combina.

Abu Musa Al-Aș'ari, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Credinciosul va avea în Paradis un cort dintr-o singură perlă scobită și două grădini de argint, vasele lor și tot ce se află în ele.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Allah Preaînaltul se va adresa locuitorilor Paradisului astfel:

„«Mâncați și beți cu plăcere pentru ceea ce ați făcut mai înainte, în zilele trecute!»”

(Surat Al-Haqqa, 69:24)

„Și vor găsi fructe dintre cele pe care și le aleg. Și carne de pasăre pe care o poftesc”

(Surat Al-Waqi'a, 56:20-21)

Una dintre băuturile pe care Allah subhana wa ta'ala le va oferi oamenilor din Rai va fi vinul.

„Li se va da să bea dintr-un nectar pecetluit, ~ A cărui pecete este moscul. Și întru aceasta [se cuvine] să se întreacă cei care se întrec”

(Surat Mutaffifun, 83:25-26)

Vinul Paradisului este pur și nu are nici un defect. Allah subhana wa ta'ala descrie frumusețea culorii sale și spune că cei care îl vor bea se vor bucura de acesta, fără ca el să le afecteze mințile:

„Și acolo își vor întinde ei o cupă unul altuia, în care nu este greșeală și nici păcat”

(Surat At-Tur, 52:23)

„Și se va trece printre ei cu o cupă umplută dintr-un izvor, ~ Albă, plăcută pentru cei ce beau, ~ În ea nu va fi ameteală și nici nu se vor îmbăta din pricina ei”

(Surat As-Saffat, 37:45-47)

Apa din Paradis nu va fi tulbure niciodată și laptele nu își va schimba gustul.

„....În el sunt râuri cu apă care nu este strică și râuri cu lapte al cărui gust nu se strică și râuri de vin spre plăcerea celor ce beau și râuri de miere limpede. Și vor avea în el din toate rodurile, precum și iertare de la Domnul lor...”

(Surat Muhammed, 47:15)

Tirmidhi a relatat de la Haakim ibn Mutawizah (bunicul lui Bahz ibn Haakim) că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„În Paradis este o mare de miere, o mare de vin, o mare de lapte și o mare de apă, și râurile curg din aceste mări.”

Paradisul nu este atins de nici o impuritate. În această lume se mânâncă, se bea și, inevitabil, există necesități fiziologice și mirosuri care le însoțesc. Pentru femei, nașterea cauzează suferință și durere. În Paradis, toate acestea nu există; acolo oamenii nu au nevoi fiziologice, nu suferă de congestie nazală, nu scuipă.

Femeile din Paradis sunt pure și nu vor avea menstruație, ni-faas (sângerare postnatală) și nici alte impurități de care femeile suferă în această lume:

„....Și ei vor avea în ele soții curate și în ele vecinic vor fi sălășluitoari”

(Surat Al-Baqara, 2:25)

Jabir, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Locuitorii Paradisului vor bea și vor mânca acolo, dar nu se vor ușura, nu-și vor sufla nasul și nici nu vor urina. Hrana lor se va digera și ei vor râgâi, iar mirosul acestuia va fi ca moscul. Ei vor învăța să-L slăvească pe Allah și Îi vor mărturisi Măreția, la fel de ușor cum respiră.”

(relatat de Muslim)

A fost adresată Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, întrebarea:

„Unde se vor duce toate resturile din hrană și băutură?” de către companionii, radhi Allahu anhu, și el a răspuns că o parte dintre acestea se vor transforma într-o transpirație precum moscul, ce va ieși din trupurile lor; altele vor fi transformate în eructație, dar acestea vor răspândi un miros plăcut.

Jabir ibn Abdullah, radhi Allahu anhu, a spus:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând: «Oamenii din Rai vor mânca și vor bea acolo, dar nu vor scuipa, excreta sau sufla nasul.» Ei au întrebat: «Ce se va

întâmpla cu resturile de la mâncarea lor?» El a spus: «[Vor ieși] ca eructații, care sunt precum moscul.»“

(relatat de Muslim)

Oamenii Paradisului nu au cusururile oamenilor din această lume. Un hadith relatat de Bukhari

și Muslim de la Abu Huraira, radhi Allahu anhu, subliniază clar această idee:

„Profetul a spus: «Primul grup care va intra în Paradis va fi frumos precum luna plină și ei nu vor scuipa și nu își vor sufla nasurile.»”

În Paradis nu se vor auzi cuvinte urâte, jignitoare, nu vor fi dispute sau certuri între persoane și nici comentarii ofensive. Se vor auzi doar vorbe bune și cuvântul „Pace”.

„Și nu vor auzi în ele nici vorbe deșarte, nici învinuiri de păcat, ~ Ci numai cuvântul «Pace! Pace!»”

(Surat Al-Waqi'a, 56:25-26)

Nu vor exista discuții dure-roase, supărătoare sau provocatoare, căci omul a fost curățat de toate aceste fapte și vorbe inutile înainte de a intra în Paradis:

„Nu vor auzi în ele vorbe deșarte și nici minciuni”

(Surat An-Naba', 78:35)

„Ei nu vor auzi în ele [niciun fel de] vorbe deșarte, ci numai «Pace!». Și ei vor avea în ele hrana lor, dimineața și seara.”

(Surat Maryam, 19:62)

„În care nu vor auzi vorbe deșarte”

(Surat Ghașiya, 88:11)

Nu va exista dușmănie între oameni și nici resentimente.

„Și Noi vom îndepărta din piepturile lor toată pizma și pe sub ei vor curge pâraie și vor zice ei: «Laudă lui Allah care ne-a călăuzit spre acestea! Și noi nu am fi fost îndreptați pe calea cea bună, dacă Allah nu ne-ar fi călăuzit. Trimișii Domnului nostru au venit cu Adevărul!» Și către ei se va striga: «Acesta este Raiul [pentru voi]! Ați fost făcuți sălășluitoari ai lui pentru ceea ce ați făcut.»”

(Surat 'A'Raf, 7:43)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Nu va exista ură sau resentimente între ei, inimile lor vor fi ca o inimă, pentru a-L preamări pe Allah, dimineața și seara.”

(relatat de Bukhari)

În Viața de Apoi, în Paradis, inima oamenilor va fi pură, cuvintele vor fi blânde și faptele lor vor fi numai fapte bune. Toți vor trăi într-o pace eternă și vor fi cei mai buni tovarăși, unul celuilalt.

„Cei care se supun lui Allah și Trimisului, aceia vor fi împreună cu cei pe care i-a binecuvântat Allah cu harul Său, ca și profeții, adevărații evlavioși, martirii și cei

pioși. Și ce buni tovarăși vor fi aceștia!”

(Surat An-Nisa', 4:69)

Dar dintre toate binecuvântările, bucuriile și plăcerile pe care Allah *subhana wa ta'ala* le-a pregătit celor care vor intra în Jannah, cel mai perfect cadou va fi acela că cei evlavioși o să poată privi fața sfântă a lui Allah Preaînaltul, în grădinile Edenului (Paradisului).

Ibn Al-Athir a spus:

„Vederea lui Allah este cea mai mare plăcere în Lumea de Apoi și cel mai prețios dar de la Allah. Allah să ne ajute să atingem acest ideal!”

„În Ziua aceea, vor fi unele chipuri luminoase, ~ Care vor privi spre Domnul lor”

(Surat Al-Qiyama, 75:22-23)

Abu Sa'id Al-Khudri, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Allah le va spune oamenilor din Paradis: «Oameni ai Paradisului!» Ei vor spune: «Suntem în adorarea Ta și toată bunătatea este în mâinile Tale!» El va spune: «Sunteți mulțumiți?» Ei vor spune: «De ce să nu fim mulțumiți, Doamne, când ne-ai dat ceea ce nu ai dat niciunei alte creații ale Tale?» El va spune: «Să nu vă dau mai mult de atât?» Ei vor spune: «O, Doamne, ce ne-ai putea da mai mult de atât?» El va spune: «Vă dau mulțumirea Mea și voi nu veți mai fi nemulțumiți apoi.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Niște oameni au întrebat: «Trimis al lui Allah, Îl vom vedea pe Domnul nostru, în Ziua Judecării?» Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «Vă îndoți că se vede luna, atunci când ea este plină?» Ei au spus: «Nu, Trimis al lui Allah.» El a spus: «Vă îndoți că soarele poate fi văzut, dacă nu sunt nori să îl acopere?» Ei au spus: «Nu.» El a spus: «Atunci, Îl veți vedea la fel de clar.»”

Un hadith similar: Jarir ibn Abdullah Al-Bajli, radhi Allahu anhu, a spus:

„Stăteam cu Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam și el se uita la luna care avea paisprezece nopți și a spus: «Îl veți vedea pe

Domnul vostru cu proprii voștri ochi, așa cum vedeți această lună; nu vă îndoți că Îl veți vedea!»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Pentru a spera, inshaAllah, la Paradis și la toate binecuvântările lui, trebuie să avem intenția pură de a săvârși numai fapte bune, plăcute Creatorului nostru.

Să evităm, inshaAllah, tot ce este haram, să facem doar ceea ce Allah subhana wa ta'ala ne-a poruncit nouă, robilor Lui, și să ne căim în permanență pentru păcatele noastre.

„Și fiți cu frică de o Zi în care nu va putea face un suflet pentru alt suflet nimic și nu se va primi pentru el mijlocire, nici nu se va lua de la el schimb și nici că vor putea fi ele ajutate!”

(Surat Al-Baqara, 2:48)

Allahu Alam

Stratagemele periculoase ale lui Iblis, audhu billeh (articol preluat din revista nr.8)

~ Șiretenia combinată cu escrocheria, înșelăciunea și viclenia, fac parte din caracterul alunecos al lui Iblis, audhu billeh. ~

Într-adevăr, nu este posibil pentru noi, oamenii, să discernem, nici să supraveghem și nici să limităm diferitele tipuri de rău pe care Iblis, audhu billeh, poate să le pună în aplicare.

Într-adevăr, Iblis, audhu billeh, este cauza tuturor relelor din lume dar, după o cercetare minuțioasă, putem vedea că stratagema sa bolnavă este concentrată în șase categorii. El continuă să conducă omul, până când acesta alunecă și, în final, cade în capcană.

Prima capcană este Kufr

-infidelitatea de a-I face asociați lui Allah Preaînaltul și a fi dușmanul Mesagerului Său, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

În cazul în care Diavolul, audhu billeh, reușește să îl prindă pe om în această primă capcană, face din el un soldat în armata sa și asistent responsabil pentru semenii lui, devenind astfel o reclamă pentru Iblis, audhu billeh. Însă, dacă acea persoană este destinată să aleagă Islamul (chiar înainte de a fi creat), se va evita capcana. Dar Iblis, audhu billeh,

dacă nu a reușit, persistă și nu disperă, face totul ca să-l conducă pe om la cea de-a doua capcană, și mai mârșavă.

Capcana a doua se numește Inovare (Al-bid'a)

-cea preferabilă Diavolului, audhu billeh, pentru că perversitatea și celelalte acte de neascultare, de nesupunere, riscă să modifice linia cea dreaptă a religiei.

Bid'a este un păcat mare, cu dublu efect. Inovatorul este responsabil pentru inovație și, în același timp, și de marele păcat de a schimba drumul drept al religiei. Căința unui inovator poate fi acceptată, *inshaAllah*, atunci când acesta va renunța la inovare. Iblis, audhu billeh, combină cu succes și aruncă această persoană în dăunătoarea capcană a inovării (*bid'a*), făcând-o să fie propagată și, deci, aducând rivali pe linie cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Dar dacă acest om este legat de Sunna și urăște Bid'a, Iblis, audhu billeh, în acest moment, face tot posibilul să îl prindă în **a treia capcană, împingându-l, astfel, să facă păcate mari;**

-în acest stadiu, Iblis, audhu billeh, încearcă să ducă musulmanul spre comiterea păcatelor ma-

jore, mai ales dacă este o persoană cunoscătoare a științelor (un învățat urmat de oameni).

Iblis, audhu billah, încearcă să-i întindă capcane, pentru a-l utiliza ca o cauză, prin el îndepărându-i pe fideli de la practicarea religiei; și bineînțeles că oamenii sunt ușor de deviat, luându-l pe învățat ca model. În această misiune Sheitanul, audhu billah, găsește ușor un naiv, făcându-l să creadă că el propagă devierea, fără ca acesta să-și dea seama că, de fapt, el este naiv și lucrează pentru Iblis, audhu billah.

„Aceia care vor ca printre dreptcredincioși să se răspândească ticăloșia vor avea parte de osândă dureroasă atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi. Allah știe, în vreme ce voi nu știți.”

(Surat An-Nur, 24:19)

Osânda dureroasă, menționată în verset, ajunge la cei care doresc să propage greșelile fraților lor (în mod normal, un musulman nu răspândește defectele și greșelile fraților săi); păcatele comise de către acele persoane în cauză, fac parte din păcatele care sunt între Allah subhana wa ta'ala și robii Săi, ele putând fi iertate în cazul în care păcătoșii se căiesc, regretând greșelile lor și cerând iertare.

În timp ce naivul vorbitor face o nedreptate, în cazul acestor persoane, astfel de păcate fac parte din păcatele oamenilor, neprofitând de iertare prin înțelegere, între asupritor și asuprit. Prin acest mijloc, Iblis, audhu billah, atinge, prin persoana vorbitoare, pe cel învinuit, făcându-l să dezvăluie toate acestea, atentând la demnitatea sa și șocând pe fratele lui sau pe cei care aud.

Allah subhana wa ta'ala știe totul, chiar și ceea ce nu spunem când suntem singuri.

Dacă Iblis, audhu billah, nu poate ajunge nici prin acest mod să înșele omul, va face totul pentru a trece la a patra capcană: așa zisele „**Păcate mici**”, care pot provoca pierderea unei persoane, în cazul în care aceste păcate se acumulează.

Abdullah ibn Mas'ud, radhi Allahu anhu, a spus:

„Nu există o faptă rea mică, înfăptuită cu insistență și nu există un păcat fără să ceri iertare; cu cât păcatul este mai mare pentru Allah, este nimic ca să fii iertat.”

(relatat de Bukhari)

El spune aceasta chiar într-un hadith, dând ca exemplu un grup de oameni care au adus fiecare câte o bucată de lemn și au reușit să-și prepare hrana.

Astfel Iblis, audhu billeh, duce pe om la acumularea a cât mai multe păcate mici. Omul, crezând că lucrurile mici nu sunt atât de grave, comparându-se cu o persoană care comite un păcat major, se crede într-un stadiu mult mai bun, de „mic păcătos”.

În cazul în care Iblis, audhu billeh, în acest stadiu nu a ajuns la ceea ce a voit, va încerca totul pentru a-l atrage pe om în a cincea capcană, care este **„Al-mou-bah”, permisul.**

Acestea sunt acte care nu aduc nici recompense, nici păcate. Aici, Diavolul, audhu billeh, încearcă să devieze slujitorul de la unele acte benefice pentru el în Ziua Învierii, folosindu-se de diferite mijloace pentru a-și atinge scopul și a nu îl lăsa pe credincios să facă actele pentru care a fost creat.

În cazul în care această persoană reușește să își gestioneze timpul, astfel încât să nu își piardă minutele vieții sale în van, va lucra continuu în mod benefic pentru el și mai ales pentru Viața de Apoi.

Sheitan, audhu billeh, folosește, de această dată, capcana a șasea, **atrăgându-l pe servitor în lucruri mult mai puțin avantajoase decât altele** (care aduc recompense mai puține decât altele).

Sheitan, audhu billeh, nu disperă, îl va abate pe acest slujitor, chiar și după ce nu a reușit

în primele capcane. De fapt, el se va folosi de stratagemele sale, astfel încât acesta să fie ghidat la acte care, chiar dacă nu sunt foarte bine răsplătite, sunt, totuși, acte recompensate. El înfrumusețează aceste acte în conformitate cu marile valori, în moduri în care ele trebuie să treacă. Credincioșii nu reușesc să conștientizeze că acest abuz este al Diavolului, audhu billeh. Omul vede și crede că acțiunile sale sunt bune, și nici chiar Diavolul, audhu billeh, nu reușește să-i facă vreun rău. El este convins că acțiunea sa a fost ghidată de Bunul Allah Preaînaltul.

În acest caz, servitorul este scuzat, deoarece cunoștințele sale sunt limitate și nu se poate distinge strategia Diavolului, audhu billeh, care inspiră șaptezeci de lucrări bune pentru o singură lucrare rea, dar care le șterge pe celelalte șaptezeci bune.

Omul nu poate atinge nivelul de previziuni decât dacă lumina inimii sale este ghidată de Allah Preaînaltul. El nu poate fi ghidat decât urmând Tradițiile și Sunnah Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, atașamentul său față de acestea lăsându-l să se identifice.

Allah subhana wa ta'ala dăruiește har numai celor aleși dintre slujitorii Săi.

Allahu Alam

Parabolă

(articol preluat din revista nr.2)

Abu Yazid Al Basry trăia în Basra. Într-o noapte, în timp ce dormea, a avut un vis în care i se spunea:

„Trezește-te și curățește-te, iar apoi mergi la mănăstirea creștinilor și vei vedea ceva în această seară, de care te vei minuna!”

S-a curățit, după care a mers la mănăstire, așezându-se exact în mijlocul acestora! Iar în timp ce s-a ridicat în picioare pentru a lua cuvântul în fața lor, preotul a spus:

„Nu voi vorbi, deoarece printre voi se află un adept al lui Mohammed!” A mai adăugat:

„Pe companionii lui Mohammed, îi recunoști după aspectul chipurilor lor, pentru că au urmele numeroaselor prosternări.”

Apoi l-a chemat pe Abu Yazid și i-a ordonat să iasă din mănăstire. Abu Yazid a spus:

„Nu ies de aici până când nu va judeca Allah Preaînaltul între

mine și între voi, iar El este Cel mai bun Judecător!”

I-a spus atunci preotul:

„Te voi întreba câteva lucruri. De vei răspunde, vei putea rămâne printre noi; iar de nu, vei ieși purtându-ți capul.”

Abu Yazid i-a răspuns atunci preotului:

„Întreabă-mă ce vrei!”

Și l-a întrebat preotul:

„Spune-mi despre primul, care nu are un al doilea, și despre doi, care nu are un al treilea, și despre trei, care

nu are un al patrulea, și despre patru care nu are un al cincilea, și despre cinci, care nu are un al șaselea, și despre șase, care nu are un al șaptelea, și despre șapte, care nu are un al optulea, și despre opt, care nu are un al nouălea, și despre nouă, care nu are un al zecelea, și despre zece, care acceptă în plus pe lângă ei, și spune-mi despre 11 frați, și despre minunea care a cuprins 12 și despre 11 aștri, care s-au prosternat cu Soarele și Luna și au devenit 13, și spune-mi

despre 14, cărora le-a vorbit Allah Preaînaltul, și ce este acela care respiră fără suflet, și despre lucrurile care au fost create, însă nu în pântec și ele merg pe pământ, și cel care era în mormânt și acesta mergea, și cel care nu are un al zecelea, și ce a creat Allah și l-a preamărit, și lucrul care l-a creat Allah Preaînaltul și l-a negat, și mai spune-mi despre copacul compus din 12 crengi, ce au 30 de frunze, sub fiecare frunză aflându-se 5 fructe, 3 în umbră și 2 în Soare, și cine sunt aceia care au mințit și au intrat în Rai, și cine sunt aceia care au crezut și au intrat în Iad?”

Apoi i-a răspuns Abu Yazid:

„Cât despre primul, care nu are un al doilea, este Allah cel Unic! Cât despre cele două, care nu au un al treilea, ele sunt noaptea și ziua! Cât despre trei, care nu au un al patrulea, ele sunt scuzele lui Moise cu grădina și acelea sunt: 1-scurfundarea corabiei, 2-uciderea copilului, 3-ridicarea zidului. Iar despre cele patru, care nu au un al cincilea, acestea sunt: 1-Psalmii lui David, 2-Tora, 3-Evanghelia, 4-Coranul. Cele cinci, care nu au un al șaselea, acestea sunt cele 5 rugăciuni zilnice. Despre cele șase, care nu au un al șaptelea, ele sunt:

„Am creat Noi cerurile și pământul și ceea ce se află între ele în șase zile și nu Ne-a cuprins pe Noi nici cea mai mică osteneală!”

(Surat Qaf, 50:38)

Cât despre cele șapte, care nu au un al optulea, ele sunt cerurile,

cele șapte! Iar despre cele opt, care nu au un al nouălea:

„Iar îngerii vor fi la marginile sale și opt [dintre ei] vor purta Tronul Domnului tău deasupra lor, în Ziua aceea.”

(Surat Al-Haqqa, 69:17)

Iar despre cele nouă, care nu au un al zecelea, acestea sunt miracolele Profetului nostru Moise, aleihi sallam, în fața Faraonului: 1-anii de secetă, 2-lipsa roadelor, 3-salcia, 4-patrula de noapte, 5-păduchii, 6-broaștele, 7-sângele, 8-mâna sa, 9-toiagul. Cât despre al zecelea, care acceptă și mai mult, acela este cel care vine cu o faptă bună și primește înzecit precum aceasta. În ceea ce-i privește pe cei 11 frați, ei sunt frații lui Yusuf, aleihi sallam. Iar despre minunea care cuprinde 12, aceea este minunea Profetului Moise, aleihi sallam:

„Și Noi i-am împărțit în douăsprezece seminții, comunități și i-am revelat lui Moise, atunci când neamul său i-a cerut de băut [apă]: «Lovește cu toiagul tău în stâncă.» Și iată că au tâșnit din ea douăsprezece izvoare, încât fiecare seminție știa ochiul său de băut...”

(Surat Al-'A'raf, 7:160)

Cât despre cei 13 aștri, despre care ne-a informat Profetul Moise, aleihi sallam, ei sunt:

„Când Yusuf i-a zis tatălui său: «O, tată! Eu am văzut [în vis] unsprezece planete, și Soarele, și Luna! Eu le-am văzut prosternându-mi-se!»”

(Surat Yusuf, 12:4)

În ceea ce privește cele 14 lucruri cărora le-a vorbit Allah Preaînaltul:

„Apoi s-a întors către cer – care era un fum - și i-a zis lui și pământului: «Veniți amândouă, de voie sau fără de voie!» Și au răspuns ele: «Venim, supunându-ne de bunăvoie!»”

(Surat Fussilat, 41:11)

În privința lucrului care respiră fără de suflet, acesta este dimineța! Iar despre lucrurile care nu au fost create în pânțece și merg pe pământ, ele sunt: Adam și Eva, aleihum sallam, toiagul lui Moise, aleihi sallam, berbecul lui Ismail, cămila lui Salih. Iar cel care a mers în mormânt, acela este Yunus, aleihi sallam. Și despre cel care nu are un al zecelea, el este Adam, aleihi sallam. Iar despre lucrul care l-a creat Allah Preaînaltul și l-a preamărit, aceea este siretenia femeilor. Însă lucrul pe care l-a creat și l-a renegat, acela este vocea măgarului. În ceea ce privește copacul alcătuit din 12 crengi, acela este anul care are 12 luni, fiecare lună are 30 de zile, în fiecare zi sunt 5 rugăciuni (fajr, maghrib și isha - pe întuneric, dhuhur și asr - când este soare). Cei care au mințit și au intrat în Rai sunt frații lui Yusuf, aleihi sallam. Iar cei ce au crezut și au intrat în foc sunt evreii și creștinii.”

Și i-a zis acum Abu Yazid preotului:

„Vreau să te întreb ceva! Care este cheia Raiului?”

Și a tăcut preotul și nu a dat nici un răspuns, minunându-se cei prezenți dintre creștini și spunându-i:

„Tu îl întrebi toate aceste întrebări și el îți răspunde, iar când el te întreabă o singură întrebare, tu nu ai un răspuns?!”

Preotul a spus:

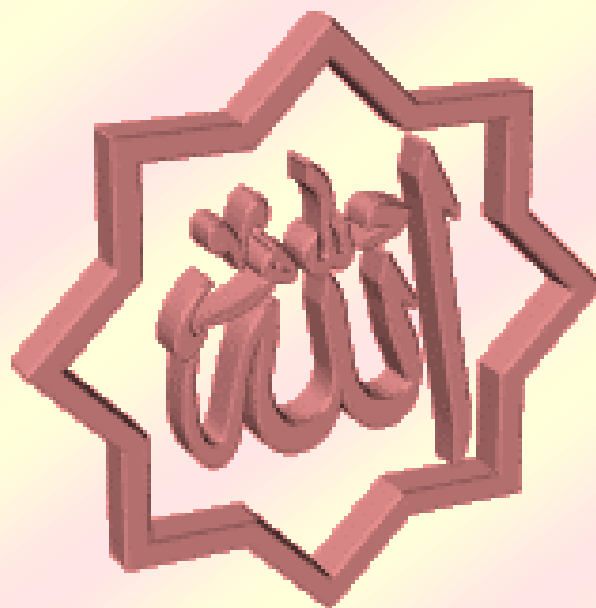
„Eu știu răspunsul, însă îmi este frică de voi!”

Creștinii l-au îndemnat să răspundă fără frică. Și a răspuns preotul astfel:

„Cheia Raiului este: «Nu există alt dumnezeu decât Allah, iar Mohammed este Trimisul Lui!»”

Și cei prezenți au spus: „Mărturisim că nu există alt dumnezeu decât Allah, iar Mohammed este Trimisul Lui!”

Allahu Alam

Credința - „Mode d'emploi” Întreținerea Credinței (articol preluat din revista nr.8)

Credința trebuie sădită, credința trebuie udată, credința trebuie hrănită; cu alte cuvinte, credința trebuie întreținută.

Credința este lucrul cel mai de preț pe care un om îl poate avea. Un om fără credință este o persoană pierdută, atât în viața aceasta, cât și în Viața de Apoi. Credința trebuie sădită în locașul cel mai profund al inimii, până ce rădăcinile profunde vor invada fiecare vinișoară a corpului. Ajunsă în acest stadiu, nimic nu o mai poate dezrădăcina și acest lucru este foarte simplu de înțeles, deoarece credinciosul știe că orice lucru care se întâmplă este numai cu voia lui Allah Preaînaltul.

Credinciosul nu va căuta decât mulțumirea lui Allah subhana wa ta'ala. De câte ori se va abate asupra sa o nenorocire, o greutate, credința lui îl va ajuta să treacă mult mai ușor peste toate aceste etape dificile ale vieții.

Și de s-ar aduna toată lumea să ajute un om cu ceva, nu îi va fi de ajutor, decât dacă acel ceva va fi scris să fie, de la Allah Preaînaltul; și dacă s-ar strânge toată lumea să pricinuiască un rău, nu îi va putea pricinui nici un rău, dacă

nu este permis de Allah Preaînaltul.

Un adevărat credincios rabdă și așteaptă răsplata promisă de Allah subhana wa ta'ala, răsplată binemeritată prin voia lui Allah Preaînaltul, în Viața de Apoi.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus în legătură cu aceasta:

„Omul este încercat pe măsura credinței sale. Dacă credința este puternică, atunci și lucrurile cu care este încercat vor fi pe măsură. Iar de credința lui este slabă, atunci acestea vor fi pe măsura credinței sale.”

Despre astfel de încercări găsim și în Sfântul Coran, vorbele lui Allah Preaînaltul:

„Oare socotesc oamenii că vor fi lăsați [în pace], dacă vor spune: «Noi credem!», și că ei nu vor fi încercați?”

(Surat Al- 'Ankabut, 29:2)

Allah subhana wa ta'ala încearcă sinceritatea credinței robului Său, iar dacă această credință este adevărată, credinciosul va reuși să treacă peste încercările la care a fost supus, fără ca el să-și abandoneze credința; iar dacă omul are credință falsă, atunci el

va renunța de la prima greutate, la credința sa.

Împăratul Heraclius l-a întrebat pe Abu Sufiyan, radhi Allahu anhu, despre credincioșii lui Allah Preaînaltul:

„Oare dacă cineva a intrat în religia lui Allah Preaînaltul, renunță la ea la primul necaz?”

Abu Sufiyan, radhi Allahu anhu, a răspuns:

„Nu.” Atunci, împăratul Heraclius a spus:

„Aceasta este credința; când ea se statornicește în inima unui om!”

La statornicia înrădăcinării credinței stă citirea Coranului, ea apărând-o și făcând-o să crească și să se dezvolte, atingând, prin aceasta, iubirea pentru Allah subhana wa ta'ala. Tot ea statornicește și dă puterea și frumusețea Islamului. Un astfel de credincios îl poate înfrunta pe Iblis, audhu billah.

În trecut, femeia musulmană citea Coranul și, în inima ei, teama de Allah subhana wa ta'ala era atât de mare încât, atunci când soțul ei pleca la muncă, ea îi spunea:

„Fii cu frică de Allah Preaînaltul, pentru că noi putem răbda de foame în această viață, dar

nu vom putea răbda focul, pe lumea cealaltă.”

Și când soțul ei se întorcea de la muncă, tot ea îl întreba:

„Cât ai memorat din Coran?”

„Ce ai învățat despre viața Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam?”

„Ai făcut rugăciunile la timpul lor?”

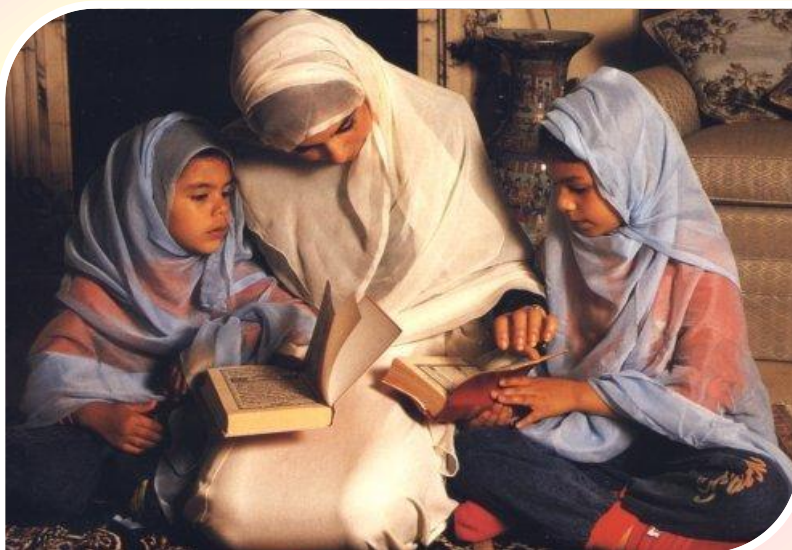
Aceste femei au existat, și nu sunt povești; în zilele noastre, este ceva de domeniul științifico-fantasticului. Allah Preaînaltul iahdina (să ne îndrepte și să ne țină pe calea cea bună) să aibă milă de sufletele noastre sărace, în întreținerea și iubirea acestei minunate religii pe care Allah subhana wa ta'ala ne-a dăruit-o, favorizându-ne prin aceasta.

„Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare.”

(Surat Ta-Ha, 20:124)

Tot din această rădăcină trebuie să plece ramificația faptelor bune, care

și ele contribuie la hrana necesară pentru întreținerea credinței. Cu cât omul se supune mai mult lui Allah Preaînaltul, cu atât El, subhana wa ta'ala, îl va iubi mai

mult. Și dacă Allah Preaînaltul iubește pe robul Său, atunci poruncește și Îngerilor, aleihum sallam, să-l iubească, iar omul va fi iubit de oameni, și tot ce este pe pământ îi va fi de folos.

Când Profetul Yunus, aleihi sallam, era în burta balenei, el a stat în trei întinericiuri (negura balenei, negura mării și negura nopții) și s-a rugat la Allah subhana wa ta'ala.

Atunci Îngerii, aleihum sallam, au auzit și au zis:

„Noi auzim o voce cunoscută, dar ea vine dintr-un loc pe care nu-l cunoaștem.”

Și le-a spus Allah Preaînaltul:

„El este robul Meu, Yunus, el face în fiecare zi fapte bune.”

Și a spus Allah Preaînaltul, în Sfântul Coran, despre Yunus, aleihi sallam:

„Și de n-ar fi fost el printre cei care aduceau preamărire, ~ Ar fi rămas în burta lui, până în ziua când vor fi înviați.”

(Surat As-Saffat, 37:143-144)

Aceasta a fost scăparea lui Yunus, aleihi sallam: pomenirea lui Allah subhana wa ta'ala și faptul că el făcea multe fapte bune.

Niciodată nu trebuie să ignorăm; din contră, trebuie să meditam la toate aceste povești coranice, din tot ce e legat de cei 1431 de ani care s-au scurs. Omul trebuie să conștientizeze și să tragă învățăminte din toate aceste exemple, povești cu pilde, de un folos inestimabil.

Allah Preaînaltul spune, în Sfântul Coran:

„Și în tot ce-ți povestim ție din veștile despre trimiși se află [pildă] cu care Noi întărim inima ta. Și prin acestea a venit la tine Adevărul, îndemnarea și reamintirea pentru dreptcredincioși.”

(Surat Hud, 11:120)

Încrederea și Răbdarea nu pot rămâne separate de hrana zilnică a muminului.

Încrederea - pentru că este împărțită în două mari categorii: prima este încrederea că nimic nu este veșnic, decât Allah Preaînaltul, iar cea de-a doua este Încrederea în Victoria celui credincios și răbdător.

Despre răbdare se știe că este foarte grea și amară, dar răsplata ei este dulce ca mierea. Atunci când ai credința mare, ai și răbdarea mare. Încercările precum boala, problemele financiare, trec după cum este și credința.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Nimănui nu îi poate fi dată o binecuvântare mai bună și mai măreață decât răbdarea.”

(relatat de Bukhari)

Era odată un dreptcredincios, care a scris ceva pe o bucată de hârtie, a băgat-o apoi în buzunar, și nu o scotea decât atunci când îi era foarte greu. Iar atunci, citea de pe ea:

„Ai răbdare pentru ceea ce Allah subhana wa ta'ala a hotărât pentru tine, deoarece ești sub ochii Noștri.”

Despre încântarea peste măsură, ar trebui să ne autoeducăm și să ne spunem că nimic nu este veșnic.

Găsim
aceasta în
Sfântul Co-
ran:

„Să nu te înșele peregrinatul prin țări al celor care nu sunt credincioși! ~ Puțină plăcere [în lumea aceasta] și apoi refugiul lor este Gheena! Și ce pat rău este acesta!

(Surat 'Al-'Imran, 3:196-197)

Cât despre Încrederea în Victoria pe care Allah Preaînaltul a pregătit-o pentru dreptcredincioși, ea este foarte puternică. Despre aceasta găsim scris în Sfântul Coran, în nenumărate versete. El, Preaînaltul, a spus că sfârșitul aparține celor uniți; le-a vestit tuturor, prin Nobilul Coran, că Puterea este de la Allah Preaînaltul și că nu există altă putere decât de la Allah subhana wa ta'ala. De asemenea, El, Preaînaltul, a spus că viclenia lui Iblis, audhu billah, este slabă, în timp ce victoria Lui, Preaînaltul, se apropie.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus că, spre sfârșitul lumii, musulmanii se vor aduna într-un singur stat și vor avea o singură conducere: politică, economică, etc.

„Odată, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, stătea sprijinit cu spatele de Ka'aba, când a venit la

el Habab, care fusese chinuit de necredincioșii din Mecca. El i-a spus Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam: «O, Trimis al lui Allah, oare nu vezi care este starea

noastră? De ce nu ceri de la Allah victoria?»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a supărat și i-a răspuns: «Înaintea voastră a existat un neam care a adus un om (care credea în altceva decât ei), l-au aruncat într-o groapă, i-au pus deasupra capului un fier, l-au tăiat în două, l-au pieptănat cu gheare de fier și, cu toate astea, tot nu a renunțat la credința sa. O, Habab, jur pe Allah Preaînaltul că această credință va fi desăvârșită atunci când cel ce va călători între două locuri nu se va teme decât de Allah subhana wa ta'ala, dar voi sunteți fără răbdare.»

(relatat de Bukhari)

Un exemplu de răbdare și statornicie în credință este Asia, radhi Allahu anha, soția Faraonului. El era unul dintre cei mai nelegiuiți oameni care au existat pe acest pământ.

„[Zicându-i]: «Du-te la Faraon, căci el se întrece!»”

(Surat An-Nazi', 79:17)

Faraon s-a semețit pe Pământ, a depășit orice limită, considerându-se el însuși divinitate.

Cu toate acestea, soția lui era o femeie dreptcredincioasă, care a refuzat să i se supună. Ea a crezut cu statornicie în credința dreaptă. Pentru aceasta, ea a fost chinuită sub soare, biciuită și, după ce plecau cei ce o biciuiau, veneau Îngerii, aleihum sallam, care îi făceau vânt cu aripile lor și îi arătau casa ei din Paradis.

Dacă cineva trecea pe acolo, ea întreba: „*Cine a ieșit învingător? Moise, sau Faraon?*”

Și oamenii îi răspundeau: „*Moise și Harun*”, iar ea spunea:

„*Cred în Stăpânul lui Moise.*”

Faraonul a cerut să se aducă cea mai mare piatră și le-a spus slujitorilor săi: „*Dacă ea continuă să creadă și nu renunță la această credință, aruncați peste ea această piatră; dar dacă ea se leapădă și renunță la credința ei, lăsați-o; ea va fi în continuare soția mea.*”

Cu toate că Faraon a amenințat-o și a legat-o sub soare, pentru ca ea să renunțe la credința ei, Asia, radhi Allahu anha, nu a fost afectată și nici credința ei nu a scăzut deloc. Ea i-a spus Faraonului:

„*O, tu, acesta, n-ai putut să miști decât trupul meu; fă ce vrei, deoarece credința mea e la fel.*”

Moise, aleihi sallam, a trecut odată pe lângă ea și a întrebat-o dacă are nevoie de ceva, iar ea a spus: „*O, Moise, Stăpânul meu e mulțumit, sau e supărat pe mine?*”

„*O, Asia, cum să nu fie mulțumit? El te pomenește tuturor Îngerilor din Cer și toți Îngerii te așteaptă; cere-I lui Allah ce vrei.*”

Și ea a spus: „*O, Allah, dăruiește-mi mie o casă în Cer.*”

A spus Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam:

„*Cele mai virtuozitate dintre femeile care sălășluiesc în Rai sunt patru: Khadija - fiica lui Khuwaylid, Fatima - fiica lui Mohammed, Maria - fiica lui Imran și Asiya - fiica lui Muzahim și soția lui Faraon.*”

(relatat de At-Tabarani și Al Hakim și convenit de majoritatea relatatorilor)

Nu uitați, dragi cititori, să vă folosiți de privilegiul care v-a fost acordat de Allah Preaînaltul, de a fi musulmani; îndepliniți-vă datoria față de Creatorul vostru, adorându-L și slujindu-L ca buni mumineeni, inshaAllah.

Fie ca Bunul Allah Preaînaltul să aibă milă de sufletele noastre și să ne ușureze tot ceea ce este cel mai bine pentru noi!

Ameen!

„Amaanah” – Încredințarea (articol preluat din revista nr.4)

A spus Allah subhana wa ta'ala:

„Allah vă poruncește să dați înapoi stăpânilor lor lucrurile încredințate, iar dacă judecați între oameni, să judecați cu dreptate! Cât de minunat este acest lucru la care vă povățuiește Allah! Allah este Cel care Aude Totul [și] Cel care Vede Totul [*Sami', Basir*]!”

(Surat An-Nisa', 4:58)

„Amaanah”(adevărul) – încredințarea unui lucru dat cuiva de încredere, pentru a îl folosi, sau pentru a îl păzi pe o perioadă de timp, până când va fi înapoiat proprietarului său, implică, de asemenea, că celui care îi este acordat, îl va folosi în concordanță cu voia proprietarului său, și nu altfel.

În acest verset, Allah Preaînaltul, prin Milostenia Sa desăvârșită, a acordat adevărul cerurilor, pământului, munților și omului; în timp ce primii trei au refuzat să poarte adevărul, omul a acceptat.

Acest adevăr poate fi înțeles din următorul verset, în care Allah subhana wa ta'ala spune:

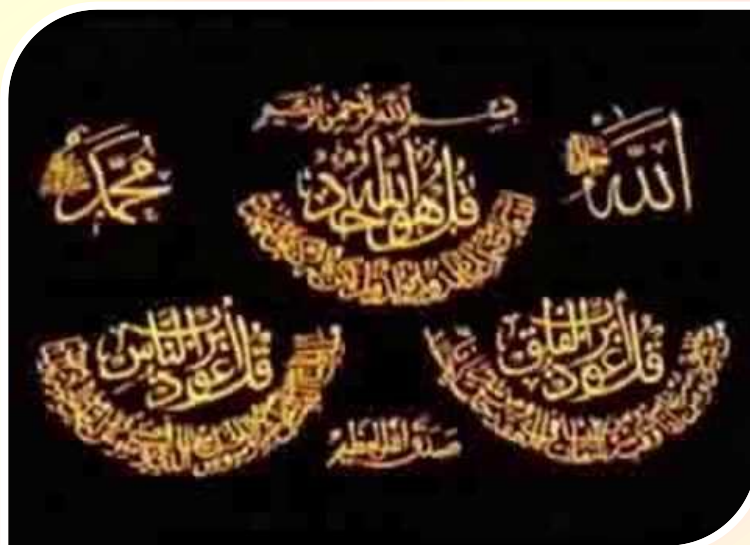
„Noi am propus cerurilor, pământului și munților sarcina de a purta povara Adevărului, dar ele au refuzat să o poarte și le-a fost teamă de ea, însă s-a încărcat omul cu ea, căci el este tare nedrept [față de el însuși] și tare neștiutor”

(Surat Al-'Ahzab, 33:72)

Acest verset arată că doar omul are capacitatea de a deține aceste atribute, ca: ipocrizie, politeism și credință sinceră, iar pedeapsa pentru cel care devine ipocrit sau politeist este o consecință a neîmplinirii totale a adevărului, în timp ce răsplata pentru cel care devine dreptcredincios este rezultatul păstrării adevărului.

Altfel fiind spus, aceste atribute sunt în legătură directă cu religiozitatea, astfel că se poate afirma cu certitudine că

adevărul este în directă legătură cu religia.

Înainte de a explica ce este adevărul menționat în acest verset, ar trebui să ne întrebăm și să răspundem la următoarele întrebări:

De ce cerurile, pământul și munții au refuzat să poarte (să-și asume) acest adevăr? De ce omul a acceptat să poarte adevărul?

Răspunsul la ambele întrebări se deduce din versetul 72, notat mai sus. Este evident din acest verset că doar ființa umană îndeplinește (suportă) această consecință a incorectitudinii, a ignoranței și că doar aceia dintre oameni care sunt corecți și care au știință pot deține aceste atribute, opuse celorlalte și, ca atare, doar ființele umane sunt pregătite pentru a purta povara adevărului.

În orice caz, această afirmație conduce către o altă întrebare importantă:

De ce Allah Atotștiutorul și Înțelepciunea Absolută, a oferit omului adevărul, cu toate că știa că omul este nedrept și ignorant?

Răspunsul la această întrebare este că el a fost oferit omului pentru că el are capacitatea de a se schimba pe sine în privința defecțelor ca: incorectitudine, ignoranță; iar lipsa schimbării este subiectul (cauza) pedepsei.

Un lucru reiese indubitabil, conform acestei „teorii”, și anume faptul că omului i s-a dat să țină acest adevăr pentru că el era

ignorant, ca urmare a lipsei de credință față de adevăr și, ca atare, față de sine însuși.

Pentru a înțelege mai bine acest lucru, haideți să ne uităm la versetele în care este descrisă povestea lui Adam, aleihi sallam, în Paradis:

„Și zis-am Noi: «O, Adam, sălășluiește tu împreună cu soața ta în această grădină! Mâncați din ea pe îndestulate, ori de unde voți, dar să nu vă apropiați de acest pom, pentru ca să nu fiți dintre cei nedreți!»”

(Surat Al-Baqara, 2:35)

Allah subhana wa ta'ala l-a avertizat pe Adam să nu se apropie de un anume copac, pentru că dacă o va face, el va fi nedrept față de sine. În alt verset, care descrie aceeași prohibiție, adjectivul „nedrept” are sensul:

„Atunci am zis Noi: «O, Adam, acesta vă este vrăjmaș ție și soatei tale. [Fiți cu grijă] să nu vă scoată pe voi din Rai și să fii tu nefericit!»”

(Sura Ta-Ha, 20:117)

Ceea ce înțelegem din aceste versete este că, odată ce Adam, aleihi sallam, s-a apropiat de copac, și-a asumat povara imensă a începutului încercărilor sale și aceasta este semnificația „fatashqa” (ca să nu îți fie greu).

În același mod, acceptarea adevărului implică o enormă responsabilitate de a fi în gardă, adică asumarea acestei obligații de a păzi „*amaanah*” și, probabil, sen-

sul expresiei „a fost el nedrept, ignorant”, din versetul în discuție.

Având capacitatea de a înțelege substratul temei abordate, vom trece la o parte în care acum putem aduce în discuție adevărul propriu fiecăruia dintre noi; propriul adevăr.

S-au emis multe opinii de către oamenii de știință, în legătură cu „*amaanah*” - încredințarea - și am să prezint câteva dintre ele:

Prima opinie: Adevărul este credința în Tawheed - unicitatea lui Allah subhana wa ta'ala.

Comentariu: Acest punct de vedere nu poate fi acceptat, pentru că totul Îl preamărește pe Allah subhana wa ta'ala:

„Îl preamăresc cele șapte ceruri și pământul și cei care se află în ele și nu este nimic care să nu-L preamărească și să nu-I aducă laude, însă voi nu pricepeți preamărirea lor. Dar El este Blând, Iertător [*Halim, Ghafur*].”

(Surat Al-'Isra', 17:44)

Cerurile, pământul și munții, totul Îl preamărește pe Allah Unic, dar noi nu pricepem preamărirea lor. Așadar, nu are sens, pentru că ele au refuzat să poarte adevărul.

A doua opinie: Adevărul („*amaanah*”) este să accepți adevărul, cu toate detaliile sale.

Comentariu: De asemenea, nici acest punct de vedere nu poate fi acceptat, pentru că omul și-a

asumat răspunderea. Atunci, cum a fost el capabil să aibă caracteristicile ipocriziei și ale politeismului, dacă el a acceptat adevărul, cu toate detaliile?

A treia opinie: „*Amaanah*” este responsabilitatea de a-L „rep-rezenta” (sluji) pe Allah subhana wa ta'ala, astfel că o persoană care Îi este credincioasă poate atinge perfecțiunea și, de asemenea, poate dispune societatea într-o ordine perfectă, bazată pe unicitate, prin asumarea religiei.

Comentariu: Această explicație a adevărului este foarte interesantă și are suport în Coran. Adevărul poate fi descris în multe feluri, pentru că cerurile, pământul și munții sunt întotdeauna supuse lui Allah subhana wa ta'ala și astfel, nu trebuie să obțină perfecțiunea și să se perfecționeze.

Pe de altă parte, omul are responsabilitatea legală de a se supune lui Allah subhana wa ta'ala și de a-și perfecționa mediul și a menține justiția. Omul și-a asumat adevărul pentru că el are capacitatea de a se perfecționa pe sine și de a obține un statut mai înalt decât al Îngerilor, aleihum sallam. Tot astfel, omul are capacitatea de a se distruge pe sine, de a rămâne nedrept și ignorant, obținând astfel un statut mai josnic decât al animalelor.

Cerurile, pământul și munții nu dețin aceste potențiale umane. Dacă omul nu-și purifică sufletul, el va fi implicit nedrept, ignorant

și astfel nu are sens ca el să accepte și să dețină/poarte adevărul. Fraza anterioară se deduce din următoarele versete:

„Și pe suflet și pe ceea ce l-a plăsmuit ~ Și i-a insuflat lui nelegiuirea sa și evlavia sa! ~ Izbândește cel care-l curățește ~ Și pierdut este cel care-l strică!”

(Surat Aș-Şams, 91:7-10)

„Noi l-am creat pe om cu cea mai frumoasă înfățișare, ~ Apoi îl întoarcem pe el în locul cel mai de jos,”

(Surat At-Tin, 95:4-5)

„Și când Stăpânul tău le-a zis Îngerilor: «Voi să pun pe pământ un înlocuitor [khalifa]», i-au răspuns: «Să pui pe cineva care să facă stricăciune pe el și să pricinuiască vărsare de sânge, când noi Ție Îți aducem slavă și pe Tine Te venerăm cu sfîntenie?» Și a zis: «Eu știu ceea ce voi nu știți.»”

(Surat Al-Baqara, 2:30)

„Și atunci când am spus Îngerilor: «Prosternați-vă dinaintea lui Adam!» Și s-au prosternat ei, în afară de Iblis, care nu a voit, ci s-a semețit și a rămas printre cei necredincioși.”

(Surat Al-Baqara, 2:34)

„El a zis: «Coborâți amândoi din el [din Paradis]! Vă veți fi toți

dușmani unul altuia! Apoi, dacă va mai veni la voi o călăuzire din partea Mea, acela care va urma calea Mea cea dreaptă nu va rătăci și nu va fi nefericit. ~ Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare.»”

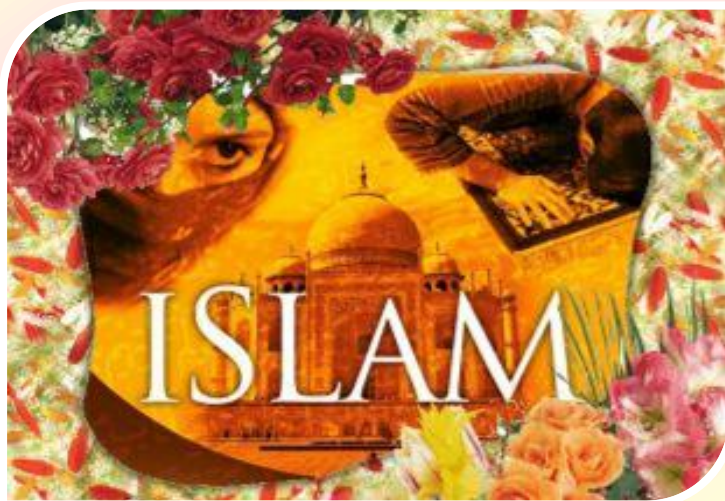
(Surat Ta-Ha, 20:123-124)

Concluzii

Adevărul înseamnă, prin urmare, responsabilitatea de a-L reprezenta pe Allah subhana wa ta'ala pe pământ și de a-I arăta calitățile (de a I le respecta). Doar ființa umană și-a asumat adevărul, având capacitatea de a atinge perfecțiunea și de a se perfecționa (pe sine și ceea ce o înconjoară). Problema este, dacă doar omul este singura creatură care a acceptat adevărul, de ce Allah subhana wa ta'ala spune că el este nedrept și ignorant?

Răspunsul este foarte logic. Dacă suntem de acord că omul are capacitatea de a atinge perfecțiunea, atunci cum să nu poată fi el nedrept și ignorant prin natura sa, dacă posibilitatea există?

Asta arată că doar ființa umană este gata să poarte povara

acestui adevăr și să accepte consecința de a nu păstra adevărul ca atare. În versetul în discuție, refuzarea purtării adevărului este, prin urmare, expresia incapacității de perfecționare, în timp ce acceptarea adevărului este expresia capacității de perfecționare.

În Tăfsir Al-Mizan, Allamah Tabatabai a spus că adevărul este, în sensul de „wilayah”, o favoare, un dar special acordat omenirii, care implică responsabilitatea e-

normă de a fi în expectativă în privința lui și de a-l păzi (cu strășnicie). Mai mult, acceptarea acestei „wilayah” face ca ființele umane să aibă atât responsabilitatea faptelor proprii, cât și superioritate peste toate celelalte creații din lume. Această binecuvântare divină, wilayah, le permite oamenilor să organizeze societatea, în concordanță cu înțelegerea superiorității religiei.

Allahu Alam

Împietrirea inimii

(articol preluat din revista nr.9)

Robul lui Allah Preaînaltul nu poate avea o mai mare pedeapsă decât „împietrirea inimii”, acest lucru ducând la îndepărtarea omului de Allah subhana wa ta’ala.

Focul a fost creat pentru a înmuia inima împietrită - acea inimă care s-a îndepărtat de încrederea în Allah Preaînaltul. Dacă ea este dură, ochiul devine sec și sufletul nu își mai găsește nici bucuria, nici liniștea.

Există patru cazuri de înmuierie a inimii, atunci când limitele sunt depășite:

- mâncarea;
- somnul;
- vorba;
- relațiile sexuale.

Dacă un corp este răpus de boală, nu mai asimilează nici mâncarea, nici apa; tot așa și inima bolnavă - nu mai beneficiază nici de recomandări, nici de îndrumări.

Oricine dorește purificarea inimii sale, trebuie să creadă în Allah Preaînaltul, lăsându-se de instinctele lui înjositoare.

Allah subhana wa ta’ala iubește inimile tandre și pure, rezistente la deviații.

Cei care încalcă aceste legi sunt aceia a căror inimi sunt preocupate cu cele existente în această lume. Dar dacă s-ar fi preocupat de ceea ce Allah subhana wa ta’ala a zis - cu pregătirea pentru Viața de Apoi -, nu ar fi căutat semnificațiile unor cuvinte sau semne, ci ar fi înțeles, insha-Allah, adevăratul sens al menirii lor pe acest Pământ. Doar atunci inimile ar sta în piepturile credincioșilor, frumoase ca perlele și pure ca lacrima.

Când inima este hrănită cu dhikr (pomenirea lui Allah Preaînaltul), când setea este potolită cu contemplație, atunci inima este curățată și îndepărtată de la corupție, și va fi martoră la lucruri remarcabile, minunate, străpunsă de liniștea sufletească mult dorită.

Distrugerea inimii este a celor care ajung să fie posedați de sentimentul de încredere, de securitate (de neatins), precum și din neglijență.

Numai inima celor cu frică de Allah subhana wa ta’ala poate fi întărită. Acela care își iubește inima, stabilește un contact direct între ea și Allah subhana wa ta’ala, numai așa găsește starea de pace și liniște interioară. Iar aceia care

preferă ca inima lor să aleagă numai iubirea pentru oameni și iubirea acestei lumi, vor fi perturbați și deranjați.

Privim la un superb glob de argint, admirându-i strălucirea; dacă îl neglijăm, el se înnește. La fel și mica, dar atât de puter-

nica inimă - neglijată de dhikr, se înnește și se atrofiază.

Fie ca Bunul Allah subhana wa ta'ala să ne întărească încrederea în El și să aibă milă de sufletele noastre, inshaAllah!

Ameen!

***„El este Cel care a trimis liniștea în inimile
dreptcredincioșilor,
pentru a spori credința lor cu credință...”
(Surat Al-Fath, 48:4)***

12 dovezi că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, este un profet adevărat (articol preluat din revista nr.12)

Mohammed, fiul lui Abdullah, este Profetul lui Allah Preaînaltul și ultimul Mesager trimis de Allah subhana wa ta'ala omenirii.

Numai ignoranții pot nega dovezile că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, nu este un profet adevărat.

1. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost analfabet și a rămas așa până la moarte; nu a scris și nu a citit. A fost cunoscut pentru sinceritatea și cinstea sa, înainte de a primi revelația. Nu a avut cunoștințe despre religiile sau mesajele care au fost dezvăluite înaintea sa. El a primit revelația după vârsta de 40 de ani.

Coranul conține povestiri în care sunt dezvăluite Scripturile de dinaintea Coranului, oferind informații până la cel mai mic detaliu, atât despre Tora trimisă lui Moise, aleihi sallam, cât și despre Evanghelia lui Isus, aleihi sallam.

Nici evreii și nici creștinii nu pot să contrazică Sfântul Coran. Ei știau că tot ceea ce conține el este adevărat.

2. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a prezis ceea ce se va întâmpla lui și comunității sale, chiar și după moartea sa. Vorbim aici despre dispariția de regate, despre regi (cum ar fi Zoroaster de Persia și Cezar). A prezis, de asemenea, răspândirea și stabilizarea Islamului la nivel mondial și multe alte evenimente. Toate acestea s-au derulat exact așa cum a precizat Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, ca și cum ar fi citit o carte deschisă pentru viitor.

3. Coranul revelat Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în limba arabă, este un simbol al elocvenței și clarității, iar cei care au încercat să-l contrazică au fost invitați să facă un verset dintr-o sură, precum cele din Coran. Dar nu s-a ajuns nicio dată la acest lucru, datorită ordinii, frumuseții și splendorii cuvintelor pe care le găsim în Sfântul Coran, care sunt vorbele lui Allah Preaînaltul.

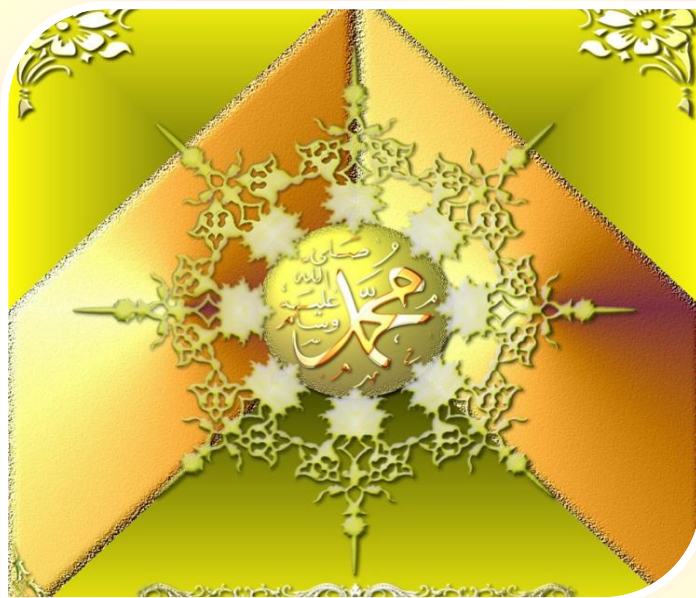
4. Biografia Profetului nobil, salla Allahu aleihi wa sallam, este un exemplu perfect de onestitate, clemență, compasiune, adevăr,

curaj. El a făcut un efort extraordinar pentru unicul scop de a primi răsplata de la Allah Preaînaltul și răsplata vieții din Ziua de Apoi. Mai mult decât atât, în toate activitățile și relațiile sale cu oamenii, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, amintea întotdeauna despre teama de Allah *subhana wa ta'ala*.

5. Allah Preaînaltul a insuflat dragostea pentru Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în inimile credincioșilor și a tuturor celor care l-au întâlnit. Până în ziua de azi, cei care cred în Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îi cinstesc onoarea și-l iubesc mai mult decât orice.

6. De-a lungul tuturor timpurilor, nici o biografie nu a fost conservată precum biografia Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care a fost omul cel mai influent al istoriei. Pe tot pământul nu s-a văzut o altă persoană pe care oamenii să o pomească în fiecare dimineață și seară. Menționarea numelui Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne face

inima bună, prin dragostea pentru el, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

7. Nu a existat un alt om pe pământ, a cărui stil de viață să fie încă, după 14 secole, urmat de toți cei care cred în el, de la dormit, la purificarea prin ritual (toaletă, baie), mâncare, îmbrăcăminte și stil de viață.

Cei care cred în învățăturile Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, urmează calea pe care el a cartografiat-o de-a lungul existenței sale pe pământ, în toate aspectele vieții. Credincioșii din fiecare generație, de atunci și până azi, au respectat cu strictețe învățăturile Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

8. Niciodată nu a existat și nu va exista pe lume un om atât de iubit, atât de respectat, atât de onorat și de ascultat în fiecare detaliu, precum Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

9. Încă din epoca sa, în toate regiunile de pe pământ și în fiecare eră, după el, exemplul nobilului Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost urmat de oameni de toate rasele și naționalitățile. Printre cei care i-au urmat pașii,

mulți au fost înainte creștini, evrei, atei, și toți au recunoscut înțelepciunea sa, spiritul de analiză și fiabilitatea sa, și au ales, astfel, să-l urmeze pe nobilul Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, fiind martorii minunilor lui; și nu au făcut acest lucru forțați.

Mulți dintre cei ce au urmat calea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, au ales să-l urmeze atunci când Islamul era încă slab, când musulmanii au fost puțini la număr și au suferit persecuția crudă. Ei nu au făcut-o cu scopul de a obține câștiguri materiale. Majoritatea dintre ei au suferit cele mai grave forme de persecuție, din cauza alegerii lor. În ciuda tuturor acestor încercări și persecuții, ei nu au abandonat Islamul.

Toate acestea sunt exemple clare pentru cei care vor să vadă adevărul, să vadă că acest profet, Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este cu adevărat Mesagerul lui Allah Preaînaltul, și nicidecum nu a fost un om care a pretins că este Trimisul lui Allah *subhana wa ta'ala* sau care a vorbit fără a avea o cunoaștere clară.

10. Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost trimis cu o religie, a cărei temelie de credință și practici religioase sunt întru totul numai pentru Allah Preaînaltul.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Îl descrie pe Allah *subhana wa ta'ala* dându-

I perfecțiunea absolută, atribuindu-I felul Său unic, fără defecte.

Nici filozofii, nici oamenii de știință nu au putut vreodată să facă o descriere mai bună decât cea pe care a făcut-o Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Este imposibil să ne imaginăm că o minte umană poate concepe o ființă cu o abilitate, cunoaștere și măreție infinită. Cel care a creat are o putere absolută, peste tot ceea ce universul conține, posedă din mila perfectă.

Nu este posibil ca o minte umană să stabilească legi atât de perfecte, bazate pe justiție, egalitate, indulgență și obiectivitate, care să se aplice în toate sferele vieții pe acest pământ, cum ar fi divorțul, mărturia și multe altele, care necesită o bună gestiune a vieții, a civilizației umane pe pământ, așa cum a făcut-o Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

11. Nici o ființă umană nu are capacitatea de a concepe ea însăși înțelepciunea, moralitatea, bunele maniere și noblețea de caracter, cum sunt cele pe care le are acest onorabil Profet Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

El a propagat o educație completă, a bunelor maniere față de tată, mamă, familie, prieteni, chiar și față de dușmani, umanitatea față de animale, plante și chiar și față de obiecte neînsufletește.

Acest lucru indică, fără echi-voc, faptul că Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a încercat să explice religia proprie, ci a fost mai degrabă o învățătură pentru cei din jurul lui, care au urmat religia. Această învățătură i-a fost inspirată de către Cel care a creat cerurile și pământul, Creatorul Universului nostru, Cel care a dat această arhitectură miraculoasă prin perfecțiunea ei.

12. Componentele de credință și de cult din Islam, cu care Mesagerul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost trimis să reamintească arhitectura pe care o au cerurile și pământul, indică faptul că Cel care a creat cerurile și pământul este Cel care ne-a trimis aceste legi și religia dreptății.

Așa cum crearea cerurilor și a pământului este incomparabilă din toate punctele de vedere, legea divină cu care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost trimis, este, de asemenea, inimitabilă.

În același mod în care umanitatea este incapabilă de a crea un Univers, ea nu este în măsură să elaboreze o lege similară cu cea a lui Allah Preaînaltul, pe care El a trimis-o slujitorului Său, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Iar această lege este Islamul, o religie pentru toate timpurile, toate vârstele, toate rasele, o religie pură și inegalabilă.

Allahu Alam

Beneficiile, în balanța rugăciunii (articol preluat din revista nr.10)

~ Atunci când ne rugăm și cerem binecuvântările lui Allah subhana wa ta'ala pentru Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, ne supunem, mai presus de toate, poruncii Lui, Preaînaltul.

„Allah și îngerii Săi se roagă pentru Profet. O, voi cei care credeți, rugați-vă pentru el și salutați-l pe el cu tot respectul.”

(Surat Al-'Ahzab, 33:56)

~ Rugăciunea ne aduce beneficii de la Allah subhana wa ta'ala; dar rugăciunea lui Allah Preaînaltul pentru Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, este diferită de a noastră.

Rugăciunea lui Allah Preaînaltul pentru Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, îi aduce onoare și laudă, iar rugăciunea noastră înseamnă să cerem binecuvântarea lui Allah Preaînaltul și să-i invocăm numele.

~ Prin rugăciunea pentru Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, urmăm pașii Îngerilor, aleihum sallam.

~ Răsplata de la Allah subhana wa ta'ala este înzecită pentru fiecare rugăciune.

~ Pentru fiecare rugăciune ni se vor șterge zece păcate, inshaAllah.

~ Dacă invocăm numele Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, în rugăciunile noastre, acest lucru va fi pe placul lui Allah Preaînaltul. Datorită acestei rugăciuni importante, vom avea un loc asigurat în Paradis, numai prin voia lui Allah Preaînaltul. Fără această invocare, rugăciunile noastre riscă să rămână suspendate între cer și pământ.

~ Este o modalitate de a obține mijlocirea Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, în Ziua Judecății.

~ Este unul din mijloacele prin care pot fi iertate păcatele noastre, inshaAllah.

~ Este un mijloc prin care Allah subhana wa ta'ala Își coboară mila asupra robului Său.

~ Este o modalitate de a ne apropia de Creatorul nostru, în Ziua Judecății.

~ Rugăciunile pentru Profet, salla Allahu aleihi wa sallam,

înlocuiesc actele de caritate pentru persoanele aflate în dificultate.

~ Rugăciunea pentru Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ajută ca viața să fie plină de prosperitate.

~ Această invocare a Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, permite ca rugăciunile să fie primite de Allah Preaînaltul și de Îngerii Săi, *aleihum sallam*.

~ Ruga permite sufletului să se purifice și îl pune în valoare.

~ Prin această invocare, *inshaAllah*, vom fi cruțați de dureri, în Ziua Judecății.

~ Această invocare ne ajută să primim răspuns la rugăciunile și dua-urile noastre, prin mijlocirea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

~ Cu ajutorul acestei rugi, ne aducem aminte de lucrurile pe care le-am uitat.

~ Ne salvează de la numele de *zgârcit*, pe care îl merită orice persoană care nu-l salută pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

~ Aceasta ne permite să rămânem pe calea cea dreaptă, spre deosebire de cei care nu se roagă pentru el, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

~ Cel ce recită aceste rugi este apărat, de asemenea, de întâlnirile necurate, în care nu este adusă nici o laudă lui Allah *subhana wa ta'ala* și nici Trimisului Său, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

~ Discursul, la începutul căruia este pomenit numele lui Allah *subhana wa ta'ala* și al Profetului Său, *salla Allahu aleihi wa sallam*, va ieși, *inshaAllah*, foarte bine.

~ Această invocare permite dobândirea luminii, la trecerea podului de peste Iad (Sirat).

~ Ea ne ferește de împietrirea inimii și, în consecință, de abandonarea lui Allah Preaînaltul.

~ Permite obținerea laudei lui Allah *subhana wa ta'ala*, care este rezervată tuturor celor ce spun aceste dua-uri în rugăciune, deoarece El, Preaînaltul, comunică cu locuitorii cerului și ai pământului.

~ Amintindu-l pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa*

sallam, în rugăciuni, cu adevărat ne vor fi scrise faptele bune. Prin urmare, cel care se roagă merită să se bucure de respect, știind că recompensa este pe măsura faptelor sale.

~ Binecuvântarea va fi prezentă în tot ceea ce facem pe parcursul vieții. Implorând binecuvântare asupra Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și asupra familiei sale, primim în schimb aceeași binecuvântare, *inshaAllah*, știind că rugăciunile pentru Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, sunt automat întoarse asupra persoanei care se roagă și că răsplata va fi pe măsura faptelor sale.

~ Această rugăciune ne permite să menținem și să sporim sentimentele noastre față de Profet, *salla Allahu aleihi wa salam*.

Știind că acesta este un act de credință, calitățile Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, sunt înțelese cu mintea, iar sentimentele față de el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cresc.

Când calitățile și caracteristicile Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, sunt evocate, dragostea față de el crește și ne invadează întreaga inimă. Atunci când acest sentiment nu este menținut, el își pierde din intensitate. Cel mai bine este să ne gândim la el și să ne amintim de calitățile sale, *salla Allahu aleihi*

wa sallam, iar sentimentul intens față de el să fie manifestat prin cuvinte de laudă constantă.

~ Această rugăciune ne permite întoarcerea la Allah *subhana wa ta'ala*, ne permite să obținem dragostea Lui, Preaînaltul, și să menținem dragostea noastră pentru profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

~ Rugăciunea pentru Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este un drept pe care i-l datorăm. Este o modalitate prin care ne exprimăm recunoștința pentru toate binecuvântările lui Allah Preaînaltul, pe care ni le-a oferit.

Generozitatea lui Allah *subhana wa ta'ala* este imensă și e imposibil ca robii Săi să o poată aprecia pe deplin; dar puținul cu care robii Săi îl apreciază, Îl mulțumește pe El, Preaînaltul, aceasta implicând în special rugăciunea.

~ Evocându-L, Îi mulțumim pentru că a trimis un astfel de Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, oamenilor.

Allah Preaînaltul ne informează prin intermediul Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și ne călăuzește pe calea plăcută Lui, *subhana wa ta'ala*.

De asemenea, ne arată ce facilitați ne așteaptă, odată ce vom ajunge la sfârșitul acestui drum și atunci când Îl vom întâlni, *inshaAllah*.

Astfel, noi credem în existența lui Allah Preaînaltul, ascultând de voia și puterea Lui, crezând în atributele Sale și în cuvântul Său.

De asemenea, ca martor la învățăturile sale, El, Preaînaltul, l-a trimis pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, căruia îi dedicăm o iubire perfectă. Rugăciunea pentru el, *salla Allahu aleihi wa sallam* este, prin urmare, una dintre lucrările cele mai importante (meritorii).

~ Rugăciunea pentru Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este o formă de rugăciune în care există două tipuri de invocații:

- în primul rând, robul invocă beneficiul propriu;

- în al doilea rând, se face apropierea de prietenie a celor mai ~iubiți~ de Allah Preaînaltul, aceștia profitând, astfel, de toate beneficiile date de Creator.

Allahu Alam

**Minuni văzute de Profetul Mohammed,
salla Allahu aleihi wa sallam**
(articol preluat din revista nr.9)

Ne-a povestit Hilal Abu-Jabalah, după Sa'id ibn Al-Musaieb, după Abdul-Rahman ibn Sumrah, care a zis:

„A ieșit spre noi Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și noi eram în Suffa, din Medina; și s-a ridicat printre noi și a spus:

«Am văzut ieri minuni! Am văzut un bărbat din Ummati, căruia i-a venit Îngerul Morții, *aleihi sallam*, ca să-i ia sufletul. Iar apoi a apărut buna ascultare față de părinții săi și l-a îndepărtat pe Îngerul Morții, *aleihi sallam*.

Și am văzut un bărbat din Ummati, înconjurat de diavoli; i-a venit acestuia pomenirea lui pentru Allah Preaînaltul, și a îndepărtat diavolii de lângă el.»

Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

„Două cuvinte sunt ușoare pentru limbă, dar cântăresc greu, și sunt scumpe Celui Milostiv: «Slavă lui Allah și a Lui este lauda, și Slavă lui Allah Cel Puternic și fără de egal.»»

(relatat de Bukhari)

„Și am văzut un bărbat din Ummati, înconjurat de Îngerii

Pedepsei, *aleihum sallam*; a venit rugăciunea lui și l-a salvat din mâinile lor.

Și am văzut un bărbat din Ummati, care respira greu din cauza setei. Cum încerca el să se apropie de lac (care era îndepărtat), s-a blocat în drum și nu putea ajunge până la el. Atunci, a venit postul lui din Luna Ramadan și i-a dat de băut, până când s-a săturat.»

Sahl ibn Sa'd, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

„În Rai este o poartă care se numește Rayyan, prin care doar cei ce țin post vor intra, în Ziua Învierii. Nimeni altcineva nu va intra cu ei. Se va întreba: «Unde sunt cei care au ținut post în mod regulat?» Ei vor pași înainte. Nimeni în afară de ei nu va intra. Când ultimul dintre ei va fi intrat, poarta se va închide și atunci nimeni nu va mai intra pe acolo.»

(relatat de Muslim)

„Și am văzut un bărbat din Ummati, care încerca să se apropie de cercul unde eram și de câte ori se apropia de cerc, era îndepărtat și oprit; și atunci a venit

spălarea sa după janabah (ghusl), care l-a luat de mână și l-a pus lângă mine.”

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că l-a auzit pe Trimisul lui Allah, sallā Allahu aleihi wa sallam, zicând:

„Podoaba credinciosului în Rai va fi în locurile unde a ajuns apa de abluțiune.”

(relatat de Muslim)

„Și am văzut un bărbat din Ummati, care avea în fața lui un întuneric și în spatele lui un întuneric; și în dreapta sa un întuneric și în stânga sa un întuneric; și deasupra lui un întuneric. Și el era mirat și nu știa ce să facă. I-a venit pelerinajul și Ummrah sa, și l-au scos din întuneric și l-au dus la lumină.”

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, sallā Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Cine face pelerinaj pentru Allah, fără să vorbească necuviincios și fără să păcătuiască, se întoarce din pelerinaj la fel de cuvios ca și în ziua în care l-a născut mama sa.”

(relatat de Bukhari)

„Și am văzut un bărbat din Ummati, care se ferea de Foc și de flăcările lui; i-a venit Dunya

sa și a făcut un val între el și foc și umbră deasupra sa.”

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că a venit un țăran la Trimisul lui Allah, sallā Allahu aleihi

wa sallam, și a zis:

„Trimis al lui Allah, sfătuiește-mă către o faptă prin care să am dreptul să intru în Rai. La aceasta, Trimisul lui Allah a remarcat: «Să-L venerezi pe Allah și să nu-I faci asociați, să faci rugăciunea obligatorie, să plătești zakat și să ții postul din luna Ramadan.» El a zis: «Pe Cel în mână căruia se află viața mea, nu voi adăuga și nu voi scădea nimic la aceasta.» Când s-a întors să plece, Trimisul lui Allah, sallā Allahu aleihi wa sallam, a zis: «Cel ce se bucură să vadă unul dintre locuitorii Raiului, să se uite la el.»”

(convenit)

„Și am văzut un bărbat din Ummati, care vorbea cu dreptcredincioșii, dar ei nu vorbeau cu el; și a venit buna relație care a avut-o cu familia și a zis: «O, dreptcredincioșilor! Acesta ținea legături bune cu familia sa, așa că vorbiți cu el!» Atunci

dreptcredincioșii au vorbit cu el și l-au salutat, și el i-a salutat.”

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, relatează că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

„Nenorocit fie acela! Nenorocit fie acela care-și vede părinții îmbătrânind și nu-i slujește, și de aceea nu intră în Rai.”

(relatat de Muslim)

„Și am văzut un bărbat din Ummati, pe care Îngerii Pedepsei, *aleihum sallam*, l-au legat; și i-a venit lui «*alamr bilma'ruf, annahi 'an al-munkar*» (cererea lui de a se face bine și de a opri de la rău) și l-a salvat și l-a pus cu Îngerii Milei, *aleihum sallam*.”

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Dacă cineva îndeamnă pe alții să urmeze dreapta călăuzire, primește o răsplată egală cu a aceora care îl urmează, fără ca răsplata lor să scadă într-un fel; iar dacă cineva îndeamnă pe alții să urmeze calea greșită, păcatul de care se face vinovat este egal cu cel al căroră îl urmează, fără ca păcatele lor să scadă în vreun fel.”

(relatat de Muslim)

„Și am văzut un bărbat din Ummati, stând în genunchi. Și între el și Allah Preaînaltul era un vâl; i-a venit bunul său comportament și l-a luat de mână și l-a dus spre Allah Preaînaltul.”

Abu Darda relatează că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

„Lucrul cel mai greu care va atârna în balanța slujitorului credincios, în Ziua Judecății, este buna purtare. Allah urăște pe cel clevetitor.”

(relatat de Tirmidhi)

„Și am văzut un bărbat din Ummati, la care-i venea cartea spre stânga sa; a venit frica lui față de Allah Preaînaltul, i-a luat cartea și i-a pus-o în dreapta sa.”

Abu Sa'id Al-Khudri, radhi Allahu anhu, relatează că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

„Cum să mă simt ușurat, când Îngerul cu Trâmbița (Israfil) și-a lipit buzele de trâmbiță și așteaptă poruncă să sufle în ea?» El și-a dat seama de lovitura pe care au primit-o tovarășii săi, așa că le-a spus să caute alinare, repetând: «Allah ne este nouă de ajuns și El este un păzitor minunat.»”

(relatat de Tirmidhi)

„Și am văzut un bărbat din Ummati, care avea greutate slabă la cântar; și au venit Afrații săi (copiii care mor înainte să se nască) și au îngreunat cântarul său.

Și am văzut un bărbat din Ummati, stând la marginea Gheenei; și a venit buna lui speranță în Allah Preaînaltul și l-a îndepărtat de acolo și au plecat.

„Și am văzut un bărbat din Ummati, care a căzut în Iad și a venit lacrima sa, care s-a scurs de frică pentru Allah Preaînaltul și l-a salvat de acolo.

„Și am văzut un bărbat din Ummati, care stătea pe Sirat (pod), tremurând precum tremură palmierul într-o zi cu vânt puternic; și a venit buna lui încredere în Allah Preaînaltul și atunci s-a calmat.”

Abu Dharr, radhi Allahu anhu, relatează că l-a auzit pe Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând:

„Atotputernicul Allah spune: «Oricine face o faptă bună, va avea de zece ori mai mult și Eu îi dau chiar mai mult; iar oricine să-

vârșește un păcat, pedeapsa unui păcat este la fel de rea ca și ea, sau Eu îi dau iertarea; și oricine se apropie de Mine cu o palmă, Eu mă voi apropia de el cu un cot; oricine se apropie de Mine cu un cot, Eu mă apropii de el cu un stângen; și oricine vine la Mine mergând, Eu mă duc la el în fugă; iar oricine vine dinaintea Mea cu un pământ plin de păcate (fără să-I asocieze

nimic lui Allah), Eu merg la el cu iertare.”»

(relatat de Muslim)

„Și am văzut un bărbat din Ummati, cum se târăște pe Sirat. Aluneca uneori și se ținea, alteori; și a venit rugăciunea și l-a pus în picioare și l-a salvat.”

Ibn Mas'ud, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Un bărbat a sărutat o femeie. El a mers la Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, și i-a relatat despre aceasta. Apoi Allah

a revelat acest verset:

«Și împlinește Rugăciunea [As-Salat] la cele două capete ale zilei și la anumite ceasuri din noapte! Faptele bune le alungă pe cele rele. Aceasta este reamintirea

pentru cei care cugetă!»

(Surat Hud, 11:114)

Omul l-a întrebat pe Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, dacă aceasta îl privea anume pe el; și Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis: «Îi privește pe toți oamenii din Ummah mea.»»

(relatat de Muslim)

„Și am văzut un bărbat din Ummati, care a ajuns în fața porții Paradisului, iar ea s-a închis în fața sa; și a venit mărturisirea că nu este alt dumnezeu afară de Allah și i-a deschis porțile și a intrat în Paradis.”

Mu'adh ibn Jabal, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Călăream pe un măgar, în spatele Trimisului lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, și el a zis: «Mu'adh, ști tu ce drept are Allah Preaînaltul asupra supușilor Lui și ce drepturi au supușii Săi asupra Lui?» El, Mu'adh, a zis: «Allah și Trimisul Său știu mai bine.» La aceasta, Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

«Dreptul lui Allah asupra supușilor Săi este ca ei să-L venereze pe Allah și să nu-I asocieze Lui pe nimeni; iar dreptul supușilor Săi asupra lui Allah este ca El să nu pedepsească pe cel ce nu asociază nimic cu El.» Mu'adh a adăugat: I-am spus Trimisului lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam: «Să-i vestesc, atunci, pe oameni?» «Nu le da această veste bună, pentru ca ei să nu se bazeze numai pe ea.»”

(relatat de Bukhari)

Allahu Alam

DIPLOMĂ

~ de merit ~

*Se acordă cititoarei noastre,
sora Melek Cherim,
pentru cele mai bune și mai complete
răspunsuri la Concursul „Annisaa își
răsplătește cititorii”.*

*Allah subhana wa ta'ala să o binecuvânteze
pe sora noastră în Islam, pentru efortul și
consecvența ei.*

~ Felicitări din partea Redacției Annisaa ~

DIPLOMĂ

~de încurajare~

*Se acordă cititoarei noastre,
Mihaela Adriana
(nemusulmană),
pentru perseverența ei în urmărirea
articolelor și efortul de a răspunde
provocării Concursului „Annisaa
își răsplătește cititorii”.*

*Allah subhana wa ta'ala să o călăuzească
pe calea cea dreaptă!*

~ Felicitări din partea Redacției Annisaa ~

Dicționar al termenilor islamici

Allah, unul dintre numele Singurei Divinități, Singur în divinitatea Sa, Cel pe care cu adevărat trebuie să-L venerăm, Singurul căruia I se cuvine venerarea, Singurul care este Unic în orice sens. Sheikh Uthaymeen afirmă că însuși numele „Allah” indică toate celelalte 99 de nume perfecte (cunoscute nouă), precum și mărețele attribute (ale căror număr nu ne sunt încă cunoscute nouă, oamenilor). Ne indică toate caracteristicile Divinității, împreună cu negarea opozițiilor acestora. Attributele Divinității sunt attributele perfecțiunii. Numele și attributele lui Allah subhana wa ta’ala nu au nici o imperfecțiune, sunt perfecte

Aid Al-Fitr, sărbătoare de trei zile, ce marchează sfârșitul lunii Ramadan; începe în prima zi a lunii Shawwal, a zecea lună din calendarul islamic

Aid Al-Adha, sărbătoarea Sacrificiului, cea mai mare sărbătoare Islamică

Aleihi sallam, pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, când spunem „Salla Allahu aleihi wa sallam”) sau al vreunui Înger: Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail), etc.

Alhamdulillah, mulțumiri lui Allah subhana wa ta’ala

Allah subhana wa ta’ala, Allah - Cel mai Glorios, Cel mai Înalt

Allahu Akbar, Allah este Cel mai Mare

Allahu Alam, Allah subhana wa ta’ala știe cel mai bine

As salam aleykum, pacea fie asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

As salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuhu, pacea, mila și binecuvântarea lui Allah să fie asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

Audhu billeh, caut adăpost la Allah subhana wa ta'ala

Ayah, verset din Coran

Bid'a, inovație în religie, care este haram (interzis); bid'a reprezintă un antonim al Sunnei, pentru că are aparența unui act religios plin de virtuți, însă se regăsește în afara legii islamice - Sharia - și este pur și simplu o adăugire

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim, în numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Dawah, forma de răspândire a Islamului

Dua, suplicație, rugăciune personală, adresată lui Allah subhana wa ta'ala

Dhikr, pomenirea Bunului Allah

Dunya, această lume, Universul fizic, viața lumească - în opoziție cu Viața Veșnică (Akhirah)

Fard, plural Fara'id, îndatorire religioasă obligatorie, obligație, obligatoriu

Fitna, tot ceea ce îl poate îndepărta pe musulmanul mumin de la calea cea dreaptă

Ghusl, abluțiunea cea mare, spălarea generală (după întreținerea relațiilor intime, terminarea perioadei de menstruație, lăuzie, etc.)

Hadith, plural ahadith, literal înseamnă relatare, spuse, discurs; reprezintă ceea ce a spus Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa

sallam și modalitatea în care el s-a comportat în anumite situații

Hadith Nabawi (hadith sherif), hadith spus de Profetul Mohammed, salla Allahu alehi wa sallam

Hadith qudsi, hadith sacru, reprezintă cuvântul lui Allah Preaînaltul numai ca sens. Allah subhana wa ta'ala îi dă lui Jibril, aleihi sallam, ideea hadith-ului sacru, iar Jibril, aleihi sallam, alege cuvintele cu care exprimă acest sens trimis de Allah Preaînaltul; Profetul Mohammed, salla Allahu alehi wa sallam, îl ia de la Jibril, aleihi sallam, și-l transmite oamenilor

Halal, permis, antonimul cuvântului Haram

Hajj, pelerinajul la Mecca; este cel de-al cincilea stâlp al Islamului

Haram, interzis, antonimul cuvântului Halal

Hasan, (1) Bun, acceptabil. Utilizat pentru a indica autenticitatea unor rapoarte în hadith. (2) Numele nepotului Profetului Mohammed, salla Allahu alehi wa sallam, și fiul lui Ali, radhi Allahu anhu

Hasan gharib, este un hadith raportat de un singur șir de rela-tori, sau exista un plus în text

Ibadah, plural **ibadaat**, cuvânt general, care implică tot ceea ce face robul lui Allah Preaînaltul, pentru a se apropia de El, subhana wa ta'ala și a nu-L supăra, inclusiv prin strădania de a învăța, de a căuta cunoașterea, traiul pios, oferirea de ajutor

Ihram, două bucăți de material: una dintre acestea se înfășoară în jurul brâului, iar cu cealaltă se acoperă umărul drept, fără a se acoperi umărul stâng și capul (este numai pentru bărbați)

Ihsan, cel mai înalt nivel pe care îl poate atinge cel care împlinește fapte bune și Îl slăvește pe Allah subhana wa ta'ala

Iman, credință

InshaAllah, numai dacă Allah Preaînaltul voiește

Itikaf, izolare în moschee, cu scopul de a-L venera pe Allah subhana wa ta'ala; are loc, de obicei, în ultimele zece zile ale lunii Ramadan

Iqama, chemarea de începere a rugăciunii

Jamarat, lapidarea cu pietre, care se face la Mecca, la locuri bine stabilite

Janabah, stare de impuritate majoră

Jazak Allahu Khair, Jazakom Allahu Khairan, cea mai bună expresie, atunci când un musulman le mulțumește altor musulmani; înseamnă „Fie ca Allah subhana wa ta'ala să te/vă răsplătească pentru binele făcut”

Jihad, lupta sfântă

Ka'aba, este o clădire de formă cubică, în Al-Masjid Al-Haram (Moscheea din Mecca). În jurul acestei clădiri, pelerinii efectuează 7 ture de Tawaf (înconjurarea clădirii Ka'aba). Prima dată a fost construită de către Profetul Adam, aleihi sallam, fiind prima casă a lui Allah Preaînaltul pe Pământ. Apoi a fost reconstruită de către Profetul Ibrahim și fiul său, Ismail, aleihum sallam. Pentru o perioadă foarte lungă de timp, Ka'aba a fost simbolul religiei monoteiste, pe care populațiile beduine au transformat-o într-un loc de venerare a statuiilor, pe care le vizitau o dată pe an, în „pelerinaj”

Mahram, un bărbat cu care o femeie nu se poate căsători, datorită gradului de rudenie (frate, tată, unchi, etc); soțul femeii este Mahram pentru ea

Miqat, locul unde se îmbracă ihramul, în vederea efectuării pelerinajului

Moubah, este una dintre clasificările de acțiuni, în conformitate cu Jurisprudența Islamică (Fiqh). Aceasta înseamnă „permis pe baza capriciului individual”. Această hotărâre este lăsată indecisă, fără o hotărâre a savanților, deci este lăsată pentru ca persoana să decidă pentru ea însăși,

în cazul în care face astfel de lucruri

MashaAllah, este expresia folosită de toți musulmanii, când văd ceva frumos; face parte din Sunnah (viața) Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*

Mumin/ă, plural Mumineen, toți cei care cred în Unicitatea lui Allah subhana wa ta'ala, în trimișii Săi, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Ziua de Apoi, în Destin, se numesc musulmani. Cei care, pe lângă toate acestea, aplică ceea ce este scris în Coran și în Sunnah Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se numesc mumineen

Mutawakilun, cei care contează numai pe Allah subhana wa ta'ala

Nasiha, în limba arabă, poate fi tradus printr-un număr mare de cuvinte. Traducerea obișnuită este „îndrumare”, dar se poate traduce și prin „povață”, „îndreptare”, „a face dreptate”

Niyya, intenția

Radhi Allahu anha/u, fie ca Allah subhana wa ta'ala să fie mulțumit de ea/el

Raka/plural rakaat, unități de rugăciune

Sadaqah, caritate

Sahih, autentic (șirul celor mai veridici naratori), corect

Sajade, poziție de evlavie, cu fruntea pe covoraș (sajeda) în timpul rugăciunii

Salafi, persoane evlavioase, care cred și aplică fără ezitare tot ceea ce au spus Allah subhana wa ta'ala și Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*

Salat Aid, rugăciune de sărbătoare

Salla Allahu aleihi wa sallam, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa; expresie folosită numai la pronunțarea numelui Profetului Mohammed

SubhanaAllah, expresie folosită la tot ce este extraordinar, la tot ce este ieșit din comun; Cât de Măreț ești Tu, Allah

Surah, capitol din Coranul cel Sfânt

Subhana wa ta'ala, Allah - Cel mai Glorios, Cel mai Înalt

Sheikh, bătrân respectabil, savant

Sheheda, mărturisirea de credință, că nu există altă divinitate în afară de Allah și că Mohammed este robul și Trimisul Său

SubhanaAllah, expresie folosită la tot ce este extraordinar, la tot ce este ieșit din comun; Cât de Măreț ești Tu, Allah

Takbir, plural Takbiraat, a se rosti „Allahu Akbar” (Allah este Cel mai Mare)

Talbiya, a accepta o invitație (Allah subhana wa ta'ala te invită la Hajj)

Tarawih, rugăciuni opționale, care sunt îndeplinite după rugăciunea de noapte (Isha), în Ramadan. Sunt făcute de obicei în grup, iar în timpul lor se recită cât de mult se poate din Coran

Tawaf, înconjurarea Ka'abei de șapte ori. Oamenii fac de obicei acest lucru, în timpul Umrei sau Hajjului

Tawhid, susținerea unicității lui Allah subhana wa ta'ala

Ummah, o comunitate, un popor. Este folosit cu referire la comunitatea de musulmani din întreaga lume, deoarece aceștia sunt frați și surori în Islam

Ummati, poporul meu – așa i-a numit Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, pe oamenii care îl urmau

Zakat, dania, taxa islamică obligatorie, care constă în 2,5% din suma tuturor banilor deținuți anual de un musulman. Este al treilea stâlp al Islamului

Wa aleykum salam wa rahmatullahi wa barakatuhu, pacea, mila și binecuvântarea lui Allah să fie și asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

Wallahi, „Mă jur pe Allah subhana wa ta'ala”. Adevărații musulmani se jură numai pe Allah subhana wa ta'ala

SURAT FUSSILAT

(Meccană [61]; 54 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

*„Și cine spune vorbe mai frumoase decât acela care
cheamă la Allah, săvârșește faptă bună și zice:
«Eu sunt dintre musulmani»?”*

***Jazakom
Allahu Khairan***

